รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๖

(สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันศุกร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ ตามที่ประธานวุฒิสภาได้บรรจุญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป ในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๑ ของสมาชิกเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาในครั้งนี้และได้แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีแล้ว ๑

เรื่องที่ ๒ รับทราบผลการดำเนินงานของคณะรัฐมนตรีตามข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๓

เรื่องที่ ๓ แจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ถามวาระการประชุมวุฒิสภาภายในเวลา ๑๕ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๖๕ วรรคสาม ๔

เรื่องที่ ๔ ตามที่เลขาธิการวุฒิสภาได้เห็นชอบให้สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประสานบริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ลดค่าโทรศัพท์พื้นฐานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ณ อาคารสุขประพฤติ และนำเงินงบประมาณค่าสาธารณูปโภคที่ลดลงมาดำเนินการให้บริการระบบข้อความสั้นหรือเอสเอ็มเอสผ่านเว็บไซต์ เพื่อสนับสนุนงานประชุมและการนัดหมายอื่น ๆ ให้กับวุฒิสภา ๔

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ **ครั้งที่ ๒๖**

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ๕

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี ๕

เรื่องที่สมาชิกขอปรึกษา

เรื่อง ขอเปลี่ยนระเบียบวาระเรื่องค้างพิจารณาลำดับที่ ๕.๓ ลำดับที่ ๕.๑๐ ลำดับที่ ๕.๑๓ และระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ๕

ผู้อภิปราย

- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๕
- นายสุธรรม พันธุศักดิ์ ๗

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทย (คอคอดกระ) ถึงความเห็นทุกภาคส่วนกับการทำประชามติ วุฒิสภา นายไพบูลย์ ซำศิริพงษ์ เป็นผู้เสนอ

ผู้เสนอญัตติขอถอนญัตติดังกล่าวออกจากระเบียบวาระการประชุมตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๔๗

๕.๑๐ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูปการบริหารจัดการสลากในประเทศไทยเพิ่มเติม นายมณเฑียร บุญตัน เป็นผู้เสนอ ๘

ผู้อภิปราย

- นายมณเฑียร บุญตัน ๙,๑๐,๑๒

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ **ครั้งที่ ๒๖**

หน้า

๕.๑๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน เพิ่มเติม นายวิทวัส บุญญสถิตย์ เป็นผู้เสนอ ๑๒

ผู้อภิปราย

- นายวิทวัส บุญญสถิตย์ ๑๓,๑๔
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๑๓,๑๔

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑๕

(ที่ประชุมมีมติให้ตั้งนายธานี อ่อนละเอียด เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง)

ตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... แทนตำแหน่งที่ว่าง) ๑๖

ผู้อภิปราย

- นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ ๑๗

เรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ เลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗๐) ๑๘

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ **ครั้งที่ ๒๖**

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายวิเชียร คันฉ่อง ๒๑,๓๘,๔๔
- นายคำนูณ สิทธิสมาน ๒๒
- นายสุพจน์ เลียดประถม ๒๕
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๒๖
- นางนฤมล ศิริวัฒน์ ๒๘
- นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ ๒๙
- พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม ๒๙
- นายสุเมธ ศรีพงษ์ ๓๑
- นายสมชาติ พรรณพัฒน์ ๓๑,๓๓,๔๙
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๓๑,๔๓,๔๕, ๔๗,๕๐
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๓๖
- นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ ๓๗
- นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ ๓๘,๔๒
- นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ ๓๙
- นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ ๔๑,๔๔
- พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก ๔๕

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมเกษตรแปรรูป ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีข้าว ซึ่งคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว ๕๒

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ **ครั้งที่ ๒๖**

หน้า

ผู้อภิปราย

- นายประวัติ ทองสมบูรณ์ (รองประธานคณะกรรมาธิการคนที่สาม) ๕๓

๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและตรวจสอบทรัพย์สินของรัฐในสัญญาสัมปทานโทรคมนาคม ซึ่งคณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว ๕๖

ผู้อภิปราย

- นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ (ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ) ๕๗

๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง GDP ปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทยแค่ไหน ซึ่งคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาเสร็จแล้ว ๖๑

ผู้อภิปราย

- นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ (กรรมาธิการ) ๖๒,๖๓
- นายวิทวัส บุญญสถิตย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) ๖๒

๔.๔ รายงานการพิจารณาศึกษาติดตาม ตรวจสอบ การฟื้นฟูวิกฤติอุทกภัย ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาติดตาม ตรวจสอบ การฟื้นฟูวิกฤติอุทกภัยพิจารณาเสร็จแล้ว ๖๘

ผู้อภิปราย

- รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) ๖๙

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ **ครั้งที่ ๒๖**

หน้า

๔.๕ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการน้ำ อย่างมีประสิทธิภาพและข้อเสนอด้านยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย” ซึ่งคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว ๗๕

ผู้อภิปราย

- นายสมบูรณ์ งามลักษณ์ (ประธานที่ปรึกษา) ๗๖

เรื่องด่วนที่ ๒ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๑ ๘๒

๒.๑ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติเพื่อเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๑ กรณีการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด งบประมาณ ๔.๐๕ แสนล้านบาท นายไพบูลย์ นิติตะวัน กับคณะเป็นผู้เสนอ

๒.๒ ญัตติ เรื่อง ขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้คณะรัฐมนตรีชี้แจงปัญหาการบริหารราชการแผ่นดินที่ส่อว่าจะเกิดความเสียหายแก่บ้านเมือง ตามมาตรา ๑๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ผู้อภิปราย

- นายวิเชียร คันฉ่อง ๘๔
- นายกฤช อาทิตย์แก้ว ๘๗,๑๒๗
- นายไพบูลย์ นิติตะวัน ๘๘

วุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ **ครั้งที่ ๒๖**

หน้า

- นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ๑๐๐,๒๑๑
- พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์ ๑๑๓
- นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง ๑๑๗
- นายอนุรักษ์ นิยมเวช ๑๒๑
- นายพีระ มานะทัศน์ ๑๓๑
- นายเจตน์ ศิรธรานนท์ ๑๓๖
- รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ๑๔๑
- นายมณเฑียร บุญตัน ๑๔๖
- นายสุธรรม พันธุศักดิ์ ๑๕๒
- รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล ๑๖๐
- นายสุรจิต ชิรเวทย์ ๑๖๔
- นางกีระณา สุมาวงศ์ ๑๖๘
- นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) ๑๗๒
- นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) ๑๗๙
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ ๑๘๑,๒๑๑, ๒๑๒
- นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ๑๘๔
- นายสุพจน์ เลียดประถม ๑๘๙
- นายเจริญ ภักดีวานิช ๑๙๓
- พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ๑๙๙
- นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) ๒๐๔
- นายสมชาย แสวงการ ๒๐๗,๒๑๒ ๒๑๓

- นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ๒๐๘
- นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) ๒๐๘,๒๑๓

5

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันศุกร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๓๐ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ บัดนี้มีสมาชิกมาลงชื่อครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ท่านสมาชิกครับ ด้วยมีเรื่องที่จะแจ้งมีปรากฏอยู่ในระเบียบวาระการประชุมอยู่ ๔ เรื่องด้วยกัน

เรื่องที่ ๑ ตามที่ผมได้บรรจุเรื่องด่วน เรื่อง เลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน และญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๑ ในวันนี้นั้น

บัดนี้ ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่าตามที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาแจ้งว่า สมาชิกวุฒิสภาได้เข้าชื่อเสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภา เพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติ ตามมาตรา ๑๖๑ ของรัฐธรรมนูญนั้น โดยที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอีก ๓ ท่าน ตามมาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญ ในระหว่างวันที่ ๒๕ ถึงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อันเป็นการควบคุมการบริหาร

ราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีเช่นเดียวกับการเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีการลงมติของวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๖๑ ของรัฐธรรมนูญนั้น

ดังนั้น เพื่อการอภิปรายดังกล่าวดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่อง คณะรัฐมนตรีจึงมีมติว่า วันพุธที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ มีความเหมาะสมในการเข้าแถลงหรือชี้แจงข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อที่ประชุมวุฒิสภา และที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภามีมติเห็นชอบให้มีการอภิปรายดังกล่าวในวันนี้ ในเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา และจะมีการพิจารณาต่อไปในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ทั้งนี้ จากการประสานเป็นการภายในว่า ในวันนี้คณะรัฐมนตรีจะมารับฟังการอภิปรายตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป โดยการประชุมวุฒิสภาในวันนี้จะมีการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องอื่น ๆ ก่อน ไปจนถึงเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ซึ่งจะพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปไปจนถึงเวลาประมาณ ๒๐.๐๐ นาฬิกา และหลังจากนั้นจะอภิปรายต่อในวันพุธที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยจะเริ่มประชุมในเวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป และไม่เกินเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา เพราะระยะเวลาสมัยประชุมสามัญทั่วไปจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ดังนั้นผมจึงของดการประชุมวุฒิสภาในวันเสาร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และมีคำสั่งนัดประชุมวุฒิสภาในวันพุธที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ท่านสมาชิกครับ โดยที่ในวันนี้จะมีการถ่ายทอดการประชุมวุฒิสภาทางสถานีโทรทัศน์รัฐสภา สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ความถี่ ๘๑๙ กิโลเฮิร์ตซ์ ในระบบเอเอ็มและสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาความถี่ ๘๗.๕ เมกะเฮิร์ตซ์ในระบบเอฟเอ็ม และโดยที่อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ได้มีหนังสือแจ้งว่า ----------

สถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจะดำเนินการถ่ายทอดสดประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันพุธที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ตั้งแต่เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป แต่ทางสถานีจะขอตัดกลับมาเสนอข่าวในพระราชสำนัก ในเวลา ๒๐.๐๐ – ๒๐.๓๐ นาฬิกา และรวมถึงหากมีเหตุการณ์สำคัญที่ประชาชนควรรับรู้ในเรื่องด่วน

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๒ รับทราบผลการดำเนินงานของคณะรัฐมนตรีตามข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ประธานวุฒิสภา : ตามที่ได้เสนอข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไปเพื่อดำเนินการนั้น บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญและได้นำเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่คณะกรรมาธิการวิสามัญแก้ไขซึ่งวุฒิสภาเห็นชอบด้วยแล้ว เป็นเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในการประกาศราชกิจจานุเบกษา รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่จัดวางให้ท่านสมาชิกแล้วนะครับ

จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๓ รับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ถามเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาภายในเวลา ๑๕ วัน ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๖๕ วรรคสาม จำนวน ๑ กระทู้คือ กระทู้ถาม เรื่อง มาตรการติดตาม เร่งรัดการดำเนินการตรากฎหมายลำดับรอง ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ของนายสุพจน์ เลียดประถม เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามไปที่ท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งรายละเอียดตามเอกสารที่ได้จัดวางให้สมาชิกทุกท่าน

จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๔ ตามที่เลขาธิการวุฒิสภาได้เห็นชอบให้สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประสานบริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ลดค่าโทรศัพท์พื้นฐานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ณ อาคารสุขประพฤติ และนำเงินงบประมาณค่าสาธารณูปโภคที่ลดลงมาดำเนินการให้บริการระบบข้อความสั้นหรือเอสเอ็มเอสผ่านเว็บไซต์ เพื่อสนับสนุนงานประชุม และการนัดหมายอื่น ๆ ให้กับวุฒิสภา คณะกรรมาธิการ คณะอนุกรรมาธิการ และบุคคลในวงงานวุฒิสภา ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๕ นอกจากนั้นยังเพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานโดยมอบโทรศัพท์เคลื่อนที่ พร้อมเลขหมายส่วนกลางและค่าโทรศัพท์ให้กับสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ให้กับสำนักกรรมาธิการ ๑ สำนักกรรมาธิการ ๒ และสำนักกรรมาธิการ ๓ สำหรับ

ใช้ในการประสานกิจการกับสมาชิกวุฒิสภาและบุคคลภายในวงงานรัฐสภา โดยเริ่มใช้งานตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี เชิญคุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอญัตติตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๔๐ (๒) ขอเปลี่ยนระเบียบวาระที่ ๕.๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทย (คอคอดกระ) ถึงความเห็นทุกภาคส่วนกับการทำประชามติ วุฒิสภา เสนอโดย นายไพบูลย์ ซำศิริพงษ์ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๐ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูประบบการบริหารจัดการสลากในประเทศไทย เพิ่มเติม นายมณเฑียร บุญตัน เป็นผู้เสนอ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน เพิ่มเติม นายวิทวัส บุญญสถิตย์ เป็นผู้เสนอ และระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อน เนื่องจากเป็นเรื่องที่ใช้ระยะเวลาในการพิจารณาไม่นานนัก ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านสมาชิกครับ โดยที่มีการเสนอขอให้เลื่อนระเบียบวาระที่ ๕.๓ เป็นญัตติ ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทยหรือคอคอดกระ ถึงความเห็นทุกภาคส่วนกับการทำประชามติ วุฒิสภา ซึ่งท่านไพบูลย์ ซำศิริพงษ์ เป็นผู้เสนอ แล้วก็ระเบียบวาระที่ ๕.๑๐ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางปฏิรูประบบการบริหารจัดการสลากในประเทศไทย เพิ่มเติม โดยท่านมณเฑียร

บุญตัน เป็นผู้เสนอ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน เพิ่มเติม ซึ่งท่านวิทวัส บุญญสถิตย์ เป็นผู้เสนอ และระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อน เนื่องจากใช้เวลาในการพิจารณาไม่นาน จะมีสมาชิกท่านใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี เชิญท่านสุธรรมครับ

นายสุธรรม พันธุศักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยที่จะให้เลื่อนญัตติตามที่ท่านรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้เสนอ แต่ขอให้เพิ่มเติมญัตติเรื่องที่ ๕.๑๑ ด้วยครับ เรื่อง ขอให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อส่งเสริมและฟื้นฟูกิจการลูกเสือแห่งชาติ ซึ่งค้างกันมาตั้งแต่สมัยประชุมที่แล้ว ซึ่งญัตติอันนี้ก็ไม่ได้ใช้เวลานานนักครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้นะครับ เดี๋ยวจะเลือกทุก ๆ คนเลยครับ ท่านสุธรรมครับ ญัตติของท่านก่อนปิดสมัยประชุมครบหมด เดี๋ยวจัดการให้หมด แต่วันนี้เอาแค่ตรงนี้ก่อนได้ไหมครับ เพราะว่าผมจัดเรื่องของเวลาไว้แล้ว เพราะเรายังมีประชุมวันนี้แล้วก็ประชุมวันที่ ๒๘ อีก ๑ วัน

นายสุธรรม พันธุศักดิ์ : ถ้าท่านประธานวุฒิสภาให้คำรับรองว่าญัตติจะเข้าทันในวันที่ ๒๘ ผมก็ขอถอนวันนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เพราะผมดูจากการอภิปราย เรื่องของมาตรา ๑๖๑ ซึ่งขณะนี้มีสมาชิกแจ้งความจำนงเพียงแค่ ๕๖ คน เพราะฉะนั้นวันนี้เราอาจจะไปได้ ๒๕ คน เพราะฉะนั้นเราจะมีเวลาพิจารณาเรื่องพวกนี้ เพราะฉะนั้นผมขอดำเนินการถ้ามีเวลาเหลือพอจะเลื่อนขึ้นมา เพราะว่าเรานัดประชุมอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๖๑ ในเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ขอบคุณท่านสุธรรมมากครับ เพราะฉะนั้นผมขอดำเนินการตามญัตติที่ท่านสมาชิกได้เห็นชอบให้เลื่อนขึ้นมา

ในเรื่องแรกก็คือ ระเบียบวาระที่ ๕.๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาการขุดคลองไทย (คอคอดกระ) ถึงความเห็นทุกภาคส่วนกับการทำประชามติ วุฒิสภา ซึ่งท่านไพบูลย์ ซำศิริพงษ์ เป็นผู้เสนอ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ท่านไพบูลย์ ซำศิริพงษ์ ผู้เสนอญัตติได้มีหนังสือขอถอนญัตติเรื่องนี้ออกจากระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา โดยที่ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๔๗ กำหนดว่า การแก้ไขเพิ่มเติมญัตติหรือการถอนญัตติที่ประธานวุฒิสภาสั่งบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมแล้ว และได้ส่งให้สมาชิกแล้วนั้น จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งผมก็จะถามที่ประชุมว่าจะเห็นชอบยินยอมให้ท่านไพบูลย์นั้นถอนเรื่องนี้ออกจากที่ประชุมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีใครขัดข้องนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมยินยอมให้ถอนญัตตินี้ออกจากระเบียบวาระการประชุมนะครับ จบการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๓

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕.๑๐ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูประบบการบริหารจัดการสลากในประเทศไทย เพิ่มเติม ซึ่งท่านมณเฑียร บุญตัน เป็นผู้เสนอ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญผู้เสนอญัตติแถลงครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการสลากในประเทศไทย ขอนำเสนอดังนี้นะครับ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันอังคารที่ ๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการสลากในประเทศไทย วุฒิสภา ขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๙ คน เพื่อพิจารณาศึกษาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พุทธศักราช ๒๕๕๑ ข้อ ๓๘ ความละเอียดทราบแล้วนั้น ในการประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญในวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ----------

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามภารกิจของคณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงมีมติเห็นควรตั้งท่านคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา เป็นกรรมาธิการวิสามัญเพิ่มเติม ดังนั้นคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการสลากในประเทศไทย วุฒิสภา จึงมีความประสงค์ขอให้ท่านประชุมวุฒิสภาพิจารณาตั้งท่านคำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภาเป็นกรรมาธิการวิสามัญดังกล่าว

จึงขอกราบเรียนมายังท่านประธาน เสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อพิจารณาตั้งตามที่คณะกรรมาธิการได้นำเสนอต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ท่านมณเฑียรครับ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นชอบให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญในคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางปฏิรูประบบการบริหารจัดการสลากในประเทศไทย ให้ท่าน ๑๘ คน ถูกไหมครับ ที่ประชุมก็เป็นตามคำขอของท่าน แล้วนำเสนอต่อวิปของวุฒิสภาแล้วก็นำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาที่ประชุมวุฒิสภาก็อนุมัติไปเรียบร้อย เมื่อกรรมาธิการของท่านซึ่งเป็นกรรมาธิการวิสามัญไปประชุม และท่านจะขอเพิ่มอีก เดิม ๑๘ คน หรือ ๑๙ คน นะครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : คือเดิมเป็น ๑๙ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : ๑๙ ท่าน วันนี้ท่านจะเพิ่มอีก ๑ คน เป็น ๒๐ คน

นายมณเฑียร บุญตัน : ใช่ครับท่านประธาน คือจริง ๆ แล้วเป็นความบกพร่องของผมเอง แล้วจริง ๆ เดิมทีก็มีชื่อท่านคำนูณอยู่แล้ว แต่ว่าเป็นความบกพร่องของผมเองในเรื่องของการสื่อสารทางเทคนิค แล้วท่านคำนูณท่านก็ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสลาก แล้วท่านก็เป็นคนมีความเข้าใจเรื่องเหล่านี้เป็นอย่างดี ผมก็เลยได้นำเรื่องเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญ แล้วที่ประชุมก็เห็นชอบที่จะเสนอต่อที่ประชุมไม่ได้มีเจตนาที่จะเพิ่มเติมไปกว่านี้แล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นความบกพร่องที่พอรับได้นะครับ ที่ประชุมวุฒิสภานั้นได้อนุมัติให้มีตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ขึ้นมา ๑๙ ท่าน วันนี้ท่านมณเฑียรจะขอเพิ่มเป็น ๒๐ ท่าน เพราะฉะนั้นผมก็ต้องถามที่ประชุม เอาอย่างนี้แล้วกัน ผมขอเป็นมติเพราะฉะนั้นผมขอลงมติดีกว่าเพื่อจะบันทึกเอาไว้ว่า การจะเพิ่มกรรมาธิการวิสามัญนั้น

ซึ่งวุฒิสภาอนุมัติไปแล้ว อยู่ ๆ มาเพิ่มอีกเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเรายังไม่เคยทำอย่างนี้ ก็จะขอความเห็นจากที่ประชุมนะครับ เพราะฉะนั้นจะขอมติที่ประชุม ท่านสมาชิกครับ ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะอนุญาตให้ท่านมณเฑียร บุญตัน เพิ่มกรรมาธิการวิสามัญ จาก ๑๙ ท่าน เป็น ๒๐ ท่านหรือไม่ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะขอมติ ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมก่อนครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุมครับ เมื่อเข้ามาแล้วท่านก็ได้กรุณาแสดงตนก่อน เชิญท่านแสดงตนนะครับ ทุกท่านแสดงตนเรียบร้อยหรือยังครับ ถ้าแสดงตนเรียบร้อย ขอให้ส่งผลการแสดงตนครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๔ คน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกที่แสดงตนทั้งสิ้น ๘๔ ท่าน ครบองค์ประชุม ท่านสมาชิกครับ ท่านมณเฑียร บุญตัน ขอเสนอญัตติที่จะตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูประบบการบริหารจัดการสลากแห่งประเทศไทย เพิ่มเติมจาก ๑๙ ท่าน เป็น ๒๐ ท่าน ถ้าท่านสมาชิกเห็นชอบให้ท่านมณเฑียร บุญตัน เพิ่มกรรมาธิการจาก ๑๙ ท่าน เป็น ๒๐ ท่าน กรุณากดปุ่ม เห็นชอบ ถ้าท่านไม่เห็นชอบท่านก็กดปุ่ม ไม่เห็นชอบ เชิญลงมติครับ เมื่อทุกท่านลงมติเรียบร้อยแล้ว ปิดการลงมติ ส่งผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๗๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐ คะแนน)

- ๕/๑

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทั้งสิ้น ๙๒ ท่าน เห็นด้วยก็คือให้เพิ่มกรรมาธิการวิสามัญจาก ๑๙ ท่าน เป็น ๒๐ ท่าน จำนวน ๗๘ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑๐ เสียง งดออกเสียง ๔ เสียง เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้เพิ่มกรรมาธิการวิสามัญในชุดของท่านมณเฑียร บุญตัน อีก ๑ ท่านนะครับ ท่านมณเฑียรจะเสนอใครจะได้ให้ที่ประชุมเห็นชอบเลยครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาและแนวทางการปฏิรูประบบบริหารจัดการสลากในประเทศไทย ตามที่วุฒิสภาได้กรุณามีมติเห็นชอบให้กระผมได้เพิ่มจำนวน กรรมาธิการจากเดิมนั้น ๑๙ คน เป็น ๒๐ คน ทางคณะกรรมาธิการได้มติร่วมกันขอให้เสนอท่านคำนูณ สิทธิสมาน เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการดังกล่าวครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ที่ประชุมจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ จบเรื่องที่ ๕.๑๐ นะครับ

ต่อไปจะเป็นญัตติเรื่องที่ ๕.๑๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน เพิ่มเติม ซึ่งท่านวิทวัส บุญญสถิตย์ เป็นผู้เสนอ

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านวิทวัสแถลงครับ

นายวิทวัส บุญญสถิตย์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวิทวัส บุญญสถิตย์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา ขอเสนอญัตติแต่งตั้ง นายธวัช บวรวนิชยกูร สมาชิกวุฒิสภา เป็นกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา เป็นการเพิ่มเติมตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓๕

ประธานวุฒิสภา : ปัจจุบันนี้มีกี่ท่านครับ

นายวิทวัส บุญญสถิตย์ : ๑๔ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : จาก ๑๔ ท่าน เป็น ๑๕ ท่านนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็จะขอความเห็นจากที่ประชุม เป็นการเพิ่มขึ้นมาจนครบนะครับ ปกติกรรมาธิการมีระหว่าง ๙ - ๑๕ คน วันนี้ท่านเสนอขอเพิ่มจาก ๑๔ คน เป็น ๑๕ คน เพิ่มอีก ๑ คน ผมก็จะขอมติที่ประชุม ท่านยังไม่ได้ไปไหนนะครับ ผมขอให้ท่านแสดงตนอีกสักครั้งก่อนลงมติ ทุกท่านแสดงตนครบแล้ว ส่งผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๘๙ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุมลมีอะไรครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันเกิดความสงสัยว่าต่อไปนี้การตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการประจำของวุฒิสภา เราต้องมีการลงมติอย่างนี้หรือ เพียงแต่เรายกมือรับรองว่าไม่เกิน ๑๕ คน รู้สึกจะเป็นระเบียบใหม่หรือข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาใหม่หรืออย่างไร เลยทำให้เกิดความสงสัยว่ามีอะไรที่ทำให้ท่านประธานที่เคารพต้องใช้วิธีซึ่งดิฉันว่าเสียเวลา เพราะเชื่อว่าสมาชิกวุฒิสภาของเราทั้งหมดไม่ขัดข้องในเมื่อคณะกรรมาธิการเขายังไม่ครบ ยังไม่เกินก็ไม่น่าที่จะมีปัญหา กรณีท่านคำนูณ สิทธิสมาน ขอเอ่ยนาม อาจจะ โอ.เค. ท่านอาจจะลงมติเพราะเพิ่มในคณะกรรมาธิการวิสามัญ แต่อันนี้เป็นคณะที่มีอยู่แล้ว ขอให้ชี้แจงด้วยค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุมลครับ เราถือปฏิบัติโดยที่เราตั้งคนโน้นแล้วก็บอกถามว่าที่ประชุมเห็นชอบไหม ถ้าไม่มีใครขัดข้องก็ได้ กรณีเช่นนั้นก็คือ แต่งตั้งกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง เรามี ๑๕ คน ครั้งแรกท่านบอกว่ากรรมาธิการท่านมี ๑๓ คน แต่ท่านจะมาเพิ่มอีก ๑ คนหรือ ๒ คนนั้น ท่านต้องขอมติจากที่ประชุม เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แต่ถ้ากรณีท่านตั้งทดแทนกันจะไม่มีปัญหา วันนี้เราตั้งเพิ่มขึ้นจาก ๑๔ คน เป็น ๑๕ คน เพราะฉะนั้นกรณีนี้เราเคยทำ ไม่ใช่ไม่เคยทำ แต่นาน ๆ ที เพราะเราไม่เคยเพิ่มจนเต็มอย่างนี้ เชิญท่านสุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี คืออย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ คือคณะดิฉันเอง คณะกรรมาธิการศึกษา ตรวจสอบเรื่องการทุจริต และเสริมสร้างธรรมาภิบาล ดิฉันมี ๙ คนมาตลอดที่ตั้งมานาน เสร็จแล้วมาปีนี้ดิฉันมี ๑๒ คน เพราะเพิ่มเข้ามาอีก ๓ ท่าน เสร็จแล้วปรากฏว่ามากกว่า ๙ คน เพราะว่า ๙ คนมาตลอด ไม่ต้องพูดถึงเสร็จแล้วเพิ่มมาอีก ๓ คน เป็น ๑๒ คน ดิฉันจำได้ว่าดิฉันขอมติที่ประชุมแห่งนี้โดยใช้วิธียกมือ ดิฉันเสนอ แล้วที่ประชุมแห่งนี้ก็ยกมือ ไม่มีการลงมติ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประธานทำการลงมติ จึงสงสัยว่าศักราชใหม่หรืออย่างไรหรือทำอย่างไร ดิฉันไม่เข้าใจ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุมลไม่ต้องอยู่ที่ว่าผมจะใช้วิธีอย่างไหน ผมอาจจะให้ยกมือก็ได้ พอดูองค์ประชุมแล้วก็ยกมือ แต่วันนี้เนื่องจากว่าของท่านมณเฑียรเป็นกรรมาธิการวิสามัญ ผมลงมติไปแล้ว ผมเห็นบรรยากาศก็ลงมติต่อไปเลยก็ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร จะยกมือก็ได้ แต่ว่าบันทึกไว้ก็เป็นเหตุเป็นผลว่า การเพิ่มของท่านนั้น เพิ่มโดยเสียงของสมาชิก สมมุติว่าเป็นเอกฉันท์ ๘๐ เสียง คงไม่น่าจะมีปัญหา เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านลงมติ ตอนนี้ ๘๙ คน ครบนะครับ เห็นชอบให้ท่านวิทวัสตั้งครบเลยไหมครับ ๑๕ คน เชิญลงมติครับ ทุกท่านลงมติหรือยัง ปิดการลงมติ แสดงผลครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๖๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : เห็นชอบ ๖๘ เสียง ท่านวิทวัส เชิญเสนอชื่อครับ

นายวิทวัส บุญญสถิตย์ : ขอเสนอ นายธวัช บวรวนิชยกูร

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบจบระเบียบวาระที่ ๕.๑๓

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

เป็นการตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แทนตำแหน่งที่ว่าง

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ด้วยท่านบุญส่ง โควาวิสารัช ประธานคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือแจ้งว่า กรรมาธิการในคณะกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่างลง คณะกรรมาธิการจึงขอตั้ง นายธานี อ่อนละเอียด เป็นกรรมาธิการ จะมีสมาชิกท่านใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้ง นายธานี อ่อนละเอียด เป็นกรรมาธิการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แทนตำแหน่งที่ว่าง

ต่อไปเป็นการตั้งกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... แทนตำแหน่งที่ว่าง

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายอนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ กระผม นายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ขออนุญาตที่จะขอแต่งตั้งกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างครับ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๔/๒๕๕๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา แล้วก็ได้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว โดยมีกรรมาธิการจำนวน ๒๗ คนนั้น เนื่องจาก นายสุขุม กาญจนพิมาย ได้ลาออกจากการเป็นกรรมาธิการ ซึ่งเป็นสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี จึงได้ประสานงานไปที่ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ก็ได้ส่งรายชื่อมาทดแทน เพื่อให้เกิดเป็นประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... นี้อย่างรอบคอบและเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด จึงขอเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาขอแต่งตั้ง นายวราสิทธิ์ กาญจนสูตร ซึ่งเป็นผู้แทนจากคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างในนามของคณะกรรมาธิการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ โดยที่นายแพทย์อนันต์ อริยะชัยพาณิชย์ ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. .... ได้เสนอขอแต่งตั้ง นายวราสิทธิ์ กาญจนสูตร เป็นกรรมาธิการแทน นายสุขุม กาญจนพิมาย จะมีท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่ขัดข้อง ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑ เลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๗๐)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ ตามที่ผมได้จัดให้มีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรที่ได้รับการเสนอชื่อ เพื่อนำเสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบแรก เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เพื่อเลือกให้เหลือด้านละ ๒ คน ซึ่งเป็นจำนวน ๒ เท่าของจำนวนกรรมการในแต่ละด้านแล้วตามมาตรา ๗๐ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินคัดเลือก ข้อ ๑๓ โดยผลการออกเสียงและลงคะแนนคัดเลือกในรอบแรกของแต่ละด้านปรากฏดังนี้

ด้านที่ ๑ ด้านกิจการกระจายเสียง ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

ลำดับที่ ๑ พลเอก ธวัชชัย สมุทรสาคร

ลำดับที่ ๒ นางสาวลักษมี ศรีสมเพ็ชร

ด้านที่ ๒ ด้านกิจการโทรทัศน์ ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

ลำดับที่ ๑ นายพิชัย อุตมาภินันท์

ลำดับที่ ๒ พลเอก จิรเดช คชรัตน์

ด้านที่ ๓ ด้านกิจการโทรคมนาคม ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

ลำดับที่ ๑ นายอนันต์ วรธิติพงศ์

ลำดับที่ ๒ นายอมรเทพ จิรัฐิติเจริญ

ด้านที่ ๔ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ได้รับการคัดเลือก

ลำดับที่ ๑ นายพันธ์ศักดิ์ จันทร์ปัญญา

ลำดับที่ ๒ นายประเสริฐ อภิปุญญา

ด้านที่ ๕ ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ผู้ได้รับการคัดเลือก

ลำดับที่ ๑ พลเอก บุญยวัจน์ เครือหงส์

ลำดับที่ ๒ นายจเด็จ อินสว่าง

ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เลขาธิการวุฒิสภาได้เสนอบัญชีรายชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อที่ได้รับการคัดเลือกในรอบแรก โดยเรียงรายชื่อตามตัวอักษรพร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานประกอบการสมัครต่อผม เพื่อให้วุฒิสภาพิจารณาคัดเลือกตามมาตรา ๗๐ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งจะเป็นการคัดเลือกเพื่อให้เหลือด้านละ ๑ คน โดยผมได้ส่งเอกสารให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านเพื่อประกอบการพิจารณาแล้วนะครับ ----------

และโดยที่ระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อ ข้อ ๑๖ วรรคสอง กำหนดให้วุฒิสภามีมติคัดเลือกบุคคลผู้สมควรเป็นกรรมการจากบัญชีรายชื่อในแต่ละด้านให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ประธานวุฒิสภาได้รับบัญชีรายชื่อ ซึ่งการนับระยะเวลาในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการของวุฒิสภา ให้นับเฉพาะจำนวนวันในสมัยประชุมของรัฐสภานั้น ผมได้รับรายงานเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จะครบกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖

ท่านสมาชิกครับ โดยที่คณะกรรมาธิการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มิใช่ตำแหน่งตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ดังนั้นจึงไม่ใช่กรณีที่วุฒิสภาจะพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ วรรคแรก ประกอบข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๑ ที่บัญญัติให้ต้องตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมก่อน สมาชิกท่านใดจะมีความเห็นในเรื่องนี้อย่างใดบ้าง เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าในขณะนี้คณะกรรมาธิการคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช. แล้ว คิดว่าทำอย่างไร เพราะว่าในขณะนี้รู้สึกปัญหาของ กสทช. ก็มีอยู่มากพอสมควร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราสามารถที่จะดำเนินการคัดเลือกคนเหล่านี้ให้เสร็จสิ้นเป็นไปตามกฎตามระเบียบที่วางเอาไว้น่าจะเป็นการดี กระผมคิดว่าถ้าหากว่าเราจะตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาตรวจสอบประวัติอาจจะต้องช้าต่อไปอีก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ผมมั่นใจว่าคนที่ได้รับการคัดเลือกจำนวนดังที่ประธานได้แจ้งต่อที่ประชุมนั้น ผมคิดว่าน่าจะมีคุณสมบัติครบถ้วนอยู่แล้ว ถ้าหากว่ามีการเลือกตั้งในครั้งนี้และเกิดว่าคนเหล่านั้นไม่มีคุณสมบัติครบถ้วนก็อาจจะต้องถูกเพิกถอนในภายหลังหรือไม่อย่างนั้นนอกจากถูกเพิกถอนแล้ว ผมคิดว่าคนเหล่านี้ถ้าเกิดแสดงเท็จก็มีความผิดฐานแสดงเท็จต่อเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นผมมั่นใจว่าบุคคลเหล่านี้น่าจะมีคุณสมบัติ

ครบถ้วนแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเสนอต่อท่านประธานว่า ถ้าเป็นไปได้ให้มีการคัดเลือกในวันนี้ก็เป็นการดี ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคำนูณครับ

นายคำนูณ สิทธิสมาน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม คำนูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ปกติการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด ๆ ก็จะมี ๒ ประเภท

ประเภทที่ ๑ ก็คือตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญ ก็คือเป็นตำแหน่งที่รัฐธรรมนูญระบุไว้ ในการนี้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ก็บัญญัติไว้เป็นการบังคับเลยว่า “ในการที่วุฒิสภาจะพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็น แล้วรายงานต่อวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป” ก็คือถ้าเป็นบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ เป็นต้นว่าคณะกรรมการองค์กรอิสระทั้งหลายแหล่จะต้องเป็นการบังคับว่า ต้องมีการตั้งคณะกรรมาธิการขึ้น ไม่ใช่เพียงแค่ตรวจสอบว่าคุณสมบัติครบถ้วนหรือไม่ แต่ตรวจสอบประวัติ แล้วก็ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรม ท่านประธานครับ แต่ว่าในกรณีของคณะกรรมการที่เรียกย่อ ๆ ว่า ซุปเปอร์ บอร์ด (Supper board) นี้ไม่ใช่ตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ แต่ว่าในอายุของวุฒิสภาที่ดำรงมาตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ จนถึงบัดนี้ก็หลายปีอยู่ ----------

จนถึงบัดนี้ก็หลายปีอยู่ เราก็ได้มีมาตรฐานที่ไม่ชัดเจนนักในเรื่องกรณีที่จะต้องให้ความเห็นชอบหรือเลือกบุคคลที่จะต้องดำรงตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญหลายครั้งที่ผ่านมาก็มีการตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมบ้าง ไม่ตั้งบ้าง ในการประชุมของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่แล้วก็ได้มีการหารือในเรื่องนี้ เมื่อจะมีวาระที่จะต้องให้ความเห็นชอบบุคคลที่จะเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ซึ่งผ่านไปแล้วเมื่อการประชุมวุฒิสภา เมื่อวันจันทร์ ในที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาก็ได้มีกรรมาธิการบางท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ท่านก็เสนอมาว่า ควรหรือไม่ที่ต่อจากนี้ไปวุฒิสภาจะต้องมีมาตรฐานเดียวกันในการให้ความเห็นชอบหรือเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ใช่ตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญที่ไม่จำเป็นต้องตั้ง คณะกรรมาธิการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมขึ้นมา ก็ได้มีการอภิปรายกัน โดยสรุปก็คือที่ประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภามีความเห็นร่วมกันว่า การที่วุฒิสภาจะลงมติเลือกหรือให้ความเห็นชอบบุคคลใดเข้าดำรงตำแหน่ง แม้ว่าจะไม่ใช่ตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ แม้ว่ารัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาจะไม่ได้กำหนดให้ตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาตรวจสอบจริยธรรม แต่วุฒิสภาก็ควรจะสร้างมาตรฐานว่า จากนี้ไปถึงจะไม่กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมาธิการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรม ก็ควรมีการตั้งทุกครั้ง เพราะฉะนั้นในการให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ที่จะเข้าไปดำรงตำแหน่งกรรมการ ป.ป.ท. เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาก็ได้เสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการขึ้น โดยอาศัยรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๕ คือบทว่าด้วยการตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นกระทำกิจการใดโดยทั่วไป แต่ว่าให้มีหน้าที่เฉกเช่นเดียวกับคณะกรรมาธิการตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ คือตรวจสอบประวัติและความประพฤติทางจริยธรรม ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ไม่จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมาธิการ แต่ว่าวุฒิสภาก็ได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นไปแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องของซุปเปอร์ บอร์ดนี้ ในการประชุมวุฒิสภาเมื่อล่าสุดก็ได้มีการหารือกันอีกครั้งหนึ่ง ก็ยังคงมีความเห็นว่าก็ควรจะเป็น

มาตรฐานเดียวกันที่จะตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาศึกษาตรวจสอบเรื่องประวัติและความประพฤติทางจริยธรรม ระยะเวลาก็ใช้ระยะเวลาปฏิบัติการให้สั้นที่สุด ก็คือประมาณ ๓๐ วัน และเนื่องจากจะปิดสมัยประชุมอยู่แล้ว จะมีการเปิดสมัยประชุมในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ เปิดสมัยประชุมแล้วก็สามารถที่จะดำเนินการเลือกได้ เพราะฉะนั้น คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาก็ได้มีมติว่าจะเสนอตั้งคณะกรรมาธิการทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมขึ้นมาเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน แต่ทั้งนี้ก็สุดแท้แต่ว่าสมาชิกจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย แต่นี่คือมติของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านประธานครับอาจจะมีข้อสงสัยว่า ก่อนหน้านี้ก็ได้มีคณะกรรมการ ไม่ใช่คณะกรรมาธิการนะครับ เป็นคณะกรรมการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาขึ้นมาตรวจสอบคุณสมบัติในการรับสมัครเข้ามา จำนวน ๖๐ กว่าท่าน ๗๐ กว่าท่านเรียบร้อยแล้ว เหตุไฉนจะต้องตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาอีก ก็ขอกราบเรียนว่าคณะกรรมการชุดนั้นก็ทำงานด้วยความรอบคอบ แล้วก็ใช้เวลานานพอสมควร แต่ว่าก็เป็นเพียงการตรวจสอบคุณสมบัติที่ระบุไว้ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ในพระราชบัญญัติของ กสทช. เท่านั้น ไม่ได้เป็นการก้าวล่วงไปตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมแต่ประการใด เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ในส่วนของกระผม กระผมยังเห็นด้วยกับมติของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาขอเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมา ขอบพระคุณครับ

- ๑๐/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุพจน์ครับ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ประเด็นเรื่องว่าควรจะตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมทางด้านจริยธรรมหรือไม่ ผมเองในฐานะที่เป็นคณะกรรมการจัดทำรายชื่อซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครทั้ง ๗๒ ท่าน ก็ต้องเรียนต่อท่านประธานว่า คณะกรรมการได้ตรวจสอบเฉพาะคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ซึ่งมีอยู่ในตัวพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อยู่ในมาตรา ๗ เรื่องคุณสมบัติทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการจัดทำรายชื่อมีหน้าที่ตรวจสอบ แล้วก็ลักษณะต้องห้ามซึ่งมีอยู่ถึง ๑๓ วงเล็บ ก็เรียนต่อท่านประธานว่า คณะกรรมการไม่ได้ตรวจสอบเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม ทีนี้ได้มีการพูดถึงในมาตรา ๑๒๑ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ตามที่จะตั้งบุคคลตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต้องมีคณะกรรมาธิการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม ผมเรียนต่อท่านประธานว่า นอกจากในมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญแล้วนี้ เรายังมีอยู่ในมาตรา ๒๗๙ ท่านประธานครับ ในหมวด ๑๓ จริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะอยู่ในวรรคสี่ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตให้ท่านประธานกรุณาได้ตรวจสอบดูว่าในวรรคสี่ “การพิจารณาสรรหากลั่นกรองหรือแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้อำนาจรัฐ รวมทั้งการโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษบุคคลนั้นจะต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วย” ก็ต้องเรียนต่อท่านประธานว่า การที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช. จะเข้าไปใช้อำนาจรัฐนี้ ถ้าดูจากลักษณะการทำงานของคณะกรรมการที่ผ่านมา ก็จะดูเฉพาะเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ผมเองก็เห็นว่าอยากจะให้งานเรื่องนี้ลุล่วงโดยเร็ว ในการที่จะคัดเลือกแต่ต้องกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เราเองก็ยังไม่ได้ตรวจสอบเรื่องคุณธรรม เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อความรอบคอบ อยากให้ทางท่านประธานและที่ประชุมได้พิจารณาว่า ถ้าเราดูจากใน

มาตรา ๒๗๙ เราแต่งตั้งบุคคลเข้าไปอำนาจรัฐนี่ ควรจะต้องตรวจสอบเรื่องพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมเพิ่มเติมหรือไม่ จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอนุรักษ์แล้วท่านนฤมลต่อ เชิญครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ในความเห็นของผม การที่มีผู้เสนอญัตติว่าควรจะต้องตั้งกรรมาธิการสอบประวัติหรือเปล่า ในความเห็นของผม ผมขอเรียนดังต่อไปนี้นะครับท่านประธาน

เบื้องต้นนี้มีการตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งในการตรวจสอบเฉพาะคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม โดยในชั้นนั้นมีผู้สมัครประมาณ ๖๐ กว่าคนนี้ ด้วยหลักการแล้วเขามีการตรวจสอบเฉพาะคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการชุดนี้เท่านั้นเอง ซึ่งผมได้ขออนุญาตเอ่ยนาม ได้ไปเรียนสอบถามท่านประธานท่านอาจารย์ทัศนามาว่า ตอนที่ท่านดำเนินการนี้ท่านตรวจสอบอะไรบ้าง ท่านบอกว่าตรวจเฉพาะคุณสมบัติต้องห้าม ท่านไม่ได้ตรวจสอบในเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว ซึ่งในตรงนั้นเนื่องจากไม่ได้มีการตรวจสอบดังกล่าว เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ เมื่อทางวุฒิสภาได้มีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาย มาแล้วสายละ ๒ คน เพราะฉะนั้นสิ่งหนึ่งก่อนที่วุฒิสภาจะดำเนินการที่จะเลือกบุคคลดังกล่าวไปนี้ ผมคิดว่าโดยหลักแล้วมาตรฐานของวุฒิสภานี้ อย่างที่ท่านคำนูณ สิทธิสมาน พูดนะครับ มาตรฐานของเรานี้ถ้าเป็นบุคคลตามรัฐธรรมนูญกำหนดไว้นี้ เราตรวจแน่นอน เพราะกฎหมายกำหนด -----

ในขณะเดียวกันในบุคคลต่าง ๆ ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องให้สภาเราให้ความเห็นชอบ แม้ตัวกฎหมายไม่ได้กำหนด เราก็ใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ตรวจสอบทั้งในเรื่องคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามและมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งสภาเราก็มีดำเนินการมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเลขาธิการ ปปง. กรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ กสทช. ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติที่ผมว่างดงามที่สภาเราทำเพื่อให้เกิดความรอบคอบว่า ก่อนที่เราจะตัดสินใจอะไรไป เพราะเราเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย ประชาชนมอบอำนาจให้เรามาเพื่อจะดำเนินการวินิจฉัยแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งนะครับ ความรอบคอบโดยเฉพาะในเรื่องจริยธรรมของบุคคลผู้ดำรงตำแหน่งเป็นสิ่งที่ควรจะต้องดู โดยเฉพาะท่านสุพจน์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านพูดไปแล้วว่า รัฐธรรมนูญเองได้มีการกำหนดไว้ในมาตรา ๒๗๙ ในส่วนของจริยธรรมและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะตำแหน่งกรรมการตรงนี้ที่เรียกว่า ซุปเปอร์ บอร์ด ไม่ใช่บอร์ดธรรมดา แต่เป็นซุปเปอร์บอร์ด ก็คือเป็นเหมือนกับบอร์ดที่ดำเนินการตรวจสอบการดำเนินงานของคณะกรรมการ โดยเฉพาะในมาตรา ๒๗๙ ของรัฐธรรมนูญนี้เขามีเจตนารมณ์โดยชัดเจนเลยว่า “การพิจารณา การสรรหา กลั่นกรองหรือแต่งตั้งบุคคลใด เข้าสู่ตำแหน่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจของรัฐ รวมทั้งการโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษบุคคลนั้น จะต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วย” เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า การที่เราจะเลือกบุคคลในแต่ละกลุ่ม ๆ ๑๐ คน ถ้าในชั้นเบื้องต้นไม่มีการสอบจริยธรรมมาเลย แล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าคน ๆ นั้นมีปัญหาอย่างไร จะให้เราเลือกโดยดูจากเฉพาะคุณสมบัติต้องห้ามอย่างเดียวแล้วเกิดมีปัญหาขึ้นมาทีหลังนี้แล้วคน ๆ นี้เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าเขาจะเป็นออดิท คอมมิทตี (Audit committee) หรือซุปเปอร์ บอร์ดที่จะไปดำเนินการควบคุมคณะกรรมการ กสทช. ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ผมว่ามีอำนาจหน้าที่ยิ่งใหญ่มากนะครับ เพราะฉะนั้นคนที่จะดำเนินการตรวจสอบบอร์ดที่มีอำนาจมาก ๆ นี้ เขาก็ต้องไม่ใช่เฉพาะเรื่องเกี่ยวกับมีคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเท่านั้น เขาก็คงมีมาตรฐานจริยธรรมที่ดี คือไม่มีข้อร้องเรียนหรือมีข้ออะไรต่าง ๆ เหล่านั้น หรือถ้าจะมีก็คงต้องเป็นที่ประจักษ์ของสภาแห่งนี้ เพื่อให้สภาแห่งนี้จะได้พิจารณาว่าสมควร

หรือเปล่า คนนั้นที่เราจะเลือกหรือไม่เลือก ไม่ใช่ว่าเลือกวันนี้ เราไม่รู้เลยว่าคน ๆ นั้น มีอะไรบ้างอยู่เบื้องหลัง กราบขอบพระคุณครับ ผมสนับสนุนญัตติของท่านคำนูณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านนฤมลครับ

นางนฤมล ศิริวัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นางนฤมล ศิริวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ค่ะ ดิฉันให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ต่อการตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมา ๑ คณะ เพื่อที่จะตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลที่จะใช้อำนาจรัฐตามมาตรา ๒๗๙ วรรคสุดท้ายนะคะ เพราะว่าบุคคลเหล่านี้จะเป็นบุคคลซึ่งทำหน้าที่ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ซึ่งเป็นคณะกรรการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญยิ่งต่อประเทศไทยในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะในเรื่องของการสื่อสารและการโทรคมนาคมนะคะ

ท่านประธานคะ ความรอบคอบนี้เป็นเกราะที่จะป้องกันข้อครหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาของเรา ในฐานะที่เป็นสภากลั่นกรอง ถ้าเราใช้เวลาเพิ่มเติมขึ้นมาตรงนี้สักระยะหนึ่งเพื่อที่จะทำให้แน่ใจว่าบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาแล้วนี้เป็นบุคคลที่มีมาตรฐานทางด้านจริยธรรมซึ่งยังไม่ได้ตรวจสอบโดยคณะกรรมาธิการคณะที่ผ่านมาอภิปรายโดยท่านสุพจน์ ขออนุญาตเอ่ยนาม ดิฉันคิดว่านอกเหนือจากจะเป็นเรื่องของการสร้างมาตรฐานที่ดีให้เกิดขึ้นกับวุฒิสภาของเรา ยังเป็นการทำให้การทำงานของเรานั้นมีมาตรฐานแล้วก็เป็นที่น่าเชื่อถือ เป็นที่พึ่งได้สำหรับบุคคลซึ่งจะต้องเข้าไปใช้อำนาจรัฐ เวลาที่เข้าไปแล้วนี้นะคะท่าน เขาไปติดตาม เขาไปประเมิน เขาให้คุณให้โทษกับบุคคลซึ่งทำหน้าที่ที่สำคัญอีกด้วย เราจึงเรียกกันว่าคนเหล่านี้เป็นเหมือนกับบอร์ดซึ่งมันซุปเปอร์ มันใหญ่ เพราะฉะนั้นสภาของเราควรจะให้โอกาสตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อที่จะเข้าไปศึกษาแล้วก็พิจารณาเรื่องของประวัติ คุณธรรม จริยธรรมและความประพฤติของบุคคลเหล่านั้น ดิฉันขอสนับสนุน ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : มีผู้สนับสนุน ๔ คนแล้ว คนที่บอกว่าควรจะลงมติวันนี้มีแค่คนเดียวท่านวิเชียร ใครบ้างที่บอกว่าเห็นต่าง เห็นต่างนะครับ เชิญท่านเกชาครับ

นายเกชา ศักดิ์สมบูรณ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เกชา ศักดิ์สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับเรื่องคณะกรรมการที่ท่านประธานได้บรรจุเรื่องมาในวันนี้นะครับ โดยส่วนตัวผมเห็นด้วยกับท่านวิเชียร คันฉ่อง ที่ปัจจุบันนี้เนื่องจากคณะกรรมการ กสทช. ได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่อง 3G ซึ่งมีปัญหาอยู่ ก็เนื่องจากเพราะว่าไม่มีคณะกรรมการไปติดตาม ไปตรวจสอบ แล้วสภาเราก็เคยดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องทั้งที่ตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และก็ไม่ตั้ง แต่ครั้งก่อนนั้นเป็นหน่วยงานอื่น ๆ คัดเลือกมาให้เรา แล้วก็ให้เราลงมติเห็นชอบเลือกให้ครบตามจำนวน แต่ในครั้งนี้สภาเราได้ตั้งกรรมการรับสมัครเอง แล้วก็ตรวจสอบคุณสมบัติเอง แล้วก็มาให้พวกเราได้เลือก เมื่ออาทิตย์ที่แล้วก็เป็นที่เรียบร้อยดีก็ได้มา ๑๐ ท่าน จาก ๕ ด้าน ฉะนั้นในวันนี้ผมเห็นสมควรที่จะมีการเลือกเสียให้เสร็จสิ้น เพื่อให้คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ กำกับ คณะกรรมการ กสทช. และอีกอย่างหนึ่งสภาเราจะปิดวันที่ ๒๘ นี้แล้ว แล้วต้องเปิดใหม่อีกคือเดือนหน้า ขณะนี้กฎหมายที่คั่งค้างอยู่ก็ยังมีอีกเยอะ เจ้าหน้าที่คณะกรรมาธิการก็ต้องดำเนินการทั้งเรื่องกฎหมายเข้ามาก็หลายเรื่อง ผมขอสนับสนุนท่านวิเชียร คันฉ่อง ให้เลือกในวันนี้เลยครับ

ประธานวุฒิสภา : พลอากาศตรี นายแพทย์เฉลิมชัย เชิญครับ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พลอากาศตรี นายแพทย์เฉลิมชัย เครืองาม สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ต้องกราบเรียนว่า เช้าวันนี้ผมถามตัวเองว่าวันนี้ถ้าผมจะต้องมาเลือกคณะกรรมการชุดหนึ่งที่เราขนานนามว่าซุปเปอร์ บอร์ด ผมถามตัวผมเองในขณะเดินทางมาสภาว่า ผมสามารถเรียบเรียงรายชื่อของบุคคลเหล่านั้นทั้ง ๑๐ คน ได้ครบหรือไม่ ผมรู้หน้าตา ผมรู้ขีดความสามารถ ผมรู้ศักยภาพ ผมรู้คุณสมบัติ ผมรู้ประวัติของเขาครบถ้วนแล้วหรือยัง ผมตอบตัวเองไม่ได้ครับ ผมพูดชื่อ ๑๐ คน ผมพูดไม่ครบ แต่ถ้าจะให้มีการเลือก ๑๐ คน ให้เหลือ ๕ คน ในวันนี้ผมรู้สึกตะขิดตะขวงใจอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ คณะกรรมการ กสทช. ที่เราเลือกเข้าไปผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติมาอย่างละเอียดยิบทำหมดทุกขั้นตอน

มีการตรวจสอบประวัติ มีการตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม มีการแสดงวิสัยทัศน์ แต่วันนี้เรากำลังจะทำอะไรกับ กสทช. เหล่านั้น เรากำลังยื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง และองค์กรอิสระอื่นให้ช่วยตรวจสอบการทำงานของท่าน เพราะฉะนั้น นับประสาอะไรกับกรรมการที่เราเรียกว่าซุปเปอร์ บอร์ด ๑๐ คน ที่เรากำลังจะคัดเลือกให้เหลือ ๕ คน ผมเป็นหนึ่งในกรรมการที่มีหน้าที่ตรวจสอบประวัติ คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ต้องขอกราบเรียนว่าในชั้นกรรมการชุดนั้นเราได้มีการพูดคุยและได้ข้อสรุปตรงกันว่า เราจะไม่ก้าวไปถึงขั้นตรวจสอบจริยธรรม เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เรากำลังจะทำต่อไปข้างหน้าจะต้องมีความครบถ้วนให้เป็นไปตามคุณสมบัติที่ควรจะเป็นและที่เหมาะสม นั่นคือการตรวจสอบทั้งคุณสมบัติ ประวัติ จริยธรรม ประสบการณ์ และวิสัยทัศน์ เราทราบสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จากทั้ง ๑๐ ท่านนั้นแล้วหรือยัง ผมกล้ายืนยันว่ายัง ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติด้วยความเคารพเลยครับว่า ท่านตอบตัวเอง ๑๐ ท่าน ท่านสามารถเขียนรายชื่อลงในกระดาษเดี๋ยวนี้ให้ได้ครบทั้ง ๑๐ ท่านได้ไหม ถ้าท่านตอบไม่ได้ ย่อมจะเป็นคำตอบชัดเจนว่าสิ่งที่เราควรจะทำต่อไปข้างหน้านั้น คือการตั้งคณะกรรมาธิการชุดหนึ่งขึ้นมาตรวจสอบประวัติ คุณสมบัติ จริยธรรม ประสบการณ์ และสิ่งอื่น ๆ ให้ครบถ้วน แม้จะไม่ได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ หรือในพระราชบัญญัติ กสทช. แต่เป็นสิ่งที่เราสมาชิกวุฒิสภาควรจะทำอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นผมขอสนับสนุนการจะตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อตรวจสอบประวัติ คุณสมบัติ ประสบการณ์ รวมทั้งการแสดงวิสัยทัศน์ เวลาที่จะช้าออกไปอีกไม่กี่วันนั้น ผมคิดว่าไม่เป็นสิ่งที่เป็นอุปสรรคขัดขวางต่อการทำงานของคณะกรรมการซุปเปอร์ บอร์ด ในอนาคต ขอกราบเรียนครับ

ประธานวุฒิสภา : เพื่อให้การอภิปรายเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ก็คือคนเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ขณะนี้คนที่เห็นว่าควรตั้งคณะกรรมาธิการอภิปรายไป ๕ คน คนที่มีความเห็นว่าลงมติ ๒ คน เพราะฉะนั้นคนที่สมควรจะลงมติมีอีกไหมครับ เชิญท่านสุเมธครับ

นายสุเมธ ศรีพงษ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สุเมธ ศรีพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ผมคล้อยตามเห็นด้วยกับทางท่านอาจารย์วิเชียร หรือว่ากระบวนการทั้งหมดสภาได้มีการสมัครรับเลือกตามระเบียบที่กำหนดไว้ ตรวจสอบประวัติมีกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งตรวจสอบขึ้นมา แน่นอนครับ ในการตรวจสอบนั้น การดูแลหรือตรวจสอบระหว่างผู้สมัครด้วยกันเองก็ย่อมต้องมี เพราะทุกคนต้องตรวจสอบกันเองอยู่แล้วว่าใครมีความบกพร่องทางความประพฤติ ศีลธรรม คุณธรรม ก็ต้องร้องต่อกรรมการอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อกำหนดไว้ว่าเราจะเลือก ๒ ขั้นตอน คือเลือกครั้งแรก ๒ คน ใน ๕ คน เป็น ๑๐ คน ครั้งที่ ๒ และเลือกต่อจาก ๒ คน เหลือ ๑ คน อันนี้เป็นกระบวนการขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้ว และทำไมเราไม่เดินหน้าตามนั้น เราจะมาหยุดเพื่อที่จะมาตั้งให้เสียเวลาไปอีกหลายวัน ดังนั้นก็ไม่ทราบว่าจะเกิดประโยชน์อะไรมากมายหนักหนา เพราะว่าจริง ๆ แล้ว การตรวจสอบเกิดขึ้นตั้งแต่กรรมการตรวจสอบประวัติแล้ว มีวิสัยทัศน์ มีการตรวจสอบการขัดแย้ง ผลประโยชน์ขัดกัน เรื่องถึงศาลปกครองก็มี ดังนั้นผมจึงเห็นด้วยกับท่านอาจารย์วิเชียรครับ ดำเนินการตามขั้นตอนที่ ๒ ให้จบสิ้น คือโหวต (Vote) ให้จบเสียจะได้หมดประเด็นเท่านี้ ขอเสนอครับ

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ : ท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : ยังไม่ถึงคิว ท่านนั่งก่อน ผมจัดคิวไว้แล้วนะครับ หมอเจตน์และก็ไปที่ท่านสมชาตินะครับ อยู่ในคิวครับท่าน

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ช่วงแรกนี้ผมขอพูดในนามของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เพราะว่าในนี้ผมพูดในฐานะของรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เนื่องจากในการประชุมของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติเสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๒๕ คน อันนี้เป็นมติ ซึ่งผมจะต้องทำหน้าที่

ของเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาแจ้งให้กับทางสมาชิกทราบว่า นี่คือเป็นมติของวิปวุฒิสภา

ประการที่ ๑ วิปวุฒิสภามีมติไปแล้ว แต่ว่าไม่จำเป็นที่ประชุมของวุฒิสภาจะเชื่อตามวิปวุฒิสภา เพราะว่าก็เป็นบ่อยครั้งที่ที่ประชุมเห็นต่าง ซึ่งตรงนั้นก็เป็นสิ่งที่เราได้ทำมาตั้งแต่ผมเข้ามาเป็นสมาชิกนี้ก็เป็นเวลาจะ ๕ ปีอยู่แล้ว

ประการที่ ๒ ในฐานะของสมาชิกวุฒิสภา ผมอยากจะให้ที่ประชุมคำนึงถึงภาพลักษณ์ของทางวุฒิสภา ท่านประธานครับ เรื่องของ กสทช. เรื่องของคณะกรรมการที่เขาเรียกว่า ซุปเปอร์ บอร์ด หรือว่าจะเป็นคณะกรรมการติดตามประเมินผลนี้เป็นชุดที่ทางประชาชนเขาจ้องเราอยู่ กสทช. เองก็มีปัญหาเรื่อง 3G มากมาย เมื่อเราจะเลือกซุปเปอร์ บอร์ดเข้ามาดูแล กสทช. ซุปเปอร์ บอร์ดนั้นก็จะต้องมีความโปร่งใส ประชาชนเขาต้องมีความเชื่อมั่น แต่ว่าเราก็มีการตั้งกรรมการ ที่ผลสุดท้ายนี้ก็ทำให้เราเลือกได้ ๑๐ คน แล้วเรากำลังจะเลือกจาก ๑๐ คน เหลือ ๕ คน ปัญหาก็คือว่าผู้สมัครทั้งหมดที่กว่าเราจะเลือกมาเหลือ ๑๐ คนนี้ เราก็จะไม่ค่อยได้รู้จัก แล้วก็ทางคณะกรรมการที่ไปตรวจสอบคุณสมบัติก็เพียงแต่ตรวจสอบคุณสมบัติเป็นเบื้องต้น ทีนี้การตรวจสอบคุณสมบัติก็เพียงแต่ว่ามีคุณสมบัติครบหรือไม่ครบ แต่ว่าความประพฤติกับพฤติกรรมทางจริยธรรมนี้ก็ไม่ได้ตรวจสอบ ทีนี้ผมเองก็เป็นห่วงว่าถ้าเราไม่ได้ทำหน้าที่ หรือว่าไม่ได้ทำการตรวจสอบที่สมบูรณ์แล้ว เมื่อเราเลือกเสร็จไปนี้ผลออกมาเกิดไม่ดี ก็จะส่งผลเสียถึงวุฒิสภาเรา ผมคำนึงเรื่องนี้ค่อนข้างมากว่า เราก็ควรจะทำหน้าที่ตรงนี้ให้สมบูรณ์ ----------

เพราะฉะนั้นโดยส่วนตัวผมเห็นว่าเราก็ควรจะตั้งกรรมาธิการสามัญเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบตรงนี้ เพราะผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวพันกับองค์กรที่ใหญ่มาก แล้วก็มีผลประโยชน์มากมหาศาล ซึ่งตรงนี้ถ้าเราทำไปแล้วไม่สมบูรณ์ เหมือนกับเราทำไปในลักษณะที่จะดูว่ารวบรัดนี้ก็จะส่งผลเสียถึงภาพลักษณ์ของวุฒิสภาเรา แล้วก็ในเรื่องของรายละเอียดว่าเราจะเลือกตามอะไร เพื่อนสมาชิกก็ได้อภิปรายไปแล้ว เราสามารถเลือกได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ แล้วก็ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๑ ซึ่งเราก็สามารถทำได้อยู่แล้ว แล้วเราก็เคยทำมาแล้วซึ่งคงไม่ต้องพูดมากให้เสียเวลาในที่นี้ แต่ผมคิดว่าในกรณีถ้าหากว่าเราทำด้วยความรอบคอบ โปร่งใสแล้วนี้เป็นภาพลักษณ์ของวุฒิสภาเราเท่านั้นเอง ผมต้องการยืนยันเท่านั้นเอง ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมชาติแล้วต่อด้วยท่านอาจารย์สุมล เชิญครับ

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สมชาติ พรรณพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐมครับ ท่านประธานครับ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกทุกท่านครับ ที่วันนี้เราจะต้องมาอภิปรายเรื่องการตั้งกรรมาธิการสามัญตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรม ของซุปเปอร์ บอร์ด ถ้าเราเท้าความกลับไปตอนที่เราเลือกองค์กรอิสระต่าง ๆ จะเป็น พ.ร.บ. อัยการสูงสุดหรืออะไรก็ตามแต่ อัยการอาวุโสหรือทุกตำแหน่ง เราได้มีการแสดงวิสัยทัศน์ แต่คราวนี้ซุปเปอร์ บอร์ด เราเพียงแต่ตรวจสอบเรื่องคุณสมบัติ เรื่องที่ผมอยู่เป็นกรรมการว่าเป็นคนต่างด้าวไหม อะไรไหม แต่เรื่องจริยธรรมเราไม่ได้พูดถึงนะครับ ท่านประธานครับ ผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกจริง ๆ แล้วมติของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภานี้ในอดีตที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ นี้ จะถือเป็นที่เด็ดขาด ด้วยความเคารพครับ ที่ต้องขออนุญาตพาดพิงไปถึงท่านอดีตประธานวุฒิสภาท่านพลเอก ธีรเดช มีเพียร ด้วยความเคารพนะครับท่านพลเอก ธีรเดชที่ทำให้คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภานี้ เสียหลักการในการทำงาน ถ้าผมจำไม่ผิดแล้วท่านประธานคนปัจจุบันนี้จำได้โดยเฉพาะมาจากท่าน ท่านประธานคนปัจจุบันที่ท่านเข้ามาวิงวอนขอร้องคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาว่าถ้าไม่จำเป็นอย่าตั้งกรรมาธิการวิสามัญให้มากเกิน เหตุผลก็คือเรื่องเจ้าหน้าที่ แล้วก็มีเหตุผลอื่น ๆ ต่อไป แล้วมติของคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา

ก็เห็นด้วยตามที่ท่านประธานคนปัจจุบันนี้ได้ปรารภในที่ประชุม แต่สุดท้าย ท่านพลเอก ธีรเดช มีเพียร อาศัยในตำแหน่งของประธานวุฒิสภา ไปบรรจุอยู่ในวาระการประชุมให้สภานี้เป็นผู้ตัดสิน นี่แหละครับ วุฒิสภาของเราไม่มีหลักการ จนถึงวันนี้ประเพณีที่เคยปฏิบัติมาก็ถูกละเลย กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยความเคารพอย่างยิ่งว่าการเลือกซุปเปอร์ บอร์ด ถามว่าสำคัญไหม สำคัญมาก เราไปเรียกซุปเปอร์ บอร์ด เราไม่ได้ขยายความ จริง ๆ เป็นคนตรวจสอบ ก็คือเป็นออดิท (Audit) ของหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรอิสระต่าง ๆ ที่เราเรียกว่าธรรมาภิบาล บุคคลสำคัญ ๕ คนนี้เป็นบุคคลที่สำคัญมาก เมื่อไรบุคคลทั้ง ๕ นี้มีอคติหรือมีอะไรก็ตามแต่ ที่ไม่มีใจเป็นธรรม ขาดคุณธรรม ขาดจริยธรรมแล้ว การทำงานของคณะกรรมการ กสทช. ก็จะไปด้วยความยากลำบาก ----------

- ๑๕/๑

ซึ่งตรงนี้ที่ผมกราบวิงวอนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกให้เห็นแก่สภาของเรา เป็นสภาสูง เพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ วันนี้เราก็ได้รับคำครหานินทาจากสังคม จากสื่อ ในการเลือกรอบแรกที่ห้องโถงข้างล่าง ตรงนั้นผ่านไปแล้วไม่เป็นไร มันเกิดไปแล้ว เราไม่ว่ากัน เราเสียเวลามาเป็นปี ๆ แล้วในสมัยท่านพลเอก ธีรเดช มีเพียร ซึ่งจริง ๆ แล้ว ควรจะจบในสมัยท่าน แต่ก็ไม่จบ ท่านเพื่อนสมาชิกที่เคารพ เห็นแก่สภาของเราเถอะครับ เราเสียเวลามาเป็นปี ๆ ได้ เราจะเสียเวลาอีกสัก ๑ เดือนไม่ได้หรือ เสียหายตรงไหนครับ คุ้มกว่าที่เราจะได้เลือกคนที่เราได้เห็นหน้า ได้ฟังวิสัยทัศน์จากทั้ง ๑๐ ท่านนี้ ผมคิดว่า ไม่มีอะไรที่จะต้องเสียเลยครับ อย่างบางท่าน ด้วยความเคารพนะครับ บอกว่า สมัยประชุมจะปิดแล้วอะไรก็ตามแต่ แต่เพื่อเกียรติภูมิของวุฒิสภาของเรา ผมคิดว่าคุ้มกว่า เราเสียเวลามาตั้งแต่สมัยท่านพลเอก ธีรเดช มีเพียร เรายังเสียมาได้เลย แล้วจะเสียอีกสัก เดือนหนึ่งคงไม่เป็นอะไรนะครับ ด้วยความเคารพครับท่านประธาน ขอให้ท่านประธาน ในฐานะท่านเป็นประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาด้วย ผมอยากให้ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้ทำหน้าที่ที่เราได้รับการเสนอ การเลือก มาจากเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา เราเป็นตัวแทนของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาไม่ใช่ว่ามติของ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา แล้วประธานก็ไปเปลี่ยน อันนี้ไม่ใช่ท่านนะครับ ผมย้ำอีกครั้งหนึ่ง คือมาจากท่านพลเอก ธีรเดช มีเพียร ผมอยากให้วุฒิสภาของเรา มีเกียรติภูมิ ถ้าคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาไม่มีสิ่งที่เป็นมติ ไม่ถือว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาเป็นมติแล้ว ท่านครับ ผมขอความเห็นจาก เพื่อนสมาชิก ยกเลิกคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาไปเถอะ ไม่เกิดประโยชน์ เสียเวลา เสียงบประมาณ เรื่องค่าเบี้ยประชุม เสียเวลาสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ต้องมาประชุม ท่านประธานก็จะได้ไปทำหน้าที่อื่น ท่านรองประธานที่มาเป็นประธานของ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาก็จะได้ไปทำหน้าที่อื่น ไม่ต้องมาเสียเวลา ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : คงจะเหลือคนอภิปรายอีก ๔ – ๕ คนนะครับ มีท่าน อาจารย์สุมล มีท่านวิเชียร ท่านจิตติพจน์ ท่านอาจารย์ต่วน ท่านเดชอุดม เชิญอาจารย์สุมล

ก่อน แล้วก็ต่อไปด้วยท่านวิเชียร ท่านจิตติพจน์ อาจารย์ต่วน ท่านเดชอุดม ครบแล้วก็พอนะครับ เดี๋ยวจะปิดประชุมแค่ ๑๗ คน อภิปรายกันแค่นี้ ๑๗ คน เชิญอาจารย์สุมลครับ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันกำลังจะกราบเรียนท่านประธานว่าควรจะยุติการอภิปรายได้แล้ว เพราะเวลาล่วงเลยมานานมากแล้ว บ่ายโมงเราจะมีการอภิปราย สิ่งที่ดิฉันอยากให้สมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านตระหนักว่าเราเป็นสภาตรวจสอบ แล้วเราทำบรรทัดฐานที่ดีมาตลอดที่ดิฉันอยู่ในสภาแห่งนี้ เป็นสมาชิกวุฒิสภารุ่นที่เราอยากจะบอกว่า เราไม่ใช่สภาตรายาง ที่สักแต่ว่าเมื่อเราเป็นคนที่ให้ความเห็นชอบในการตั้งบุคคลจากองค์กรไม่ว่าจะตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ก็ตาม แต่เราเป็นผู้ให้ความเห็นชอบเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ เพราะฉะนั้นเราทำดีมาตลอด ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันจึงคิดว่า ณ วันนี้เมื่อความเห็นมีสองเห็นด้วยในการตั้งกรรมาธิการกับไม่เห็นด้วย อยากให้เลือกวันนี้เลย ถ้าจะให้ดีก็ลงมติ ----------

เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ท่านยังใช้มติเลย ก็ใช้มติได้ เรื่องใหญ่เรื่องสำคัญก็จะได้ทราบว่าสภาแห่งนี้เห็นดีด้วยกับเรื่องของการจะตั้งหรือเรื่องที่ไม่ต้องตั้ง เลือกเอาเลย ซึ่งดิฉันก็อยากจะบอกว่าเราไม่ควรรีบร้อน ทำให้มีนัยว่ารีบร้อนเรื่องอะไร อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายท่านบอกมาแล้วว่ารอมาตั้งนานแล้ว มากมายเลย เลื่อนไปอีกแค่ ๓ อาทิตย์ได้ แล้วเราก็จะได้เลือกอย่างสง่าผ่าเผย อย่างสมบูรณ์ อย่างที่ไม่ให้ใครเขาว่าได้ ดิฉันเป็นประธานคณะกรรมาธิการศึกษา ตรวจสอบเรื่องการทุจริต และเสริมสร้างธรรมาภิบาล ชาวบ้านมาร้องดิฉันเรื่องการประมูล 3G คำที่เจ็บที่สุดที่ชาวบ้านพูดกับดิฉันว่า ท่านสมาชิกวุฒิสภาต้องรับผิดชอบ เพราะท่านเลือก กสทช. มา แล้วมาทำแบบนี้ ซึ่งคำนี้ทำให้เราคิดว่าเราเป็นคนเลือกจริง ๆ แต่ดิฉันก็ยังพูดในใจ ไม่กล้าพูดกับชาวบ้านว่า แต่ไม่ได้เลือกให้มาทำแบบนี้อะไรทำนองนั้น ก็เถียงในใจเล็กน้อย เพราะฉะนั้นในวันนี้เราจะเลือกคนที่ไปตรวจสอบขั้นที่อีกขั้นหนึ่ง เพราะฉะนั้นอยากให้เพื่อนสมาชิกรอบคอบในการตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมา ใช้เวลาไม่มาก ดิฉันเชื่อว่าอย่างนั้น เพราะว่าเปิดสมัยประชุมต่อมาเราก็ทำการที่จะลงมติเลือก ๕ คน จาก ๑๐ คนได้ เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าน่าจะยุติเรื่องการอภิปรายเรื่องนี้ได้แล้ว ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอหารือที่ประชุมครับ อาจารย์สุมลเดี๋ยวผิดข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา อาจารย์สุมลเสนอไม่ได้ ผมขอหารือที่ประชุมว่าจะให้อภิปรายอีก ๔ ท่าน หรือว่าจะขอลงมติ เพราะว่ามี ๒ ความเห็น ลงมติใช่ไหมครับ ต้องมีคนเสนอท่านอาจารย์สุมลเสนอปิดอภิปรายไม่ได้ ผิดข้อบังคับการประชุม เอาอย่างไรครับ มีใครเสนอขอปิดอภิปรายแล้วเสนอญัตติมาเลย ท่านสุนันท์ครับ

นางสาวสุนันท์ สิงห์สมบุญ : กราบเรียนท่านประธานค่ะ สุนันท์ สิงห์สมบุญ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาคเอกชน ดิฉันเห็นว่าคุยเรื่องนี้เสียเวลามานานแล้ว และในเมื่อฝ่ายหนึ่งอยากจะให้โหวตวันนี้ เกี่ยวกับเรื่อง กสทช. ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าจะให้เลื่อน คือก็ไม่มีทางที่จะเจอกันได้ ก็ลงมติไปเลยดีกว่า ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ขอปิดใช่ไหมครับ ท่านเดชอุดมมีอะไรครับ เอาเรื่องว่าจะปิดหรือไม่ปิด เชิญท่านเดชอุดมครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ : ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในสภาแห่งนี้ประกอบไปด้วยผู้ทรงเกียรติมาก เราเหลืออีกเพียง ๕ ท่านเท่านั้นเอง ท่านจะกรุณาฟังให้ครบได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ได้ โอ.เค. ๔ ท่านนี้ ท่านสุนันท์ท่านถอนนะครับ ผมจะให้ท่านวิเชียร ท่านจิตติพจน์ ท่านอาจารย์ต่วน และท่านเดชอุดมเป็นคนสุดท้าย และพอแล้ว ท่านวิเชียรเมื่อสักครู่นี้ยกค้าง เห็นท่านเมื่อสักครู่นี้พูดไม่หมด ท่านจะเสนอญัตติแล้วจะอภิปรายต่อใช่ไหมครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ผม วิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรัง คือกรณีนี้ผู้สมัครเข้าเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ ผมดูในรายละเอียดต่าง ๆ ใบรับสมัครเขาจะมีระบุเอาไว้ว่า เคยถูกตั้งกรรมการสอบสวนไหม เคยถูกลงโทษ เคยถูกดำเนินคดีหรือไม่ อะไรเหล่านี้ปรากฏอยู่ แต่ทีนี้ส่วนรายละเอียดที่ลึกไปกว่านั้นผมก็ไม่ทราบ เพราะว่ากันจริง ๆ ทั้งหมดที่ได้รับการคัดเลือกในรอบแรกผมไม่รู้จักใครสักคน เพราะฉะนั้น ณ จุด ๆ นี้ถามว่า ถ้าสมมุติว่าเราจะดำเนินการต่อไปในบุคคลทั้ง ๑๐ คนนี้ต้องนำเสนอเข้าสู่สภา เพื่อที่จะต้องมีการโหวตกันอีกครั้งหนึ่ง กระผมก็เลยมีความเห็นว่าถ้าเป็นอย่างนี้ไม่ต้องมาเสียเวลา เพราะถ้าหากว่าใครแสดงเจตนาเท็จว่าไม่เคยถูกดำเนินคดี แต่ปรากฏว่าในระหว่างนี้ถูกดำเนินคดีอยู่เรื่องอะไรก็ตามแสดงว่าเจตนาเท็จ คนเหล่านี้อาจจะต้องถูกดำเนินคดีในทางคดีอาญา ผมคิดว่าท่านประธานจะต้องดำเนินคดีอาญาในฐานะท่านเป็นเจ้าพนักงาน ด้วยเหตุดังกล่าวผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลาแค่นั้นครับ ----------

แต่ฟังเพื่อนสมาชิกหลายท่านแล้ว เขาก็ดีเหมือนกันนะ เพราะแต่ละคนอยากจะให้มีการตั้งกรรมการขึ้นมาสอบประวัติอะไรเหล่านี้ นั่นคือในส่วนที่ดีนะครับ แล้วก็เหมือนอย่างที่หลายคนพูดนั่นแหละครับว่า ถ้าตั้งกรรมการขึ้นมาจะได้เป็นมาตรฐานเหมือน ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนี้ ในที่สุดผมคิดว่าน้ำหนักต่าง ๆ มีทั้งฝ่ายที่สนับสนุนอยู่บ้างและฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยตามข้อเสนอของผมอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านประธานจะฟังคนอื่น ๆ แล้วเห็นว่าเป็นอย่างไร ผมยินดีปฏิบัติทั้งนั้น ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คือจะไปทางไหนก็แล้วแต่ ผมเป็นจำเลยที่ ๑ อยู่แล้วนะครับ ผมก็เตรียมพร้อมเป็นจำเลยที่ ๑ อยู่แล้ว ท่านจิตติพจน์ เชิญครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ ประเด็นที่ผมจะพูด จะขออนุญาตพูดถึงส่วนที่พวกเราต้องกระทำจริง ๆ คือรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๙ ผมขออนุญาตสนับสนุนท่านสุพจน์ครับ ในวรรคท้ายท่านบอกว่า การพิจารณา สรรหา กลั่นกรองหรือแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งก็รวมถึงซุปเปอร์บอร์ดนี้ด้วยนะครับ จะต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วย ความหมายว่าจะต้องพิจารณาถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมด้วย นี่คือสิ่งที่พวกเราต้องกระทำนะครับ ขออนุญาตย้ำ ประเด็นปัญหาก็คือว่าเราได้พิจารณาถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลทั้ง ๑๐ ท่านแล้วหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านประธานจะได้มีโอกาสตรวจสอบบันทึกการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบประวัติ ที่ท่านทัศนา บุญทอง ขออภัยที่เอ่ยนามท่าน ในการทำหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนั้นเป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและคุณสมบัติเป็นหลัก เจ้าหน้าที่ได้มอบเอกสารขั้นตอนการดำเนินงานแจกต่อที่ประชุมคณะนั้นตั้งแต่เริ่มต้นครับท่านประธานว่า คณะกรรมการที่ท่านทัศนาเป็นประธานจะยังไม่ใช่การตรวจสอบถึงที่สุดเจ้าหน้าที่ได้แจกให้พวกเราทุกคน ผมก็เป็นหนึ่งในกรรมการในชุดนั้น พวกเราทำงานไปโดยทราบว่าหลังจากที่เราหมดหน้าที่แล้วก็จะมีกรรมาธิการอีกคณะหนึ่ง ที่ท่านทัศนาทำเป็นกรรมการ แต่อีกคณะหนึ่งจะเป็นคณะกรรมาธิการที่จะต้องมีการตั้งขึ้นมาเพื่อดำเนินการตรวจพฤติกรรมทางจริยธรรมด้วย พวกเราทำงานอย่างนั้นมาโดยตลอดครับ ดังนั้นหลายประเด็นที่สมควรที่จะได้พิจารณา

ในชั้นของคณะกรรมการจึงได้รอไว้เพื่อเป็นการประหยัดเวลา เนื่องจากผู้ที่มาสมัครเป็นซุปเปอร์ บอร์ด มีจำนวนมากจริง ๆ ครับท่านประธานพวกเราใช้เวลาในการตรวจนานมาก มีการอุทธรณ์ มีการพิจารณาหลายเรื่องจนคณะกรรมการก็ถูกฟ้องไปด้วย แต่พวกเราพยายามทำให้ดีที่สุดแล้วนะครับ ดังนั้นจะสังเกตเห็นว่าพวกเรายังทำงานไม่เสร็จครับท่านประธาน ดังนั้นเรื่องของการตรวจพฤติกรรมทางจริยธรรมจึงมีความจำเป็นต้องมีการดำเนินการขึ้นมา ซึ่งทางหนึ่งที่วิปวุฒิสภาได้ดำเนินการไว้ แล้วเจ้าหน้าที่ก็ได้เสนอต่อที่ประชุมและที่ประชุมก็เห็นชอบ ในวันที่ประชุมนี้ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นเสียงที่ค่อนข้างเอกฉันท์ เนื่องจากแทบจะไม่มีใครอภิปรายบอกว่าไม่ต้องตั้งกรรมาธิการเลย ก็คือการตรวจจริยธรรมยังต้องดำเนินการอยู่โดยการตั้งกรรมาธิการสามัญขึ้นมาตรวจพฤติกรรมทางจริยธรรม ไม่เช่นนั้นก็จะมีปัญหาว่าพวกเราได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๗๙ แล้วหรือไม่ และทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการก็ได้เสนอมาอย่างนั้นเพื่อไม่ให้มีปัญหาประเด็นที่อาจจะมีการโต้แย้งภายในอนาคต ผมคิดว่าพวกเราควรจะตั้งกรรมาธิการสามัญขึ้นมาตรวจพฤติกรรมทางจริยธรรมจะดีกว่า เพื่อไม่ให้มีประเด็นเพิ่มเติมว่าจะมีการฟ้องร้องกันอีกหรือเปล่าก็ไม่ทราบ ว่าคณะกรรมาธิการของวุฒิสภาหรือวุฒิสภาของเราละเลยไม่ยอมปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๙ ระบุไว้ว่า จะต้องมีการตรวจพฤติกรรมทางจริยธรรม ซึ่งถ้าหากพวกเราใช้เวลาทำก็คงใช้เวลาไม่นานนัก แล้วพวกเราก็จะได้ลดประเด็นปัญหาที่จะมีการโต้แย้งหรือการขึ้นโรงขึ้นศาล ในประเด็นที่ว่าตกลงได้มีการตรวจสอบพฤติกรรมทางจริยธรรมหรือยัง ก็คือพวกเราทำงานเสร็จหรือยัง ----------

ก็ขออนุญาตเรียนท่านประธานว่า เมื่อมีผู้โต้แย้งจำนวนมากอยากจะให้พิจารณาถึงความต้องการของสมาชิก แล้วก็บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญด้วย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ต่วนครับ

นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และก็กราบเรียนท่านพี่น้อง พี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ สมาชิกวุฒิสภาที่ผมเคารพยิ่งกระผม ต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยะลา จากประเด็นที่เราได้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่เราจะมีการเลือกซุปเปอร์ บอร์ดของ กสทช. ในวันนี้ ผมฟังทั้งสองฝ่ายก็มีความรู้สึกนะครับ รู้สึกดีใจมากว่าสมาชิกวุฒิสภาของเราเป็นคนที่มีสติปัญญา ทรงคุณวุฒิและก็เป็นสีสันทำให้พวกเราได้มีความรู้ว่า ถ้าเราเลือกคณะกรรมาธิการขึ้นมาในการที่พิจารณากลั่นกรองบุคคลที่จะมาทำหน้าที่ซุปเปอร์ บอร์ดมันก็ดี อีกฝ่ายหนึ่ง ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านวิเชียร คันฉ่อง ท่านเป็นคนเสนอว่าซุปเปอร์บอร์ดในวันนี้ได้ผ่านกระบวนการมาแล้ว ตั้งแต่อาทิตย์ที่แล้วมา ก็ปรากฏว่าเราก็มีการเลือกมาแล้วจาก ๖๐ กว่าคน ซึ่งผ่านกระบวนการการพิจารณาตรวจสอบพฤติกรรมจริยธรรมแต่ละท่านมากมายพอสมควร โดยมีท่านทัศนา บุญทอง ขออนุญาตเอ่ยนามเป็นประธานและมีคณะกรรมการหลายท่านได้มีการกลั่นกรองเป็นการอย่างดี ซึ่งเราก็มีการพิจารณาคัดเลือกมาแล้วเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว วันนี้เราได้มา ๑๐ คน เพราะฉะนั้นการที่มี ๒ ประเด็นขึ้นมาวันนี้ ถ้าจะอภิปรายก็อภิปรายกันเยอะได้ทั้งวัน ทุกคนก็มีความคิดเห็น เพราะว่าเรา ๑๕๐ คน ก็ ๑๕๐ พรรค ผมก็พรรคยะลานะครับ ถ้าอภิปรายก็อภิปรายกันเยอะเพราะฉะนั้นวันนี้อภิปรายพอสมควรแล้ว ผมเสนอ ๒ ข้อ เพื่อโปรดพิจารณาให้พี่ ๆ น้อง ๆ และก็เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ โปรดพิจารณาว่า เรามี ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก ขอปิดอภิปรายเรื่องนี้ เพราะเราจะได้ดำเนินการเรื่องอื่นต่อ

ประเด็นที่ ๒ ขออนุญาตท่านประธานและก็ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย ขอให้เราโหวตกันเถอะ จะได้จบเร็ว ๆ ว่าเราจะเอากันอย่างไร ถ้าหากโหวตแล้วเราก็ปฏิบัติตามนั้น เราก็จะได้สำเร็จ จะได้ทำงานต่อ เพราะว่าภาคบ่ายนี้เราจะมีการอภิปราย

ไม่ไว้วางใจรัฐบาลอีก ถ้าหากว่าเราใช้เวลาอภิปรายเรื่องนี้จะทำลายเสียเวลากันมาก ผมขออนุญาตเพียงแค่นี้ ผิด ถูกประการใด ขอกราบอภัยไว้นะครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านอาจารย์ต่วนครับ ท่านสุดท้าย แล้วไม่รับอีกแล้วนะครับ ท่านเดชอุดมครับ เสร็จแล้วผมจะได้ปิดอภิปราย

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพรักทุกท่านครับ ข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเพื่อนสมาชิกวุฒิสภากับข้อกฎหมายนี้มีอยู่ ๒ อัน เวลามีประเด็นเข้าสู่การพิจารณา เราก็จะพิจารณาเรื่องข้อเท็จจริงก่อน

ข้อเท็จจริงประการแรก ที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา ก็คือว่าวุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภายังไม่ได้ดูเรื่องจริยธรรมของทั้ง ๑๐ ท่าน

ข้อเท็จจริงประการที่ ๒ คือ มติที่ประชุมวิสามัญของวิปวุฒิสภาก็บอกว่ายังไม่ได้ดู

ข้อเท็จจริงประการที่ ๓ ก็คือ การสอบประวัติของคณะกรรมการ ก็บอกว่ายังไม่ได้ดู เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่ได้อภิปรายไปแล้ว ก็บอกว่าขัดรัฐธรรมนูญ ทำไมเราถึงยังไม่ได้ทำตรงนี้

ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ ในข้อกฎหมายในประมวลจริยธรรมวุฒิสภาของเราเองและกรรมาธิการในส่วนที่ ๑๒ ข้อ ๑๒ ในการพิจารณา สรรหา กลั่นกรอง หรือแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น ----------

สมาชิกและกรรมาธิการจะต้องพิจารณาให้เป็นไปตามระบบคุณธรรม และคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าวด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเราลงมติวันนี้ เราจะไม่ได้คำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรม เพราะข้อเท็จจริงที่ผมกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกว่า ๓ อย่างนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ยืนยันได้เลยว่า เรายังไม่ได้ทำครับท่านประธาน แล้วเราจะตอบประชาชน ตอบคนอื่นเขาได้อย่างไรว่า เรามีหน้าที่ได้รับผิดชอบแล้ว แล้วโดยเฉพาะในข้อ ๔๑ ของข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาว่าด้วยจริยธรรม เขาบอกไว้ว่า สมาชิกและกรรมาธิการจะต้องปฏิบัติตนให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาว่าด้วยจริยธรรมนี้และเคารพต่อมติของวุฒิสภานี่คือข้อกฎหมาย เพราะฉะนั้นทั้ง ๒ ประเด็น ทั้งข้อเท็จจริงและก็กฎหมายผมคิดว่าเราไม่มีทางอื่นนอกจากจะต้องตั้งกรรมาธิการ เพราะว่าท่านที่จะลงมติในวันนี้ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ผมเชื่อว่าคนที่เขาไม่ได้รับการคัดเลือกในวันนี้ถ้าลงมติ เขาเตรียมฟ้องแน่ แล้วเราก็กำลังทำผิดทั้งข้อเท็จจริงและก็กฎหมาย ผมคิดว่าท่านต้องไปแก้ตัวกับผู้ที่ฟ้องในศาลปกครอง ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ปิดการอภิปราย ต่อไปก็จะเป็นการข้อญัตติ ผู้เสนอญัตติ คุณหมอเจตน์เสนอญัตติได้นะครับ เพราะว่าฟังมี ๒ ฝ่าย คุณหมอเจตน์เสนอญัตติ ท่านวิเชียรเสนอญัตติ เชิญท่านหมอเจตน์ก่อนครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ในฐานะรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ผมขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญ การตั้งกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบความประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าว จะเป็นการตั้งตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้วุฒิสภาตั้งเป็นคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อกระทำกิจการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาได้ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง ญัตติแรก ญัตติที่ ๒ ที่จะให้ลงมติเชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : ก็เอาตามหมอเจตน์ว่าแล้วกันนะครับ เพราะว่าฟัง ๆ แล้วก็รู้สึกว่า ถ้าผมดูตามในประวัตินี้ก็ปรากฏว่า ไม่เคยถูกสอบสวน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เมื่อฟังเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านแล้ว ก็มีเหตุผลดังที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้น ผมไม่ติดใจ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ต่วนเสนอครับ

นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยะลา ผมจะขออนุญาตเสนอให้ดำเนินการตามวาระการประชุม จะขอเสนอญัตติให้มีการโหวตเลยวันนี้จะได้จบเลย

ประธานวุฒิสภา : ก็จะลงมตินะครับ ท่านเสนอญัตติ เพราะว่าเวลาที่เขาเสนอให้ตั้งกรรมาธิการท่านจะเสนอเป็นอย่างไร ให้ลงมติวันนี้หรือว่าจะคล้อยตาม

นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ : ขอเสนอตามวาระการประชุม ให้ลงมติในวันนี้

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ

นายต่วนอับดุลเล๊าะ ดาโอ๊ะมารียอ : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มี ๒ ญัตติ เพราะฉะนั้นผมขออาศัยข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๗๐ จะขอมติที่ประชุม เพราะฉะนั้นก่อนที่จะมติที่ประชุม ผมขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ เชิญสมาชิกอยู่นอกห้องประชุมจะขอมติจากที่ประชุม เพราะว่าขณะนี้ในการคัดเลือกซุปเปอร์บอร์ด คือคณะกรรมการติดตามจะมี ๒ ญัตติที่เสนอมา ----------

ก็คือญัตติให้ตั้งกรรมาธิการเป็นญัตติหนึ่ง กับญัตติที่ขอให้ลงมติในวันนี้เลย เชิญท่านสมาชิกทุกท่านเข้าห้องประชุม เมื่อท่านสมาชิกเข้ามาแล้วผมขอตรวจสอบองค์ประชุม ขอให้ท่านได้แสดงตนนะครับ เมื่อทุกท่านแสดงตนเรียบร้อย ปิดการแสดงตน เชิญส่งผลครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มแสดงตนเพื่อตรวจนับองค์ประชุม จำนวน ๑๐๓ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกแสดงตนทั้งสิ้น ๑๐๓ ท่านนะครับ ท่านสมาชิกมีญัตติ ๒ ญัตติที่จะต้องขอความเห็นจากที่ประชุม ผมขอใช้ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๗๐ ท่านที่เสนอญัตติหลังจะถูกนำขึ้นมาพูดก่อน จะมี ๒ ญัตติ คือญัตติของอาจารย์ต่วนอับดุลเล๊าะ ขอให้วุฒิสภาลงมติเลือกคณะกรรมการติดตามประเมินผล เป็นญัตติที่ ๒ ผมขอนำขึ้นมาก่อนตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ญัตติที่ ๒ ของคุณหมอเจตน์เสนอให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อตรวจสอบคุณธรรมจริยธรรมของผู้เสนอชื่อ เพราะฉะนั้นถ้าท่านเห็นด้วยกับญัตติของอาจารย์ต่วนอับดุลเล๊าะ ก็คือให้ลงมติวันนี้เลย ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับคุณหมอเจตน์ ก็คือให้ตั้งคณะกรรมาธิการ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงมติครับ ทุกท่านลงมติเรียบร้อย มีท่านใดยังไม่ได้ลงมติแล้วประสงค์จะลงมติไหมครับ คุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา เนื่องจากท่านประธานเสนอแปลก ๆ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านประธานพูดให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่งสำหรับผู้ที่ฟังไม่ทัน มีหลายท่านรอบ ๆ ผมนี้ฟังไม่ทันครับ

ประธานวุฒิสภา : คือไม่ได้แปลก ถ้าท่านเปิดดูข้อบังคับการประชุมวุฒิสภานะครับ ญัตติใดที่เสนอก่อนก็จะอยู่ที่ ๒ เอาญัตติที่เสนอที่ ๒ ขึ้นมาถามก่อนตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ผมถึงถามว่าอาจารย์ต่วนอับดุลเล๊าะเสนอเป็นญัตติที่ ๒ ถ้าท่านเห็นชอบกับอาจารย์ต่วนอับดุลเล๊าะ ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นชอบกับทางคุณหมอเจตน์ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ก็ถูกต้องนะครับ

พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก : กราบเรียนท่านประธานครับ พลตำรวจโท สมยศ ดีมาก ผมว่าโละเอาใหม่ดีกว่า ผมฟังไม่เข้าใจท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : โอ.เค. ลบใหม่ ได้ครับ ชัด ๆ นะครับ ผมจะถามมติอย่างนี้ เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา จะไม่มีการพูดอะไรที่ผิดไปจากข้อบังคับการประชุมวุฒิสภานะครับ ญัตติของอาจารย์ต่วนอับดุลเล๊าะ ถ้าท่านเห็นด้วยกับญัตติของอาจารย์ต่วนอับดุลเล๊าะ ก็คือให้ลงมติให้คัดเลือกวันนี้เลย ท่านกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านเห็นด้วยกับคุณหมอเจตน์ ก็คือให้ตั้งคณะกรรมาธิการ ท่านกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ชัดเจนนะครับ เชิญลงมติ ทุกท่านลงมติเรียบร้อย มีท่านใดยังไม่ลงแล้วประสงค์จะลงไหมครับ จะไม่มีการบอกยกมือแล้ว ผมขอลงเพิ่มเติมนะครับ ไม่อย่างนั้นจะมีปัญหาประเด็นขึ้นมาอีก เมื่อทุกท่านลงมติเรียบร้อยแล้ว ปิดการลงมติ ส่งผลได้ครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๒๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๑ คะแนน)

- ๒๑/๑

ประธานวุฒิสภา : จำนวนผู้เข้าประชุมทั้งหมด ๑๑๕ ท่าน เห็นด้วย ๒๖ ท่าน ก็คือเห็นด้วยกับอาจารย์ต่วนอับดุลเล๊าะ ก็คือให้ลงมติวันนี้ ๒๖ ไม่เห็นด้วย คือเห็นด้วยกับหมอเจตน์ ให้ตั้งคณะกรรมาธิการ ๘๑ เสียง งดออกเสียง ๗ ไม่ลงคะแนน ๑ เพราะฉะนั้นที่ประชุมเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลปฏิบัติงานตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญ เชิญท่านหมอเจตน์เสนอได้เลยครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ในฐานะรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอจำนวนกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้เป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๒๕ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีสมาชิกท่านใดเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี คณะกรรมาธิการ ๒๕ คน เชิญท่านเสนอได้ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ในฐานะรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการในคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังนี้

๑. นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง

๒. นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา

๓. นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์

๔. นางกีระณา สุมาวงศ์

๕. นายสุรจิต ชิรเวทย์

๖. พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง

๗. นายสุเมธ ศรีพงษ์

๘. นายมงคล ศรีคำแหง

๙. นายชรินทร์ หาญสืบสาย

๑๐. นายประสงค์ศักดิ์ บุญเดช

๑๑. นายประสงค์ นุรักษ์

๑๒. นายสมัคร เชาวภานันท์

๑๓. นายรักพงษ์ ณ อุบล

๑๔. พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์

๑๕. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ

๑๖. หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล

๑๗. พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม

๑๘. นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์

๑๙. นางสาวรสนา โตสิตระกูล

๒๐. นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์

๒๑. นายประวัติ ทองสมบูรณ์

๒๒. นายสมชาย แสวงการ

และคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาอีก ๓ ท่าน คือ

๒๓. นางยุวดี นิ่มสมบุญ

๒๔. พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์ และ

๒๕. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมชาติครับ

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องขอโทษต่อสภา ผมขอเปลี่ยนจากท่านประสงค์ศักดิ์ บุญเดช เป็นท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ครับ จากคณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบไหมครับ

(ที่ประชุมเห็นชอบ)

ประธานวุฒิสภา : เปลี่ยนลำดับที่ ๑๐ จากท่านประสงค์ศักดิ์ บุญเดช เป็นท่านอนุรักษ์ นิยมเวช

นายสมชาติ พรรณพัฒน์ : ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : รายชื่อทั้งหมดจะมีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี เชิญเลขาธิการวุฒิสภาอ่านรายชื่ออีกครั้งครับ

นางนรรัตน์ พิมเสน (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน จำนวน ๒๕ คน

๑. นายจรัล จึงยิ่งเรืองรุ่ง

๒. นางจิตร์ธนา ยิ่งทวีลาภา

๓. นางสาวศรีสกุล มั่นศิลป์

๔. นางกีระณา สุมาวงศ์

๕. นายสุรจิต ชิรเวทย์

๖. พลอากาศเอก ชาลี จันทร์เรือง

๗. นายสุเมธ ศรีพงษ์

๘. นายมงคล ศรีคำแหง

๙. นายชรินทร์ หาญสืบสาย

๑๐. นายอนุรักษ์ นิยมเวช

๑๑. นายประสงค์ นุรักษ์

๑๒. นายสมัคร เชาวภานันท์

๑๓. นายรักพงษ์ ณ อุบล

๑๔. พลเอก รัชกฤต กาญจนวัฒน์

๑๕. ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ

๑๖. หม่อมราชวงศ์วุฒิเลิศ เทวกุล

๑๗. พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม

๑๘. นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์

- ๒๒/๑

๑๙. นางสาวรสนา โตสิตระกูล

๒๐. นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์

๒๑. นายประวัติ ทองสมบูรณ์

๒๒. นายสมชาย แสวงการ

๒๓. นางยุวดี นิ่มสมบุญ

๒๔. พลตำรวจโท พิชัย สุนทรสัจบูลย์ และ

๒๕. พลเอก เกษมศักดิ์ ปลูกสวัสดิ์

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมจะกำหนดระยะเวลาดำเนินการเท่าไรครับ เชิญหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ ในฐานะรองเลขานุการคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ขอเสนอระยะเวลาในการดำเนินการเป็นเวลา ๓๐ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ที่ประชุมเห็นชอบให้คณะกรรมาธิการชุดนี้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน

เป็นอันจบระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑ ท่านสมาชิกครับ เราจบก่อนเวลา ๑ ชั่วโมง ผมก็จะขอหารือที่ประชุมว่าเราสมควรที่จะพิจารณาเรื่องอะไร จะเปลี่ยนวาระเรื่องใดขึ้นมาพิจารณา มีเวลา ๑ ชั่วโมง เชิญท่านเสนอได้ครับ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ขาดอีกกี่เรื่องนะครับ จะได้จบไป ๓ เรื่องใช่ไหมครับ มีผู้เสนอไหมครับ กรรมาธิการครับของอาจารย์ตรึงใจ วาระเท่าไร ผมขออนุญาตที่ประชุมพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ขึ้นมารายงานต่อที่ประชุม มีทั้งหมด ๑๐ เรื่อง

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมเกษตรแปรรูปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีข้าว ซึ่งคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์ และอุตสาหกรรม พิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประวัติ ทองสมบูรณ์ รายงานครับ ตามหลักการเดิมนะครับ

นายประวัติ ทองสมบูรณ์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดมหาสารคาม กระผมใคร่ขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาในเรื่องของการส่งเสริมเกษตรแปรรูปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีข้าว ซึ่งในคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ซึ่งได้ทำการศึกษาในเรื่องของการเกษตรแปรรูป โดยมอบให้กับทางคณะอนุกรรมาธิการติดตามส่งเสริมเกษตรแปรรูปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผมในฐานะเป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการร่วมกับทางท่านวิทยา อินาลา และคณะ ซึ่งขณะนี้ผลการพิจารณาศึกษาได้สำเร็จแล้ว จริง ๆ แล้วทางคณะอนุกรรมาธิการได้ศึกษาไว้อยู่ ๔ เรื่องด้วยกัน มีเรื่องข้าว เรื่องมันสำปะหลัง เรื่องยางพารา แล้วก็เรื่องสมุนไพร ซึ่งได้ศึกษาไปพร้อมกัน แต่วันนี้ได้ส่งเข้ามาให้ทางที่ประชุมของวุฒิสภาเรา คือมีเรื่องข้าว เรื่องมันสำปะหลัง เรื่องยางพาราและพืชสมุนไพรนั้นก็คงจะเสนอตามเข้ามาอีก เมื่อมีความพร้อมนะครับ ขณะนี้กำลังพิมพ์อยู่ ซึ่งทางคณะอนุกรรมาธิการได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ตั้งแต่ปีที่แล้ว เสร็จเมื่อประมาณช่วงต้นปี กว่าจะเข้าบรรจุระเบียบวาระของที่ประชุมวุฒิสภาก็ต้องใช้เวลาพอสมควร การพิมพ์ เรียบเรียงรูปเล่มอะไรต่าง ๆ อาจจะมีคำตกหล่นอยู่บ้างจากที่พวกผมก็ได้พยายามตรวจทานในขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ต้องยอมรับครับว่าในเรื่องข้าวผมมุ่งเน้นไปเรื่องของทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ได้ศึกษากันทั่วทั้งประเทศ เพราะมองเห็นว่าพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาล ๑ ใน ๓ ของประเทศ แล้วปัญหาก็มีมากความยากจน ความแห้งแล้ง ในตรงนี้แหละคือทางคณะอนุกรรมาธิการเราก็เลยได้มองเห็นว่า ถ้าหากว่ามีการศึกษาในเรื่องของด้านการแปรรูปเพื่อจะสร้างมูลค่าก็จะได้เป็นประโยชน์เพื่อจะให้ราคาที่สูงขึ้นให้กับพี่น้องเกษตรกรจากสิ่งที่ทางรัฐบาลก็พยายามที่จะมีโครงการนโยบายในเรื่องของการรับจำนำ โดยเฉพาะข้าว ซึ่งขณะนี้ก็คงเป็นประเด็น ซึ่งเราก็คงจะได้มีการอภิปรายทั่วไปในช่วงเวลาบ่าย ----------

แต่ในเรื่องของข้าวซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเราได้ศึกษาในขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ โดยได้ไปเยี่ยมชมดูงาน ไปในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีการศึกษาค้นคว้าไว้มากมาย ๑๒ ครั้งด้วยกัน ในองค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจากข้อมูลต่าง ๆ ที่เราได้เชิญผู้ที่มีความรอบรู้มาเป็นที่ปรึกษาและได้พูดคุยกันว่าจริง ๆ แล้วข้าวของประเทศไทยเราเป็นข้าวที่มีคุณภาพ นอกจากข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ แล้ว ข้าวพันธุ์อื่น ๆ ต่าง ๆ ก็สามารถที่จะขายได้ในตลาดที่มีราคาสูง ในขณะเดียวกันถ้าหากว่าเรามีการแปรรูปนอกเหนือจากที่เราส่งเป็นข้าวสารออกไปต่างประเทศ เรามาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถที่จะผลิตได้หลายอย่างด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นแป้งข้าว ผลิตภัณฑ์เส้น แป้งดัดแปลง อาหารประเภทกึ่งสำเร็จรูปบรรจุภัณฑ์หรือตลอดจนเป็นอาหารเสริม อย่างน้ำมันรำข้าวก็เป็นที่นิยมในขณะนี้ แล้วก็ข้าวที่มีคุณภาพคือข้าวกล้องงอกกาบา (GABA) ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ นอกจากนั้นข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพเป็นข้าวอินทรีย์ยังสามารถที่จะทำเป็นผลิตภัณฑ์แป้งพัฟสำหรับเสริมความงามให้กับสุภาพสตรี ซึ่งคนไทยเราก็สามารถคิดค้นวิจัยออกมาได้ แต่ขณะเดียวกันในการที่จะไปต่อยอดในเรื่องของเทคโนโลยีนั้น เราก็อาจจะยังด้อยอยู่ก็เป็นที่น่าเสียดายว่า ทางประเทศญี่ปุ่นเขาได้ซื้อสิทธิบัตรตรงนี้ไป ซึ่งจากที่ท่านประธานได้มอบเกียรติบัตรให้กับนักวิทยาศาสตร์ดีเด่นเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสได้มาพูดคุย มาสัมผัสกับนักวิทยาศาสตร์หลายท่าน และเจ้าของกิจการซึ่งเขามีงานศึกษา งานวิจัยค้นคว้า แล้วก็ได้พูดคุยว่าข้าวซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถจะแปรรูปได้หลายอย่าง ฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องของข้าวนี้นอกเหนือจากที่รัฐบาลจะมีนโยบายในเรื่องของการจำนำซึ่งต้องใช้เงินของประเทศอย่างมหาศาล ซึ่งในรายละเอียดตรงนั้นผมคงจะไม่ลงลึกไป ก็อยากจะกราบเสนอแนะเป็นแนวทางในสิ่งที่รัฐบาลควรจะดำเนินการในด้านอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ในเรื่องของงานวิจัยและพัฒนาในเชิงพาณิชย์ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง แล้วก็เสนอให้ทางคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติเน้นมิติในด้านการผลักดันนโยบายของการแปรรูปข้าวให้มีความเข้มแข็งและเป็นรูปธรรม นอกเหนือจากที่ท่านจะมี แต่จำนำอย่างเดียว ผมคิดว่าท่านน่าจะมีงบวิจัยศึกษาในเรื่องข้าวให้มีความชัดเจน ผมคิดว่าประเทศไทยก็คงมีโอกาสในการที่จะสามารถส่งข้าวที่มีคุณภาพหรือแปรรูปผลิตภัณฑ์ไปแล้วที่จะเพิ่มมูลค่าได้สูง ฉะนั้นผมก็อยากกราบเรียนต่อ

ท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกว่าในรายงานของทางคณะกรรมาธิการส่งเสริมเกษตรแปรรูป ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จริง ๆ แล้วเราไม่ใช่ว่าศึกษาแล้วจบเพียงแค่นี้นะครับ ผมได้ลงลึกไปถึงการไปจัดสัมมนา ไปพูดคุยกับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มทำนา นาทอง ที่อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม แล้วก็มีงบวิจัยศึกษาจากทางกรมอุตสาหกรรมที่กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหาสารคามได้ทำเรื่องข้าวแดงหรือข้าวอังคัก ซึ่งประเทศไทยเราต้องนำเข้าอย่างมากมาย ตรงนี้เราก็ได้เอาชาวบ้านตัวแทนเกษตรกรมาอบรมที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แล้วก็กลับไปดำเนินการไปทำที่ห้องแล็บ (Lab) จังหวัดมหาสารคาม ปรากฏว่าได้ผลอย่างดียิ่ง อย่างเอกสารหนังสือรูปเล่มนี้ตอนท้ายคือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไปผสมในอาหารพวกแหนม พวกไส้กรอก แล้วก็ผลิตภัณฑ์อย่างอื่นที่สามารถไปผสมในอาหารได้เป็นสีธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก ฉะนั้นผมคิดว่าในเรื่องของการแปรรูปเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง ถ้าหากว่ารัฐบาลให้ความสำคัญผมก็เชื่อมั่นว่าในปัญหาเรื่องพืชผลการเกษตรต่าง ๆ ----------

ถ้าหากว่าเราได้มีการคิดวิเคราะห์ ค้นคว้า วิจัยกันให้เกิดผลสำเร็จแล้วจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยเราอย่างมาก และเป็นประโยชน์กับพี่น้องเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ไม่ใช่ว่ารัฐบาลจะเอาเงินไปอุดหนุน ไปสนับสนุน ไปจำนำกันอย่างเดียว ซึ่งก็เป็นข่าวที่ปรากฏอยู่ตลอด รัฐบาลต้องใช้เงินอย่างมากมายมหาศาล ฉะนั้นผมก็อยากเสนอให้รัฐบาลมองเห็นความสำคัญในการที่จะแปรรูปและพืชผลการเกษตรในเรื่องข้าว ส่วนของมันสำปะหลัง ยางพาราและพืชสมุนไพรก็คงจะเป็นลำดับต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกท่านใดสนใจจะสอบถามการรายงานของกรรมาธิการชุดนี้ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบรายงานของคณะกรรมาธิการ ก็คือรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมเกษตรแปรรูปในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีข้าว มีข้อเสนอแนะไหมครับ

(คณะกรรมาธิการมีข้อเสนอแนะ)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบข้อเสนอแนะนะครับ

ต่อไปเป็นรายงานที่ ๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและตรวจสอบทรัพย์สินของรัฐในสัญญาสัมปทานโทรคมนาคม ซึ่งคณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการได้ชี้แจง ท่านเดชอุดมครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ (ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เดชอุดม ไกรฤทธิ์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม ได้รับมอบหมายจากท่านประธานให้เป็นผู้ทำหน้าที่เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมแห่งนี้ ในหนังสือที่ได้รวบรวมเรื่องการศึกษา การตรวจสอบทรัพย์สินของรัฐในสัญญาสัมปทานโทรคมนาคม ซึ่งคณะกรรมาธิการได้พิจารณาเสร็จแล้วนั้น ปรากฏบทสรุปสำหรับสมาชิกในหน้า ๑ ซึ่งผมจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกโดยย่อว่า ในรายงานการศึกษาฉบับนี้มุ่งโดยตรงที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินของรัฐในสัญญาสัมปทานโทรคมนาคม ซึ่งได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงสอบทานทางบัญชี ทั้งขององค์กรของรัฐภายใต้สัญญาสัมปทานกับผู้รับสัมปทาน เพื่อให้ได้มาซึ่งความชัดเจนเรื่องผลประโยชน์ของรัฐในธุรกิจโทรคมนาคม ในรายงานฉบับนี้จะมีการพิจารณาแยกออกเป็น ๒ ประเภทที่สำคัญ คือทรัพย์สินที่จับต้องได้กับทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้ แต่ทรัพย์สินที่สำคัญที่สุดในสัญญาสัมปทานนี้ หลายท่านก็พูดว่า ประเทศไทยยังไม่มี 3G แต่กราบเรียนท่านประธานท่านสมาชิกที่เคารพว่า มีตั้งนานแล้วครับ โดยองค์การโทรศัพท์ แต่องค์การโทรศัพท์ไม่ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะทางเจ้ากระทรวงสังกัดที่ไม่ได้ให้ทำ 3G มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ และไม่เคยได้พัฒนาตัวเองขึ้นมา แม้กระทั่งจะสั่งของมาก็ติดอยู่ที่ท่าเรือ เหตุผลมีอย่างนี้ว่า 3G นั้นไม่ใช่เรื่องคอขาดบาดตาย ความจริงแล้วหลายคนก็พูดว่า 3G นั้นเราล้าหลังเวียดนาม ล้าหลังลาว แต่ผมคิดว่าทั้งลาวและเวียดนามนั้นไม่มี 2.75G ประเทศไทยมี 2.75G ที่ดีที่สุดในโลก เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่จะไป 3G ผมเรียนได้เลยว่าเรื่องนี้มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง เบื้องหน้าเบื้องหลังคือว่า ทรัพย์สินที่จับต้องไม่ได้คือลูกค้า ลูกค้าขององค์การโทรศัพท์ หรือลูกค้าในปัจจุบันนี้ เราต้องยอมรับกันว่าในปัจจุบันนี้ไม่มีลูกค้าของบริษัทที่ได้รับสัมปทานเลย เลขหมายทั้งหมดประมาณ ๘๐ ล้านเลขหมาย ที่ผ่านการให้สัมปทานไปนั้นเป็นลูกค้าขององค์การโทรศัพท์ แต่ท่านเห็นว่าในขณะนี้เรากำลัง

พยายามมีการทำโปรโมชั่น (Promotion) ขออนุญาตภาษาอังกฤษ คือทำการสนับสนุน
ให้มีการย้ายค่าย ก็คือการย้ายทรัพย์สินของรัฐ ฉะนั้นในรายงานฉบับนี้ จึงสรุป
5 ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับเรื่องของการตรวจสอบทรัพย์สินที่มาจากคำพิพากษาของศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คดีหมายเลขดำที่ อม ๓๔/๒๕๕๑
และคดีหมายเลขแดงที่ อม ๑/๒๕๕๓ ----------

เพราะว่าโดยปกติแล้วบริษัทที่ได้รับสัมปทาน เมื่อจะหมดสัญญาสัมปทานบริษัทเหล่านี้ต้องกลับออกไปมือเปล่า แล้วทิ้งทั้งหมดไว้ให้กับรัฐ แล้วรัฐจะมีหน้าที่บริหารหรือเปิดประมูลใหม่ แต่สิ่งเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้น เนื่องจากถ้าหากว่ามีการปล่อยปละละเลยให้นำลูกค้าขององค์การโทรศัพท์เปลี่ยนค่ายได้ และเปลี่ยนค่ายไปอยู่ค่ายใหม่ของบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตจาก กสทช. ที่กำลังพิจารณาไปแล้ว ซุปเปอร์ บอร์ด ที่เราพิจารณาไปแล้วนี้ ถ้าหากว่าเปลี่ยนค่ายได้ทรัพย์สินขององค์การโทรศัพท์จะไม่เหลือเลย จะเหลือแต่เสาโทรคมนาคม เพราะเราก็เห็นแล้วว่าการที่ได้นำบริษัทมาเข้าประมูล ซึ่งผมจะขออนุญาตชี้แจงท่านประธานต่อไป ในรายงานฉบับนี้จึงมุ่งประเด็นไปถึงว่าการที่หน่วยงานของรัฐปล่อยปละละเลยไม่ตรวจสอบทรัพย์สินที่ถูกต้อง ในหลาย ๆ สัญญาสัมปทานก็ยังไม่ได้มีการตรวจสอบทรัพย์สิน ท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านก็ทราบดีว่าในการทำสัญญาสัมปทานกับรัฐตลอดมานั้น ผู้รับสัมปทานต้องทำสัญญาในรูปแบบของบีทีโอ (BTO) ก็คือบิลด์ ทรานสเฟอร์ ออปเปอเรท (Build Transfer Operate) สร้าง แล้วก็ส่งมอบให้กับรัฐ แล้วก็เอาสัญญานั้นไปให้บริการ สิ่งเหล่านี้เองที่ผมคิดว่าเมื่อเราได้ตรวจสอบพบแล้ว เราก็คิดว่าถ้าหากมีการปล่อยปละละเลยให้มีการโอนลูกค้าไปยังบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตใหม่แล้ว ทรัพย์สินของรัฐจะถูกดึงออกไปเป็นจำนวนไม่ใช่ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นแสน ๆ ล้านบาทครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นในรายงานฉบับนี้ข้อสรุปในที่ทางคณะกรรมาธิการได้นำเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ ก็คือเราเห็นว่ามีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการแก้ไข มีการพัฒนา มีการปรับปรุงในเรื่องการตรวจสอบ แล้วนอกจากนั้นก็ขออนุญาตท่านประธานเพื่อกราบเรียนต่อไปว่าในข้อเสนอแนะและความเห็นของคณะกรรมาธิการสรุปได้ดังนี้นะครับว่า จากการศึกษาการตรวจสอบทรัพย์สินของรัฐในสัญญาสัมปทานนั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่าวุฒิสภาควรจะดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ให้แจ้งไปยังบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) พร้อมทั้งรายงานการศึกษาและตรวจสอบ ให้ทำการตรวจสอบทรัพย์สินของรัฐในสัญญาสัมปทานทุกสัญญาโดยเฉพาะในเรื่องเลขหมายโทรศัพท์และบัญชีลูกค้าทั้งหมดก่อนการจัดตั้ง กทช. และหรือ

กสทช. มีจำนวนเลขหมายทั้งสิ้นเท่าไร และปัจจุบันได้ตกไปอยู่ในมือของผู้รับสัมปทานเท่าไร และให้แจ้งยอดลูกค้าที่ใช้เลขหมายโทรศัพท์ คือปัจจุบันเรียกว่าเลขหมายโทรคมนาคมนั้นว่า กทช. และหรือ กสทช. ได้จัดสรรเลขหมายกับผู้รับสัมปทานไปกี่ราย และเลขหมายโทรศัพท์หรือเลขหมายโทรคมนาคมนั้นปัจจุบันเป็นบัญชีทรัพย์สินอยู่ในของ กสทช. ใช่หรือไม่

๒. ให้บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ดำเนินการทวงสิทธิความเป็นเจ้าของของเลขหมายโทรศัพท์ตามสัญญาสัมปทาน ซึ่งตามกฎหมายและข้อเท็จจริงเป็นของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เพราะในบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ชัดเจนว่า แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคมที่ดำเนินการโดย กสทช. จะต้องไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาสัมปทานที่มีอยู่เดิม

๓. ให้แจ้งไปยังบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) พร้อมรายงานการศึกษาและตรวจสอบ ให้ทำการตรวจสอบทรัพย์สินของรัฐในสัญญาสัมปทานทุกสัญญา โดยเฉพาะเรื่องเลขหมายโทรศัพท์และบัญชีลูกค้าทั้งหมดก่อนการจัดตั้ง กทช. และหรือ กสทช. ว่ามีจำนวนเลขหมายทั้งสิ้นเท่าไร และปัจจุบันได้ตกไปอยู่ในมือของผู้รับสัมปทานเท่าไร และให้แจ้งยอดลูกค้าที่ใช้เลขหมายโทรศัพท์ คือปัจจุบันที่เรียกว่าเลขหมายโทรคมนาคมว่า กทช. และหรือ กสทช. ได้จัดสรรเลขหมายให้กับผู้รับสัมปทานไปกี่ราย และเลขหมายโทรศัพท์หรือเลขหมายโทรคมนาคมนั้นปัจจุบันอยู่ในบัญชีที่เป็นทรัพย์สินของ กสทช. ใช่หรือไม่

๔. ให้ส่งรายงานนี้ต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบประเด็นการใช้กฎหมายเพื่อประโยชน์ของบริษัทผู้รับสัมปทานของนักการเมืองที่อาจส่อไปในทางทุจริต โดยเฉพาะการบัญญัติเลขหมายโทรคมนาคมและการใช้กลยุทธ์ตั้งบริษัท ศูนย์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์ จำกัด เพื่อให้ผู้เป็นลูกค้าของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และหรือ บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) สามารถโอนย้ายค่ายได้ ----------

ซึ่งปัจจุบันก็มีการทำประชาสัมพันธ์สนับสนุนให้มีการโอนย้ายค่าย ซึ่งหากเป็นดังนี้ ผู้ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นโทรคมนาคมใหม่ตามนโยบายของ กสทช. ลูกค้าและเลขหมายโทรศัพท์เดิม ซึ่งเป็นของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และหรือ บริษัท กสทช. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ก็จะตกเป็นของผู้รับสัมปทานของรัฐไปโดยมิชอบ

๕. ให้ส่งรายงานนี้ต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อพิจารณาตรวจสอบเรื่องความมีอยู่จริงและความถูกต้องในเรื่องทรัพย์สินของรัฐ โดยเฉพาะในหน่วยงานขององค์กรของรัฐซึ่งเป็นผู้ให้สัมปทานมาตั้งแต่ต้น

๖. ให้ส่งรายงานนี้ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อพิจารณาตรวจสอบการทำหน้าที่ของบุคลากรของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับสัญญาสัมปทานว่า ได้ทำงานเต็มหน้าที่ในฐานะเป็นตัวแทนของรัฐหรือไม่

๗. ให้แจ้งต่อรัฐมนตรีกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อดำเนินการตรวจสอบให้มีการบริหารสัญญาสัมปทานให้ถูกต้อง รวมทั้งการตรวจสอบทรัพย์สินของรัฐให้ดำเนินการต่าง ๆ ที่จะคงไว้ซึ่งเป็นทรัพย์สินของรัฐอย่างมั่นคง

ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : จะมีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายไหมครับ ข้อสังเกตที่ท่านเดชอุดมได้รายงาน ที่ประชุมเห็นชอบไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบในข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ก็จะได้ส่งไปคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปนะครับ จบเรื่องที่ ๔.๒ ครับ

ต่อไปเป็นเรื่องที่ ๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง GDP ปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทยแค่ไหน ซึ่งคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการ ท่านเดชอุดมได้แถลงอีกครั้ง ๑๕ นาที เชิญครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม เดชอุดม ไกรฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินนะครับ ได้รับมอบหมายจากท่านประธานคณะกรรมาธิการให้นำเรียนต่อท่านท่านประธานและท่านสมาชิก เรื่อง รายงานการศึกษา GDP ปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทยอย่างไร

ประธานวุฒิสภา : ท่านเดชอุดมนิดหนึ่งนะครับ พอดีประธานคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ท่านวิทวัส ขออภัยผิดคิวไม่เห็นนะครับ เชิญท่านวิทวัสนะครับ

นายวิทวัส บุญญสถิตย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวิทวัส บุญญสถิตย์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา ขอรายงานต่อที่ประชุมว่า

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้มีมติคณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา ซึ่งตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๗๗ วรรคสอง (๔) และได้กำหนดให้กรรมาธิการคณะนี้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกระทำกิจการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเงิน การคลัง การธนาคาร ตลาดเงิน ตลาดทุน สถาบันการเงินของประเทศ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการนี้คณะกรรมาธิการได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมาธิการด้านการลงทุนในตลาดทุนขึ้น ซึ่งมีนายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ เป็นประธานคณะอนุกรรมาธิการ ทั้งนี้ คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาเกี่ยวกับจีดีพีปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทยแค่ไหน

บัดนี้ คณะอนุกรรมาธิการได้พิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามรายงานที่เสนอต่อที่ประชุม สำหรับสาระสำคัญของการพิจารณาศึกษา

ในครั้งนี้ กระผมขออนุญาตให้ท่านเดชอุดม ไกรฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะอนุกรรมาธิการด้านการลงทุนในตลาดทุน เป็นผู้รายงานสรุปผลการศึกษาต่อที่ประชุมวุฒิสภา ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเดชอุดมครับ

นายเดชอุดม ไกรฤทธิ์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม เดชอุดม ไกรฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ เรื่องของจีดีพีปัจจุบันสะท้อนให้เห็นถึงความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจไทยแค่ไหนนั้น ผมทราบว่าเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านรู้เรื่องของจีดีพีเป็นอย่างดี แต่ว่ารายงานการศึกษาชิ้นนี้เกิดจากการวิเคราะห์นิยามคำว่า จีดีพี ที่ย่อมาจากคำว่า โกรส โดเมสติก โปรดักต์ (Gross Domestic Product) ----------

- ๒๗/๑

หรือในภาษาไทยที่เรียกว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งโดยปกติเป็นตัวชี้วัดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของชาติ ในเบื้องต้นที่ใช้กันแพร่หลายในทุกประเทศทั่วโลก แต่จีดีพีหรือผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศนั้น ในทางผลผลิตมวลรวมแล้ว ตามหลักการก็จะรวมทั้งผลผลิตมวลรวมของทั้งคนไทยและคนต่างด้าว อย่างในของประเทศไทยก็รวมของการลงทุนของคนต่างชาติในประเทศไทยด้วย เพราะฉะนั้นในตัวจีดีพีที่นักเศรษฐศาสตร์ใช้วิเคราะห์คู่กับตัวชี้วัดอีกตัวหนึ่ง ซึ่งเหมือนกับตัวจีดีพีก็คือ จีเอ็นพี (GNP) ซึ่งย่อมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า โกรส เนชั่นแนล โปรดักต์ (Gross National Product) ความหมายของคำว่า โกรส เนชั่นแนล โปรดักต์ คือเอาผลรวมของมูลค่าสินค้าและบริการที่ผลิตได้ แต่นับเฉพาะที่ผลิตได้โดยคนไทยไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนในโลก ข้อแตกต่างกันก็คือว่า จีดีพีนั้นเมื่อเราเอามาเป็นตัวตั้ง แล้วเวลารัฐบาลรายงานเรื่องการก่อหนี้สาธารณะก็จะเอาตัวจีดีพีมาเป็นตัวกำหนด แต่อย่างที่ได้กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแล้วว่าตัวจีดีพีนั้นมีตัวแฝงอยู่ เพราะว่าเป็นผลผลิตมวลรวมภายในประเทศก็จริงอยู่ แต่ท่านก็ทราบว่าในประเทศไทยนั้นมีการลงทุนอย่างมหาศาลของต่างประเทศ พอเรารวมการลงทุนของต่างประเทศเข้ามา เราก็จะมีจีดีพีที่ใหญ่โต แล้วก็สามารถที่จะสร้างหนี้สาธารณะได้อย่างที่เราถือปฏิบัติมา รายงานฉบับนี้ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้าหากเรายึดหลักของจีดีพีมาใช้ เรามีความกังวลว่าจีดีพีที่ท่านใช้อยู่นั้นใช้ตามกฎของหลักเศรษฐศาสตร์นิยมของประเทศตะวันตก แต่จริง ๆ แล้วเมื่อไม่ใช่ทรัพย์สินของคนไทย เวลาสร้างหนี้ ถ้าหากว่ามีการย้ายทรัพย์สินของต่างชาติออกไป เช่น ถอนการลงทุน ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพก็คงทราบว่า การย้ายทุนนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว โดยเฉพาะเมื่อได้มีการรวมตัวกันในกลุ่มเศรษฐกิจของอาเซียน เพราะฉะนั้นการย้ายทุน เมื่อย้ายไปแล้วตัวจีดีพีของประเทศไทยก็อาจจะตกลง ความเชื่อตรงนี้มีความเป็นไปได้ เพราะว่าถ้าหากเรายังสร้างหนี้สาธารณะต่อจีดีพีในหลักเกณฑ์เดิม โดยไม่ลบตัวมูลค่าของการลงทุนของต่างชาติลง เอาตัวจีเอ็นพีมาแทนแล้วก็ผมคิดว่าประเทศกำลังอยู่บนปากเหว แล้วอาจจะทำให้เศรษฐกิจของเรานั้นมีความสั่นคลอนได้ เพราะว่าจีดีพีที่บอกว่า เชื่อถือได้แค่ไหนนั้นเป็นแต่เพียงตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมอย่างที่ได้เรียนไปแล้วนะครับ แต่ที่น่าเป็นห่วงก็คือการก่อหนี้สาธารณะ

กับผลิตภัณฑ์มวลรวมของเรา ในขณะนี้จะเห็นได้ว่ามีเค้าที่จะส่อวิกฤต ในรายงานฉบับนี้ในภาคสุดท้าย ท่านจะเห็นข้อเปรียบเทียบ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับเรื่องของการใช้นโยบายประชานิยม เราได้เปรียบเทียบประเทศกรีซกับนโยบายประชานิยมของประเทศไทย ซึ่งอยู่ในรายงานที่เราได้ทำสรุป แสดงให้เห็นถึงความผิดพลาดในการดำเนินนโยบายประชานิยมของรัฐบาลกรีซ ซึ่งผลัดกันเปลี่ยนการบริหารประเทศในรอบ ๓๐ ปีที่ผ่านมาและใช้นโยบายประชานิยม ในขณะนี้ประเทศกรีซต้องตัดเงินเดือนข้าราชการ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ลดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ลดทุกอย่างที่จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของการกู้ยืมเงินจากธนาคารกลางยุโรปและจากไอเอ็มเอฟ ซึ่งประสบการณ์อันขมขื่นอย่างนี้ประเทศไทยเคยมีมาแล้วเมื่อปี ๒๕๔๐ ในรายงานฉบับนี้คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการวางแผนนโยบายทางด้านการเงิน การคลังของรัฐบาล เพราะฉะนั้นหลักการที่ชาติตะวันตกแนะนำให้เราใช้จีดีพีอย่างเดียวนั้น ในข้อเท็จจริงอย่างที่ได้กราบเรียนแล้วว่าไม่ใช่ของเราทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็กราบเรียนท่านประธานว่านั่นเป็นเหตุผลของการศึกษาแล้วก็คิดว่าน่าจะเป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่จะต้องสร้างความระมัดระวังและสร้างวินัยทางการเงิน สำหรับข้อเสนอแนะและความเห็นนั้นทางคณะกรรมาธิการได้สรุปไว้เป็นหัวข้อดังนี้นะครับ

ในเรื่องการลงทุนทั้งทางตรงทั้งทางอ้อมนั้นมีความสำคัญต่อตลาดทุนทั้งสิ้น แต่การพิจารณาให้น้ำหนักความสำคัญนั้นจะต้องพิจารณาถึงสัดส่วนของผู้ประกอบการจำนวนแรงงานที่เกี่ยวข้อง มูลค่ารวมของการลงทุนแต่ละทางด้วย ----------

จำนวนรายงานที่เกี่ยวข้อง มูลค่ารวมของการลงทุนแต่ละทางด้วย ซึ่งจะพบว่าการลงทุนทางตรงนั้นมีผลกระทบต่อปัจจัยต่าง ๆ มากกว่าการลงทุนโดยทางอ้อมผ่านตลาดทุนหรือตลาดหลักทรัพย์ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการลงทุนทางตรงให้มากกว่านี้ เพราะในส่วนของตลาดทุน การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้นมีแนวทางที่พัฒนาตลาดหลักทรัพย์ที่ชัดเจนแล้ว

ประการที่ ๒ การที่จะใช้จีดีพีหรือจีเอ็นพีอย่างที่ได้กราบเรียนไปแล้วนั้นว่าเป็นเรื่องของผลผลิตมวลรวมในประเทศกับผลผลิตมวลรวมประชาชาติ ซึ่งใช้จีดีพีเป็นหลักแล้ว ความจริงจีดีพีของประเทศไทยนั้นเป็นจีดีพีของผลผลิตมวลรวมของต่างชาติรวมอยู่ด้วย ดังนั้นถ้าหากว่าจะดูเฉพาะผลผลิตของประเทศไทยก็จะพบว่า ถ้าเราหักผลผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมของต่างชาติออกไปแล้ว ก็จะรู้เลยครับว่าของประเทศไทยเหลือ ๓๗ เปอร์เซ็นต์ แท้ ๆ นะครับ ถ้าเหลือ ๓๗ เปอร์เซ็นต์ ขณะนี้เราสร้างหนี้สาธารณะอยู่ที่ ๔๗ เปอร์เซ็นต์ ก็แสดงว่าหนี้สาธารณะสูงกว่าจีดีพีที่ควรจะเป็น ถ้าไม่รวมทุนต่างประเทศ นี่คือประเด็นที่อยากจะกราบเรียนฝากไปยังทางรัฐบาลผู้พิจารณานโยบายนะครับ

ประการที่ ๓ การพิจารณาหรือการบริหารจัดการตลาดทุนนั้นไม่ควรพิจารณาดูเฉพาะความสำคัญในเรื่องของตัวเลขเท่านั้น เช่น อัตราการเจริญเติบโตของจีดีพี หรือความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว แต่ควรคำนึงถึงภาพรวมการพัฒนาเศรษฐกิจด้วย เช่น การกระจายรายได้ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่น การปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคนและฝีมือแรงงานให้มีความพร้อมสำหรับการพัฒนาและการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างสมบูรณ์

ประการที่ ๔ ควรมีการแก้ไขระเบียบข้อบังคับหรือเงื่อนไขการลงทุนของหน่วยงานของรัฐหรือกองทุนต่าง ๆ ให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ทั้งนี้ต้องไม่จำกัดเพียงแต่การลงทุนในตลาดทุนหรือตลาดหลักทรัพย์เท่านั้น แต่ให้เพิ่มอัตราส่วนการลงทุนในตลาดทุนทางตรงให้มากขึ้น เช่น การลงทุนในโครงการก่อสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่เป็นของรัฐ

ประการที่ ๕ เรื่องนโยบายประชานิยมกับจีดีพีนั้น รัฐบาลจะต้องดูแลและควรมีวิธีการทำให้ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง เพราะว่าเศรษฐกิจในปัจจุบันมีความผันผวนรวดเร็วและรุนแรงกว่าในอดีต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราคาวัตถุดิบ ระบบสถาบันการเงินต่าง ๆ การดูแลประชาชนจะต้องดูแลของภาคธุรกิจทางภาคเศรษฐกิจด้วย เพื่อให้เกิดความสมดุลและเป็นประโยชน์มากที่สุด

ประการที่ ๖ ประเทศไทยมีเรื่องเกษตรที่ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ต้องพยายามทำให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ต้องมีการปรับปรุงเรื่องของการผลิตผลิตภัณฑ์และการเพิ่มมูลค่ารายได้ที่ดีให้กับเกษตรกร และสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีคุณค่านี้ให้มากที่สุด

ประการที่ ๗ เรื่องของจีดีพีของประเทศไทยต้องมีการพิจารณาประเมินความเสี่ยง ซึ่งจะต้องมาจากทั้งในและนอกประเทศ เช่น ประเทศยุโรป เมื่อเศรษฐกิจมีปัญหาก็จะมีปัญหา มีผลกระทบกับประเทศไทยทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการส่งออก การค้าขายกับต่างประเทศ จึงต้องมีการวิเคราะห์ในประเด็นเหล่านี้ด้วย

ประการที่ ๘ ต้องพิจารณาเรื่องขีดความสามารถในการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เรื่องอัตราการเจริญเติบโต ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันของธุรกิจระดับกลางหรือระดับเล็ก ที่เราเรียกว่าธุรกิจเอสเอ็มอี (SMEs) หากมีการเคลื่อนย้ายทุนก็จะมีผลกระทบต่อจีดีพีของประเทศเช่นกัน

ประการที่ ๙ ต้องพิจารณาทบทวนในเรื่องแคปปิตัล เกน (Capital gain) เรื่องการเก็บภาษี กำไรจากการขายหลักทรัพย์ว่าสมควรจะต้องแก้ไขอย่างไรหรือไม่

และในข้อสุดท้าย เศรษฐกิจของประเทศไทยนั้น ในช่วงครึ่งหลังมีสัญญาณของความเสี่ยงมากขึ้น หลังจากที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของภาวะเศรษฐกิจของโลกและเศรษฐกิจในสหภาพยุโรปมากขึ้น เพื่อเป็นการพยุงภาวะเศรษฐกิจของประเทศรัฐบาลจะต้องเร่งเบิกจ่ายงบประมาณการลงทุนในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้เกิดการจ้างงาน เพื่อให้การบริหารบ้านเมืองไม่มีความเสี่ยงจากการชุมนุมของกลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งการดูแลราคาสินค้า ราคาพลังงาน และให้มีแผนรับมือกับภาวะเศรษฐกิจของโลกอย่างชัดเจน ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : รายงานจะมีใครสอบถามไหมครับ จากข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ซึ่งกรรมาธิการได้เสนอไว้นะครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ ผมจะได้ส่งเรื่องนี้ไปที่คณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไปนะครับ จบเรื่องที่ ๔.๓ ต่อไป

๔.๔ รายงานการพิจารณาศึกษา ติดตาม ตรวจสอบ การฟื้นฟูวิกฤตอุทกภัย ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษา ติดตาม ตรวจสอบ การฟื้นฟูวิกฤตอุทกภัยพิจารณาเสร็จแล้วนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ทัศนา รายงานครับ

รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง (ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน รองศาสตราจารย์ทัศนา บุญทอง ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษา ติดตาม ตรวจสอบ การฟื้นฟูวิกฤตอุทกภัย

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๑๕ วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง การขอเสนอญัตติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษา ติดตาม ตรวจสอบ การฟื้นฟูวิกฤตอุทกภัย ซึ่งนายพิเชต สุนทรพิพิธ เป็นผู้เสนอ แล้วที่ประชุมได้ลงมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๓๐ คน เพื่อพิจารณาศึกษา ติดตาม ตรวจสอบผลการใช้จ่ายงบประมาณในส่วนงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการเยียวยา ฟื้นฟู และป้องกันความเสียหายจากอุทกภัยอย่างบูรณาการงบประมาณ ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ การใช้จ่ายจากกรอบวงเงินงบประมาณ งบกลาง รายการสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๔๗,๖๐๐ ล้านบาท และ

ส่วนที่ ๒ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลบังคับใช้แล้ว เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ จึงได้มีการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาในเรื่องดังกล่าว ซึ่งรวมเวลาการปฏิบัติงานทั้งสิ้น ๓๖๐ วัน โดยการรวบรวมข้อมูลจากการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มาเข้าร่วมประชุม การเดินทางศึกษาดูงาน การจัดสัมมนา และการตั้งคณะอนุกรรมาธิการวิสามัญขึ้น จำนวน ๖ คณะ เพื่อพิจารณาศึกษาใน ๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑. ด้านสาธารณสุขและคุณภาพชีวิต

๒. ด้านการเกษตรและความเป็นอยู่ของประชาชน

๓. ด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม

๔. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และ

๕. ด้านแรงงาน

ส่วนคณะที่ ๖ เป็นคณะอนุกรรมาธิการวิสามัญจัดทำรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

มหาอุทกภัยที่ผ่านมา สร้างความเสียหายและผลกระทบกับประชาชนประมาณ ๑๓ ล้านคน ในพื้นที่ ๖๔ จังหวัด มูลค่าความเสียหายที่ธนาคารโลกประเมินไว้คือ ๑.๔๔ ล้านล้านบาท ครอบคลุมการบริหารจัดการของรัฐบาล ๒ ชุด อย่างไรก็ตาม รัฐบาลชุดปัจจุบันได้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย ด้วยการปรับการจัดองค์กรในการบริหารจัดการอุทกภัยใหม่ที่แตกต่างไปจากโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่ได้ใช้ประโยชน์จากแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือไม่ได้กระจายอำนาจการบริหารจัดการอุทกภัยไปยังจังหวัด อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างไรก็ดีก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจนะคะท่านประธาน เรื่องที่เกิดขึ้นด้วยเหตุผลที่ว่ามหาอุทกภัยในครั้งนี้ เมื่อน้ำมาถึงปลายทางเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและกะทันหัน การปรับองค์กรและวิธีการจัดการใหม่ ซึ่งคิดว่าจะทำให้ดีกว่าเดิมและดีที่สุด แต่เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจไม่ตรงกัน การแก้ปัญหาจึงไม่บรรลุผลเท่าที่ควร หรือเท่าที่เราอยากจะให้เป็น จากการศึกษา ติดตาม และตรวจสอบการบริหารจัดการกับสถานการณ์อุทกภัยปี ๒๕๕๔ คณะกรรมาธิการวิสามัญขอเสนอแนะ เพื่อรัฐบาลนำไปพิจารณาดำเนินการบริหารจัดการภัยพิบัติของประเทศ ดังนี้

๑. รัฐบาลควรต้องให้ความสำคัญกับระบบและโครงสร้างที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งหากเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านนายกรัฐมนตรีก็สามารถที่จะบัญชาการได้ทุกเรื่องอยู่แล้ว

๒. รัฐบาลควรตรวจสอบและติดตามแผนงานโครงการและงบประมาณค่าใช้จ่ายที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ อนุมัติในหลักการและให้สำนักงบประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเพิ่มเติมว่า ในที่สุดแล้วมีแผนงานโครงการใดบ้างที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ วงเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณและ

ผลการดำเนินงาน และเผยแพร่ให้สาธารณชนได้ทราบโดยทั่วกัน เพื่อให้มีการบริหาร
การช่วยเหลือและฟื้นฟูในส่วนที่มีความจำเป็น และเพื่อไม่ให้เกิดข้อครหาในความ
5 ไม่โปร่งใสในกระบวนการพิจารณาที่ผ่านมาตามที่เรามักจะได้ยินกันอยู่เสมอ ----------

- ๓๐/๑

๓. รัฐบาลต้องให้ความสำคัญในการนำประสบการณ์และบทเรียนที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยในปี ๒๕๕๓ และปี ๒๕๕๔ รวมถึงการบริหารจัดการภัยพิบัติอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการกับอุทกภัยและภัยพิบัติอื่น ๆ ของประเทศที่อาจจะเกิดขึ้นในโอกาสต่อไปได้อีก

๔. รัฐบาลควรให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณานำข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ไปพิจารณาหาแนวทางการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ประการที่ ๑ การบูรณะโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับประชาชนว่าควรมีขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ก่อนดำเนินการ

ประการที่ ๒ หน่วยงานภาครัฐควรมีการวางแผนเตรียมการสนับสนุนศักยภาพด้านการสำรวจ การจัดทำเอกสารก่อสร้าง และประมาณการค่าใช้จ่ายให้กับการก่อสร้างบางประเภท เช่น โรงพยาบาล โบราณสถาน วัด เป็นต้น ซึ่งเราพบว่าการบูรณาการในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เป็นไปอย่างล่าช้า เช่น โรงพยาบาลและโบราณสถาน

ประการที่ ๓ ต้องมีมาตรการที่ชัดเจนในการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ หรือดอกเบี้ยในอัตราผ่อนปรนโดยสะดวกและรวดเร็ว และปัญหาความล่าช้าต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ควรได้รับการศึกษาวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนเพื่อนำไปสู่มาตรการในการแก้ไขปัญหาในปัจจุบันและในอนาคต อาทิ การจัดตั้งสถาบันการเงินเพื่ออุตสาหกรรม เช่น สินเชื่อเพื่ออุตสาหกรรมระยะยาว เป็นต้น

ประการที่ ๔ ต้องดำเนินมาตรการกรณีฉุกเฉินเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม โดยกำหนดมาตรการให้การช่วยเหลือผู้ประกอบการในลักษณะเร่งด่วน เช่นเดียวกับการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติเพื่อให้การช่วยเหลือผู้ประกอบการเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประการที่ ๕ ต้องทบทวนหลักเกณฑ์และวิธีการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในอนาคต แทนการใช้มติคณะรัฐมนตรีเป็นกรณีพิเศษที่ปรากฏอยู่บ่อยครั้ง

ประการที่ ๖ ต้องทบทวนแนวคิดและนิยามว่า ภัยธรรมชาติที่ถือเป็นภาระที่รัฐบาลต้องเข้าไปให้การช่วยเหลือว่าควรจะมีขอบเขตเพียงใด รวมทั้งเร่งรัดการนำระบบประกันภัยความเสี่ยงมาใช้กับการผลิตภาคการเกษตร โดยในระยะแรกต้องสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถเข้าสู่ระบบได้ด้วย

ประการที่ ๗ ต้องเร่งรัดการพิจารณาโครงการก่อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นที่มีการศึกษามายาวนานกว่า ๓๐ ปี แล้ว เพื่อการบริหารอุทกภัยและภัยแล้งในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำยม

ประการที่ ๘ ควรตั้งศูนย์เฝ้าระวังทางด้านสาธารณสุขอย่างบูรณาการเพื่อรับผิดชอบดูแลการเฝ้าระวังด้านสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ ดูแลเรื่องอาหารและน้ำดื่มที่ปลอดภัย อนามัยสิ่งแวดล้อม ระบบการสำรองยาและเวชภัณฑ์ ระบบการขนส่งและการกระจายการจัดส่งยาและการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ซึ่งในครั้งที่ผ่านมาก็ต้องชมเชยกระทรวงสาธารณสุขที่ดำเนินการในเรื่องของการป้องกันการแพร่กระจายของโรค อย่างเช่นโรคฉี่หนูอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ไม่พบเลย ซึ่งก็แสดงว่าได้ดำเนินการมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๙ ควรจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขาภิบาล ขยะ มลพิษ ส้วม ครัวชั่วคราว อาหารและน้ำ และดูแลระบบการจัดตั้งศูนย์อพยพและศูนย์พักพิง และการให้ความสำคัญกับศูนย์สนับสนุนด้านนันทนาการ โดยที่ทุกหน่วยงานมีการบูรณาการในการดูแลช่วยเหลือประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วและทั่วถึง รวมทั้งควรบริหารจัดการงบประมาณอย่างคุ้มค่าและสามารถตรวจสอบได้

ประการที่ ๑๐ การให้ความช่วยเหลือลูกจ้างต้องให้ถึงมือลูกจ้างโดยตรง ไม่ใช่ผ่านนายจ้าง ทั้งนี้รัฐบาลต้องจัดทำและปรับปรุงข้อมูลของลูกจ้างให้ครบถ้วนรอบด้านและเชื่อถือได้

ประการที่ ๑๑ ในระยะเร่งด่วนควรจัดให้มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำให้ลูกจ้างในรูปแบบเช่นเดียวกันกับการจัดให้เกษตรกรและภาคธุรกิจ รวมถึงต้องช่วยบรรเทาภาระด้านการครองชีพของลูกจ้าง โดยอาจแจกคูปองอาหาร คูปองซื้อปัจจัยสี่ รวมถึงการให้เงินช่วยเหลือครอบครัว

ประการที่ ๑๒ การช่วยเหลือลูกจ้างในระยะยาว จะต้องมีการจัดตั้งกองทุนการเงินเพื่อลูกจ้าง เพื่อให้ลูกจ้างเข้าถึงแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำในกรณีที่มีความจำเป็น

5 โดยการออกพันธบัตร ๔๐,๐๐๐ – ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้แก่กองทุนประกันสังคม ----------

และนำเงินดังกล่าวไปจัดทำโครงการ ในขณะที่รัฐบาลมีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีและธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เพื่อการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น จึงควรนำเงินกู้จากกองทุนประกันสังคมมาจัดตั้งกองทุนการเงินเพื่อลูกจ้างด้วย

จึงกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน ได้โปรดพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญ และหากวุฒิสภาเห็นด้วยกับผลการพิจารณาศึกษาและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญแล้ว ขอได้โปรดแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณานำไปสู่การแก้ปัญหาในโอกาสต่อไป ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสมาชิกท่านใดจะขออภิปรายหรือซักถามไหมครับ แล้วก็จากข้อสังเกตของท่านกรรมาธิการมีท่านใดที่จะเสนอแนะไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการ ผมจะส่งเรื่องนี้ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการต่อไป ขอบคุณท่านทัศนานะครับ จบเรื่องที่ ๔.๔

ต่อไป ๔.๕ เป็นรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและข้อเสนอด้านยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย” ซึ่งคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมได้พิจารณาเสร็จแล้ว

ประธานวุฒิสภา : ซึ่งวันนี้ท่านสมบูรณ์ งามลักษณ์ จะได้รายงานต่อที่ประชุม ท่านมีเวลา ๑๕ นาที เชิญครับ

นายสมบูรณ์ งามลักษณ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมบูรณ์ งามลักษณ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานคณะอนุกรรมาธิการพิจารณาการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรม ใคร่ขอกราบเรียนผลการศึกษาเพื่อให้ท่านประธานได้นำเสนอรัฐบาลต่อไป ดังนี้

ประการที่ ๑ เราจะเห็นได้ว่าเมื่อปีที่แล้วน้ำท่วม ปีนี้แล้งแน่ เดือนพฤศจิกายนหน้าหนาว แต่ไม่หนาว ก็แปลว่าสภาวะการเปลี่ยนแปลงของอากาศเกิดขึ้นได้เสมอ และคงจะเกิดต่อไป สิ่งเหล่านี้ก็จะส่งผลให้เกิดโลกร้อน เมื่อโลกร้อนฝนก็จะตกมาก เพราะเหตุว่าความร้อนนั้นก็จะแผดเผาน้ำบนผิวโลก เมื่อฝนตกมาก โอกาสที่จะเกิดอุทกภัยบนพื้นโลกก็ย่อมมีมากขึ้น เราเชื่อมั่นได้ว่าภายใน ๕๐ ปีข้างหน้าน้ำท่วมในประเทศไทยสูงกว่าปีที่ผ่านมา เพราะการใช้ทรัพยากรธรรมชาตินั้นนับวันแต่จะสูงขึ้น ๆ กระผมยังเคยกราบเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ว่าหลังจากประเทศใหญ่ ๒ ประเทศ คือประเทศจีนและประเทศรัสเซียได้เข้ามาสู่ระบบทุนนิยม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อเร่งจีดีพี การใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และจีนก็สามารถที่จะเติบโตได้เฉลี่ย ๑๐ ปี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สิ่งเหล่านั้นต้องแลกมาด้วยการใช้ทรัพยากร ไม่มีอะไรฟรี เพราะฉะนั้นประเทศจีนก็เป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ทรัพยากรเป็นอย่างมากเพื่อการพัฒนาประเทศ

ประการที่ ๒ ประเทศรัสเซียเป็นแหล่งน้ำมันของโลก เมื่อได้ขุดเจาะน้ำมันมาทั้งใช้และทั้งขายเป็นจำนวนมาก การขุดเจาะน้ำมันมาใช้มาขายเป็นจำนวนมากก็จะก่อให้เกิดสารพิษต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดโลกร้อนได้

และประการที่ ๓ ผมขอเรียนว่าตัวเลขปีที่แล้วประเทศไทยเราเมื่อปี ๒๕๕๔ มีน้ำทั้งหมด ทั้งน้ำท่าและน้ำฝน ๖๖,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร แปลว่าน้ำท่าด้วย น้ำฝนที่มาด้วย ปีที่แล้วนี้ ๖๖,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ระบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ในเรื่องของการกักเก็บน้ำก็ดี การระบายน้ำก็ดี ไม่ว่าของหน่วยงานใดก็ดี รวมทั้ง กทม. ก็ดี สามารถขจัดน้ำ

ออกไปได้ ๕๔,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ก็แปลว่าเราไม่สามารถที่จะจัดการกับน้ำ ๑๒,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร น้ำ ๑๒,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรก็สร้างความเดือดร้อนให้กับ
5 พี่น้องประชาชน และสร้างความเสียหายให้กับเศรษฐกิจ ๑.๔ ล้านล้านบาท ----------

- ๓๒/๑

ก็แปลว่าน้ำ ๑๒,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร กระทบเศรษฐกิจไทย ๑.๔ ล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นการจัดการก็คือว่าสามารถที่จะขจัดน้ำส่วนเกินที่นอกระบบ ที่เราไม่สามารถจะควบคุมได้ออกไปลงสู่ทะเลเสีย ทำอย่างไรจะเอา ๑๒,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยสมมติฐานจากตัวเลขปีที่แล้ว ลงทะเลลงไปจะได้ไม่เกิดปัญหา สิ่งเหล่านี้ก็เป็นการบ้านที่รัฐบาลได้มอบให้กับบริษัทผู้รับจ้างต่าง ๆ ให้ไปทำทั้งแนวความคิดในการแก้ปัญหาตลอดจนการรับเหมาด้วย แปลว่ารัฐบาลได้มอบให้บริษัทต่าง ๆ ถ้าหากว่าจะสร้างบ้านให้ไปเขียนแบบบ้านด้วย แล้วก็คิดคำนวณการก่อสร้างด้วย คือพูดง่าย ๆ ว่าผู้รับเหมาเป็นทั้งสถาปนิกและเป็นทั้งวิศวกรในตัวเอง เพื่อจะสร้างระบบบริหารจัดการน้ำขึ้นมา สิ่งที่เราได้เสนอไปนี้ก็จะเป็นส่วนหนึ่ง ที่จะทำให้รัฐบาลได้คิดคำนึงประกอบการพิจารณาของบริษัทผู้เสนอแนวความคิดในการแก้ปัญหาจัดการน้ำ และรับเหมาที่จะดำเนินการตามงบประมาณที่รัฐบาลได้รับ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าประเทศไทยเรานั้นเราได้เปิดการขนส่งทางเรือมาเป็นอันมาก เราได้ทุ่มเทการขนส่งทางถนนเป็นอย่างสูง ตัวเลขธนาคารโลก ๑ กิโลเมตรต่อน้ำมันดีเซล ๓๐ บาทต่อลิตร ปรากฏว่าถ้าใช้ทางขนส่งทางบก คือรถสิบล้อ รถสิบแปดล้อ รถพ่วง ๑ กิโลเมตร ใช้เงิน ๑.๕๐ บาท ถ้าทางราง คือทางรางรถไฟใช้ ๔๕ สตางค์ ถามว่าทางเรือใช้เท่าไร ๓๐ สตางค์ ก็แปลว่าการขนส่งทางเรือถูกที่สุด จากทางบก ๑.๕๐ บาท ทางราง ๔๕ สตางค์ แต่ทางเรือ ๓๐ สตางค์ต่อกิโลเมตร ต่อน้ำมันดีเซล ๓๐ บาทต่อลิตร เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าสิ่งที่จะแก้ปัญหาที่ให้ได้ทั้งการระบายน้ำลงสู่ทะเล และสิ่งที่จะทำให้การโลจิสติกส์ (Logistics) ไทยของเรานั้นลดค่าใช้จ่ายลง เพราะขณะนี้ค่าโลจิสติกส์ไทยนั้นติดอับดับโลก การขนส่งทางน้ำก็จะช่วยได้

ประการแรก ที่จะนำเสนอก็คือว่าแม่น้ำสายหลักคือแม่น้ำเจ้าพระยาก็ดี แม่น้ำท่าจีนก็ดี ให้มีการขุดตลอดเส้นทาง เพื่อน้ำจะได้ไหลลงทะเลได้โดยเร็ว และในขณะเดียวกันก็จะเอาแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำท่าจีนเป็นเส้นทางในการขนส่งทางเรือด้วย อันเป็นการประหยัดค่าขนส่งและเป็นการลดค่าโลจิสติกส์ซึ่งไทยต้องใช้จ่ายสูงมาก

ประการที่ ๒ การที่รัฐบาลดำริที่จะปลูกป่าต้นน้ำนั้นเป็นสิ่งที่ดีมาก ๖.๖ ล้านไร่ ที่รัฐบาลคิดจะดำเนินการนั้น แม้จะได้ผลอีก ๒๐ – ๓๐ ปีก็นับว่ามีประโยชน์ อันนี้ก็เห็นด้วยที่ให้ดำเนินการปลูกป่าต้นน้ำ

ประการที่ ๓ ระบบบริหารจัดการน้ำนั้นไม่สามารถที่จะชี้ไปได้ว่าเขื่อนสำคัญ ๆ ควรจะเก็บกักน้ำกี่เปอร์เซ็นต์ จะต้องคำนึงถึงสถานการณ์ฝนแต่ละระยะ ๆ ไปว่า เขื่อนภูมิพลควรจะเก็บเท่าไร เขื่อนสิริกิติ์ควรจะเก็บเท่าไร ต้องดูปริมาณฝนเป็นระยะ ๆ ไป การที่ปีที่แล้วรัฐบาลได้วางแนวทางว่าต้องเก็บไว้ ๔๕ เปอร์เซ็นต์นั้นเป็นการตั้งตัวเลขที่อาจจะประมาทเกินไป โดยไม่ได้ดูสถานการณ์จริงที่จะเกิดขึ้นว่าอาจจะแล้งก็ได้ ฝนอาจจะมามากก็ได้ เพราะฉะนั้นอย่าได้ไปตายตัวในเรื่องปริมาณการเก็บกักน้ำ ต้องดูสถานการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป

ประการที่ ๔ ถึงอย่างไรก็ตามระบบต่าง ๆ ที่มีอยู่กว่าจะเสร็จก็ต้องใช้ระยะเวลานาน เราต้องหาพื้นที่รองรับน้ำเอาไว้ประมาณ ๒ ล้านไร่ ซึ่งผมคิดว่าพื้นที่รองรับน้ำดังกล่าวก็เป็นประโยชน์ เมื่อน้ำมามากก็ใช้พื้นที่รองรับน้ำนี้ผลักน้ำเข้าไปในพื้นที่ที่รองรับน้ำดังกล่าว ซึ่งมีหลายอำเภอ เช่น อำเภอบางบาล อำเภอเสนานี้ก็พร้อมที่จะรับน้ำ หากได้มีวันเวลาที่แน่นอน

- ๓๓/๑

ประการที่ ๕ ปฏิทินการเพาะปลูกต้องเปลี่ยนใหม่ตามสภาพภูมิอากาศ ณ วันนี้จะมีพื้นที่ในภาคอีสานปลูกข้าวไปแล้วเสียผลเป็นอันมาก เพราะอากาศเปลี่ยนแปลง ชาวนาไม่ได้ปรับปรุงระยะเวลาในการดำเนินการของเขาก็สร้างความเสียหาย เพราะฉะนั้น ทางราชการจะต้องจัดปฏิทินในการทำงานเสียใหม่ว่าห้วงเวลาใดควรจะปลูกพืชใด

ข้อถัดไปที่จะนำเสนอ ผมคิดว่าอันนี้ต้องขีดเส้นใต้ไปเลย ๓ เส้น หากมีอุทกภัยเกิดขึ้นภายหน้าต้องมากกว่าปี ๒๕๕๔ เหตุที่เชื่อมั่นว่าต้องมากกว่าปี ๒๕๕๔ เพราะมนุษย์ใช้ทรัพยากรธรรมชาติไปอย่างมาก ท่านเชื่อหรือไม่ว่า กว่าจะมาเป็นตึกนี่ ได้ระเบิดภูเขาออกมาเป็นตึกนี่ ระเบิดภูเขาไปทำปูนซิเมนต์ ไปทำสุขภัณฑ์ ไปทำกระเบื้อง กว่าจะมาเป็นผลิตผลที่จะใช้ในการก่อสร้างได้นี่สูญเสียไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็แปลว่าภูเขาที่ระเบิดมา ๑๐๐ ส่วนนี้ใช้พัฒนาได้แค่ ๗๐ ส่วน อีก ๓๐ ส่วนนี้หลุดไปที่อื่น น้ำประปาที่กว่าจะมาถึงสภานี้ จากแหล่งผลิตจะมาถึงตรงนี้ก็ต้องหลุดหายไปใกล้เคียงกับ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ไฟฟ้าก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ในยุคปัจจุบันและในอนาคต เพราะเราสูญเสียการใช้ทรัพยากรอย่างสูงมาก เราต้องใช้ต้นไม้ที่จะทำกระดาษเอามาใช้ในสภานี้อย่างมาก นี่ก็สูญเสียไป ผมคิดว่าเกิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เราสามารถลดลงได้กระดาษบนสภา บนโต๊ะ เพื่อทำงานทั้งหลาย เราลดลงได้โดยใช้เครื่องมือที่ทันสมัยซึ่งทางรัฐบาลก็ได้มอบให้กับสมาชิกไปแล้ว การนัดหมายการประชุมก็สามารถจะนัดซึ่งทำอยู่แล้ว นัดทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ นี่ก็เป็นอีกทางหนึ่ง

ข้อต่อไปที่เสนอมาช้านานแล้ว ท่านประธานก็คงได้ยินมาหลายทีว่า ส.ว. สมบูรณ์นี้พูดซ้ำพูดซาก น่าเบื่อ ก็คือจะต้องมีเส้นทางน้ำที่จะเป็นทางระบายน้ำฉุกเฉิน ทางระบายน้ำฉุกเฉินนี้จะเริ่มจากบางไทรก็ดี จะเริ่มจากจังหวัดชัยนาทก็ดี จะเริ่มจากจังหวัดนครสวรรค์ก็ดี ที่จะลงทะเลไป ทางระบายน้ำฉุกเฉินนี่แหละจะเป็นเครื่องประกันว่าเมื่อมีน้ำมากมาก็จะไปทางนี้ แล้วเมื่อยามดี ๆ ก็สามารถเดินเรือได้ ตึกที่มีความสูง ๓๐ – ๔๐ ชั้น มีบันไดหนีไฟแต่ไม่เคยใช้เลย แต่ ๓๐ – ๔๐ ปีนี้ได้ใช้สักครั้งเพราะไฟไหม้นี้เราจะรู้คุณค่าของบันไดหนีไฟว่า บันไดหนีไฟอันนี้ช่วยชีวิตคนเป็นร้อย ช่วยทรัพย์สินมีค่ามหาศาล เพราะว่าแก้วแหวนเงินทองก็สามารถเอาติดตัวลงมาได้กับบันไดหนีไฟ เพราะฉะนั้น ถ้าไฟไม่ไหม้ก็ไม่เห็นความสำคัญของบันไดหนีไฟ เพราะฉะนั้นถ้าน้ำไม่ท่วมหนักก็ไม่เห็น

ความสำคัญของทางระบายน้ำฉุกเฉิน และทางระบายน้ำฉุกเฉินอันนี้บางคนก็อาจจะเรียกว่าเจ้าพระยา ๒ ก็สุดแล้วแต่จะเรียก จะใช้ได้ทั้งการขนส่งทางเรือ จะใช้ได้ทั้งทางระบายน้ำฉุกเฉิน และยิ่งกว่านั้นจะทำให้เกิดสร้างความมั่นใจ ถ้าเราขึ้นไปตึก ๕๐ ชั้นที่มีบันไดหนีไฟ เราก็มีความรู้สึกว่าถ้าเกิดเหตุเภทภัยอะไรเราก็ลงทางบันไดหนีไฟได้ และขณะเดียวกันถ้าเรามีทางระบายน้ำฉุกเฉินก็จะบ่งบอกให้ผู้พบเห็นที่จะมาลงทุนบอกประเทศไทยต่อไปนี้ไม่ท่วมแล้ว หากน้ำมามากกว่าปี ๒๕๕๔ ก็สามารถไปทางทางระบายน้ำฉุกเฉินได้ แต่กว่าจะสร้างเสร็จต้องใช้เวลา จึงต้องขุดลอกเจ้าพระยา ขุดลอกท่าจีน ขุดลอกแม่น้ำต่าง ๆ เพิ่มศักยภาพของการระบายน้ำของ กทม. ให้สูงยิ่งขึ้น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งในการระบายน้ำลงทะเล กระผมคิดว่า ๕ – ๖ ประการนี้ถ้ารัฐบาลได้นำเอาไปประกอบในการพิจารณาที่จะตัดสินเลือกผู้รับเหมาที่จะดำเนินการจัดทำระบบน้ำที่มอบไปให้ทั้งออกแบบศึกษา ตลอดจนก่อสร้างด้วย ข้อคิดเห็นของกระผมและคณะอนุกรรมาธิการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมก็จะมีส่วนช่วยรัฐบาล และขอปวารณาตัวต่อรัฐบาลว่า คณะอนุกรรมาธิการของผมพร้อมที่จะให้คำปรึกษากับรัฐบาลโดยไม่คิดมูลค่า ขอบคุณมากครับ

- ๓๔/๑

ประธานวุฒิสภา : เป็นรายงานที่ดี ท่านสมาชิกมีอะไรที่จะอภิปรายไหม ครับ มีข้อเสนอแนะที่ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของรัฐบาล ท่านสมาชิกจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ที่ประชุมเห็นชอบกับข้อเสนอแนะของกรรมาธิการ ผมจะได้เสนอเรื่องนี้ไปที่คณะรัฐมนตรีเพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป เป็นอันจบระเบียบวาระที่ ๔.๕ ได้มา ๕ เรื่อง ผมขอหยุดอีก ๕ เรื่อง แต่รับรองหมดแน่ ผมจะไปที่เรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ซึ่งตรงเวลา เนื่องจากขณะนี้รัฐมนตรีได้มารอเพื่อที่จะฟังการอภิปรายตามมาตรา ๑๖๑ ของรัฐธรรมนูญ

ต่อไปเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ มี ๒ ญัตติด้วยกัน

ญัตติแรก ก็คือขอเสนอญัตติเพื่อเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ กรณีการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด งบประมาณ ๔.๐๕ แสนล้านบาท ซึ่งท่านไพบูลย์ นิติตะวัน และคณะเป็นผู้เสนอ

ญัตติที่ ๒ เป็นญัตติที่เปิดอภิปรายตามมาตรา ๑๖๑ ของรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นของท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ โดยที่ผมได้นัดประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติ ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๑ เป็นเวลา ๒ วัน คือวันนี้และวันพุธที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งในการอภิปรายเพื่อแสดงความคิดเห็นของท่านสมาชิกนั้น ในคราวประชุมคณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา เมื่อวันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ที่ประชุมได้มีมติให้จัดสรรเวลาในการอภิปรายดังนี้

๑. ผู้แทนสมาชิกวุฒิสภาผู้ร่วมเสนอญัตติทั้ง ๒ ญัตติ อภิปรายเปิดญัตติละ ๓๐ นาที ๒ ญัตติ เป็น ๑ ชั่วโมง

๒. สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายได้ท่านละไม่เกิน ๑๐ นาที

๓. คณะรัฐมนตรีตอบชี้แจงไม่เกิน ๒ ชั่วโมง

๔. ผู้แทนสมาชิกวุฒิสภาร่วมเสนอญัตติ ๒ ญัตติ อภิปรายปิดญัตติละ ๓๐ นาที รวม ๒ ญัตติ เป็นเวลา ๑ ชั่วโมง

โดยที่ผมได้แจ้งให้ท่านสมาชิกยื่นความจำนงประสงค์ที่จะอภิปราย ก็ได้ยื่นมาแล้ว สิ้นสุดเมื่อเช้านี้ในเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา มีผู้ที่ประสงค์จะอภิปรายทั้งหมด ๕๖ ท่าน เพราะฉะนั้นก็ต้องมีหลักเกณฑ์ในการอภิปราย สมาชิกจะใช้สิทธิอภิปรายได้เพียงครั้งเดียว และไม่อนุญาตให้โอนเวลาโดยส่วนตนให้แก่สมาชิกอื่น และในเวลาอภิปรายนั้น ถ้าท่านสมาชิกไม่อยู่ แสดงว่าท่านสละสิทธิ จะไม่มีอนุญาตให้สลับที่ แลกเปลี่ยนกันเป็นอันขาด ขอให้ถือปฏิบัติตามนี้ด้วยนะครับ ท่านสมาชิกครับ ในการอภิปรายในวันนี้ ผมจะขอแจ้งลำดับก่อน เพื่อต่อไปหลังจากที่ท่านไพบูลย์ใช้เวลา ๓๐ นาที ท่านวิชาญใช้เวลา ๓๐ นาที แล้วก็ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงหรือไม่นั้นอยู่ที่ท่านรัฐมนตรี ลำดับอภิปรายนั้นหลังจากที่ท่านวิชาญเสร็จแล้วก็เป็น พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์ ท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ท่านภิญโญ สายนุ้ย ท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ท่านพีระมานะทัศน์ ท่านเจตน์ ศิรธรานนท์ แล้วก็รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ถ้าวันนี้เราอภิปรายได้ ๒๕ ท่าน หมายความว่าเราจะจบในเวลา ๑ ทุ่ม เอาแค่ ๒๕ ท่าน วันพรุ่งนี้มาต่ออีก ๓๑ ท่าน เราก็จะจบประมาณนี้ ๑ ทุ่มเหมือนกัน แล้วก็จะต่อด้วยเรื่องของเรา

อีกหลายเรื่อง ถ้าเป็นไปได้ขอความร่วมมือนะครับ อาจจะ ๒๕ ท่าน บวกลบ แล้วแต่สถานการณ์ แต่ว่าผมจะแบ่งอย่างนี้ เพื่อที่จะให้ท่านมีเป้าหมายว่าถึงเวลาไหน จะเลิก ขอเชิญท่านที่เสนอญัตติท่านแรกเลยครับ เชิญท่านไพบูลย์ นิติตะวัน แถลงครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : ท่านประธานครับ ผม วิเชียร นะครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : ขออนุญาตหารือท่านประธาน

ประธานวุฒิสภา : ได้ครับ

นายวิเชียร คันฉ่อง : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วิเชียร คันฉ่อง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตรัง ขออนุญาตที่จะกราบเรียนข้อเท็จจริงหน่อยนะครับว่าที่เรานัดประชุมวันนี้ มีความเข้าใจกันผิด----------

- ๓๕/๑

เนื่องมาจากว่าผมได้อ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีประธานวิปรัฐบาลตั้งข้อสงสัยว่า ทำไมจึงต้องการอภิปรายในวันนี้ที่มีการประชุมนอกสภา ทำนองว่าเกี่ยวข้องกันหรือไม่ ทำให้คนที่อ่านหนังสือพิมพ์หรือฟังข่าวเหล่านี้เข้าใจสำคัญผิดคิดว่าพวกเราคงจะมีอะไรกับที่เขามาชุมนุมกันนอกสภา ขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านรัฐมนตรี แล้วก็เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาพี่น้องประชาชนที่ได้ฟังข่าวอยู่ที่บ้าน ความจริงทางฝ่ายวุฒิสภานี้เราได้ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ ต่อประธานวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และในขณะเดียวกันว่าด้วยตามหลักการแล้วท่านประธานวุฒิสภาก็ต้องรีบบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๗๔ แต่ถึงอย่างไรก็ตามปรากฏว่า หลังจากที่ประธานวุฒิสภาได้รับหนังสือยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปนี้แล้ว ท่านประธานวุฒิสภาก็ได้ทำหนังสือไปถึงรัฐมนตรี ๒ ครั้ง ครั้งแรกลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และในหนังสือวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ก็ได้เรียนบอกว่า ขอให้รัฐมนตรีเข้าแถลงหรือชี้แจงตามญัตติดังกล่าวต่อที่ประชุมวุฒิสภาในวันศุกร์ที่ ๒๓ และวันเสาร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่ปรากฏว่าทางฝ่ายรัฐบาล ผมไม่ได้เห็นหนังสือของรัฐบาลว่าตอบมาอย่างไร แต่ต่อมาทางฝ่ายท่านประธานวุฒิสภาก็ได้ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เรื่องก็เหมือนกันว่าเราจะมีการขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวันที่ ๒๓ – ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงเหล่านี้ผมคิดว่าจำเป็นที่จะต้องเรียนให้เพื่อนสมาชิกที่นี่ ท่านรัฐมนตรีได้รับทราบว่าเจตนามีมาตั้งนานแล้ว มีอยู่ดั้งเดิมแล้ว ไม่ได้มาคิดว่าจะเข้าใจอย่างที่ประธานวิปรัฐบาลได้เข้าใจ ผมคิดว่าพวกเราทำงานในสภาทุกคนยึดหลักกฎหมายเป็นที่ตั้ง ความจริงหลังจากที่ท่านประธานได้รับหนังสือยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปแล้ว ท่านประธานมีสิทธิที่จะบรรจุเข้าระเบียบวาระได้ทันที แล้วก็ทำหนังสือแจ้งไปให้รัฐบาลมาชี้แจง แต่ท่านประธานไม่ได้ทำในลักษณะที่ว่านี้ ก็คือลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัย ประนีประนอมกัน ดูว่ารัฐบาลว่างวันไหน แต่เนื่องมาจากว่าหลังจากที่พวกเรายื่นหนังสือถึงประธานวุฒิสภาแล้ว ระยะเวลาเป็นเดือนไม่มีคำตอบจากรัฐบาล มีเพื่อนสมาชิกของเราบางคนทำหนังสือถึงประธานวุฒิสภาว่าทำไมท่านประธานวุฒิสภาละเลย ไม่บรรจุเข้าระเบียบวาระตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ท่านประธานวุฒิสภาต้องส่งเรื่องนั้นเข้ามายังคณะที่ปรึกษากฎหมายของประธานวุฒิสภา

คณะที่ปรึกษากฎหมายของประธานวุฒิสภาก็เรียนต่อท่านประธานว่าต้องรีบบรรจุเข้าระเบียบวาระ ส่วนรัฐบาลจะมาตอบหรือไม่มาตอบเป็นเรื่องของรัฐบาล เพราะฉะนั้นวันนี้จึงเกิดขึ้น ไม่ได้หมายถึงว่าพวกเราจะมาคิดว่าต้องไปตรงกับการประชุมของพวกม็อบอะไรเหล่านี้ พวกเราไม่เคยคิดในลักษณะเช่นนั้น เพราะฉะนั้นขอเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลในฐานะที่ว่าท่านอยู่ในพรรคการเมือง ผมว่าบ้านเราจะไปรอดดี ไม่ดี

ประการที่ ๑ ต้องอยู่ที่หลักการของกฎหมาย อยู่ในลักษณะที่ถ้อยทีถ้อยอาศัย

ประการที่ ๒ นอกจากหลักการของกฎหมายแล้ว ท่านต้องมาคิดถึงหลักเกณฑ์ของประชาชนเป็นหลัก ผมคิดว่าถ้าเป็นอย่างนี้ก็ดี

ประการที่ ๓ ตอนนี้จะเกิดประนีประนอมได้อย่างไรในเมื่อวจีก็ไม่สุจริต ทำอย่างไรให้ทั้งวจีกรรมและมโนกรรมสุจริต ผมคิดว่าบ้านเมืองของเราไปรอด ก็ถือโอกาสนี้ขอบคุณนะครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิคม ไวยรัชพานิช ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : พี่น้องประชาชนที่ฟังการถ่ายทอดอยู่ทางบ้านก็รับทราบตามที่ท่านวิเชียรอภิปรายไปนะครับว่าที่วุฒิสภานัดประชุมวันนี้นั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใด ๆ กับการชุมนุมที่จะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ เชิญท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ท่านประธานครับ ผมได้ยินท่านประธานบอกว่าจะเริ่มให้ผู้ที่ได้ยื่นญัตตินี้ดำเนินรายการไปทีละราย เมื่อสักครู่นี้เพื่อนผม ขออนุญาตเอ่ยนามท่านวิเชียร คันฉ่อง เป็นเพื่อนรักกัน ท่านได้กรุณาอธิบายความอะไรที่นอกเหนือจากสิ่งที่ท่านประธานได้อนุญาตให้ ท่านประธานคนที่แล้วได้อนุญาตให้นำเสนอ ผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา เรามีคนตั้ง ๒๕ คน ผมเกรงว่าท่านประธานจะไปชี้คนโน้นคนนี้พูดเรื่องอื่นอีก ขออนุญาตให้ดำเนินการเสนอตามลำดับต่อไป ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ กำลังจะเริ่มแล้วครับ ต่อไปจะเป็นการอภิปรายตามญัตติที่ท่านสมาชิกได้ยื่นขอให้รัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีมาชี้แจงข้อเท็จจริงตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๑ ก่อนอภิปรายก็เรียนเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ครับ ในวันนี้ทางคณะรัฐมนตรีได้ส่งผู้แทน ๒ ท่านมาฟังคำอภิปราย ซึ่งอาจจะอาศัยบางช่วงเวลาในการที่จะตอบข้อชี้แจงเป็นคราว ๆ ไป ท่านแรก ได้แก่ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านวราเทพ รัตนากร อีกท่านหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้นั่งอยู่ ตอนนี้ลงไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลำดับ ๕ ท่านแรกจะประกอบไปด้วย ๑. ท่านไพบูลย์ นิติตะวัน ๒. ท่านวิชาญ

ศิริชัยเอกวัฒน์ ๓. ท่านพลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์ ๔. ท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ๕. ท่านภิญโญ สายนุ้ย เรียนเชิญท่านไพบูลย์ นิติตะวัน ๓๐ นาทีครับ แถลงเปิด เชิญครับ

นายไพบูลย์ นิติตะวัน : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายไพบูลย์ นิติตะวัน ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็เป็นผู้ริเริ่มรวบรวมรายชื่อร่วมกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาอีกจำนวน ๑๔๐ ท่าน ซึ่งร่วมลงลายมือชื่อเสนอญัตติ ๒ ญัตติ ท่านประธานครับ เราเสนอ ๒ ญัตติเพื่อขออภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาโดยให้คณะรัฐมนตรีมาแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ ซึ่งอยู่ในส่วนของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อที่จะเป็นการทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ดังนั้นการขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้จะทำได้เพียง ๑ ครั้งต่อ ๑ ปี หรือได้เพียง ๒ วัน ภายใน ๑ ปี ซึ่ง ๒ วันนั้นก็ยังมีการพยายามที่จะให้เหลือวันเพียงครึ่งวัน ท่านประธานครับ การขอเปิดอภิปรายตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ รัฐบาลไม่ใช่เป็นผู้ที่จะมากำหนดวันและเวลาที่จะมาชี้แจงตามรัฐธรรมนูญแล้วฝ่ายวุฒิสภาจะต้องเป็นฝ่ายที่กำหนด แล้วฝ่ายวุฒิสภาไม่ใช่มีหน้าที่ที่จะไปร้องขอให้รัฐบาลมาชี้แจง เพราะว่าวุฒิสภาเป็นผู้ที่ตรวจสอบ ฝ่ายรัฐบาลต้องมาชี้แจงเอง การที่รัฐบาลไปออกข่าว ต้องขอประทานโทษ ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีออกข่าวว่ามีการร้องขอจากทางวุฒิสภา รัฐบาลก็เลยกรุณาให้เวลามานั้น ผมคิดว่าประชาชนจะสับสน เดี๋ยวเข้าใจว่าวุฒิสภากลายเป็นวิปรัฐบาลไปด้วยอีก ๑ องค์กร จะเสื่อมเสียต่อศักดิ์ศรีของวุฒิสภา ท่านประธานครับ การดำเนินการอภิปรายตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ ในครั้งนี้ ผมเรียนเลยครับว่ามีความพยายามจากหลายฝ่ายที่จะไม่ให้มีการอภิปรายเกิดขึ้น ถ้าไม่มีการอภิปรายเลยจะดีที่สุด แต่ถ้าจำเป็นจะต้องมีก็ขอให้ใช้เวลาน้อยที่สุด แล้วก็เอาเวลาที่มีปัญหาที่สุดมาให้อภิปราย ----------

แต่พวกเราก็พยายาม โดยผมร่วมมือกับท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ เรามีจุดยืนว่าจะต้องอภิปรายให้ได้ ๒ วัน แล้วก็วันที่ ๒๓ ดำเนินการให้ได้ แม้ทราบมาตั้งแต่ต้นแล้วว่าอาจจะมีการไม่ถ่ายทอดผ่านช่อง ๑๑ แต่ผมกับท่านวิชาญตกลงกันแล้ว แม้ไม่ถ่ายทอดเราก็อภิปราย เพราะไม่อย่างนั้นจะกลายเป็นว่าทำให้เกิดการควบคุมการทำหน้าที่ของวุฒิสภาโดยรัฐบาลควบคุม โดยใช้สื่อของรัฐบาล ซึ่งในวันนี้ในขณะที่ผมอภิปรายนี้ไม่มีการถ่ายทอดช่อง ๑๑ ผมไม่ว่าครับ แต่ในโอกาสหน้าถ้าเรามีการอภิปรายตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ ผมคิดว่าน่าจะประสานงานให้ทีวีดาวเทียมที่มีประชาชนรับชมอยู่ทั้งประเทศมาเป็นผู้ถ่ายทอดจะดีกว่า เพราะว่าเราต้องการให้ประชาชนรับทราบปัญหาข้อเท็จจริง ท่านประธานครับ ในรายละเอียดของ ๒ ญัตตินั้นมีคร่าว ๆ ประมาณนี้ว่า ญัตติที่ ๑ ซึ่งผมเป็นผู้เสนอร่วมกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาอีก ๘๒ ท่านนั้นเป็นญัตติที่เกี่ยวข้องกับการรับจำนำข้าวทุกเมล็ดของรัฐบาล ซึ่งมีงบประมาณ ๔๐๕,๐๐๐ ล้านบาท ส่วนญัตติที่ ๒ นั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาที่ส่อให้เกิดความเสียหายแก่บ้านเมืองถึง ๔ ประเด็น ก็คือปัญหาการแก้ไขราคาพืชผลทางการเกษตรที่ตกต่ำ ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาการบริหารราชการแผ่นดินที่ขาดเอกภาพและบูรณาการในการแก้ปัญหาร่วมกัน ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่น ๆ ท่านประธานครับ ในญัตตินี้ท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ และเพื่อนสมาชิกวุฒิสภารวม ๖๗ ท่านเป็นผู้เสนอ สำหรับการอภิปรายที่เกิดขึ้นนั้น ผมและเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานวุฒิสภาได้เรียนไปแล้วว่ามี ๕๖ ท่าน จะร่วมกันอภิปรายอย่างครอบคลุมในญัตติต่าง ๆ ให้ครบถ้วน แล้วก็จะเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยในตอนท้ายจะมีท่าน ส.ว. นฤมล ศิริวัฒน์ และท่าน ส.ว. คำนูณ สิทธิสมาน จะเป็นผู้อภิปรายสรุปประเด็นทั้งหลายในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อีกครั้งหนึ่ง ท่านประธานครับ สำหรับในส่วนของผม ผมขออภิปรายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับญัตติที่ผมเสนอก็คือโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด ท่านประธานครับ โครงการนี้เป็นโครงการซึ่งมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุดเท่าที่ผมปฏิบัติหน้าที่มา มีเสียงที่คัดค้านจากทุกภาคส่วน แม้กระทั่งในซีกของรัฐบาลเอง ซึ่งดังนั้นในการที่ผมจะพูดนั้นผมก็จะขอเรียนว่า ขอพูดแทน

ชาวนาผู้ที่ไม่ได้รับประโยชน์จากโครงการรับจำนำข้าว เพราะรัฐบาลมักจะเข้าใจเสมอว่า มีแต่ชาวนาเท่านั้นที่ได้ประโยชน์ ผู้ที่มาคัดค้านนั้นเป็นผู้ที่ไม่ได้ประโยชน์ เป็นพ่อค้าข้าว แต่ไม่จริงครับ โครงการรับจำนำข้าวนั้นชาวนาไม่ได้รับประโยชน์มีเป็นจำนวนมาก มีถึง ๓ ล้านครอบครัว ท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมจะพูดเรื่องการรับจำนำข้าวนั้นผมขอเรียนนิดหนึ่งเกี่ยวกับหลาย ๆ ครั้งการมาพูดถึงชาวนามักจะถูกกล่าวหาว่าท่านไม่รู้ถึงความทุกข์ยากของชาวนา ฝากท่านรัฐมนตรีไปเรียนคณะรัฐมนตรี ผมเป็นสมาชิกวุฒิสภา ที่มีส่วนในการทำนาแล้วก็เป็นชาวนาด้วยตั้งแต่เมื่อ ๓๐ ปีก่อนแล้ว ผมไปในเขตภาคอีสานตอนบน เขตจังหวัดหนองคาย จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนมและจังหวัดอุดรธานี ผมไปทำนาอยู่ที่นั่นตั้งแต่เมื่อ ๓๐ ปีก่อน จนกระทั่งในปี ๒๕๒๗ หรือประมาณ ๒๘ ปีก่อน เรามีการทำนาแบบระบบญี่ปุ่น ทั้งใช้เครื่องจักรดำนา ใช้เครื่องเก็บเกี่ยวข้าว แล้วก็ใช้เครื่องจักรในการเพาะกล้า จนกระทั่งผมภูมิใจในการเป็นชาวนาในตอนนั้น ผมได้มีบุตรสาวคนเล็กเมื่อ ๒๘ ปีก่อน ผมยังตั้งชื่อว่าต้นข้าวเลย ท่านจะเห็นว่าผมผูกพันกับชาวนาขนาดไหน ดังนั้นผมจะเป็นผู้ที่สามารถพูดเรื่องชาวนาได้ลึกซึ้งพอสมควร----------

นอกจากนั้นผมยังคิดว่าโครงการที่เกี่ยวกับชาวนานั้นเป็นสิ่งซึ่งผมอยากเห็นมานานแล้ว อยากจะเห็นเป็นรูปธรรม สิ่งนี้ผมขอชื่นชมรัฐบาลไว้ก่อนว่ามีข้อดีของการที่ท่านทำโครงการรับจำนำข้าวขนาดมหึมาครั้งนี้ ข้อดีก็คือทำให้เรื่องของชาวนามาเป็นวาระแห่งชาติ ทำให้ทั้งสังคมสนใจ ท่านรัฐมนตรีท่านได้ตั้งเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องใหญ่เรื่องโตได้ดีมาก ทุกอย่างมองไปที่ชาวนา บุคคลทุกคนจะพูดถึงแต่ชาวนา เป็นสิ่งที่ดีครับ ส่วนข้อดีข้ออื่นผมได้นำหนังสือ “รู้ลึก รู้จริง จำนำข้าว” ของท่านมาอ่านหมดแล้วครับ ท่านเขียนหนังสือได้ดีมากครับ อ่านทั้งเล่มไม่มีข้อเสียเลย มีแต่ข้อดีนะครับ แต่ผมก็เรียนว่าสำหรับใครอ่านก็คงจะเห็นแต่ประโยชน์ของการจำนำข้าว ดังนั้นผมคงไม่พูดถึงหนังสือเล่มนี้ให้มาก แต่ยอมรับว่าในส่วนดีของโครงการรับจำนำข้าวนั้นต้องมีแน่นอน แล้วมีมากพอสมควรด้วย แต่ท่านประธานครับ ที่เราต้องมาอภิปรายในวันนี้เพราะว่าส่วนเสียนั้นมีมหึมาเลย ผมขอไปสู่ส่วนเสียนะครับ อยากจะฝากท่านประธานไปยังคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะรัฐมนตรีท่านที่นั่งฟังอยู่ในที่ประชุมแห่งนี้

ข้อเสียประการที่ ๑ ผมเรียนแล้วว่าผมเป็นคนอยู่ภาคอีสาน ในขณะนี้เกิดภัยแล้งอย่างหนักในจังหวัดภาคอีสานที่ผมกล่าวมา ไม่ว่าเป็นจังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม จังหวัดสกลนคร ซึ่งจังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนมนั้นเป็นจังหวัดซึ่งอุดมสมบูรณ์ที่สุด แต่ในตอนนี้ฝนแล้งนะครับ รวมทั้งจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดอื่น ๆ ในภาคอีสาน ท่านรัฐมนตรีครับ จังหวัดเหล่านั้นเป็นจังหวัดที่เป็นมวลชนเข้มแข็งที่สุดของพรรคการเมืองของท่าน แต่ชาวนาที่นั่นกลับประสบฝนแล้ง ข้าวนาปีเก็บเกี่ยวไม่ได้ แล้วชาวนาเหล่านั้นจะเอาข้าวอะไรไปจำนำกับท่านครับ ไม่มีข้าวไปจำนำครับ ไม่มีข้าวจำนำนี้ไม่เป็นไร ความเดือดร้อนอีกครับ ชาวนาเหล่านั้นซึ่งมีจำนวนหลายแสนครอบครัว พื้นที่มหาศาล เขาจะต้องไปซื้อข้าวในราคาที่แพง นี่เขาได้รับผลกระทบโดยตรงนะครับ ชาวนาที่ผมเคยอยู่ด้วย แล้วนอกจากนั้นการเสียหายจากฝนแล้ง จากการพยายามทำนาข้าวเพื่อจะเอาข้าวมาจำนำกับท่าน เมื่อไม่ได้ข้าวเขาก็มีหนี้มีสินมากมาย ใครจะช่วยเหลือเขาครับ เพราะท่านก็เอาเงินไปทำจำนำข้าว ไปรับซื้อข้าวจากชาวนาที่ร่ำรวยในภาคกลางหมดแล้ว ชาวนาภาคอีสานที่ยากจน ที่เสียหายจากการทำนานั้นใครจะช่วยเหลือเขาครับ ดังนั้น

ประเด็นนี้เป็นข้อเสียประการที่ ๑ ที่สำคัญก็คือ โครงการของท่านไม่ได้ช่วยเหลือชาวนาที่ควรจะช่วยเหลือมากที่สุด ท่านกลับไปช่วยเหลือชาวนาที่อยู่ในภาคกลางอยู่ในเขตชลประทาน เป็นชาวนาที่มีฐานะที่ดี แล้วเป็นชาวนาที่ร่ำรวยอยู่แล้ว ท่านก็ไปช่วยให้เขารวยมากเข้าไปอีก แล้วชาวนาภาคอีสานที่ผมอยู่ด้วยที่ยากจนจะอยู่กันอย่างไร อันนี้ฝากประเด็นให้ท่านทราบ เป็นข้อเสียประการสำคัญนะครับ แล้วชาวนาทั้งประเทศไทยมี ๔ ล้านครอบครัว โครงการของท่านช่วยเหลือได้เพียง ๑ ล้านครอบครัวเท่านั้น แล้วที่เหลืออีก ๓ ล้านครอบครัวจะทำอย่างไร ต้องฝากท่านนะครับ เพราะ ๑ ล้านครอบครัวท่านช่วยเหลือแค่นี้ก็ยังเดือดร้อนกันไปทั่วอยู่แล้ว มีเสียงคัดค้านเต็มไปหมด ผมเชื่อว่าสุดท้ายท่านต้องเปลี่ยนวิธีครับ โครงการนี้ท่านดำเนินการต่อไปไม่ได้ ขออภัยครับท่านประธาน ผมเป็นห่วงในเรื่องเกี่ยวกับชาวนาภาคอีสาน ผมขอซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่าโครงการรับจำนำข้าวนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ชาวนาภาคกลาง ชาวนาภาคกลางร่ำรวยขึ้น ชาวนาภาคอีสานได้ประโยชน์น้อยและอาจจะไม่ได้ประโยชน์เลย กำลังจะเกิดการแบ่งชนชั้นขึ้นแล้ว ชนชั้นชาวนาภาคกลางกับชนชั้นชาวนาภาคอีสาน ท่านช่วยระวังประเด็นนี้นะครับ

ข้อเสียประการที่ ๒ ผมอยากจะเรียนก็คือ เรื่องของโครงการรับจำนำข้าวในส่วนที่อาจจะมีปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชั่น ผมเรียนว่าเรื่องการตรวจสอบทุจริตคอร์รัปชั่นนั้น ผมไม่ไปตามอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมท่านดำเนินการหรอกครับท่านไปเล่นเรื่องสวมสิทธิ เรื่องโรงสีข้าวโกงน้ำหนักโกงความชื้นต่าง ๆ นั้นผมไม่สนใจเพราะส่วนนั้นเป็นส่วนที่เป็นเพียงแค่ยอดเขาน้ำแข็งเท่านั้นเอง----------

แต่ส่วนที่สำคัญจริง ๆ นั้นเป็นส่วนของภูเขาน้ำแข็งที่จมอยู่ในน้ำครับ ส่วนดังกล่าวที่เป็นส่วนที่จมอยู่ในน้ำและเป็นส่วนที่ท่านไม่เคยตรวจสอบเลย ผมไม่เคยเห็นทางคณะรัฐมนตรีให้ท่านใดไปตรวจสอบ ส่วนนั้นก็คือกระบวนการขายข้าว ๆ ทั้งระบบของท่านนั้นมีความไม่โปร่งใส มีความไม่ชอบมาพากลอยู่ทั้งหมด ซึ่งสิ่งต่าง ๆ นั้นผมคิดว่าหัวใจของผลประโยชน์ของการทำโครงการรับจำนำข้าวนั้นอยู่ตรงส่วนนี้ ตรงกระบวนการขายข้าว ผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ อยู่ในคณะกรรมาธิการศึกษา ตรวจสอบเรื่องทุจริตและเสริมสร้างธรรมาภิบาล วุฒิสภา ได้ตรวจสอบเรื่องนี้ โดยเชิญอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศมาชี้แจงเรื่องข้อมูลการขายข้าว ท่านให้รองอธิบดีมาครับ คำตอบของท่านก็คือเราถามเรื่องขายข้าวท่านตอบว่าเป็นความลับ ทางคณะกรรมาธิการก็จึงมีหนังสือออกเป็นตามคำสั่งเรียกตามมาตรา ๖ ใน พ.ร.บ. คำสั่งเรียก เพื่อขอเอกสารไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งท่านไม่ได้มาในวันนี้ ก็ต้องฝากท่านรัฐมนตรีที่มาช่วยเรียนท่านด้วยว่าเราออกหนังสือไป ตาม พ.ร.บ. คำสั่งเรียกแล้ว มาตรา ๖ ไปยังท่าน แล้วก็ปลัดกระทรวงพาณิชย์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เพื่อขอเอกสารสำเนาการขายข้าวรัฐต่อรัฐ จีทูจี (G to G) ที่ท่านมีกันไปหมดแล้ว ท่านบอกไว้ ๗.๓ ล้านตัน แล้วก็เอ็มโอยู (MOU) ๘ ล้านตัน แล้วก็เอ็มโอยูที่ท่านจะทำกับจีน ๕ ล้านตันต่อปี รวม ๓ ปี เอกสารต่าง ๆ นั้นเราขอไป ปรากฏว่าท่านประธานครับทางกรมการค้าต่างประเทศได้มีตอบหนังสือมาถึงท่านประธานคณะกรรมาธิการแล้ว โดยกรมการค้าต่างประเทศแจ้งว่า ที่ผ่านมาการซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศไม่เคยมีการเปิดเผยข้อมูลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยการซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเป็นหลัก โดยเฉพาะการที่ประเทศผู้ซื้อไม่ต้องการให้มีการเปิดเผยข้อมูลเนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความอ่อนไหวสูงและไม่ต้องการสร้างความตื่นตระหนกให้แก่ประชาชนภายในประเทศและมีผลกระทบต่อราคาข้าว นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลด้านความมั่นคงทางอาหารของประเทศผู้ซื้อด้วย ผมฟังแล้วยังกับเรื่องหนังสายลับเลยครับเรื่องนี้ มีความมั่นคงมีความลับไปหมดนะครับ ซึ่งคณะกรรมาธิการเมื่อได้รับหนังสือจากกรมการค้าต่างประเทศก็ดูแล้วว่าเรื่องขายข้าวท่านขายข้าวทีหนึ่งหลายแสนล้านบาท ขายข้าวจำนวนเป็นสิบ ๆ

ล้านตัน ท่านกลับไปทำสัญญาแบบเป็นความลับ เหมือนกับเป็นการไปทำธุรกิจแบบลับ ๆ ล่อ ๆ หลบ ๆ ซ่อน ๆ นี่หรือครับเป็นการค้าระดับประเทศ เป็นการค้าของประเทศไทย เป็นความอยู่รอดของการที่บริหารราชการแผ่นดินของทางรัฐบาลท่านเพื่อที่จะช่วยเหลือชาวนา ท่านใช้วิธีการที่จะต้องลับ ๆ ล่อ ๆ ปกปิดข้อมูลต่าง ๆ ผมคิดว่าถ้าจะต้องทำอย่างนั้นท่านอย่าทำดีกว่าครับ ท่านไปหาวิธีทำโครงการโดยวิธีอื่นดีกว่า เพราะว่าโครงการนี้ถ้าท่านปกปิดอยู่อย่างนี้ผมคิดว่าวันหนึ่งเมื่อเปิดออกมาแล้วปัญหาจะเกิดขึ้นแน่ เพราะอะไรครับท่านประธาน ในประเด็นที่เราตรวจสอบมาแล้วเราพบว่าอย่างองค์การคลังสินค้าที่รับฝากข้าว เป็นผู้เก็บโกดังข้าว ทางส่วนคณะกรรมาธิการก็ขอเอกสารไปครับ ขอเอกสารบันทึกการสั่งปล่อยข้าวจากกรมการค้าต่างประเทศ เพื่อให้ดูว่าบันทึกนั้นมีการสั่งปล่อยข้าวอย่างไร ซึ่งเราทราบครับว่าบันทึกดังกล่าวนั้นจะเขียนไว้เลยครับให้ปล่อยข้าวไปจำนวนกี่ตันแล้วโดยให้บุคคลหรือนิติบุคคลเป็นผู้มาดำเนินการรับข้าวจากคลังสินค้าไป แต่ทั้งหมดหนังสือดังกล่าวประทับลับสุดยอดครับ ในระดับที่ผู้อำนวยการต้องเอาไปเก็บไว้ในตู้เซฟไม่กล้าให้ลูกน้องดู ไม่กล้าให้ลูกน้องเห็น แค่นี้ก็ฟังแล้วผมเชื่อว่าประชาชนที่รับฟังอยู่ก็คงสงสัยแล้วละครับ ค้าขายอะไรทำกันถึงขนาดนี้ ปิดเป็นความลับขนาดนี้ ต้องมีปัญหาแน่ ----

- ๔๐/๑

ผมเลยเรียนว่าในส่วนขั้นตอนนี้อาจจะมีโอกาสมาก ๆ เลยกระบวนการที่ดำเนินการดังกล่าวนั้น อาจจะไปผิด พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่ง พ.ร.บ. ดังกล่าวนั้น ป.ป.ช. เป็นผู้ดูแลอยู่ ผมกำลังดำเนินกระบวนการรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เพื่อร่วมมือกับทางคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว อาจจะพบครับว่าแท้จริงเรื่องที่ต้องเป็นความลับ จริง ๆ แล้วไม่ใช่เพราะอะไรหรอกครับ เพราะมีเรื่องไม่ดีอยู่ในนั้น จึงต้องปิดเป็นความลับ แต่ถ้าผมกล่าวไปอย่างนี้ ถ้าท่านรัฐมนตรีท่านเห็นว่าไม่ใช่ ในวันที่ ๒๘ ท่านไปถ่ายสำเนามาเลยบันทึกการสั่งปล่อยข้าวของท่านเอามาเปิดในที่ประชุมสภาแห่งนี้ก็จะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบ สำหรับข้อเสียเมื่อสักครู่นี้ผมได้เรียนไป ๒ ประการ

ข้อเสียประการที่ ๓ คณะรัฐมนตรีหรือกระทรวงพาณิชย์นั้น ความสามารถในการขายข้าวต่ำกว่าที่ควรจะเป็นสำหรับโครงการรับจำนำข้าวที่ท่านวางแผนในส่วนของการไปรับจำนำทุกเมล็ดซึ่งเป็นจำนวนมหาศาลนั้น แต่ความสามารถขายข้าวท่านต่ำมาก ซึ่งหลังสุดนี้ก็จะเห็นในกรณีเอ็มโอยูจีนแล้ว รัฐบาลจีนก็ตกลงไม่ยอมเซ็นสัญญาเอ็มโอยูที่จะขายปีละ ๕ ล้านตัน แล้วก็เป็นเวลา ๓ ปี แต่ว่าเอ็มโอยูที่ท่านลงนามกัน ตามที่ได้อ่านจากสาระแล้วก็เป็นเพียงแค่บันทึกรายงานถึงสิ่งที่ได้ทำการค้าข้าวกับจีนมาเป็นอย่างไรแล้วก็ยืนยันว่าจะทำต่อไป ซึ่งก็หมายถึงจำนวนขายข้าวก็อยู่เพียงไม่กี่แสนตัน เพราะประเทศจีนทั้งประเทศนำข้าวเข้าไปเพียงล้านกว่าตัน แล้วจะไปเอาข้าวทีเดียว ๕ ล้านตันไปจำหน่ายได้อย่างไร ซึ่งสิ่งนี้ก็สะท้อนกลับมายังเอ็มโอยู ๘ ล้านตัน หรือสัญญาขายข้าว ๗.๓ ล้านตัน ก็จะเป็นในลักษณะทำนองเดียวกัน ถ้าท่านเห็นว่าไม่ใช่ วันที่ ๒๘ เช่นเดียวกันครับ ท่านเอาเอ็มโอยูทั้งหมด สัญญาทั้งหมดมาเปิดเผยในที่ประชุมแห่งนี้ หรือถ้าท่านเห็นว่ามีปัญหาก็ประชุมลับได้ ดังนั้นถ้าทำการตลาดไม่ดี แต่ท่านยังไปรับของมามากมายสะสมไว้ในคลังสินค้ามากมายอย่างนั้น ผมคิดว่าปัญหาเรื่องนี้จะมีข้าวท่วมไปทั้งประเทศจนกระทั่งเกิดความเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า รวมทั้งชาวนาภาคอีสานของผมด้วย อย่าลืมนะครับ

ข้อเสียประการที่ ๔ การที่ท่านไม่ทำบัญชีกำไร ขาดทุนของโครงการรับจำนำข้าวอย่างถูกต้อง เป็นสิ่งที่เป็นหัวใจของปัญหา ก็คือท่านไม่ทราบสถานะตัวเอง ผมถามไปที่กระทรวงการคลัง บอกว่ากระทรวงการคลังรู้ไหมว่าโครงการนี้จะขาดทุน กำไรอย่างไร กระทรวงการคลังกล่าวว่าไม่รู้ รู้เฉพาะแค่ส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ไม่รู้ส่วนที่ข้าวมีเท่าไร เก็บไว้ที่ไหน อย่างไร ไม่รู้เรื่อง กระทรวงพาณิชย์ก็มีหน้าที่แต่ขายข้าว ไม่รู้เรื่อง ธ.ก.ส. ก็เช่นเดียวกัน ก็รู้เฉพาะว่ามีชาวนารับเงินไปเท่าไร ทั้งหมดไม่มีใครตอบได้ว่า ณ วันนี้เรามีข้าวโดยสรุปแล้วเก็บไว้อย่างไร ต้นทุนข้าวที่เราเก็บไว้นั้นต้นทุนเท่าไร แล้วข้าวที่เราขายไปนั้นต้นทุนเท่าไร ซึ่งหลักนี้บริษัทที่ดำเนินธุรกิจกันธรรมดา ทำบัญชีกันธรรมดาเขาทำได้ เขาติดตามต้นทุนการผลิต ต้นทุนของสินค้าทุกเดือน ทุกวัน ทำได้หมด แต่รัฐบาลไทยทำไม่ได้ คณะรัฐมนตรีปัจจุบันไม่สามารถทำโครงการบัญชีได้ แต่ท่านมีความสามารถที่จะไปพัฒนาโครงการระดับหลายแสนล้านบาทขึ้นมาได้ ดังนั้นสิ่งนี้ที่ไม่ทำบัญชีเป็นเพราะกลัวข้อมูลจะเปิดเผยหรือเปล่า การไม่โปร่งใส การไม่พร้อมที่จะให้ตรวจสอบ นี่คือปัญหาที่สำคัญที่สุดโครงการรับจำนำข้าว ท่านกำลังทำให้ประเทศมีความสุ่มเสี่ยง ท่านประธานครับลองคิดแค่ข้อมูลทีดีอาร์ไอ (TDRI) พยายามเอาข้อมูลมาเสนอตลอด ก็คือวิเคราะห์เบื้องต้นก็คือข้าวเปลือกในราคาประกัน ๑๕,๐๐๐ บาท นำมาสีจัดเก็บแล้วก็เอาข้าวเปลือกนั้นมาแปรรูปขายในราคาข้าวสารประมาณ ๕๐๐ กว่าเหรียญ ทางทีดีอาร์ไอประเมินแล้วว่าจะขาดทุนประมาณ ๖,๐๐๐ – ๗,๐๐๐ บาทข้าวเปลือกต่อตัน ซึ่งถ้าคิดราคาข้าวเปลือกที่มาจำนำร่วม ๆ ๓๐ ล้านตันนั้นท่านจะขาดทุนประมาณปีละเกือบ ๒ แสนล้านบาท เป็นการขาดทุนแบบอภิมหาขาดทุน ----------

เพราะ ๔ ปีท่านขาดทุนเกือบ ๘ แสนล้านบาทตลอดสมัยรัฐบาลนี้ ดังนั้นถ้าท่านจะมองแต่ฐานเสียง จะมองแต่ผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับพ่อค้าข้าวที่ทำธุรกิจกับท่าน แต่ไม่คำนึงถึงผู้เสียภาษี แล้วทำให้รัฐขาดทุนมโหฬารขนาดนี้ผมว่ามีปัญหาแน่ ท่านประธาน ประเทศเรากำลังสุ่มเสี่ยงครับ ซึ่งการสุ่มเสี่ยงนั้นก็จะหยุดยั้งได้ด้วยการที่จะต้องมีการนำมาพูดกันในวุฒิสภา พูดกันในสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็มีการพูดกันอยู่ข้างนอกด้วย เข้าใจว่าจะพูดกันวันพรุ่งนี้ต่อ ท่านประธานครับ ในเรื่องความเสี่ยงในเรื่องนี้ก็จะโยงไปถึงถ้ามีการขาดทุนมาก ๆ รัฐบาลไม่เปิดเผยข้อมูล จนกระทั่งสุดท้ายเกิดขาดทุนอย่างหยุดยั้งไม่ได้จริง ๆ ที่ผมเรียนไปเมื่อสักครู่นี้เป็นข้าวที่ซื้อมาแล้วก็ขายไปนะครับ แต่ไม่นับว่าข้าวนั้นซื้อมาแล้วเอามาเก็บกองสต๊อก (Stock) ค้างสต๊อก ๑ ปี ๒ ปี จนกระทั่งข้าวเสื่อมราคาลงไปอีกจะขาดทุนเพิ่มกว่านี้อีก เดี๋ยวเราก็จะมีข้าวไปส่งไนจีเรีย แล้วก็เขาบอกว่าเป็นข้าวเหมือนอายุ ๑๐ ปี แต่จริง ๆ ทางรัฐบาลบอกว่าเก็บไม่เกิน ๓ ปี ก็ยิ่งแย่ไปใหญ่ครับท่านประธาน เท่ากับเราเก็บข้าว ๓ ปี ดูแล้วเหมือนเป็นข้าว ๑๐ ปี อันนี้ยิ่งแย่หนักเข้าไป ท่านประธานครับทั้งหมดจะกลับมาอยู่กลายเป็นหนี้สาธารณะ หนี้สาธารณะจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แล้วก็รวมทั้งรัฐบาลก็กำลังจะกู้เพิ่มอีก ๒.๒๕ ล้านล้านบาทบวกหนี้สาธารณะที่เกิดจากโครงการรับจำนำข้าว นักเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ ก็มาเป็นห่วง ผมคิดว่าข้อเสียประการสำคัญของโครงการนี้คือเป็นโครงการลักษณะขี่ช้างจับตั๊กแตน ท่านพยายามจะไปช่วยเหลือชาวนาเหมือนการไปจับตั๊กแตน แต่ท่านเล่นขี่ช้างไปเลย ผมไม่ทราบว่าที่ท่านต้องทำโครงการขี่ช้างจับตั๊กแตนนั้นเป็นเพราะมีคนในรัฐบาลหลาย ๆ คนชอบขี่ช้างหรือเปล่าไม่ทราบ แต่เป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ

ข้อเสนอแนะครับท่านประธาน เดี๋ยวหาว่าผมมาว่าอย่างเดียวนะครับ วุฒิสภาไม่ได้ว่าอย่างเดียว พูดแล้วก็จะต้องมีข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะคืออยากให้ท่านปรับยุทธศาสตร์เกี่ยวกับนโยบายข้าว ขอให้ท่านทบทวนว่าอย่าไปเอาว่า เราจะต้องเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุด มีปริมาณส่งออกมากที่สุดในโลก การที่เราส่งออกข้าวเป็นปริมาณมากที่สุด แต่ต้องขาดทุนมากที่สุดนั้นเป็นเรื่องที่ทำให้ประเทศชาติอ่อนแอแน่นอน ดังนั้นท่านน่าจะยกเลิกยุทธศาสตร์นี้ แล้วก็หันกลับมามอง เปลี่ยนยุทธศาสตร์กลายเป็นว่าปลูกข้าวเพื่อที่ให้มีคุณภาพและจำกัดจำนวน แล้วก็มุ่งที่จะให้การปลูกข้าวนั้นเป็นการเพื่อช่วยเหลือ

ชาวนารายย่อยอย่างแท้จริง ให้มีโควตาได้เลยครับ แล้วโควตาดังกล่าวนั้นท่านจะช่วยเหลือชาวนารายย่อยอย่างไร ผมเชื่อว่าสังคมไม่ว่า แต่อย่าไปช่วยเหลือชาวนาที่ร่ำรวย อย่าไปช่วยเหลือโรงสี แล้วก็อย่าไปช่วยโดยเฉพาะบริษัทพ่อค้าข้าวที่เป็นพรรคพวกของท่านนะครับ อันนี้ไม่ได้กล่าวหา ในข้อยุทธศาสตร์นั้นให้ชาวนารายใหญ่ลดการปลูกข้าวลง แล้วก็หันไปปลูกพืชพลังงาน เช่น ปาล์มน้ำมัน ปาล์มน้ำมันถ้าท่านเอาไปปลูกในนาข้าวนั้นมีระบบน้ำอย่างทั่วถึงจริง ๆ จัง ๆ จะได้ผลผลิตมากมาย มากมายกว่าภาคใต้ด้วยซ้ำ แล้วก็จะเป็นแหล่งพลังงานที่ท่านไม่ต้องนำเข้า ผมคิดว่าการแก้ปัญหาโดยลดพืชที่มีปัญหาแล้วไปเพิ่มพืชที่จำเป็นนั้นน่าจะเป็นยุทธศาสตร์ที่ท่านนำไปปรับปรุง

ข้อเสนอแนะประการที่ ๒ ก็คือ ขอให้ควบคุมขนาดของโครงการในทันทีนะครับ โครงการรับจำนำข้าวในฤดูกาลผลิตที่จะถึง ท่านจำกัดขนาดเถอะครับ ยิ่งทำไปถ้าท่านยิ่งจะไปรั้นที่จะทำโครงการโดยที่ไม่คำนึงถึงขั้นในตอนระบายข้าวออกไป ความเสียหายจะเกิดขึ้นมากมาย แล้วรัฐบาลท่านจะมีปัญหา ผมด้วยความเป็นห่วง อยากให้ท่านบริหารประเทศได้นาน ๆ ก็จึงขอเตือนมาด้วยความหวังดี แล้วก็ประการที่สำคัญที่สุดก็คือท่านจะต้องเริ่มเปิดเผยข้อมูลเพื่อความโปร่งใส ท่านเปิดเถอะครับข้อมูล จะได้มาช่วยกันดู แล้วช่วยกันท้วง ถ้ามันไม่ดีจริง ๆ ในคณะรัฐมนตรีของท่านก็มีคนดี ๆ อยู่หลาย ท่านก็จะได้ท้วง จะได้ติงกันเพื่อที่จะไม่ทำไปนะครับ ก็ฝากเป็นข้อที่ ๒ นะครับ แล้วก็ในระยะยาวนั้นผมอยากจะให้ท่านเอาชาวนารายย่อยมาเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาโดยท่านจะต้องเอาชาวนามาเป็นตัวตั้งว่าเราจะช่วยเหลือชาวนาได้อย่างไร----------

แต่ท่านอย่าไปเอาผลผลิตข้าวมาเป็นตัวตั้ง เพราะผลผลิตข้าวนั้นจะอยู่ในมือของชาวนารายใหญ่กับพ่อค้าเป็นส่วนใหญ่ ส่วนชาวนารายย่อยนั้นมีน้อย ถ้าท่านเอาผลผลิตข้าวเป็นตัวตั้ง อย่างเช่น โครงการรับจำนำข้าวนั้นก็มีปัญหา หรือท่านเอาพื้นที่นาเป็นตัวตั้งเช่นเดียวกันกับโครงการที่จะประกันรายได้ก็มีปัญหาเช่นเดียวกัน เพราะพื้นที่นาตอนนี้เป็นของนายทุนเป็นส่วนใหญ่ ท่านจะต้องเอาชาวนาเป็นตัวตั้ง เอาชาวนาเป็นศูนย์กลางของการแก้ไขปัญหา โดยการตรวจสอบในบัญชีของธนาคาร ธ.ก.ส. โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีวราเทพ ท่านเคยคุม ธ.ก.ส. มาก่อน ธ.ก.ส. นั้นสามารถที่จะจำแนกชาวนารายย่อยที่เป็นกลุ่มเป้าหมายออกมา ซึ่งอาจจะเลือกออกมาได้ประมาณ ๑ ล้านกว่าครอบครัว แล้วท่านมุ่งไปแก้ไขปัญหาที่ตัวบุคคลนั้น คือตัวชาวนาเหล่านั้น ตั้งแต่ต้นทุนการผลิต เทคโนโลยี แล้วก็การผลิตสินค้าที่ให้มีคุณภาพ แล้วรวมทั้งการทำเรื่องการตลาดให้ด้วย แล้วก็ถ้าท่านจะรับจำนำ ท่านไปจำนำจากชาวนารายย่อยที่มีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนนั้น ผมว่าสังคมไม่มีใครว่าท่าน จะจำนำเท่าไรก็จำนำไป แต่ว่าเม็ดเงินท่านก็ไม่ได้ใช้อะไรมากมาย แต่ตกถึงชาวนาทุกเมล็ด เงินทุกบาททุกสตางค์ชาวนาจะได้ ผมว่าประชาชนผู้เสียภาษีหรือบุคคลต่าง ๆ ก็คงจะเห็นด้วยกับโครงการดังกล่าว ผมว่าสังคมสรรเสริญท่านแน่ท่านประธานครับ ผมใกล้หมดเวลาที่มีแล้ว ก็อยากจะเรียนว่าในฐานะสมาชิกวุฒิสภาผมมีทั้งเสนอปัญหา ผมมีทั้งข้อแนะนำ แล้วผมก็ยังต้องเรียนว่าสิ่งที่ผมยังต้องติดตามต่อไปสำหรับสมาชิกวุฒิสภานั้น ผมจะต้องร่วมกับองค์กรตรวจสอบภาครัฐองค์กรอื่นวุฒิสภาก็เป็นองค์กรตรวจสอบภาครัฐด้วย ร่วมกับองค์กรตรวจสอบภาครัฐ เช่น ป.ป.ช. นะครับ แล้วก็ร่วมกันตรวจสอบกับสื่อมวลชนและประชาชน เป็น ๓ ฝ่าย เพื่อจะตรวจสอบโครงการนี้อย่างเข้มข้น เพื่อที่จะผลักดันให้มีการดำเนินโครงการด้วยความโปร่งใส ถูกต้องเป็นประโยชน์กับชาวนา แล้วก็ไม่ทำความเสียหายให้กับงบประมาณแผ่นดิน เราจะดูแลต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติว่ารัฐบาลได้ปรับปรุงตามที่เราได้นำเสนอแล้ว ท่านประธานครับต้องขอบพระคุณมาก แล้วก็ขอกราบเรียนฝากไปยังท่านคณะรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีที่เข้ามารับฟังในวันนี้ ขอช่วยนำกราบเรียนไปยังท่านนายกรัฐมนตรีด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านไพบูลย์สำหรับคำอภิปรายเปิด ท่านสมาชิกครับ

ขณะนี้มีท่านรัฐมนตรีมาร่วมฟังการอภิปรายของสมาชิกเพิ่มขึ้นอีก ๑ ท่านนะครับ คือ พลเอก พฤณท์ สุวรรณทัต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมครับ ต่อไปผมจะเชิญท่านวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ท่านวิชาญอภิปรายเปิดเช่นเดียวกันใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นท่านวิชาญจะได้เวลา ๓๐ นาที เชิญครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพกระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ผมได้ร่วมกับเพื่อนสมาชิกจำนวน ๖๒ ท่าน ได้ขอยื่นเปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่มีการลงมติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๖๑ ซึ่งอยู่ในหมวด ๖ ว่าด้วยรัฐสภา แล้วก็อยู่ในส่วนที่ ๙ ว่าด้วยการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธานครับ คือในส่วนของผมและคณะก็ได้เห็นว่าที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้ในที่ประชุมรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยมีกรอบนโยบายว่ามีจุดมุ่งหมายอยู่ ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ก็คือเพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพของคนไทยในช่วงวัย ถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

ประการที่ ๒ คือเพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

ประการที่ ๓ เพื่อนำประเทศไทยสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง รวมทั้งความมั่นคงด้วย อันนี้คือกรอบนโยบาย ๓ ประการ ที่รัฐบาลได้แถลงไว้ ซึ่งตลอดระยะเวลาปีเศษก็ยังมีประเด็นปัญหาในหลายเรื่องที่รัฐบาลยังไม่ได้ดำเนินการหรือดำเนินการไปแล้ว แต่ก็มีปัญหาอยู่มากมาย ซึ่งผมและคณะจึงได้ขอยื่นญัตติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๑ ดังกล่าว ซึ่งก็คงจะมีประเด็นตามที่ท่านไพบูลย์ นิติตะวันที่ได้เปิดประเด็นในช่วงแรกไปแล้วว่ามีด้วยกัน ๔ เรื่องใหญ่ ๆ ก่อนที่จะเข้าสู่การเปิดประเด็นให้เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันในรายละเอียดนั้น ผมอยากจะแสดงความรู้สึกในเรื่องของการให้ความสำคัญต่อวุฒิสภาของนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ซึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมาจะเห็นว่ามีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ของสมาชิกว่าตกลงเราจะได้มีการอภิปรายหรือไม่อย่างไร เลื่อนไปเลื่อนมาจนกระทั่งได้วันนี้ ผมเองโดยส่วนตัวเคยชื่นชมนายกรัฐมนตรีที่มาจากนักบริหาร มีประสบการณ์ แล้วก็เอาประสบการณ์มาประยุกต์ใช้กับการบริหารราชการได้เร็ว มีเพื่อนบางคนที่เคยประชุมบอกว่าในครั้งแรกท่านอาจจะนั่งฟังเฉย ๆ ประชุมครั้งที่ ๒ ท่านสามารถซักถามได้ แล้วก็ประชุมครั้งที่ ๓ ท่านสามารถที่จะโต้ตอบ เพื่อนำการประชุม อันนั้นเป็นส่วนหนึ่งซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ท่านได้เอามาใช้ ผมได้เห็นความได้เปรียบทางการเมืองของท่านนายกรัฐมนตรี ก็คือในเรื่องของสถานะการเป็นผู้หญิงที่ท่านไม่สันทัดในการตอบโต้กับทางการเมืองซึ่งเป็นจุดแข็ง เพราะว่าการที่ไม่ตอบโต้ทางการเมือง ก็ทำให้ประเด็นการเมืองลดลงไปได้เยอะ แต่ท่ามกลางความขัดแย้งของสังคมในช่วงเวลาที่ผ่านมา สังคมมีความไม่ไว้วางใจกันอย่างที่เราเผชิญอยู่ นายกรัฐมนตรีกลับไม่ได้ใช้ความไม่ประสีประสาทางการเมืองที่ท่านมีติดตัวทำให้บ้านเมืองมีทางออกใหม่ ท่านปล่อยให้ผู้มีอาวุโสทางการเมืองในพรรคพยายามเล่นการเมืองแบบเดิม ๆ ก็คือไม่ช่วยสร้างการเมืองใหม่ ไม่ให้ความสำคัญกับวุฒิสภา โดยเฉพาะวุฒิสภาแห่งนี้ปีเศษ ๆ ที่ผ่านมา ท่านประธานครับ นายกรัฐมนตรีมาร่วมการประชุมวุฒิสภาเราเพียง ๒ ครั้ง ถ้าจำไม่ผิด คือตอนอภิปรายงบประมาณ แล้วท่านก็มาแว๊บ ๆ ไม่ได้ให้ความสนใจที่จะอยู่ที่จะคุยอะไรกับพวกเรา ทั้ง ๆ ที่โดยรวมก็คือวุฒิสภาเรามีท่าทีที่เป็นมิตรกว่า

สภาผู้แทนราษฎรมากมาย ผมคิดว่าการอภิปรายครั้งนี้อันที่จริงจะช่วยให้รัฐบาลได้ใช้เวทีวุฒิสภาในการแถลงข้อเท็จจริง หรือว่าข้อสงสัยของประชาชนผ่านสมาชิกวุฒิสภา แต่น่าเสียดายท่านประธานครับ รัฐบาลไม่ได้ใช้เวทีของวุฒิสภาไปเพื่อการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงกับประชาชน แต่ท่านใช้เวทีรัฐสภาเป็นการต่อรองทางการเมือง ถ้าท่านประธานจำได้นะครับ เรามีวุฒิสภา ๒ กลุ่ม ยื่นญัตติอภิปราย ตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคมที่ผ่านมา ในขณะที่สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่เป็นฝ่ายค้านเพิ่งจะยื่นอภิปรายนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอื่น ๆ เป็นรายบุคคลเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมาคือหลังเราประมาณ ๑ เดือน แต่รัฐบาลกลับจัดให้ฝ่ายค้านอภิปรายก่อน จนกระทั่งประธานวุฒิสภาต้องมีจดหมายแจ้งไปอีกครั้งถึงจะได้มีการอภิปรายในวันนี้ ซึ่งแสดงว่ารัฐบาลไม่ให้ความสนใจในการทำหน้าที่ตรวจสอบของวุฒิสภาเรา ท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเองเคยออกแถลงการณ์ เคยออกรายการสัมภาษณ์อะไรต่าง ๆ ว่า ท่านเคารพรัฐสภา ท่านอยากให้เอาปัญหามาคุยกันในสภา เมื่อคืนนี้เองท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังยืนยันในแถลงการณ์ที่ท่านออกมาพูด ขออนุญาตท่านประธานอ่านสักนิดหนึ่งก็คือท่านกล่าวว่า “ดิฉันขอเริ่มด้วยการเน้นย้ำว่า รัฐบาลยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เชื่อมั่นในเสรีภาพการแสดงความคิดเห็น และเชื่อมั่นในการใช้เวทีรัฐสภาที่ประกอบด้วยตัวแทนที่มาจากประชาชนมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหา คิดเห็นไม่ตรงกัน และความขัดแย้งทางการเมืองซึ่งเป็นวิถีทางที่ถูกตามครรลองระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้ รัฐสภายังมีหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลดังที่จะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจในอีกไม่กี่วันนี้ ซึ่งดิฉันก็พร้อมที่จะรับฟังและชี้แจงตามวิถีทางประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา” ท่านประธานครับ คือท่านพูดเหมือนกับว่าท่านมั่นใจ ท่านเชื่อมั่นในระบบรัฐสภา แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงปีเศษ ๆ ที่ท่านบริหารราชการแผ่นดิน ----------

ท่านไม่ได้นำปัญหาที่มีอยู่นั้นมาสู่สภาเลย เราเองเคยได้เชิญ ท่านประธานจำได้ที่เราไปสัมมนากันที่พัทยา เราเชิญท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อจะให้มาชี้แจงในเรื่องปัญหาราคาข้าว ท่านนายกรัฐมนตรีมอบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบต่อไปที่ปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงมอบต่อไปที่กรมการค้าภายใน ท่านประธานลองคิดดู เราต้องการให้รัฐบาลมาชี้แจงในเชิงนโยบาย ตอบข้อซักถามในเชิงนโยบาย ท่านมอบไปรัฐมนตรี เราเห็นว่า โอ.เค. รัฐมนตรีก็ยังอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ มาตอบเชิงนโยบาย แต่ท่านมอบลงไปปลัด มอบลงไปอธิบดี สิ่งที่จะได้ก็คือข้อมูล ไม่ใช่นโยบาย ไม่ใช่การตอบคำถามในเชิงนโยบาย เพราะฉะนั้นประเด็นเหล่านี้ทุกท่านอาจจะมองว่าเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เป็นความสำคัญ เพราะวุฒิสภาเราเป็นเวทีในการที่จะให้ข้อคิดเห็นหรือตรวจสอบในเชิงนโยบายแก่ท่าน แต่ท่านไม่ได้ใส่ใจ อันนี้ก็เป็นตัวอย่างเล็ก ๆ ที่เห็นว่าเป็นปัญหา อันที่จริงแล้วปัญหาการเมืองนอกสภาจะลดลงได้มาก ถ้ารัฐบาลให้ความสำคัญกับสภาให้มากกว่านี้ที่จริงแล้วรัฐบาลก่อน ๆ ท่านประธานคงทราบ ส่วนหนึ่งที่ต้องมีอันเป็นไปก็เพราะว่าการไม่ยอมรับการตรวจสอบของรัฐสภานี่เอง ถ้ารัฐบาลให้ความสนใจดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ปัญหาต่าง ๆ ก็คงจะลดลง เรื่องที่สังคมสงสัย ถ้ารัฐบาลใช้เวทีรัฐสภาอย่างต่อเนื่อง ความกดดันต่าง ๆ ก็คงจะไม่มี ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมารัฐบาลมีโอกาสถึง ๓ ครั้ง ที่จะแก้ข้อสงสัยในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลต่อรัฐสภา ในครั้งแรกก็คือว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ วรรคสอง กำหนดให้รัฐบาลจะต้องแถลงผลงานในรอบการบริหาร ๑ ปีที่ผ่านมา แต่รัฐบาลก็ไม่ได้ทำ เมื่อตอนครบเดือนสิงหาคมใหม่ ๆ ท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็พูดถึงว่ารายงานยังไม่พร้อม วันนี้ ๓ เดือนแล้วก็ยังมีความไม่พร้อมอยู่ อันนี้เป็นโอกาสแรก โอกาสที่ ๒ ก็คือการที่ประชุมของเราวุฒิสภาตามมาตรา ๑๖๑ ซึ่งยื่นไปในเดือนตุลาคม ถ้าท่านเปิดในเดือนตุลาคม วันนี้นอกจากแถลงผลงานแล้ว ความเข้าใจส่วนหนึ่งของประชาชนก็จะเข้าใจมากขึ้น ประเด็นปัญหาที่ยังสงสัยก็จะมีน้อยลง พอมาถึงวุฒิสภา วุฒิสภาเปิดตามมาตรา ๑๖๑ ก็จะทำให้ปัญหาความไม่เข้าใจของประชาชนรวมทั้งสมาชิกด้วยก็จะลดลงไปอีกระดับหนึ่ง แล้วสุดท้ายถึงจะไปเรื่องของการอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎรคือตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ ถ้ารัฐบาลทำตามลำดับอย่างนี้ สังคมก็จะรับรู้ข้อมูล ข้อเท็จจริงและมี

ความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ปัญหาก็จะลดลงเรื่อย ๆ แต่รัฐบาลไม่ทำ อันนี้เป็นสิ่งที่น่าเสียดาย เพราะฉะนั้นในวันนี้จึงอยากจะเรียกร้องให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับรัฐสภา ก่อนที่จะไม่มีรัฐสภาให้ประเทศไทยประชุมกัน ผมไม่อยากเห็นประเทศไทยอยู่ในสภาพของกลียุค คนไทยอาจจะต้องลุกขึ้นมาฆ่ากันเอง ท่านเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ ท่านนายกรัฐมนตรีนี้ ท่านน่าจะสร้างบรรทัดฐานใหม่ให้กับการเมืองไทยได้ อันที่จริงแล้วผมก็ชื่นชมว่าท่านเองเคยครั้งหนึ่งตอนขึ้นมาใหม่ ๆ เมื่อปีที่แล้ว ท่านดึงปัญหามาสู่สภา ก็คือการขอเปิดรับฟังความคิดเห็น ตามมาตรา ๑๗๙ ตอนนั้นมีปัญหาเรื่องน้ำท่วม ผมเองและคณะก็ได้มีการทำจดหมายเสนอท่านไป ท่านน่าจะเปิดมาตรา ๑๗๙ เพื่อจะได้ให้สภานี้มาคุยกันในเรื่องของปัญหาน้ำท่วม ซึ่งท่านก็ทำ ต้องขอชื่นชม แต่หลังจากครั้งนั้นแล้ว ท่านไม่ได้ทำอะไรเลย อยากให้ท่านหาเวลามาสภามากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นวุฒิสภาก็ดี สภาผู้แทนราษฎรก็ดี ตอบกระทู้อย่างตรงไปตรงมา ให้รัฐมนตรีให้ความร่วมมือมาตอบกระทู้เราโดยเร็ว ไม่ต้องรอให้กระทู้แห้งเป็นปี ผมยื่นกระทู้ไว้ ๓ กระทู้ ตั้งแต่รัฐบาลนี้เริ่มเข้ามาบริหาร วันนี้ปีกว่ากระทู้ทั้ง ๓ ก็ยังไม่ได้ตอบ เลื่อนไปเลื่อนมา คณะกรรมาธิการเชิญหลาย ๆ รัฐมนตรีก็ไม่ไป ต้องขอชมท่านรัฐมนตรีปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข แล้วท่านหนึ่งเป็นท่านที่ให้ความสำคัญกับสภามากเท่าที่สอบถามจากเพื่อนสมาชิกว่ามีการได้รับเกียรติจากท่านมาร่วมประชุมในหลาย ๆ ครั้งอยากให้ท่านสั่งให้รัฐมนตรีมาสภาให้บ่อยขึ้น ท่านจะมีประชาชนที่รับฟังการตอบคำถามต่าง ๆ เป็นกำลังใจ แล้วก็เป็นพวกพ้องที่จะสนับสนุน----------

ผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ต้องกลัวว่า ส.ส. ฝ่ายค้านจะอภิปรายอย่างไร หรือว่า ส.ว. บางคนที่อาจจะมีความเห็นต่าง ถ้าท่านตอบตรงไปตรงมาประชาชนรับได้ แม้ท่านจะไม่ทำให้ฝ่ายค้านหรือ ส.ว. ที่ไม่เห็นด้วยกลับมาสนับสนุนท่าน แต่ท่านก็จะชนะใจประชาชน และเขาก็พร้อมจะสนับสนุน ขอกลับมาสู่ประเด็นในเรื่องของญัตติอภิปรายมาตรา ๑๖๑ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมและคณะได้นำประเด็นปัญหาอยู่ในกรอบ ๔ กรอบใหญ่ก็คือ

ประเด็นแรกคือเรื่องของพืชผลเกษตรในช่วงเวลาที่ผ่านมาปีเศษ ๆ มีปัญหาพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของข้าว ในส่วนของการรับจำนำข้าวนั้น ในสิ่งซึ่งสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะในคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ที่ได้ศึกษานั้นเห็นว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดี แล้วก็ถ้าจะเอาความสำเร็จในเรื่องของการยกระดับราคาของข้าว แล้วก็ทำให้ชาวนามีรายได้เพิ่มขึ้น พอที่จะมีเงินใช้จ่ายสำหรับการที่จะเพิ่มคุณภาพชีวิต ตรงนั้นถือว่าเป็นความสำเร็จของรัฐบาล แต่ในขณะเดียวกันด้วยความสำเร็จตรงนี้ก็มีปัญหาอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการที่ดำเนินการหรือผลลัพธ์ที่ได้ ซึ่งตรงนั้นต่างหากที่เป็นปัญหาที่อยากจะให้รัฐบาลได้ลงไปดู ที่สำคัญก็คือว่าเรื่องความโปร่งใสตรงไปตรงมา แล้วก็การหาคำตอบในระยะยาว เพราะว่าการที่ประเทศไทยจะรับจำนำข้าวหรือพืชผลเกษตรอื่น ๆ อย่างเช่นนี้ต่อไปในระยะยาวนั้น ผมไม่เชื่อว่าประเทศไทยเราจะมีความสามารถที่จะทำได้ ประเทศอื่น ๆ ที่เคยทำ ไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศออสเตรเลีย หรือในยุโรปหลาย ๆ แห่ง เคยดำเนินการในสิ่งเหล่านี้มาก่อนแล้วสุดท้ายก็คือไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ เพราะว่ารัฐบาลไม่มีเงินมากพอที่จะไปอุดหนุนการขาดทุนได้ตลอดทุกปี ๆ ฉะนั้นรัฐบาลจะต้องกลับมาดูว่าในสิ่งซึ่งความคาดหวังที่เป็นความสำเร็จของท่านนั้นมีปัญหาอย่างไร แล้วท่านจะแก้ปัญหานั้นอย่างไร ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านก็จะเตรียมการอภิปรายในส่วนนี้ เพราะฉะนั้นผมจะไม่ลงลึกไปในรายละเอียด เพราะว่าจะมีผู้อภิปรายอยู่แล้ว ที่สำคัญประเด็นของผมก็คงจะกราบเรียนว่าความโปร่งใสตรงไปตรงมา การให้ข้อมูลต่อสาธารณะเป็นสิ่งจำเป็น แต่ถ้าท่านเปิด ๆ ปิด ๆ พูดตรงบ้างไม่ตรงบ้าง แล้วก็พูดบางส่วน ปัญหาก็คือว่าความเข้าใจผิด ความสงสัยก็ยังเกิดขึ้นอยู่ แล้วซึ่งเป็นปัญหานำมาถึงวันนี้ ในสินค้าเกษตรอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน ท่านประธานครับ เรื่องยางพารา เรื่องปาล์มน้ำมัน เรื่องข้าวโพด เรื่องหอมแดง เรื่องมันสำปะหลัง เป็นพืช

เกษตรที่มีปัญหาทั้งสิ้น แล้วรัฐบาลเองก็ได้เข้าไปแทรกแซงด้วยวิธีการต่าง ๆ สินค้าบางชนิดก็ก่อให้เกิดปัญหา มีการหาประโยชน์โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ แล้วก็ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย ซึ่งรัฐบาลอาจจะไม่ได้หาประโยชน์เองหรือหาประโยชน์เองก็ตาม ประเด็นปัญหาก็คือว่าถึงแม้ไม่ได้หาประโยชน์ แต่ไม่ได้กำกับ ดูแล ตรวจสอบให้เกิดความโปร่งใส ประเด็นนี้ผมคิดว่าสำคัญ โดยเฉพาะหอมแดงที่ศรีสะเกษนั้นเป็นปัญหาอย่างมาก เดี๋ยวเข้าใจว่ามีท่านสมาชิกจะได้ลงลึกต่อไป

นอกจากนี้ก็มีปัญหาในเรื่องของภาคใต้ ท่านประธานครับ เราได้ยินปัญหาภาคใต้รายวันมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้น แต่ละครั้งนำมาซึ่งความสูญเสียไม่ว่าจะเป็นชีวิตบุคคล เจ้าหน้าที่รัฐ ประชาชนผู้บริสุทธิ์ ทรัพย์สินของทางราชการ ทรัพย์สินของประชาชน วันนี้เหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดอย่างต่อเนื่องทุกวันนี้มาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๘ ปี ท่านประธานครับ ท่านประธานลองนึกว่าถ้าวันนี้เรามีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณที่เกิดปัญหาใน ๓ จังหวัดภาคใต้ เราจะอยู่อย่างนอนตาหลับไหมครับ มีความสงบสุขไหมครับ ผมอยากให้ท่านรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรี ลองนึกถึงตัวเองว่าถ้าต้องไปกินนอนอยู่ที่นั้นตลอดช่วงเวลา ๗ – ๘ ปีที่ผ่านมาท่านจะรู้สึกอย่างไร วันนี้คนในภาคใต้ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีศาสนาต่าง มีความคิดต่าง แต่ส่วนหนึ่งก็คือคนที่บริสุทธิ์ วันนี้เขาไม่มีทางเลือกครับ ถ้าคนที่มีทางไปเขาย้ายออกไปหมดแล้ว หรือคนที่อยู่คือคนที่อยากจะอยู่ แล้วก็บางคนก็ต้องอยู่ ฉะนั้นปัญหาที่มีอยู่ รัฐบาลได้พยายามลดปัญหาไหม ----------

วันนี้ผมมองปัญหาที่เห็นตั้งแต่อันดับแรกคือข่าวกรอง ผมไม่รู้ว่าใครกำกับดูแลข่าวกรองอย่างไร ใครเป็นคนทำข่าวกรอง แต่วันนี้เรื่องการข่าวเราบกพร่องอย่างมาก จนกระทั่งเราเห็นเกิดเหตุการณ์รายวัน บางครั้งเกิดแม้แต่ที่เป็นส่วนราชการ สถานีตำรวจต่าง ๆ ก็เป็นเป้าโจมตีของกลุ่มผู้ก่อการร้ายได้ แล้วท่านไม่มีการข่าวที่จะรู้เลยหรือว่าเขาจะมาโจมตีท่าน นอกจากการข่าวแล้ว เรามามองเรื่องยุทธศาสตร์ ท่านประธานครับ ยุทธศาสตร์ที่เราใช้กันมาแล้วมีข่าวตลอดว่าเรามาถูกทางแล้ว ปัญหาคือถูกทางตรงไหน ถ้าถูกทางวันนี้คดีต่าง ๆ จะลดลง ข่าวสารตามที่เรามีอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ควรจะลดลง แต่ไม่ได้ลดลงเลย ท่านประธาน มีเหตุร้ายเกิดขึ้นรายวัน เมื่อคืนก็เกิด เมื่อวานก็เกิด วันนี้ผมไม่แน่ใจระหว่างเช้านี้ บังเอิญไม่ได้ฟังวิทยุหรือโทรทัศน์หรืออ่านหนังสือพิมพ์ก็อาจจะมีเกิดอีกก็ได้ ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้อยากจะให้พวกเราลองไปนั่งในใจของประชาชนที่บริสุทธิ์ที่อยู่กันตรงนั้นว่าจะดำเนินการกันอย่างไร นอกจากนี้แล้ว นอกจากเรื่องของข่าวกรอง เรื่องยุทธศาสตร์ เรื่องงบประมาณครับท่านประธาน เรามีปัญหามากในเรื่องงบประมาณแต่ละปีเราใส่เข้าไปประมาณ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ใน ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้ แต่ละกระทรวง ทบวง กรม ก็ใช้กัน ภาษาชาวบ้านคือว่าระเบิดเถิดเทิงครับท่านประธาน ปัญหาก็คือว่าการใช้เงินอย่างนั้น คือต่างคนต่างใช้ ท่านมีนโยบาย ท่านประธานลองไปดูสิครับ ในส่วนของงบประมาณที่เราพิจารณากันทุกปี ๆ ท่านก็เขียนกรอบว่าเอากระทรวง ทบวง กรมไหนอยากจะทำงานทำโครงการในภาคใต้ก็ไปเขียนโครงการมา แล้วก็ใส่รวม ๆ กัน เป็นบอกว่านี่คืองบภาคใต้ ถามว่าตอบสนองวัตถุประสงค์ที่เราจะแก้ปัญหาหรือเปล่า คำตอบคือไม่รู้ไม่ทราบ ขอให้กระทรวง ทบวง กรมเขาทำมาแล้วกัน ใครอยากจะไปทำอะไรก็ทำ นั่นคือสิ่งซึ่งเกิดขึ้น สุดท้ายก็คือไม่ได้ตอบโจทย์ปัญหาความไม่สงบของชาติบ้านเมืองเลย มีหลายกระทรวง ก็คือจัดโครงการอบรมประชาชน เห็นว่าประชาชนไม่มีรายได้ มีรายได้น้อยก็จัดโครงการอบรม มีเพื่อนที่อยู่ทางภาคใต้มาบอกว่ามีทุกกระทรวง ทบวง กรม ก็ไปอย่างนี้ครับ กรมแรกเข้าไปถึงก็จับมาอบรม ๓ เดือน แล้วก็มีจ่ายเบี้ยอบรมอะไรต่าง ๆ กันไป พอครบ ๓ เดือนก็มีหน่วยงานที่ ๒ ก็ไปเอากลุ่มเดิมมาอบรมอาชีพ กลุ่มที่ ๓ ก็ไปเอามา ตกลงปีหนึ่งอบรมอย่างเดียว อบรมการทำอาชีพ แต่ไม่เคยทำอาชีพเลย แล้วปีหน้าก็มาอบรมกันอย่างนี้อีก ซึ่งเป็นการใช้งบประมาณซึ่งไม่ได้ตอบสนองการแก้ปัญหาในภาคใต้เลย ผมคิดว่าวันนี้

รัฐบาลต้องกลับมาทบทวน คือภาคใต้ถ้าใครจะทำต้องมีหน่วยงานที่จะมากรองว่างานตรงนั้นไปสัมพันธ์กันอย่างไร ทำอย่างไรที่จะไปตอบสนอง ไปแก้ปัญหา ไม่ใช่ใครใคร่อยากจะทำอะไรก็ส่งเข้ามา แล้วสำนักงบประมาณก็มีหน้าที่เก็บรวบรวม แล้วก็ไปใส่งบประมาณ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ไม่เกิดประโยชน์ รายละเอียดมีเพื่อนสมาชิกจากภาคใต้ก็คงจะได้นำเสนอท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล

อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของการที่จะเกี่ยวข้องกับภาคใต้ ก็คือเรื่องของการดูแลท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเพิ่งจะปรับคณะรัฐมนตรีไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ พอปรับเสร็จแล้ว ปรากฏว่าไม่มีใครที่จะดูแลภาคใต้ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกท่านจะดูแลเอง ผมว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่มีเวลาหรอกครับ สิ่งที่ดีที่สุดก็คือว่า ท่านหันไปดูตอนนี้ท่านมีรองนายกรัฐมนตรีอยู่เยอะมาก ท่านเปลี่ยนตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีที่ต้องดูแลกระทรวงต่าง ๆ ควบไป ท่านขอรองนายกรัฐมนตรีสักคนได้ไหมให้ลงไปอยู่ภาคใต้ ไปอยู่ที่ ศอ.บต. ไปนั่งอยู่ตรงนั้นเลยบัญชาการ ผมคิดว่า ๓ เดือนนี้จะเห็นความเปลี่ยนแปลง ถ้าท่านมีคนออกไปกำกับตรงนั้น เพราะว่าส่วนหนึ่งก็คือเรื่องของการบูรณาการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวันนี้แต่ละกระทรวง ทบวง กรม ก็มีอำนาจของตัวเอง ยึดกฎหมายของตัวเอง มีงบประมาณของตัวเอง แต่ถ้ามีคนไปกำกับอยู่ตรงนั้นจะเห็นชัดเลยว่า ตรงไหนที่ไม่ประสานกันไม่บูรณาการ ท่านสามารถที่จะสั่งการได้ทันที ท่านลองดูสิครับ มีใครอาสาก็ได้ ส่งไปเลย ถ้าไม่มีใครอาสาท่านก็ต้องตั้งคนที่เห็นว่ามีศักยภาพลงไป ถ้าไม่ลง ท่านก็ต้องเปลี่ยนคนนะครับ เพราะว่าวันนี้คือท่านตั้งรัฐมนตรีนี้เป็นเก้าอี้ดนตรีกันมากกว่าที่จะตั้งตามประสบการณ์ความรู้ความสามารถที่ตรงกับงาน ฉะนั้นท่านตั้งคนหนึ่งลงไปอยู่ภาคใต้นี้ ผมเชื่อว่าจะช่วยแก้ปัญหาได้ นอกจากปัญหาภาคใต้ ท่านประธานครับ มีเรื่องของงานบูรณาการอื่น ๆ ----------

อย่างเช่นกรณีปีที่แล้วที่เรามีปัญหาเรื่องน้ำท่วม เราก็เห็นชัดว่าการบูรณาการปัญหามีอยู่ แล้วปีนี้จากน้ำท่วมมาเปลี่ยนเป็นน้ำแล้ง ท่านกำลังจะใช้เงิน ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมทั้งที่เหลืออีกที่จะทำโครงการเพิ่มเติมเข้าไปเพื่อจะแก้ปัญหา ผมอยากกราบเรียนว่าน้ำแล้งวันนี้ถึงเดือนพฤษภาคมปีหน้า อีกประมาณ ๕ เดือนที่หลายจังหวัด หลายพื้นที่กำลังจะเผชิญกับปัญหาน้ำแล้ง วันนี้นายกรัฐมนตรีมีการสั่งการลงไปมีการมอบหมาย แต่สิ่งที่ผมเห็นจากการมอบหมายจากการสั่งการลงไปตรงนั้นก็คือว่า ทำแบบเดิม ๆ ให้ไปดูว่าปัญหาอยู่ตรงไหน แล้วก็แก้กันไป ให้กระทรวงต่าง ๆ ไปดำเนินการในส่วนรับผิดชอบของตัวเอง ท่านประธานครับ ถ้าการแก้ปัญหาอย่างนี้ผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีรัฐมนตรีก็ได้ วันนี้ควรจะได้มีการหันกลับมาดูเรื่องบูรณาการ เราทำไมไม่เอาการเรียนรู้จากน้ำท่วมปีที่แล้ว แล้วก็พยายามย้อนศรขึ้นไป วันนี้น้ำมีจำกัดเพราะอยู่ในอ่าง โอกาสที่จะมีน้ำจากฟ้าลงมาเติมมีน้อยมาก ฉะนั้นด้วยน้ำที่จำกัดในอ่างสามารถที่จะคำนวณได้ว่าเรามีอยู่เท่าไร แล้วก็จะสามารถใช้ได้เท่าไร ส่วนที่เหลือจะต้องเก็บรักษาอ่างไว้ ฉะนั้นปริมาณที่จะใช้ได้นั้นสามารถคำนวณว่าถ้าจะปล่อยวันละกี่ล้านคิวไปได้เวลาอีก ๕ เดือนอย่างไร แล้วก็ผ่านไปจังหวัดไหน จังหวัดไหนจะมีข้อจำกัดอย่างไร ตรงนั้นเขาจะต้องหาทางแก้ไขอย่างไร อันนี้เฉพาะเรื่องของการแบ่งปันน้ำอย่างเดียว บางส่วนอาจจะต้องบอกว่า เอาล่ะ ห้ามใช้น้ำเพราะว่าเพื่อการเกษตร พืชบางตัวต้องใช้น้ำเยอะ ท่านต้องบอก ท่านต้องสั่งลงไป สามารถกำกับได้ว่า ถึงแม้ท่านจะทำความรับผิดชอบตรงนั้นไม่อยู่ที่รัฐบาลแล้ว เพราะรัฐบาลได้บอกไปแล้ว เมื่อทำเกษตรไม่ได้ รัฐบาลต้องกลับไปดูว่าจะมีอาชีพอื่นเสริมอย่างไร อาจจะจำเป็นต้องให้กระทรวงแรงงานส่งไป มีกระบวนจ้างงาน หางานให้ทำ หรือว่าจะย้ายคนเหล่านั้นมาทำงานในเมืองชั่วคราว อะไรต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องทำเป็นแผน ทำเป็นลักษณะบูรณาการกัน แต่วันนี้สิ่งที่เราเห็น เราเชิญรัฐมนตรีมา เรายังเห็นการแก้ปัญหาแบบเดิม ๆ ก็คือว่ามุ่งเป้าไปที่น้ำว่า จังหวัดนี้น้ำไม่มีก็จะไปขุดบาดาลให้ ตรงไหนที่น้ำไม่มีก็จะมีรถบรรทุกน้ำไปส่ง ไปแจก ถ้าทำได้เพียงเท่านั้น ผมว่ารัฐบาลไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีอยู่นอกจากเรื่องของน้ำ ภัยพิบัติต่าง ๆ ปีที่แล้วเราก็เจอ เราไม่ได้มองถึงว่าภัยพิบัติอื่น ๆ ที่อาจจะมา เราจะได้เตรียมการบูรณาการอย่างไรที่จะดูแลเรื่องของการทำงานในเรื่องอื่น ๆ เช่น เรื่องของทะเล ท่านประธานครับ วันนี้เราได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วย

กฎหมายทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ เมื่อเดือนเมษายนปีที่แล้ว วันที่ ๑๔ มิถุนายนการเข้าเป็นภาคีสมบูรณ์ แต่ ๑๔ มิถุนายนปีที่แล้วถึงวันนี้เรายังไม่เห็นมีกระบวนการอะไรเลยขับเคลื่อนเรื่องของทะเลที่มีผลประโยชน์ ที่มีการคำนวณมากกว่า ๑๒.๕ ล้านล้านบาทที่อยู่ในทะเล เราไม่ได้สนใจที่จะไปเก็บเกี่ยวส่วนเหล่านั้นกลับคืนมา ทั้ง ๆ ที่ที่ตรงนี้ต้องมีการบูรณาการ ไม่ว่าจะเป็นบูรณาการเชิงนโยบาย บูรณาการในเชิงการดำเนินการ มีความคิดในเรื่องของการที่จะตั้งหน่วยยามฝั่ง หรือ โคสท์ การ์ด (Coast guard) แต่ปรากฏว่าหน่วยงานต่าง ๆ ก็ยังรี ๆ รอ ๆ มองเฉพาะอำนาจของตัวเอง มองเฉพาะกรอบสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ โดยไม่พยายามที่จะกลับมามองในเรื่องของการบูรณาการที่จะสร้างหน่วยงานหน่วยงานเดียวที่จะดูแล เมื่อวานนี้มีการสัมมนาเราบอกเรามีตัวเลข มีเรือที่จะทำหน้าที่ในทะเลประมาณ ๒๐๐ กว่าลำ จากหน่วยงานต่าง ๆ ถ้า ๒๐๐ กว่าลำนี้มารวมกันเป็นหน่วยเดียวเราจะลดเรือลงได้ เราจะลดคนลงได้ ลดค่าใช้จ่าย ค่าน้ำมันค่าอะไรต่าง ๆ ได้ในการดูแลทะเล แต่ก็ยังไม่มีใครสนใจที่จะให้การดูแลเลย ก็มัวแต่ไปใส่ใจเรื่องอื่น ซึ่งอันนี้เป็นความสำคัญ เรื่องผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญที่อยากจะให้เกิดขึ้น

เรื่องของงานวิจัย ท่านประธานครับ เราเป็นประเทศเกษตร เราพยายามจะสร้างอุตสาหกรรมเกษตรขึ้นมา แต่เรื่องของทิศทางที่ชัดเจนในเรื่องของการวิจัยที่จะเอาผลผลิตทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่า หรือว่าเป็นลักษณะของทั้งแวลู แอดเดต (Value added) หรือแวลู ครีเอชั่น (Value creation) ----------

เรายังไม่เห็น ทิศทางและนโยบายที่ชัดเจนที่รัฐบาลจะเอาอย่างไร วันนี้งบประมาณที่น้อยนิดอยู่แล้วเรื่องการวิจัย นอกจากน้อยแล้วเรายังเป็นเบี้ยหัวแตกอีก ก็เลยอยากจะนำเสนอว่า รัฐบาลน่าจะกลับมาดู มามองว่าทำอย่างไรจะให้การวิจัยนี้เป็นพระเอกในการที่จะแก้ไขปัญหารวมทั้งปัญหาเกษตร ไม่ว่าจะเป็นข้าวก็ดี พืชผลอื่นก็ดี สามารถที่จะนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าแล้วก็เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทมูลค่าสร้างสรรค์ได้ เรื่องข้าวที่เรามีปัญหา ถ้าเราวิจัยว่าข้าวอย่างเช่นตอนนี้บางประเภทมีสารกาบา (GABA) เยอะ ป้องกันมะเร็งได้อะไรอย่างนี้ ถ้าดึงตรงนั้นออกมาแล้วทำวิจัยทำให้เกิดความชัดเจน แล้วก็เอามาส่งเสริมสนับสนุนกันก็จะเป็นทางออก ทางแก้ แทนที่รัฐบาลไปรับจำนำในราคาสูงตัวของมันเองจะเพิ่มมูลค่าสูงเอง มีตัวอย่างอย่างเช่น กรณีวันนี้คอลลาเจน (Collagen) สกัดมาจากเป๋าฮื้อแทนที่จะเอาเป๋าฮื้อไปทานเป็นอาหารมนุษย์ วันนี้เป๋าฮื้อมีสารคอลลาเจน สกัดออกมาเป็นเครื่องประทินความงาม เป็นสารอาหารพิเศษ อะไรอย่างนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยงานวิจัย แต่รัฐบาลกลับไม่ได้ให้ความใส่ใจที่จะดำเนินการ ในส่วนการบริหารราชการอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของปัญหายาเสพติด เรื่องการปรองดอง เรื่องการท่องเที่ยว เรื่องการศึกษา ผมคิดว่าวันนี้รัฐบาลเองก็ใส่ใจในเรื่องของยาเสพติด แต่เรื่องของการปรองดองผมอยากเรียนว่า รัฐบาลยังทำน้อยมาก แล้วผมเองโดยส่วนตัวเห็นว่ารัฐบาลไม่ควรทำเองด้วยซ้ำ เพราะรัฐบาลเองเป็นกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้เสียในเรื่องของการปรองดอง ฉะนั้นถ้าเป็นไปได้รัฐบาลก็ควรจะมอบหมายให้ส่วนงานอื่นที่ไม่มีส่วนได้เสียโดยตรงเข้ามาดำเนินการ เรื่องของการท่องเที่ยวผมคิดว่ามีประเด็นปัญหาอยู่เยอะที่เราพยายามจะมุ่งเป้า ๒.๐ ล้านล้านบาท ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีไหม ดี แต่ปัญหาก็คือว่า วันนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาท่านจับไปผูกกันโดยมีเนื้อหา หลักการการบริหารจัดการที่ต่างกันเลย ผมคิดว่าทางออกทางหนึ่งที่น่าจะได้พิจารณากันก็คือเป็นเรื่องของการแยกเรื่องของการท่องเที่ยวออกเรื่องอื่น ๆ ก็คงจะได้มีการพูดกันต่อไป

สุดท้ายท่านประธานครับ วันนี้เรามีคนที่จะมาชุมนุมในวันพรุ่งนี้ต้องการจะแช่แข็งประเทศไทย ผมเองโดยส่วนตัวไม่เห็นด้วย เพราะคิดว่าประเด็นปัญหาที่ยกมานั้นยังไม่ได้ตกผลึกถึงขนาดเป็นปัญหาที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อประชาชนได้ใช้สิทธิในการที่จะมาชุมนุม เราคงต้องยอมรับตรงนั้น

แต่สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลได้ดำเนินการวันนี้นอกจากการออกประกาศพระราชบัญญัติความมั่นคงแล้ว สิ่งซึ่งเราไม่เห็นทั้งที่รัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนพูดเอง ท่านพร้อมที่จะรับฟัง ผมอยากจะเสนอว่าถ้าเป็นไปได้คณะของผู้ชุมนุมที่จะมานี้ รัฐบาลเชิญมาประชุมได้ไหมครับ ท่านติดขัดเรื่องไหน มีเรื่องไหนที่เห็นว่ามีปัญหาเอามาคุยกัน ก็จะช่วยลดความรุนแรง ความร้อนแรงต่าง ๆ ลงได้ แต่ถ้ารัฐบาลปล่อยให้เขาชุมนุมกันไป ปลุกระดมกันไป ดีไม่ดีปัญหาอาจจะเกิดย้อนกลับมา อันนี้ก็จะเป็นประเด็นต่อไป

ท่านประธานสุดท้ายครับ ผมคิดว่ามีเพื่อนสมาชิกจะได้อภิปรายในรายละเอียดในสิ่งที่ผมได้นำเสนอต่อไป ก็อยากจะให้คณะรัฐมนตรีได้รับฟังเพื่อนสมาชิกของวุฒิสภาในการอภิปรายไม่ว่าจะเป็นทั้งที่เห็นด้วยและเห็นต่าง ผมเชื่อว่าทุกท่านมีข้อเสนอแนะดี ๆ ที่รัฐบาลน่าจะได้รับฟังแล้วเอาไปปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านวิชาญครับ ก่อนที่จะไปสมาชิกท่านถัดไป ขอแจ้งให้ทราบว่าขณะนี้มีรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้แทนของคณะรัฐมนตรีมาร่วมฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกเพิ่มอีก ๒ ท่านนะครับ ท่านแรกคือ ท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และท่านที่ ๒ คือ ท่านทนุศักดิ์ เล็กอุทัย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอบคุณทุกท่านที่ให้เกียรติวุฒิสภานะครับ ต่อไปเชิญท่านพลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์ แล้วเดี๋ยวจะตามด้วยท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ท่านละ ๑๐ นาที เชิญครับ

พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พลตำรวจเอก วงกต มณีรินทร์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมจะขอใช้โอกาสนี้อภิปรายถึงนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่รัฐบาลยกระดับขึ้นเองว่าเป็นวาระแห่งชาติ คือปัญหาเรื่องการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด แต่เท่าที่ผมสังเกตดูมาเป็นระยะเวลา ๑ ปี ผมขออนุญาตประเมินว่าผมยังไม่เห็นหนทางแห่งความสำเร็จในเรื่องนี้ ผมมีข้อพิจารณาอย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตเชิญชวนท่านสมาชิกทั้งหลาย เพื่อนสมาชิกทั้งหลายช่วยกันคิด ประเทศไทยประสบปัญหากับการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่รุนแรงเพียงตัวเดียวคือยาบ้า ที่เราเรียกว่า เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine) เราใช้เวลาเกือบ ๑๐ ปี ในการแก้ปัญหาในครั้งนี้ นโยบายที่ผ่านมา ๑๐ ปี ก็ไม่พ้นจาก ๓ เรื่องหลักก็คือ การรณรงค์ป้องกัน การปราบปรามและการฟื้นฟูการเยียวยา งบประมาณที่ผ่านมาทั้งหมดเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วปีละประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น ๔,๐๐๐ ล้านบาท ๕,๐๐๐ ล้านบาท ปีปัจจุบันนี้ ๑๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท งบประมาณทั้ง ๓ ส่วน ก็แยกไปในแต่ละยุทธศาสตร์เท่า ๆ กัน ยุทธศาสตร์ละประมาณ ๑ ใน ๓ ผลการปฏิบัติทั้ง ๓ ด้าน ผมขออนุญาตนำเรียนว่าสูงอย่างไม่น่าเชื่อทั้งด้านการรณรงค์ป้องกัน ทั้งด้านการปราบปรามและด้านการบำบัดรักษาการรณรงค์ ทุกคนในประเทศทราบหมดว่าพิษภัยของยาเสพติดเป็นอย่างไร การบำบัดรักษาทำทุกที่ ทุกหน ทุกแห่ง ในชุมชน ในโรงเรียน ในวัด ตามโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ แต่ผลที่ออกมาหลังจากบำบัดเต็มที่แล้วก็ยังติดยากันอีกเกือบครึ่ง แล้วก็ยังมีเหยื่อรายใหม่ติดเข้ามาอีก แต่สิ่งสำคัญที่ผมอยากจะนำเรียนท่านประธานก็คือว่า ผลการปราบปรามขณะนี้มีนักโทษเด็ดขาดอยู่ในความดูแลของกรมราชทัณฑ์ที่เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด ไม่ใช่ผู้เสพนะครับ เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด ถูกจำคุกอยู่ทั้งสิ้น ๑๕๐,๐๐๐ กว่าคน นับเป็น ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของนักโทษคดีเด็ดขาดทั้งหมดของประเทศไทย ตรงนี้เป็นตัวชี้วัดให้เห็นว่า ประเทศไทยเราได้ทำอย่างเต็มที่แล้ว สถานการณ์เป็นอย่างไรครับท่านประธาน เราเริ่มปราบกันตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๔๕ หลังจากนั้น ๒ ปี ปัญหายาเสพติดลดลงไปเหลือประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ในช่วงขออนุญาตเอ่ยนามสมัยอดีตนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชินวัตร แต่หลังจากนั้นประมาณ ๓ ปี ก็สมัยท่านนั่นแหละ พอปฏิวัติเสร็จประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ มีการประเมินอีกครั้งหนึ่ง ก็ปรากฏว่าการแพร่ระบาดกลับขึ้นมาเป็นประมาณ

๓๐ เปอร์เซ็นต์ หลังจากนั้นอีก ๔ ปี คือเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓ เราพบว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดกลับไปอยู่ที่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนเดิม การปราบปรามในวันนี้ยังไม่เห็นอะไรเปลี่ยนแปลง งบประมาณก็มากขึ้นทุกปี แทบทุกวันเราก็ได้ข่าวแต่การจับกุมผู้จำหน่ายทั้งรายย่อย รายกลาง แล้วก็รายใหญ่ ผมไม่เคยดีใจเลยที่เห็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจับกุมคนไทยในเรื่องยาเสพติด เพราะอะไรครับ ผู้จำหน่ายรายย่อย ๑ คน จะต้องใช้เงินในการดูแลเขาในระหว่างถูกโทษจำคุกประมาณ ๑ แสนกว่าบาท คือประมาณ ๕ ปี วันละ ๗๐ บาท----------

แต่ถ้าเป็นผู้จำหน่ายรายใหญ่จะติดคุกถึง ๑๕ ปี จะต้องใช้เงินต่อคนประมาณ ๓ แสนกว่าบาท ขณะนี้ประเทศไทยใช้เงินในการเลี้ยงดูผู้ต้องโทษเด็ดขาดในราชทัณฑ์วันละประมาณ ๑๐ กว่าล้านบาท ต้องคิดใหม่แล้วครับ ถ้ายังขืนปราบแบบเดิมยอดก็ขึ้นทุกปี งบก็ใช้เพิ่มขึ้นทุกปี ระดมทุกภาคส่วนมากขึ้นทุกปี ผมมีข้อพิจารณาอย่างนี้ครับ ปัญหาเรื่องยาเสพติด เฉพาะตัวนี้ เมทแอมเฟตามีนตัวนี้เป็นปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ไม่ใช่ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะในบ้านเรา ท่านต้องมองตัวนี้ให้ดี แหล่งผลิตอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านทางฝั่งตะวันตก พื้นที่ที่ผลิตมีชัดเจน ฝ่ายข่าวรู้แน่ชัดมี ๔ จุดแค่นั้นเอง อยู่ในพื้นที่ของชนกลุ่มน้อย ระบุชื่อของหัวหน้ากลุ่มก็ได้ แต่ผลของการรายงานของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. มายังวุฒิสภา ย้อนหลัง ๔ ปีไม่เคยมีการจับกุมผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าที่อยู่ต่างประเทศแม้แต่รายเดียว งบประมาณไม่เคยจัดให้แม้แต่บาทเดียว สำหรับหน่วยที่ไปอยู่ต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศใหม่ ๆ เคยได้รับเงิน แต่บัดนี้ไม่มีเงินในการดำเนินการในเรื่องนี้เลย สิ่งเดียวที่รัฐบาลไทยยังไม่ได้ทำก็คือ การสอบสวนดำเนินคดีผู้ผลิตและผู้นำเข้าในลักษณะเป็นคดีอาญาระหว่างประเทศ ผลการจับกุมแทบทุกรายในรายใหญ่ ท่านติดตามดูได้เลย ผู้ต้องหาเปิดปากรับว่านำเข้าจากต่างประเทศ ที่หีบห่อบรรจุมาปรากฏชัดเจนว่านำเข้ามาจากแหล่งไหน เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ก็พิสูจน์ได้ว่าแหล่งไหนเป็นผู้ผลิตยาล็อต (Lot) นั้นชัดเจนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ พนักงานอัยการจะต้องเข้ามาเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในคดีนี้ทันที แต่ไม่รู้เป็นเพราะอะไร ไม่เคยส่งไปให้พนักงานอัยการเลย ระวังนะครับ จะกลายเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะกฎหมายบัญญัติไว้โดยชัดเจนในมาตรา ๒๐ ข้อแนะนำครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ ประเทศไทยยังไม่มีสนธิสัญญาความร่วมมือในทางอาญาระหว่างไทยกับสหภาพพม่า ผมขอฝากท่านให้ไปเริ่ม มิเช่นนั้นจะไม่สามารถใช้มาตรา ๒๐ ตาม ป.วิ.อาญา และไม่สามารถใช้พระราชบัญญัติความร่วมมือทางอาญาระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้ได้ ประโยชน์ก็คืออะไรครับ พนักงานอัยการจะเป็นผู้ประสานงานกลาง ทำการแปลผลการสอบสวนเบื้องต้น แล้วส่งไปยังพนักงานสวบสวนยังประเทศสหภาพพม่า ให้เขาร่วมมือตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศ เราไม่ต้องลงทุน เขาจะต้องเป็น

ผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการสอบสวน ผลของการสอบสวนจะส่งมายังประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยสามารถออกหมายจับและทำการจับกุมส่งผู้ต้องหาข้ามแดนมาดำเนินคดีตามกฎหมายไทยได้ ผมขอฝากท่านครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุด นอกเหนือจากนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจครับ ท่านจะต้องเลิกทำคดีนี้ด้วยตัวท่านเอง ท่านจะต้องส่งคดีไปให้กับพนักงานอัยการตามหลักสากล เพื่อให้พนักงานอัยการเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แล้วพนักงานอัยการก็จะแต่งตั้งตำรวจร่วมเป็นผู้สอบสวนด้วย และนอกจากนี้หน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างที่ผมนำเรียนไว้แล้ว งบที่จะให้กับพนักงานอัยการในการดำเนินการในเรื่องนี้ไม่มีแม้แต่บาทเดียวในคดีพวกนี้ เพราะฉะนั้นงบที่ไปกองไว้ที่สำนักงาน ป.ป.ส. ขอให้ท่านรองนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิม อยู่บำรุง ช่วยโอนเงินบางส่วนไปให้กับสำนักงานอัยการ คือกรมการต่างประเทศ เพื่อทำการแปลเอกสารต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อส่งไปยังประเทศสหภาพพม่า ขอให้ส่งไปเถอะครับ เขาจะได้เป็นต้นเรื่องในการสอบสวน ใครที่โต้แย้งว่าสหภาพพม่าไม่อยากสอบ ไม่จริงครับ สหภาพพม่าอยากปราบชนกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะชนกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ใช้เงินที่ได้จากยาเสพติดนี้ไปซื้ออาวุธในการที่จะต่อสู้กับสหภาพพม่า ----------

และใครที่บอกว่าเจ้าหน้าที่สหภาพพม่าไม่มีความสามารถ ผมขออนุญาตนำเรียนว่า งานด้านข่าวและงานทางด้านเกี่ยวกับการสอบสวน เจ้าหน้าที่ตำรวจพม่ามีประสิทธิภาพสามารถทำได้ครับ และอีกเรื่องหนึ่งครับ ผมขอฝากการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืนขอให้กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ ช่วยกันเถอะครับ เข้าไปฟื้นฟู ไปดูแลชนพื้นเมืองที่ยากจนบริเวณนั้นเหมือนกับบ้านเราเคยนำโครงการหลวงเข้าไปทดแทนฝิ่นที่ปลูกในจังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ จนบัดนี้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืนแล้วครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ถัดจากท่านทวีศักดิ์จะเป็นท่านภิญโญ สายนุ้ย เตรียมตัวนะครับ เชิญท่านทวีศักดิ์ คิดบรรจง ๑๐ นาทีครับ

นายทวีศักดิ์ คิดบรรจง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวีศักดิ์ คิดบรรจง สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดบุรีรัมย์ ผมขอกราบเรียนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินดังต่อไปนี้ครับ

ในเรื่องแรก ถ้าท่านประธานจะคิดดูว่าบ้านเมืองของเรานั้นมีปัญหาอะไรที่จะต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ผมคิดว่าเรื่องสำคัญที่สุดในการที่รัฐบาลจะต้องแก้ไขปัญหานั้นก็คือเรื่องของการสร้างความปรองดองของคนในชาติ ซึ่งในขณะนี้เราต้องยอมรับว่าความแตกแยกของคนในชาตินั้นได้บาดลึกเข้าไปมากขึ้นทุกที ท่านประธานครับ เรามองย้อนหลังไปเมื่อครั้งที่กลุ่มที่เราเรียกว่าเสื้อเหลืองนี้ได้ปิดล้อมทำเนียบ ได้ปิดล้อมสนามบิน ได้ปิดล้อมรัฐสภา ช่วงนั้นเป็นช่วงที่บ้านเมืองของเรานั้นได้รับการดูแคลนว่าเรามีระบบการป้องกันบ้านเมืองอย่างไร ต่อมาเมื่อกลุ่มคนที่เรียกว่าเสื้อแดงได้บุกยึดราชประสงค์ แล้วก็พัฒนามาจนกระทั่งกลายเป็นการต่อสู้กัน ทำให้เกิดความสูญเสียกันอย่างมากจนกระทั่งเราได้พูดกันจนถึงปัจจุบันนี้ว่าใครผิด ใครไม่ผิด ในครั้งนั้นนอกจากก่อให้เกิดความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจแล้ว เราได้เสียหายในเรื่องของความเชื่อมั่นเป็นอย่างมากครับ กรุงเทพมหานครของเราแดงฉานไปด้วยเปลวเพลิง ท่านคงจำได้ และในวันพรุ่งนี้ต่อไปอีก ๒ – ๓ วัน เรายังมิทราบว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นกับบ้านเมือง ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากอะไรครับ ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากความแตกแยกของคนในชาติครับ

หลังจากที่มีการเลือกตั้งได้มีการจัดตั้งรัฐบาล ผมต้องขอกราบเรียนว่าผมดีใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีท่านได้แถลงนโยบายต่อสภาแห่งนี้นะครับว่า ท่านจะต้องเร่งสร้างความปรองดองให้กับผู้คนในชาติ แล้วก็ถือเป็นเรื่องเร่งด่วน เป็นเรื่องที่จะต้องทำให้ได้ภายใน ๑ ปี หลังจากนั้นก็พยายามที่จะรอดูท่าทีของท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านจะตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร น่าเสียดายที่ในระยะหลังท่านจะพูดว่าเรื่องของการสร้างความปรองดองนั้นเป็นเรื่องของสภา ผมต้องขอกราบเรียนว่าสภานั้นพร้อมที่จะช่วยดำเนินการในมิติของกฎหมาย แต่คนที่มีพลังมากที่สุดที่จะสามารถดำเนินการในเรื่องนี้ก็คือฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกรัฐมนตรี ถ้าหากว่าท่านได้ใช้พลังที่มีอยู่นะครับ ผมเชื่อว่าท่านสามารถที่จะสร้างความปรองดองให้กับผู้คนในชาติได้อย่างแน่นอน เพราะเสียงสนับสนุนในสภาก็ดี มวลชนที่สนับสนุนท่านก็ดีมีมากมายมหาศาลครับ ถ้าหากว่าท่านจะใช้พลังเหล่านั้นเพื่อสร้างความปรองดองสามารถที่จะทำได้ครับ แต่ถ้าหากว่าท่านวางเฉย ความแตกแยกก็จะบาดลึกเข้าไปทุกที และเป็นเรื่องที่เป็นอันตรายอย่างยิ่งสำหรับบ้านเมืองของเรา ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอให้เรามองดูภาพของเพื่อนบ้านของเรานะครับ ซึ่งจะเอ่ยชื่อก็ได้ครับ คือพม่า ซึ่งมีความแตกแยกในทางการเมืองมาหลายสิบปี ร่วมกึ่งศตวรรษนะครับ ----------

- ๕๒/๑

แต่หลังจากที่ผู้นำประเทศพม่าได้ดำเนินการด้วยตัวของท่านเองนะครับ ได้กระทำทุกวิถีทาง ในที่สุดความปรองดองในประเทศพม่าก็มีขึ้น ความสงบสุขมีขึ้น ถนนทุกสายตอนนี้กำลังเบนเข้าสู่ประเทศพม่า นี่คือการใช้พลังของฝ่ายบริหารในการที่จะเยียวยาความแตกแยกหรือสร้างความปรองดองให้กับทุกคนในชาติ ผมอยากจะกราบเรียนว่าอยากจะขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้ปรับท่าทีของท่านใหม่

เรื่องของความปรองดองเรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องปัญหาทางภาคใต้ ซึ่งได้เริ่มก่อความรุนแรงมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ซึ่งในขณะนี้ก็ยังดำเนินการอยู่ ทุกวันจะมีคนเจ็บ ทุกวันจะมีคนตาย ทุกวันจะต้องมีการเผา ทุกวันจะต้องมีการระเบิด ท่านประธานครับ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าวิตกกังวลอย่างยิ่งว่าในระยะยาวเราจะแก้ไขได้อย่างไร เราจะปล่อยให้เป็นอย่างนี้หรือครับ ในขณะนี้เราใช้เงินงบประมาณค่อนข้างสูง ตั้งแต่เหตุการณ์ที่ได้กราบเรียนมา เราใช้เงินประมาณ ๒ แสนล้านบาทแล้ว แล้วก็ใช้อีกประมาณปีละ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในการที่จะแก้ไขปัญหาภาคใต้ แต่ว่าผลงานยังไม่กระเตื้องครับ ในขณะนี้มีผู้เสียชีวิตเนื่องจากการกระทำการก่อการร้ายต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ คน บาดเจ็บอีกนับหมื่นคน ที่ได้รับเคราะห์กรรม เป็นหม้าย เป็นเด็กกำพร้าอีกมากมาย เพราะฉะนั้นในเรื่องของภาคใต้นั้นคงจะต้องปรับยุทธศาสตร์ครับ ที่จะทำให้การแก้ปัญหานั้นสามารถที่จะดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่

ท่านประธานครับ เรื่องของการจำนำข้าว ซึ่งจริง ๆ แล้วโดยส่วนตัวเองแล้วก็ด้วยความใกล้ชิดกับพี่น้องชาวไร่ ชาวนา ผมได้เห็นข้อดีของการจำนำข้าวครับ อย่างน้อยที่สุดชาวนามีรายรับเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะไม่เต็มตามจำนวนที่รัฐบาลได้ตั้งเพดานเอาไว้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าจะต้องหักสิ่งเจือปน จะต้องหักความชื้น แต่ท่านประธานครับจะอย่างไรก็ตามในการบริหารราชการนั้นคงจะต้องมองรอบด้านด้วย เราได้ใช้เงินจำนวนมากในการที่จะรับจำนำข้าว อย่างเช่นช่วงปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ เราคงจะต้องใช้ประมาณ ๒ แสนกว่าล้านบาท คือ ๒๗๐,๐๐๐ – ๒๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินมากมายมหาศาล ในขณะที่เราขายข้าวได้น้อย เราขายข้าวได้จำนวนไม่มาก เงินไหลเข้าไม่มากแล้วเราจะต้องลดภาษีต่าง ๆ อีก จะต้องใช้เงินไปในโครงการประชานิยมต่าง ๆ อีก ไม่ว่าจะเป็นบ้านหลังแรกก็ดี รถคันแรกก็ดี รวมทั้งนานาประชานิยมอีกมากมายถามว่าเราจะเอาเงินมาจากไหนครับ ถ้าเป็นอย่างนี้

เราจะต้องกู้เงินต่อ ๆ ไปหรือไม่ แล้วต้องกู้เงินต่อ ๆ ไป จะมีปัญหาในเรื่องของการคลังหรือไม่ครับ ตรงนี้ดูเหมือนว่าเราจะยังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนครับ ในเรื่องของการขายข้าวเองทางกระทรวงพาณิชย์ก็อ้างว่าเป็นความลับ แต่อย่างไรก็ตามคนที่สงสัยก็มีมากขึ้นเรื่อย ๆ ผมอยากจะขอกราบเรียนว่าตรงนี้รัฐบาลจะต้องประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น รัฐบาลจะต้องแถลงความจริงให้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้สึกว่าเขามีความมั่นใจ เพราะว่าในขณะนี้หลายคนได้วิตกกังวลครับว่า ถ้าเป็นอย่างนี้เรื่อย ๆ ไปเราจะต้องกู้เงินมากขึ้น ๆ และในที่สุดจุดจบของรัฐบาล หรือจุดจบของประเทศชาติจะเป็นอย่างไร จะเป็นเหมือนบางประเทศที่กำลังลำบากในเรื่องของเศรษฐกิจหรือไม่ ตรงนี้อยากจะขอคำอธิบายจากรัฐบาลให้ละเอียดครับ เพราะมิฉะนั้นแล้วก็จะเกิดข้อสงสัยอย่างนี้ แล้วก็จะเกิดเสียงพูดเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันต่าง ๆ นานา ----------

โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่พูดนั้นก็ไม่ใช่คนธรรมดา ส่วนใหญ่ก็เป็นพวกที่มีความรู้ มีความสามารถเป็นครูบาอาจารย์ ซึ่งดูก็มีน้ำหนัก เพราะฉะนั้นผมเอาใจช่วยรัฐบาล ผมไม่อยากจะให้มีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย ๆ อยากจะให้รัฐบาลนั้นมีความมั่นคง รัฐบาลจึงจะต้องอธิบายเรื่องนี้ให้ประชาชนได้รับฟังให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้กว้างที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้ลึกที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ประชาชนนั้นได้มีความมั่นใจ กระผมหวังว่าในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้คงจะได้รับการตอบสนองจากรัฐบาล อย่างน้อยที่สุดก็ได้คำอธิบายในสภาแห่งนี้เพื่อที่จะได้นำไปบอกให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งอยู่ในจังหวัด แล้วก็คิดว่าจังหวะนี้ก็คงจะเป็นจังหวะดี เพราะว่าพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาจากการเลือกตั้งนั้น เราได้กระจายอยู่ทุกจังหวัด แล้วก็พร้อมที่จะนำข้อมูลไปแจ้งให้กับพี่น้องประชาชนได้ทราบต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีท่านรองนายกรัฐมนตรีมาร่วมฟังการอภิปรายเพิ่มเติมอีก ๑ ท่าน คือท่านกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอบคุณนะครับ ก่อนจะไปถึงท่านสมาชิกถัดไป ผมขอแจ้งรายชื่อ ๕ ลำดับถัดไป ท่านจะได้เตรียมตัวนะครับ จะประกอบด้วยท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ท่านพีระ มานะทัศน์ ท่านเจตน์ ศิรธรานนท์ และรองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ จะเป็น ๕ ลำดับถัดไป เตรียมตัวนะครับ ต่อไปเชิญท่านภิญโญ สายนุ้ย ครับ

(นายภิญโญ สายนุ้ย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านภิญโญ สายนุ้ย ไม่อยู่ ถือว่าสละสิทธิ์เลย เมื่อไม่อยู่ถือว่าผ่านเลย เพราะฉะนั้นเชิญท่านอนุรักษ์ นิยมเวช ๑๐ นาทีครับ

นายอนุรักษ์ นิยมเวช : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมนายอนุรักษ์ นิยมเวช สมาชิกวุฒิสภา ต้องกราบขอบพระคุณรัฐบาลที่มาฟังคำชี้แจงกับทางวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอชื่นชมรัฐบาลหลาย ๆ เรื่องเหมือนกัน โดยเฉพาะในเรื่องของนโยบายต่างประเทศ ในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ผมคิดว่าเป็นรัฐบาลที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศดีขึ้น ผมได้ไปประเทศเขมรหรือว่า

ในประเทศบริเวณแถบ ๆ นี้ ผมคิดว่าความสัมพันธ์ระหว่างประเทศดีขึ้นมาก โดยเฉพาะการค้าระหว่างชายแดน การท่องเที่ยวระหว่างไทยกับเขมร ความสัมพันธ์ในกลุ่มไทยกับลาว กับประเทศเพื่อนบ้าน ผมคิดว่าเป็นนิมิตหมายอันดีที่เราจะสามารถอยู่กับประเทศเพื่อนบ้านได้ ถึงแม้จะมีข้อพิพาทต่าง ๆ สิ่งนี้ผมก็ขอชื่นชมรัฐบาลอย่างจริงจัง เป็นความที่ทำให้เราในฐานะคนไทยมีความอุ่นใจในนโยบายที่อยู่ร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างดี

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องที่ผมมีข้อสังเกตในเรื่องของนโยบาย ในเรื่องของการรับประกันจำนำข้าว ในสมัยนั้นท่านรัฐมนตรีกิตติรัตน์เป็นคนดูแลกระทรวงพาณิชย์อยู่ ผมคิดว่านโยบายดังกล่าวโดยหลักการแล้วเป็นนโยบายที่ดีจริง ๆ แล้วผมคิดว่าถ้าได้สอบถามในตัวเกษตรกร หรือว่าในฐานะที่ผมอยู่ในคณะกรรมาธิการการพัฒนาการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้พยายามสอบถามชาวไร่ชาวนาทุกคน ส่วนใหญ่แล้วทุกคนก็ชอบนโยบายดังกล่าว ถือว่าเป็นนโยบายที่รัฐบาลพยายามจะสร้าง ก็คือเป็นนโยบายที่รับจำนำข้าวทุกเมล็ด พยายามที่จะสร้างในตัวราคาให้ได้ แต่ปัจจัยความเสี่ยงอยู่ที่ว่ากลไกของราคาตลาดโลกนี้ทำยาก ซึ่งวันนั้นผมก็เรียนท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าเราสามารถที่จะทำไปสู่เป้าหมายตรงนั้นได้ก็ดี แต่ว่าถ้าทำไม่ได้ก็จะมีปัญหาในเรื่องการขาดทุน ในขณะเดียวกันการขาดทุนก็เป็นการที่เราพยายามจะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร แต่ปัญหาก็คือมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ปัญหาผมว่านโยบายในเรื่องของการรับจำนำข้าว ข้อดีก็คือคิดว่าเป็นประโยชน์สู่พี่น้องเกษตรกรทุกคน แต่ปัญหาคือข้อเสียก็มี ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่รัฐบาลควรจะต้องดำเนินการทุกวิถีทางจะทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชั่นที่เกิดขึ้นในนโยบายดังกล่าวนี้ ทำอย่างไรที่จะไม่ให้มีปัญหาในเรื่องของทุจริตคอร์รัปชั่นที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความเคลือบแคลง ในเรื่องของการจำนำข้าว หรือปัญหาในเรื่องของสต๊อก สต๊อกข้าว หรือว่าปัญหาในเรื่องของการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว หรือว่าเกษตรกรผู้ปลูกข้าวมาดำเนินการจำนำข้าวถูกเอารัดเอาเปรียบโกงในเรื่องของความชื้นต่าง ๆ เหล่านั้น รัฐบาลจะดำเนินการเอาจริงเอาจังอย่างไรที่จะทำให้นโยบายดังกล่าว ----------

รัฐบาลจะดำเนินการเอาจริงเอาจังอย่างไร ที่จะทำให้ตัวนโยบายดังกล่าวซึ่งเป็นนโยบายที่ดีนี้ทำให้พี่น้องไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบนะครับ โดยเฉพาะในเรื่องของการถูกโกงความชื้นนี้ ผมคิดว่าเหมือนกับเป็นการโกงคนที่เป็นผู้ที่ทำงานหนักอยู่แล้วยังถูกโกงจากตัวโรงสีอีก ผมคิดว่าเรื่องนี้ต้องฝากให้รัฐบาลดำเนินเอาจริงเอาจังนะครับว่า ใครที่ยังมาโกงพี่น้องเกษตรกรอีก ต้องดำเนินการอย่างจริงจัง หรือว่าถ้ามีข้าราชการคนใดเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชั่นในโครงการดังกล่าวนี้ ผมคิดว่ารัฐบาลคงจะต้องดำเนินการเอาจริงเอาจัง เพราะว่าผลของการขาดทุนหรือผลของการทุจริตคอร์รัปชั่นนี้เป็นเงินภาษีของพี่น้องประชาชนทั้งหมด ผมก็เลยต้องฝากเรื่องนี้ให้รัฐบาลนะครับว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าผลของการดำเนินงานนี้อาจจะมีปัญหาในเรื่องทุจริตคอร์รัปชั่น รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไรที่จะเปิดเผยความโปร่งใสหรือเรื่องของการระบายสต๊อกข้าวต่าง ๆ เหล่านั้นที่จะทำให้ผลของการขาดทุนหรือว่าผลของการกำไรนี้ดำเนินการบริหารจัดการข้าวนี้ให้ดีที่สุด ให้เป็นประโยชน์สูงสุด หรือมีผลขาดทุนนี้น้อยที่สุด ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่รัฐบาลควรจะต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบ เพราะว่าเงินต่าง ๆ เหล่านี้เป็นภาระผูกพันที่ทางธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์จะต้องรับผิดชอบ ถ้ามีผลขาดทุนดังกล่าว อันนี้เป็นเรื่องประการที่ ๑ เป็นเรื่องของนโยบายรับจำนำข้าว

ปัญหาที่ ๒ ก็คือปัญหาเรื่องของทุจริตคอร์รัปชั่นต่าง ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่ารัฐบาลคงต้องเป็นต้นแบบที่จะต้องดำเนินการเอาจริงเอาจังกับปัญหาทั้งการป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชั่นในโครงการต่าง ๆ เหล่านั้นไม่ให้เกิดมีปัญหาขึ้นมา รวมตลอดถึงการดำเนินงานร่วมกับตัวคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชั่นนี้ทำอย่างไรที่จะทำให้ตัวสถิติของประเทศนี้ในเรื่องของคอร์รัปชั่นนี้มีอัตราที่ดีขึ้น ทำอย่างไรที่จะเอาจริงเอาจังทำอย่างไรที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีทำให้เห็นว่ารัฐบาลเองนี้เอาจริงเอาจังกับเรื่องนี้ ไม่ใช่ว่าใคร ๆ ก็บอกว่าปัญหาทุจริตคอร์รัปชั่นเกิดจากปัญหาการเมือง ทำอย่างไรล่ะครับ ที่จะทำให้เราเป็นตัวอย่างที่ดีนะครับ ผมคิดว่ารัฐบาลคงต้องเป็นแม่แบบในเรื่องนี้ เอาจริงเอาจังในการปราบปรามนะครับ ถ้าเจอนักการเมือง

คนไหนหรือว่านักการเมืองที่เกี่ยวข้อง ข้าราชการที่ไหนเกี่ยวข้องนี้บางทีไม่จำเป็นจะต้องมีใบเสร็จนะครับ ผมคิดว่าต้องทำให้เกิดความชัดเจนไม่อย่างนั้นปัญหาทุจริตคอร์รัปชั่นนี้ก็จะไม่มีการลดลงนะครับ

อีกประการหนึ่งในเรื่องของ ผมคิดว่านโยบายรัฐบาลนี้รัฐบาลเมื่อตั้งแต่ปลายปีที่แล้วเรื่องปัญหาน้ำท่วมจนน้ำท่วมลดไปแล้วจึงปีนี้ไม่น้ำท่วมกลายเป็นภัยแล้ง ซึ่งผมว่าก็เกิดการคาดการณ์ได้ว่า เนื่องจากการลดปริมาณน้ำในเขื่อนลงทั้งเขื่อนสิริกิติ์ ทั้งเขื่อนภูมิพลปริมาณสำรองน้ำน้อยลงซึ่งอาจจะมีผลกระทบกับตัวภัยแล้งขึ้นมา ซึ่งปัจจุบันก็เกิดขึ้นในสถานการณ์ภัยแล้งขึ้นมา ผมคิดว่ารัฐบาลนี้คงต้องเปลี่ยนนะครับมุมมองของปีนี้เป็นภัยแล้ง การที่จะรองรับสถานการณ์ในการที่จะแก้ไขปัญหาภัยแล้งนี้ รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร เพราะว่าพี่น้องเกษตรกรนี้ปีที่แล้วกลัวน้ำท่วมปีนี้เจอภัยแล้ง นโยบายที่จะปรับเปลี่ยนเพื่อสอดคล้องกับตัวภัยแล้งนี้จะทำอย่างไร เพราะว่าถ้าเกิดภัยแล้งขึ้นมานี้เกษตรกรก็เกิดปัญหาความยากจนนะครับ ปัญหาหนี้สินนอกระบบอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่ารัฐบาลจะปรับปรุงแผนในเรื่องของตัวงบประมาณในเรื่องเกี่ยวกับน้ำท่วมนี้ไปสู่ปัญหาภัยแล้งนี้จะแปรงบประมาณดังกล่าวนี้ให้สอดคล้องกับตัวภาวะวิกฤตปัจจุบันนี้รัฐบาลจะทำอย่างไรให้สอดคล้องกับตัวภาวการณ์ที่เป็นปัจจุบันนะครับ

อีกประการหนึ่งผมคิดว่าในเรื่องของนโยบายที่สำคัญที่ของรัฐบาลดำเนินการอยู่ ผมก็สนับสนุนรัฐบาลในเรื่องของปัญหายาเสพติด ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่รัฐบาลพยายามที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งท่านสมาชิกหลาย ๆ คนนี้ก็ได้พูดถึงปัญหาเรื่องยาเสพติดไว้ ผมคิดว่าปัญหายาเสพติดนี้เป็นปัญหาที่เป็นปัจจัยสำคัญ เป็นองค์ประกอบทางสังคม ถ้าว่าโดยเฉพาะปัญหายาเสพติดนี้มีการแพร่ระบาดในกลุ่มเด็กนักเรียนมาก โดยเฉพาะมีการแพร่ระบาดนี้ไปในพื้นที่ไม่ต่ำกว่า ๓๐๐ อำเภอหรือกว่า ๖,๐๐๐ หมู่บ้านนี้ ซึ่งเป็นพื้นที่เสี่ยงของยาเสพติดที่มีกำลังรุนแรงมากขึ้น ในขณะเดียวกันการบำบัดรักษานี้การบำบัดผู้เสพติดไปแล้วนี้มากกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ราย แล้วก็ปัญหายาเสพติดนี้แพร่ไปถึงนักเรียนตั้งแต่ ป. ๖ ขึ้นไป เป็นกลุ่มที่พบเป็นจำนวนผู้เสพติดรายใหม่มากขึ้นนะครับ เพราะฉะนั้นตัวเลขผู้ที่เสพยาเสพติดปัจจุบันนี้ประมาณ ๑.๒ ล้านคน ขณะที่มีกลุ่มผู้ค้ามีความต้องการนำเข้าเข้ามาสูง เพราะมีปริมาณที่ต้องการมากนะครับ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ว่า

เป็นปัจจัยนะครับ ถ้าเราไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้นี้เยาวชนของชาติซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้านี้ก็จะกลายเป็นปัญหาที่ยิ่งใหญ่ใหญ่หลวงนะครับ ผมก็สนับสนุนแนวทางของรัฐบาลที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาทั้งผู้ค้า ----------

- ๕๕/๑

รวมทั้งผู้ที่จะทำการร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านที่จะป้องกันในเรื่องของปัญหาที่จะไม่ให้มีการนำเข้ายาเสพติด หรือพยายามที่จะบล็อก (Block) จุดต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่ารัฐบาลคงต้องดำเนินการนโยบายดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งนโยบายในเรื่องของการติดตามเรื่องของกระบวนการการฟอกเงินที่เกี่ยวกับยาเสพติดต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง ซึ่งในเรื่องดังกล่าวที่รัฐบาลทำมานี้ก็ทำดีอยู่แล้ว แต่ผมก็ยังคิดว่าเรื่องดังกล่าวนี้หยุดไม่ได้ ก็ต้องทำอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งถ้ามีข้าราชการหรือว่ามีคนใดที่เข้าไปเกี่ยวข้อง อยากให้รัฐบาลดำเนินการเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจัง

อีกประการหนึ่งในเรื่องของตัวนโยบายของรัฐบาลนี้ ก็คือเรื่องปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมคิดว่าเป็นปัญหาที่คั่งค้างมานาน ซึ่งเราไม่สามารถที่จะตอบได้ว่า งบประมาณที่ใส่เข้าไปทุก ๆ ปี ในฐานะที่ผมอยู่ในคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ วุฒิสภา ทุก ๆ ปีนี้เห็นงบประมาณของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น ทุกกระทรวง ทบวง กรม แต่ปัญหาความรุนแรงของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ได้ลดลง กลับสอดคล้องกับงบประมาณที่ใส่เข้าไป ปัญหาคือว่าจำเป็นจะต้องใส่งบประมาณอย่างนี้เข้าไปทุก ๆ ปี หรือเปล่า ในขณะที่ปัญหาไม่ลดลง ผมคิดว่าเราควรจะต้องมานั่งคุยกันว่าใส่งบประมาณนี้นะครับ แต่ความรุนแรงไม่ลดลงนี้เกิดจากเพราะอะไร อีกประการหนึ่งก็คือว่าปัญหาของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นี้ผมคิดว่ารัฐบาลก็ต้องพยายามจะต้องดูแลไม่ให้ปัญหาดังกล่าวนี้ขึ้นไปสู่ระดับเป็นข้อขัดแย้งระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นโดยปัญหาในเรื่องของการสื่อสารกับตัวสังคม ปัญหาของสื่อสารมวลชนที่แพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เหล่านั้นออกไป ต้องพยายามจำกัดพื้นที่ เพราะฉะนั้นปัญหาดังกล่าวนี้ถ้าเข้าไปสู่ปัญหาที่เป็นข้อตกลงเป็นข้อพิพาทระหว่างประเทศ ผมคิดว่าทำอย่างไร ต้องพยายามตีกรอบในเรื่องของการที่จะควบคุมทั้งในเรื่องข่าวสารและเรื่องข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านั้นให้อยู่ในสภาพที่รัฐบาลสามารถควบคุมข้อเท็จจริงได้ อีกปัญหาหนึ่งในเรื่องของตัวบุคลากรที่เข้าไปทำงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นะครับ ผมก็ได้ติดตามข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่าเรามีความจำเป็นในการที่จะต้องให้บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ โดยเฉพาะข้าราชการทหารที่ไปอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวนี้ อย่างน้อยน่าจะเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณีของที่นั่นพอสมควร

ถ้าเกิดมีปัญหาขึ้นมา มีคดีอะไรกันขึ้นมา ซึ่งเป็นอะไรที่บางอย่างไม่สามารถที่จะออกข่าวได้มาก ๆ แล้วเป็นปัญหาข้อขัดแย้งมาก ๆ ผมคิดว่าตัวข้าราชการทหารต่าง ๆ เหล่านั้น ที่มีข้อพิพาทต่าง ๆ เหล่านั้น ต้องเอาจริงจังกับคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เหล่านั้น ไม่อยากให้มีตัวอย่างบางอย่างที่เกิดขึ้นแล้วกลายเป็นน้ำผึ้งหยดเดียว ทำให้เกิดปัญหาบานปลาย ผมคิดว่าโดยเฉพาะตรงนี้ก็เลยฝากทางท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ๑. บุคลากรที่จะไปอยู่ตรงนั้นต้องควบคุมนะครับ อย่าทำให้เกิดปัญหาใหญ่โตขึ้นมา แล้วก็บุคลากรตรงนั้นต้องเข้าใจวิถีทางปฏิบัติของจังหวัดดังกล่าว รวมตลอดถึงว่าในแง่ของการบริหารจังหวัดในเรื่องของ ศอ.บต. อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่าก็พยายามจะสร้างกระบวนการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเข้าไป รับฟังปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่าการดำเนินการที่ดีที่สุดก็คือ เป็นการรับฟังปัญหาของคนในพื้นที่ พยายามให้อยู่ด้วยกันได้ แต่ขณะเดียวกันรัฐบาลก็ต้องดำเนินการเอาจริงเอาจังกับผู้กระทำความผิด เพื่อที่จะทำให้สถานการณ์เบาบางลง สุดท้ายผมก็ฝากในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นข้อสังเกตไว้ ผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับรัฐบาลเพื่อนำไปพิจารณา เพื่อบริหารประเทศต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านกฤช อาทิตย์แก้ว ครับ ๑๐ นาทีครับ

นายกฤช อาทิตย์แก้ว : ท่านประธานที่เคารพครับ กฤช อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านนะครับ ท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ท่านกิตติรัตน์ ณ ระนอง และท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาเข้ามาร่วมให้พวกเราได้อภิปรายในวันนี้ ทราบว่าภารกิจของท่านมากมายขณะที่ท่านรับฟังพวกเราอภิปราย ไม่ทราบว่าใจท่านอยู่ที่นี่กับเราหรือท่านไปอยู่ที่ลานพระบรมรูปทรงม้าแล้วท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าผมเป็นสมาชิกวุฒิสภาจากต่างจังหวัด บ้านผมอยู่จังหวัดกำแพงเพชร บ้านผมมีชาวนาชาวสวน ชาวไร่ มาก แล้วก็ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ ที่บ้านผมนี้ ผมไม่เคยเห็นคนใดผู้ใด เป็นเศรษฐีแม้คนเดียว ----------

เพราะฉะนั้นบรรดาเกษตรกร ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ เป็นบุคคลที่น่าสงสาร ยากจนมาโดยตลอด มีบางคนก็พูดกันว่า ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ จนมาตั้งแต่สมัยพ่อขุนครับ และจนมาถึงทุกวันนี้ และในอนาคตข้างหน้าคงจนต่อไปอีกหากรัฐบาลไม่ไปดำเนินการช่วยเหลือในสิ่งที่จะทำให้ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่นี้ได้ขยับตัวขึ้นมาบ้าง ผมไม่เคยเห็นชาวนาขี่รถเบนซ์ แต่ผมเห็นคนหลาย ๆ คนเงินเข้าเป็นวินาทีในจังหวัดกรุงเทพมหานครเรานี้ ต้องนับเป็นวินาทีนะครับ ถ้านับเป็นเดือนเขียนตัวเลขยาวเกินไปพ้นหน้ากระดาษ ฉะนั้นความเป็นอยู่แตกต่างกันมากระหว่างคนที่เราเรียกว่า เกษตรกรกับบรรดาผู้มีอันจะกินทั้งหลาย ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เพราะฉะนั้นนโยบายนี้ผมชื่นชมรัฐบาลและผมก็จะสนับสนุนให้รัฐบาลทำต่อไปอย่าหยุด ทำต่อไป แน่นอนเสียงนกเสียงกาเยอะแยะ โดยเฉพาะในสภานี้ก็เสียงไม่เห็นด้วยมากมาย แต่เสียงเห็นด้วยอย่างผมก็มีบ้าง แล้วผมก็เห็นด้วยมานานแล้วไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลนี้ ในรัฐบาลที่แล้วที่ประกันราคาข้าว ผมก็เห็นด้วย ถามว่าทำไมผมเห็นด้วย ก็ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ โดยเฉพาะชาวนาซึ่งเป็นคนจำนวนมากของประเทศเขาได้มีเงินมีทองใช้ ท่านประธานครับ บุคคลเหล่านี้ผลิตอาหารไม่ใช่แค่เลี้ยงประเทศไทยนะครับ เลี้ยงโลก ข้าวไทยกระจายไปทั่วโลก ผมไปต่างประเทศครับ ท่านประธาน แล้วผมไปเห็นข้าวไทยที่วางขายในประเทศหนึ่งแต่วางอยู่ชั้นบนสูงสุดเลยครับ ผมเอื้อมไม่ถึง ก็ฝากท่านรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วย ไปดูเวลาเขาเอาข้าวไทยไปขายในห้างสรรพสินค้าที่อยู่ต่างประเทศให้เอื้อมถึงหน่อยให้อยู่ในระดับสายตาหน่อยเวลาวาง ท่านประธานครับ การทำงานในเรื่องการช่วยเหลือเกษตรกรของประเทศไทย ถ้าจะพูดกันท่านประธานให้เวลาผม ๑๐ นาที ผมก็พูดได้นิดเดียว ผมอยากจะพูดทั้งวันในเรื่องนี้ เรื่องความยากจนของพี่น้องประชาชนคนไทย โดยเฉพาะเกษตรกรและผู้ด้อยโอกาส เงิน ๔ แสนล้านบาทที่กู้มานี้นะครับ ใช้ไปเถอะครับ ใช้ให้เป็นประโยชน์ เกษตรกรไทยไม่เคย โดยเฉพาะชาวไร่ ชาวนา ไม่เคยมีอำนาจต่อรองทั้งซื้อและขาย จะซื้อสินค้าไม่ว่าจะเป็นปุ๋ย เป็นยาฆ่าแมลง ไม่ว่าจะเป็นจอบเป็นเสียมก็ต้องไปถามคนขายบอกว่า คุณจะขายเท่าใด เขาบอกขายเท่าใดก็ต้องซื้อเท่านั้น แต่พอเวลาจะขายข้าว ตอนนี้เกษตรกรชาวไร่ ชาวนา ผมเป็นเจ้าของข้าวนะครับ ก็ต้องไปถามคนซื้ออีก

ถามคนซื้อว่า แล้วคุณจะซื้อผมเท่าไร จะซื้อเท่าใด สุดท้ายก็คือว่า ทั้งซื้อและทั้งขาย ไม่มีทางกำหนดราคา วันนี้รัฐบาลมาทำให้ ๑๕,๐๐๐ บาทต่อ ๑ เกวียน เอาล่ะ อาจจะได้มีถูกตัดค่าโน่นค่านี่บ้างก็ ๑๒,๐๐๐ บาท สรุปว่า ๑๒,๐๐๐ บาทโดยประมาณถึงมือชาวนา แล้ววันนี้ชาวนาเริ่มอยากจะมีมอเตอร์ไซค์ขี่สักคัน อยากจะมีปิกอัพขี่ซักคันพอจะคิดได้ แต่ถ้าทำแค่ปีนี้ ไม่ได้ครับ ปีนี้ได้ล้อมาสัก ๒ ล้อ ถ้าท่านทำต่อไป ปีหน้าเขาอาจจะได้ปิกอัพมาสักคัน เพราะฉะนั้นทำต่อไปนะครับ แต่ว่าสิ่งที่ผิดพลาดมี มีการทุจริตคอร์รัปชั่นแน่ อย่าว่าแต่โครงการนี้เลย รัฐบาลไทยทั้งหมดที่ผ่านมาบอกผมสักรัฐบาลซิว่า ไม่มีการทุจริตในส่วนใด ๆ ข้าราชการทุจริต มีการเอารัดเอาเปรียบกัน เป็นอย่างนี้กันมาเยอะแยะ แต่ว่าปัญหาของรัฐบาลคือต้องรีบแก้ไขในเรื่องของการทุจริต โดยเฉพาะอย่าให้นักการเมืองทุจริต วันนี้ยังไม่ได้ยิน ไม่ได้เห็นว่านักการเมืองทุจริต แต่มีปัญหาในเรื่องของการชักช้าเสียเวลา ที่บ้านผมที่จังหวัดกำแพงเพชรเขาบอกว่า ----------

ใบประทวนกว่าจะได้ใช้เวลาเกือบเดือน พอใบประทวนได้มาแล้วไปเบิกสตางค์ที่ ธ.ก.ส. ก็มีปัญหา แต่ผมเคยมาอภิปรายที่นี่อีกครั้งหนึ่ง แล้วก็รัฐบาลได้แก้ปัญหาให้ไปแล้ว พี่น้องชาวกำแพงเพชรฝากขอบคุณมา

สิ่งที่ผมอยากจะเรียนต่อไปนะครับว่า เป็นเรื่องการช่วยเหลือประชาชน การช่วยเหลือประชาชนรัฐบาลจะแบกอย่างนี้ต่อไปได้อีกไม่นาน เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมอยากจะแนะนำฝากท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ท่านจะต้องใช้สหกรณ์ให้เป็นประโยชน์ ฝากบอกท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะต้องใช้สหกรณ์ให้เป็นประโยชน์ ทุกวันนี้สหกรณ์ที่มีอยู่นี้เกือบจะไม่ได้ทำอะไร เพราะรัฐบาลลงไปทำเองเสียหมดแล้ว ท่านต้องเริ่มต้นจากสหกรณ์ผู้ผลิต ท่านไปสนับสนุนเถอะครับ พี่น้องประชาชนอยู่ในสหกรณ์เขาเข้าใจดีว่าท่านสนับสนุนสหกรณ์ผู้ผลิตท่านจะไปช่วยอุดหนุนเรื่องเงินเรื่องทองอะไร อันนั้นเป็นวิธีคิดของท่านผมไม่ว่าไม่พอหรอกครับ ทุกวันนี้เรามีแค่สหกรณ์ผู้ผลิต ท่านจะต้องมีสหกรณ์อีกอันหนึ่งซึ่งสำคัญที่สุดคือสหกรณ์คนกลาง ท่านตั้งสหกรณ์คนกลางท่านจะทำอย่างไร วิธีการอย่างไร ผมอยากจะให้ท่านคิดเอง แล้วไม่พอหรอกแค่นั้นครับ จะต้องมีสหกรณ์ผู้ส่งออกอีกต่อหนึ่ง เพราะท่านมีสหกรณ์ ๓ สหกรณ์นี้ขึ้นมาแล้ว ท่านแก้เสีย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์แยกเป็น ๒ กระทรวง กระทรวงหนึ่งเรียกว่ากระทรวงเกษตร อีกกระทรวงหนึ่งท่านแยกออกไปเป็นกระทรวงสหกรณ์ แล้วท่านจะทำงานด้านสหกรณ์นี้ได้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพราะผู้ผลิต ๆ มา สหกรณ์คนกลางก็ไปซื้อ แล้วสหกรณ์ผู้ส่งออก ท่านก็ส่งออกไปเหมือนในประเทศญี่ปุ่น ท่านทั้งหลายก็ไปดูงานประเทศญี่ปุ่นกันมา ผมก็เคยพาพี่น้องชาวกำแพงเพชรบ้านผมไปดูการทำนาที่ประเทศญี่ปุ่น ท่านประธานเชื่อไหมครับ วันนั้นผมไป ผมพาชาวบ้านไปดู เกษตรกรชาวญี่ปุ่นเขาถามผมว่า แล้วคุณมาดูอะไรกันที่ประเทศญี่ปุ่น เมื่ออาทิตย์ที่แล้วผมไปดูการทำนาอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเขาบอกผม แล้วผมก็ดันพาเกษตรกรไปดูการทำนาที่ประเทศญี่ปุ่น ก็ดีครับ ก็เป็นเรื่องประหลาดดีเหมือนกัน เขาก็มาดูการทำนาบ้านเรา เราก็ไปดูการทำนาบ้านเขา ผมกราบเรียนถ้าหากว่าพี่น้องเกษตรกรได้รับการจัดตั้งให้อยู่ในกลุ่มสหกรณ์ที่ดี เราจะสามารถแก้ปัญหาในเรื่องที่รัฐบาลจะต้องไปแบกทุกปี ๆ ได้เลย ทุกวันนี้ท่านรัฐมนตรีต้องไปแบก ท่านนายกรัฐมนตรี

ต้องไปแบก ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบต้องไปแบก แต่ถ้าท่านให้สหกรณ์เขาดำเนินการทุกอย่างโดยการสนับสนุน และท่านกำกับดูแลให้ดี ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จะค่อย ๆ คลี่คลาย ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม แล้วในประเทศที่เป็นเกษตรกรรมนี้นะครับท่านประธาน คนที่ทำงานเกษตรคือคนที่สำคัญที่สุดในประเทศ คนที่ผลิตอาหาร ผมยังยืนยันว่าเป็นคนที่สำคัญที่สุดทั้งประเทศ วันนี้ต่อให้ปิดประเทศ ต่อให้แช่แข็งประเทศ มีคนบางคนอยากจะแช่แข็งประเทศ เอาถ้าแช่แข็งประเทศข้าวยังมีกิน ชาวนายังอยู่นี้มีข้าวกิน เกษตรกรยังอยู่มีข้าวกิน รถไม่ต้องอิมพอร์ต (Import) เข้ามาก็ได้ แช่แข็งประเทศแต่ถ้าบางประเทศแช่แข็ง ต้องกินรถยนต์ เพราะไม่มีข้าวผลิต เวลาหิวก็กินน้ำมัน กินรถยนต์ไป ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านพีระ มานะทัศน์ และเดี๋ยวจะตามด้วยนายแพทย์เจตน์ศิรธรานนท์ เชิญท่านพีระ ๑๐ นาทีครับ

นายพีระ มานะทัศน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพีระ มานะทัศน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง ก่อนอื่นต้องขอบคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน ท่านสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ท่านกิตติรัตน์ ณ ระนอง และท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการที่ได้มานั่งรับฟังในวันนี้ กระผมเองนั้นอยากจะเรียนว่าขณะนี้บรรยากาศทางการเมืองของเรา โดยเฉพาะด้านต่างประเทศก็มีบรรยากาศที่ดีมาก ต้องชื่นชมทางรัฐบาลซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศ สามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับมหาอำนาจ รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้าน ----------

เมื่อ ๒ วันนี้ทางท่านประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาก็มาเยือน ท่านนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนก็มา แล้วเราก็ไปเชื่อมสัมพันธ์กับหลาย ๆ ประเทศ ตรงนี้เป็นบรรยากาศที่ดีมาก แต่ที่น่าเสียดายว่าบรรยากาศภายในประเทศของเราวันพรุ่งนี้ก็อยากจะฝากไปยังคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาลว่า การที่มาชุมนุมกันนี้ก็มองในแง่ของรัฐธรรมนูญนั้นก็ถือว่าชอบธรรม แต่ว่าถ้าหากเหตุการณ์เกิดขึ้นในทางที่ไม่ดีแล้วก็อาจจะส่งผลไปถึงภาพลักษณ์ แล้วก็จะเป็นการทำลายบรรยากาศทางการเมือง คือบรรยากาศทางการเมืองนี้สัมพันธ์กับการลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจ และอื่น ๆ อีกมากมาย ถ้าหากว่าบรรยากาศทางการเมืองดี ผมเชื่อว่าทุกอย่างไปได้ โดยเฉพาะประเทศไทยนั้นทั่วโลกก็มองเห็นความสำคัญที่จะเป็นจุดเชื่อมต่อในกลุ่มประเทศอาเซียนหรือเออีซี (AEC) ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ สำหรับปัญหาต่าง ๆ ผมก็อยากจะเรียนว่าปัญหาเรื่องความปรองดองนี้เป็นปัญหาใหญ่อันหนึ่ง รัฐบาลจะต้องรีบดำเนินการแก้ไข ไม่อย่างนั้นแล้วประเทศเราก็ไม่สามารถจะก้าวไปข้างหน้าได้ ตราบใดที่คนของเรายังแตกแยกเป็นสีเป็นก๊ก เป็นเหล่าอยู่ การจะแก้ตรงนี้อาจจะไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ยากเกินกำลัง ถ้าหากว่าจะเริ่มต้นจากทางรัฐบาล ซึ่งจะต้องมีความจริงใจที่จะทำเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม

ปัญหาหลักอีกอันหนึ่งก็คือ ปัญหาเรื่องของความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม เรามีช่องว่างอยู่มากคนรวยเป็นหมื่นล้านบาท แสนล้านบาท ซึ่งมีอำนาจทั้งทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ แต่คนส่วนใหญ่ของประเทศนี้ยังฐานะแย่ ยากจนอยู่ ทำอย่างไรถึงจะลดช่องว่างตรงนี้ได้ ถ้าลดตรงนี้ไม่ได้ปัญหาของประเทศก็ยังคงจะมีอยู่ต่อไป เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะพัฒนาประเทศได้อย่างราบรื่นนั้นผมมองดูว่าต้องลดปัญหาความเหลื่อมล้ำให้ได้ คนในชนบทกับคนในเมือง คนในภาคอุตสาหกรรมกับในภาคเกษตรกรรม จากตรงนี้ก็เชื่อมโยงไปถึงโอกาสต่าง ๆ โอกาสทางการศึกษา โอกาสได้รับบริการต่าง ๆ คือสถานะต่างกันมากการอยู่ร่วมกันก็ลำบาก เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาใหญ่ไม่ใช่เป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ ด้านมหภาค การที่จะมุ่งพัฒนาแต่เพิ่มจีดีพีต่าง ๆ นั้น ผมไม่เห็นด้วยเท่าไรนัก นั่นเป็นภาพลวงตา แต่ทำอย่างไรถึงจะกระจายรายได้ให้คนทุกกลุ่มได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกันและใกล้เคียงกัน นั่นแหละจะทำให้สังคมไทยอยู่รอดปลอดภัยได้

เรื่องของปัญหายาเสพติดหลายท่านก็พูดมาแล้วว่า ในภาพรวมขณะนี้เราก็เป็นที่ชื่นชมกันว่ารัฐบาลสามารถปราบปรามจับกุมเรื่องยาเสพติดได้อย่างเข้มแข็ง แต่ผมก็คิดว่ายังไม่สำเร็จ ถ้าตราบใดที่ผู้เสพยังไม่ได้รับการบำบัดฟื้นฟูอย่างแท้จริง ตรงนี้เองจะเป็นปัญหาสำคัญ ก็อยากให้รัฐบาลมุ่งเน้นไปที่ชุมชน ให้ชุมชนเขามีส่วนร่วม เรามีกลไกของรัฐอยู่ในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ อบต. ทุกหน่วยสามารถที่จะบูรณาการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่เป้าหมายสำคัญก็คือว่ารัฐบาลต้องกระจายหรือมอบอำนาจเหล่านี้ลงสู่ในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น แล้วก็เน้นในการบริหารจัดการแบบบูรณาการ เพราะว่าขณะนี้มีเงิน ๑๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระจายไปตามหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ค่อยได้ผลเป็นเบี้ยหัวแตกหมด ไม่ถึงมือชาวบ้าน ตรงนี้อยากจะฝากรัฐบาลไว้ว่าการแก้ปัญหายาเสพติดนั้นจะต้องมองเป้าหมายไปที่ชุมชน แล้วก็เน้นเรื่องการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

เรื่องภาคใต้ก็เหมือนกันเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน เราสิ้นเปลืองงบประมาณปีหนึ่งหลายหมื่นล้านบาท รวมกัน ๖ – ๗ ปีนี้ก็ประมาณแสนกว่าล้านบาท แล้วก็ไม่มีจุดหมายปลายทางที่แน่ชัดว่าจะยุติเมื่อไร จะเสร็จสิ้นเมื่อไร ซึ่งเรื่องนี้ก็อยากจะฝากให้รัฐบาลได้มองถึงปัญหาแล้วก็แก้ไขเรื่องเดียวคือเรื่องบูรณาการ มีเป้าหมายร่วมกันแล้วก็กระจายอำนาจลงในพื้นที่ให้มาก ไม่ควรใช้งบประมาณกระจายตามสายงานไปทางกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ต้องลงพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น

แล้วเรื่องสุดท้ายที่ผมถือว่าขณะนี้เป็นเรื่องที่มีนักวิชาการอาจารย์ต่าง ๆ ให้ความสนใจเป็นอันมาก ก็คือเรื่องการรับจำนำข้าว ผมเองนั้นเป็นเกษตรกรตั้งแต่ลืมตาอ้าปากมาหลายชั่วคน ก็เห็นเหตุการณ์เหล่านี้มาตลอด ตั้งแต่สมัยเรียนหนังสือประถมนี้ ประเทศไทยสินค้าส่งออกอันดับ ๑ ข้าว ไม้สัก ยางพารา สมัยก่อนนี้รัฐบาลไม่มีรายได้ที่จะมาพัฒนาประเทศ ก็อาศัยข้าวนี้ส่งออกข้าวไปขายในต่างประเทศ เราก็เก็บพรีเมียม (Premium) เราเรียกว่าพรีเมียม ก็เหมือนภาษีส่งออกนั่นเอง ฉะนั้นตรงนี้ก็ทำให้ชาวนาอ่อนแอ ไม่มีเงิน จึงมีสโลแกนพูดกันว่า ทำนาปีมีแต่หนี้กับซัง ซังนี้หมายถึงซังข้าวไม่ใช่ฟาง คือต้นข้าวที่ใช้อะไรไม่ได้ ส่วนทำนาปรังเหลือแต่ซังกับหนี้ นี่ก็สะท้อนให้เห็นว่าชีวิตของชาวนานี้วงเวียนอยู่กับหนี้สิน ไม่สามารถจะลืมตาอ้าปากได้ ยากจน แล้วก็ส่งผลไปถึงลูกหลานของเขา โอกาสที่จะเรียนหนังสือมีน้อยมาก อย่างผมในหมู่บ้าน ในตำบลนี้รอดมาคนเดียว แล้วคนอีกเป็นร้อย ๆ คนนี้ไม่รอด ก็เพราะว่าเขาไม่มีโอกาส ชาวนาไม่มีรายได้เพียงพอที่จะส่งเสียลูกเรียน จะเข้าโรงพยาบาลดี ๆ ก็ไม่มี กินอาหารแต่ละมื้อ ทั้งครอบครัวมื้อหนึ่งประมาณไม่เกิน ๑๐๐ บาท แต่ขณะเดียวกันเรามองไปถึงกลุ่มพ่อค้าที่เกี่ยวข้องกับการทำนานี้ตั้งแต่พ่อค้าปุ๋ย พ่อค้าเคมีภัณฑ์ พ่อค้าเถ้าแก่โรงสี พ่อค้าส่งออกเหล่านี้มีฐานะร่ำรวยทุกคน ฐานะดีทุกคน แต่ชาวนานี้จน เพราะฉะนั้นต้องมีอะไรผิดพลาด คือโครงสร้างของรายได้ที่เกิดจากการค้านี้ไม่ยุติธรรม ทำให้ชาวนาขาดอำนาจในการต่อรอง เมื่อสักครู่นี้ท่านกฤชได้พูดถึงเรื่องของการสหกรณ์ อันนั้นก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เกษตรกรเมื่อรวมตัวกันแล้วสามารถที่จะสร้างอำนาจต่อรองได้ ขณะนี้ชาวนาไม่มีอำนาจต่อรอง รัฐบาลจึงจำเป็นต้องเข้ามาแทรกแซง ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง ถ้าหากไม่มีรัฐบาลเข้ามาแล้วชาวนาก็ยังจนเหมือนเดิม ขายข้าวก็ไม่ได้ราคานะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนว่าอยากจะให้รัฐบาลนี้เดินหน้าต่อไปครับ เพราะว่าขณะนี้ผมยังลงในพื้นที่จังหวัดลำปาง ที่จังหวัดลำปางนี้ส่วนใหญ่ชาวนาก็ปลูกข้าวเหนียว จำนำ ผมก็สงสัยว่า เอ๊ะ มีคนครหากันมาก ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการจากทีดีอาร์ไอ (TDRI) หรือเป็นอาจารย์ผู้รู้ต่าง ๆ นี้ก็คัดค้าน ผมก็ลงไปสำรวจข้อมูล ให้ทางมหาวิทยาลัยไปเก็บข้อมูลมาจาก ๒,๐๐๐ กว่าตัวอย่าง เกี่ยวกับความพึงพอใจของเกษตรกรชาวนา ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่ตอบ ทั้งหมดนะครับ

๙๕ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยว่าเขานี้ดีขึ้น แล้วก็อยากให้รัฐบาลทำต่อไป มีเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์ อยากจะให้ประนีประนอมทำร่วมกันระหว่างรับจำนำกับประกันราคาข้าว นี่คือข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในพื้นที่โดยมหาวิทยาลัยที่จังหวัดลำปาง ก็อยากจะสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลที่ทำอยู่ขณะนี้ได้รับการสนับสนุนเสียงตอบรับอย่างดียิ่ง แล้วชาวนาวพอเขามีรายได้เขาก็ไปซื้อรถมอเตอร์ไซค์ ซื้อรถปิกอัพบ้าง ซื้อเครื่องเสียงบ้าง จับจ่ายใช้สอย คือคนที่มีรายได้น้อยนี้รอบของเงินหมุนเลย แต่คนที่มีสตางค์รอบหมุนช้า คือเขามีรายได้ ๑๐๐ บาท ใช้ไปถึง ๙๙ บาท อาจจะเก็บไว้สักบาทเดียว นี่แสดงให้เห็นว่า ถ้าเราสามารถที่จะทำให้ชาวนา ชาวไร่ คนกลุ่มล่างนี้มีรายได้ขึ้นจะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพราะอะไร คนขายสินค้าได้ก็ทำให้เกิดการลงทุน บรรยากาศต่าง ๆ ก็ดีขึ้น การเพิ่มจีดีพีก็มาโดยอัตโนมัติ รัฐบาลสามารถเก็บภาษีได้ คือจะเป็นลูกโซ่ ไม่อยากให้มองเฉพาะจุด แต่ปัญหาที่มีที่เกิดขึ้นนี้ก็อยากจะฝากรัฐบาลนะครับว่า

๑. เรื่องข้อมูลนี้ต้องทำให้ชัดเจน เพราะขณะนี้แต่ละหน่วยโจมตีเรื่องข้อมูลมาก แล้วผมดูแล้วข้อมูลไม่ค่อยตรงกัน จาก ธ.ก.ส. จากกรมการค้าภายใน จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ดี อะไรหลายฝ่ายก็ทำให้เกิดสับสน อันนี้ฝากไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลด้วยว่า เรื่องข้อมูลต้องชัดเจน

๒. ต้องมีการประชาสัมพันธ์ขั้นตอน คือทำงานกับคนหมู่มาก ชาวนาตั้งเกือบ ๔ ล้านคน คนที่เกี่ยวข้องประมาณเกือบ ๒๐ ล้านคน เป็นการจ้างงาน จ้างอาชีพ ทำให้คนมีรายได้ มีงานทำเยอะแยะ ที่เราเรียกว่าการทำงานนอกระบบ ตรงนี้ที่เกี่ยวข้องเป็นลูกโซ่ที่เกิดจากการผลิตข้าว เพราะฉะนั้นข้าวถือว่าเป็นวัฒนธรรมของคนไทย เราเกิดมาคนไทยทุกคนกินข้าว แล้วยังไปเผื่อแผ่ชาวโลกด้วย ตรงนี้ผมถือว่าเป็นวัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิต ก็อยากจะให้รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญ เรื่องความโปร่งใสนั้นขอฝากเป็นปัญหาที่รัฐบาลจะต้องเข้ามาแก้ไข ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ แล้วจะตามด้วยรองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ นะครับ เชิญคุณหมอเจตน์ ๑๐ นาทีครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมนายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ก่อนการเลือกตั้งในกลางปี ๒๕๕๔ รัฐบาลพรรคเพื่อไทยหาเสียงด้วยความจำเป็น ความคิดว่าจะต้องเข้ามาเป็นรัฐบาลให้ได้ ก็ใช้โครงการแล้วก็นโยบายประชานิยมมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท ค่าแรงขั้นต่ำ ๓๐๐ บาท รถคันแรก บ้านหลังแรก บัตรเครดิตพลังงาน คุมราคาพลังงาน ลดราคาภาษีเงินได้นิติบุคคล ๒๓ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ จำนำพืชผลทางการเกษตร พักหนี้ ก็คือถ้าต้องการเป็นรัฐบาลก็ต้องหาวิธีที่จะทำให้ประชาชนที่เป็นโหวตเตอร์ (Voter) เลือกให้เข้ามาเป็นรัฐบาล ท่านทำได้ครับ ไม่ผิดหรอก ซึ่งก็อาจจะก้ำกึ่งระหว่างคำว่าสัญญาว่าจะให้กับนโยบาย แต่ก็ผ่านมาแล้วผมไม่รื้อฟื้น แต่ว่าท่านเป็นรัฐบาลแล้วผมเห็นความจำเป็นว่าเมื่อท่านสัญญาว่าจะทำโครงการต่าง ๆ ท่านก็ต้องทำ ท่านไม่ทำก็ไม่ได้ เพราะว่าท่านไปสัญญากับประชาชนไว้ แต่ว่าก็มีปัญหาซึ่งเป็นรายละเอียดอยู่

ในกรณีที่ผมจะยกให้ฟังว่าที่ผ่านไปในงบประมาณปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ ท่านจำนำข้าวเปลือกนาปีไปแล้ว ๗ ล้านตัน แล้วก็ข้าวเปลือกนาปรังซึ่งรวมทั้งโครงการพิเศษซึ่งน้ำท่วมในปลายปี ๒๕๕๔ รวมแล้วถึง ๑๔.๗ ล้านตัน ครม. อนุมัติไปเพียง ๑๓.๓๑ ล้านตัน อันนี้ก็จะเป็นตัวเลขที่อยู่ประมาณ ๒๐.๓ ล้านตัน เพราะว่า ๑๔.๗ ล้านตันเป็นตัวเลขของคณะกรรมการข้าวชาติ ครม. ยังไม่ได้อนุมัติ แล้วก็ยังมีข้าวเปลือกที่เกินมาแล้วก็ กขช. ผ่อนผันให้เข้าโครงการปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๕๖ อีก ๑๕๐,๐๐๐ ตัน ก็จะรวมเป็นทั้งหมดเกือบ ๒๒ ล้านตัน ใช้วงเงินไป ๓๕๘,๖๖๐ ล้านบาท แล้วก็ไม่นับปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๕๖ ที่จะตั้งวงเงินเฉพาะข้าวนาปีไว้อีก ๒๔๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นก็จะเป็นเงินที่ใช้ไปทั้งหมด ๖๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ประเด็นปัญหาก็คือว่าอันนี้เป็นเงินหมุนเวียน ถ้าขายข้าวได้ก็ไม่มีปัญหา ขายข้าวได้ก็เอาเงินมาใช้ต่อไป ก็ไม่ได้ผิดอะไร ซึ่งตรงนี้ปัญหาก็คือว่าเงินหมุนเวียนต้องขายข้าวออกไป และในขณะนี้กระทรวงพาณิชย์ถามอย่างไร กรรมาธิการเรียกมาอย่างไร ท่านก็บอกว่าบอกไม่ได้ บอกไม่ได้เราก็เลยไม่รู้ว่าขายข้าวไปเท่าไร แล้วเท่าที่เราทราบก็คือว่าไม่มีการสั่งเรือเข้ามา ไม่มีการสั่งกระสอบ ไม่มีการสั่งแรงงาน ก็เคลมว่าไม่มีการขายข้าวออกไปต่างประเทศ เพราะฉะนั้นก็จะมีปัญหาว่าเมื่อขายข้าวออกไปไม่ได้ แล้วรัฐบาลก็บอกว่ามีเซ็นสัญญาไปแล้ว ๔ ประเทศ คือ ประเทศจีน ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศโกตดิวัวร์หรือไอเวอรีโคสต์ แล้วก็ประเทศบังคลาเทศ ก็ไม่มีใครเชื่อ เพราะว่าไม่มีหลักฐาน แล้วก็แถมครั้งสุดท้ายบอกว่าเซ็นเอ็มโอยูกับประเทศจีน ให้ข่าวเป็นตุเป็นตะว่าจะซื้อปีละ ๕ ล้านตันติดต่อกัน ๓ ปี ทั้ง ๆ ที่ปีที่ผ่านมาประเทศจีนซื้อข้าวจากไทยไป ๓๒๐,๐๐๐ ตันเท่านั้น สรุปว่ายังขายให้ประเทศจีนไม่ได้ และยังขายให้ใครไม่ออก นอกจากขายเล็ก ๆ น้อย ๆ ในประเทศประมาณ ๑.๐๖ ล้านตัน ก็ไปทำข้าวธงฟ้าบ้างอะไรบ้าง ----------

คือผมเป็นห่วงว่าขายข้าวไม่ได้ ขายข้าวไม่ได้ก็เป็นปัญหาต่องบประมาณแผ่นดิน ทีนี้เวลาที่เหลือนี้ผมจะพูดถึงหนังสือของท่านรองนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านกิตติรัตน์ ณ ระนอง มีไปถึงเลขาธิการ ครม. ในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๕ และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ท่านทนุศักดิ์ เล็กอุทัย ที่มีไปถึงเลขาธิการ ครม. วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕ หนังสือนี้ไม่ใช่หนังสือลับ เป็นหนังสือเปิดเผย มีหนังสือเปิดเผยอีกฉบับหนึ่งผมจะไม่นำมาพูด เพราะเป็นหนังสือลับ แต่เห็นแล้ว ทีนี้ผมมีคำถามถึงท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพราะท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้อยู่ในที่นี้ ผ่านท่านประธานไป

ข้อที่ ๑ ทำไมกระทรวงพาณิชย์จึงฝ่าฝืนมติ ครม. ในวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่สั่งให้กระทรวงพาณิชย์ กำกับ ติดตามและควบคุม รายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานการระบายสินค้ามูลค่าสินค้าคงเหลือให้ ครม. ทราบทุกวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป จนกว่าหนี้คงค้างจะได้ชำระครบถ้วน อันนี้เป็นข้อความในหนังสือราชการนะครับ ท่านปฏิเสธผมไม่ได้ว่าไม่มี เพราะเป็นหนังสือราชการ แล้วท่านเซ็นเอง ไปถึงเลขาธิการ ครม. ด้วย ถามว่าทำไม ครม. ถึงไม่ทำตาม แล้วก็การระบายสินค้า แล้วก็พร้อมในหนังสือนั้นยังบอกว่าให้ท่านรายงานการระบายสินค้าและสินค้าคงเหลือให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) และสำนักงบประมาณทราบทุกรายไตรมาส แถมมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ให้กรมการค้าต่างประเทศรายงานความคืบหน้าในการระบายข้าวและปริมาณสินค้าคงเหลือ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคให้ ครม. ทราบเป็นระยะ ๆ แต่ไม่น้อยกว่าปีละ ๓ ครั้ง ถามผ่านท่านประธานถึงกระทรวงพาณิชย์ว่า ทำไมถึงไม่ดำเนินการ แล้วทำไมถึงกล้าฝ่าฝืนมติ ครม. แล้วก็ข้อสำคัญ จากหนังสือ ๒ ฉบับนั้น ผมสงสัยว่ารัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน รวมทั้งท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านไม่ทราบหรือครับว่าระบายข้าวไปได้เท่าไร หรือเขาปิด กระทรวงพาณิชย์ปิด ปิดแม้กระทั่งรองนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตรงนี้แหละครับ คือเราอยากรู้ แล้วท่านก็บอกว่าเป็นปัญหา ไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้ เพราะว่าถ้าเปิดเผยแล้วก็จะมีปัญหา แล้วก็จะมีคนรู้ ประเทศต่าง ๆ เขาก็จะรู้ แล้วก็จะกดราคาข้าว อันนี้คือเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตอบกระทู้ในสภา

แล้วก็ข้อที่ ๒ การปิดบัญชีโครงการ การปิดบัญชีโครงการนี้ก็เป็นปัญหาของนโยบายจำนำข้าวมาทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ มาจนถึงป่านนี้ ท่านไม่สามารถปิดบัญชีโครงการ แต่ว่าในหนังสือที่ท่านเขียนถึงเลขาธิการ ครม. เสนอให้รัฐบาลจัดทำรายงานการเงินและปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกทุกโครงการเป็นรายโครงการให้แล้วเสร็จในเวลา ๑ ปี แล้วให้รัฐสภาเพื่อบันทึกเป็นบทเรียนสำคัญ แล้วก็เช่นเดียวกับหนังสือราชการของทั้ง ๒ รัฐมนตรีที่เสนอให้ อ.ต.ก. อคส. และกระทรวงพาณิชย์ร่วมกันปิดบัญชีโครงการเบื้องต้นให้แล้วเสร็จโดยเร็วภายใน ๓ เดือนนับจากวันสิ้นรอบการรับจำนำ แล้วก็ส่งต่อให้กับคณะอนุกรรมการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกตามนโยบายรัฐบาลดำเนินการ แล้วก็รวมให้ ธ.ก.ส. แยกบัญชีดำเนินการสำหรับโครงการรับจำนำข้าวเปลือกปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๕๖ ด้วย ปิดบัญชีโครงการ หนังสือ ๒ ฉบับที่ท่านทำนี้ผมต้องขอบคุณข้าราชการกระทรวงการคลังที่ทำหนังสือให้กับท่านรัฐมนตรี ๒ ท่านเซ็น ข้อความเหมือนกันเลย เหมือนกับคล้าย ๆ เขียนมาจากแหล่งเดียวกัน แต่ว่าด้วยความเจตนาที่ดีต่อประเทศชาติ ผมยกเครดิตให้กับข้าราชการกระทรวงการคลัง แล้วก็ผมให้เครดิตกับทางท่านรองนายกรัฐมนตรี แล้วก็ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังด้วยว่าท่านกล้าเซ็นแล้วก็เปิดเผยหนังสือด้วย ตรงนี้ล่ะครับก็คือคำถามว่า แล้วทำไมมีอย่างนี้ มีเสนอตั้งมากมาย แต่ทำไมไม่ทำ ท่านติดขัดอยู่ที่ปัญหาอะไร เพราะว่าผมเองผมไม่ได้คัดค้านนโยบายจำนำข้าวแบบหัวชนฝา แต่ผมเห็นว่าบางส่วนเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าต้องปรับอีกเยอะเลย แล้วก็เป็นนโยบายที่รัฐบาลหาเสียงไว้ก็ต้องทำ ก็มีความจำเป็นที่จะต้องทำ แต่ทำแล้วท่านแก้ไขได้ เพราะว่าเงิน ๖ – ๗ แสนล้านบาทเป็นเงินมากมายมหาศาล เกือบจะถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณของปี ๒๕๕๖ ด้วยซ้ำ ----------

เงินเยอะมากนะครับ ถ้าท่านขาดทุน ผมไม่รู้ว่าขาดทุนเท่าไร เพราะขายไม่ได้ ขายได้เฉพาะภายในประเทศแล้วก็ให้ทำโครงการเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็เป็นประโยชน์ต่อบริษัทที่ขายข้าวถุงในเมืองไทย อันนั้นเขาได้ประโยชน์แน่ เขาประมูลไปราคาถูก ๆ เพราะว่าข้าวเกิน ๓ ปี ราคาต่ำลงมามาก เขาได้กำไรครับ เขาได้หมุนเวียนเพราะข้าวก็ปนกัน อันนี้คือทุจริตแบบหนึ่ง ผมไม่มีเวลาที่จะพูดเรื่องการทุจริต ผมพูดแต่เพียงว่าท่านเสนอวิธีการ นโยบาย แล้วก็การระบายข้าว แล้วก็ตัวเลขของข้าวที่เหลือ ท่านเสนอไปหมดเลย แต่ไม่มีการกระทำ เพราะว่าถ้ามีการปิดบัญชี มีการกระทำตามที่ท่านเสนอ ผมว่าโครงการนี้ไม่มีปัญหาหรอก เราก็ได้ติดตามดูว่าขายข้าวไปได้มากน้อยแค่ไหน แล้วเป็นปัญหาอย่างไร ราคา ๑๕,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับข้าวเปลือกที่เราจำนำไว้สูงกว่าราคาที่ควรจะเป็นมาก เพราะว่าราคาเกินราคาปกติไปถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์ มีข้อเสนอว่าให้เกินไปแค่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นราคาตรงนี้ท่านก็เสนอไปเองว่าให้ตั้งราคาที่สมเหตุสมผล ท่านพูดเองนะครับว่า ให้ตั้งราคาที่สมเหตุสมผล ทั้งหมดแล้วก็คือว่าไม่ต้องไปหาข้อมูลที่อื่นเลย หาจากหนังสือของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรองนายกรัฐมนตรี แล้วก็รัฐมนตรีช่วยว่าการ ๒ ฉบับเท่านั้น แล้วก็บอกให้รัฐบาลทำตามนี้ ให้ ครม. ทำตามนี้ ก็จบครับ ไม่มีอะไรมากกว่านั้นนะครับ

เพราะฉะนั้นสุดท้ายนี้ผมก็ขอเวลาท่านอีกนิดเดียวก็คือว่า ผมเป็นห่วงว่านโยบายนี้จะกระทบต่องบประมาณรายจ่ายของประเทศที่ต้องมาใช้ในโครงการ แล้วก็เป็นภาระต่อหนี้สาธารณะแบบปลายเปิด เกษตรกรรายย่อยแทบไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อโครงการ รัฐบาลกำลังพาเศรษฐกิจไทยไปสู่สภาวะความเสี่ยงสูงขึ้นทุกที ขอให้ทบทวนนะครับ ท่านทำแล้วครับ ท่านทำแล้วท่านได้ทำตามที่สัญญากับประชาชนไว้แล้ว แล้วก็ประชาชนก็ฝากบอกมาว่าเป็นโครงการที่ ๓ ต ต แรก คือตกเขียว สัญญาทางการเกษตร เป็นที่พึงพอใจของทั้ง ๒ ฝ่าย คือรัฐบาลกับชาวนา แล้วก็ตีเมืองขึ้นนำเจ้าของโรงสีและชาวนาเข้ามาเป็นพวกสำหรับการเลือกตั้ง แต่ว่าสุดท้ายคือใต้โต๊ะครับ เขาฝากมาครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปจะเป็นท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ นะครับ แต่ก่อนที่จะให้อาจารย์ประเสริฐอภิปราย ผมขอแจ้ง ๕ ลำดับถัดไป เพื่อที่ท่านจะได้เตรียมตัว ประกอบด้วย ท่านมณเฑียร บุญตัน ท่านสุธรรม พันธุศักดิ์ รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธุ์เจริญวรกุล ท่านพิเชต สุนทรพิพิธ และท่านสุรจิต ชิรเวทย์ จะเป็น ๕ ลำดับถัดไปนะครับ เชิญอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ๑๐ นาทีครับ

รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ขออนุญาตที่จะอภิปรายแล้วก็ตั้งข้อสังเกตการดำเนินงานของรัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาราคาสินค้าการเกษตร และโดยเฉพาะปัญหาราคาสินค้าเกษตรที่เป็นพืชหลักของทางภาคใต้แล้วก็กำลังขยายตัวอย่างมากมายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งภาคเหนือ แม้กระทั่งภาคกลางบางส่วน และภาคตะวันออกด้วย รวมแล้วก็คือเป็นพืชเกษตรที่มีความสำคัญไปทั้งประเทศ แต่ปัญหาหลักอยู่ที่ภาคใต้ และรองลงมาก็ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็คือเรื่องของยางพารา ปัญหาราคายางพาราตกต่ำ และปัญหาการที่รัฐบาลเข้าไปพยายามจัดทำโครงการที่เรียกว่ารักษาเสถียรภาพราคายางพารา หรือพูดอีกนัยก็คือการแทรกแซงราคายาง หรือจะเรียกว่าพยุงราคายางก็เป็นได้ แต่ว่าชื่อที่ทางรัฐบาลได้ดำเนินการไปนั้นคือโครงการรักษาเสถียรภาพราคายางพารา ท่านประธานที่เคารพ เรื่องของราคายางพาราตกต่ำมีมาตั้งแต่ปลายปีที่แล้ว แล้วก็ต่อเนื่องมาจนถึงสุดท้ายนี้ ทางเกษตรกรก็รู้สึกว่าราคายางพาราค่อนข้างจะตกต่ำเกินไปแล้ว ----------

เพราะจริง ๆ แล้วภาวะในการผลิตยางพาราในขณะนี้ ถ้าหากว่ายางพารามีราคาอยู่ที่ประมาณสัก ๑๐๐ บาท ก็ถือว่าพอจะอยู่ได้แล้ว แต่เกษตรกรหรือผู้คนในระบบก็ถือว่าพอจะเป็นไปได้ในระดับหนึ่ง เพราะว่าขณะนี้ต้นทุนผลิตยางพาราสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะเรื่องของปุ๋ย ปุ๋ยนี่ขึ้นกันจนขนาดหนักเลยในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา จาก ๗๐๐ - ๘๐๐ บาท ขึ้นเป็น ๑,๐๐๐ บาท ในปุ๋ยคุณภาพแล้วก็ในสูตรอันเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนี้เมื่อราคายางพาราตกต่ำลงมาก็มีปัญหา ในช่วงประมาณต้นปีนี้ก็ได้เกิดปัญหาที่เกษตรกรในจังหวัดสงขลาได้ปิดถนน เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ เกษตรกรไม่พอใจเรื่องราคายางพาราเริ่มจะตกต่ำ และเริ่มตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ในที่สุดก็ไปปิดถนนที่อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ซึ่งในวันนั้นทางรัฐบาลก็ได้ส่งผู้แทนลงไป จำไม่ผิดก็ดูเหมือนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในขณะนั้นกับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ได้ลงไป แล้วในที่สุดก็เหมือนกับได้ไปตกลงกันว่าจะพยายามรักษาราคายางเอาไว้ที่ ๑๒๐ บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งจากวาทกรรมอันนั้นก็ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เพราะว่าในราคา ๑๒๐ บาทต่อกิโลกรัมเป็นราคาที่ถ้าว่าไปแล้วก็รู้กันอยู่ว่าเป็นราคาที่เราพูดกันได้ จะตั้งกันได้ครับ แต่ในภาวะการตลาดทั่วไปเขาจะเล่นด้วยหรือไม่ เพราะยางไม่ใช่แค่ผลิตแล้วเราก็ใช้กันอยู่ภายในประเทศ ทุกอย่างแปรรูปภายในประเทศหมดทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งจริง ๆ แล้วยางที่ผลิตขึ้นมาได้ใช้อยู่ในประเทศประมาณ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ นอกนั้นต้องส่งออกทั้งหมด พอไปตั้งราคากันเองแบบนี้แล้วถามว่าใครจะเล่นด้วย ประเทศที่จะร่วมกับเรา ประเทศมาเลเซียเล่นด้วยไหม ประเทศอินโดนีเซียจะเล่นด้วยไหม ซึ่งถือว่าเป็นประเทศร่วมกันอยู่ในเรื่องของการค้ายางก็ลำบากนะครับ ในที่สุดเมื่อเรื่องเข้ามาสู่มติ ครม. ก็ออกมาเหลือ ๑๐๐ บาทต่อกิโลกรัม ก็ดูเหมือนว่าจะพอฟังได้อยู่ ๑๐๐ บาทต่อกิโลกรัมนี้ก็ถือว่าเกษตรกรก็พอรับได้แล้วล่ะ พออยู่ไหวกับต้นทุนการผลิตยางที่ผมได้เรียนไปแล้ว แต่ในที่สุดเอาเข้าจริง ๆ แล้วจะทำให้ราคายางอยู่ที่ ๑๐๐ บาทต่อกิโลกรัม ก็คือสร้างโครงการรักษาเสถียรภาพยางพาราขึ้นมาก็เลยปรากฏว่ารัฐบาลก็ได้อนุมัติเงินลงไปจำนวน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อให้ไปพยุงราคารักษาเสถียรภาพไว้ที่ ๑๐๐ บาทต่อกิโลกรัม ทีนี้ในการดำเนินการเพื่อจะให้ได้ ๑๐๐ บาทต่อกิโลกรัมนี้ก็เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย จากการที่ ครม. อนุมัติเงินลงไป ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท แบ่งให้องค์การสวนยางไป ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ไปบริหารจัดการ

ไปรับซื้อยาง แล้วก็อีก ๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็ให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไปบริหารจัดการให้กลุ่มสหกรณ์ไปยืม ไปดำเนินการใด ๆ ทีนี้ปรากฏว่าเงินที่จัดสรรลงไปนี้เมื่อไปดำเนินการแล้วก็เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งด้วยเวลาอันจำกัดผมก็ขออนุญาตที่จะเรียนว่าอยากจะยกประเด็นสำคัญ ๆ มาให้เห็น และถ้าเป็นไปได้อยากให้รัฐบาลรีบดำเนินการแก้ไขนะครับ

ปัญหาแรก ก็คือว่าการที่จะไปขายยางให้กับองค์การสวนยางเพื่อใช้เงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท จะต้องไปให้สถาบันเกษตรกร จะเป็นสหกรณ์ในรูปแบบต่าง ๆ สหกรณ์โรงรมยาง สหกรณ์การเกษตร ตอนหลังนี้ได้ขยายไปถึงสหกรณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอะไรต่าง ๆ เข้าไปดำเนินการร่วมด้วย จะต้องเป็นสหกรณ์เหล่านี้เท่านั้นที่จะสามารถเอายางไปขายให้กับองค์การสวนยาง หรือเรียกว่า อ.ส.ย. ได้ ซึ่งปรากฏว่าในการดำเนินการนี้ในส่วนที่เป็นสหกรณ์และสมาชิกสถาบันเกษตรกรต่าง ๆ ดำเนินการอยู่ก็พอเป็นไปได้ครับ แต่เกิดกรณีปัญหาก็คือมียางสวมสิทธิ อันนี้แหละที่เป็นปัญหายางสวมสิทธิส่วนนี้เป็นเรื่องที่พูดกันอื้ออึงโดยเฉพาะในภาคใต้ ซึ่งมีปัญหาเรื่องนี้อยู่มาก ก็คือมีเรื่องของการที่หลายฝ่ายพยายามเข้าไปใช้สิทธิ ไปซื้อยางราคาถูกจากเกษตรกรมา -----

เกษตรกรร้อนเงิน เกษตรกรรีบได้เงิน เกษตรกรเก็บยางไว้นานไม่ได้ก็ต้องรีบขายยาง ก็มีกลุ่มหนึ่งไปซื้อยางราคาตรงนี้ในราคาถูกจากเกษตรกร ประมาณ ๗๐ กว่าบาทต่อกิโลกรัม แล้วเอาตรงนี้ไปบีบบังคับขายให้กับกลุ่มเกษตรกร หรือสถาบันเกษตรกร พูดกันอื้ออึงในภาคใต้ โดยเฉพาะกลุ่มที่ใช้สิทธิ สวมสิทธิตรงนี้มีการอ้างอิงนักการเมือง ซึ่งตรงนี้เองจะผิดถูกอย่างไรก็ต้องไปตรวจสอบกันดู แต่ที่พูดกันมากมายกว้างขวางในภาคใต้ ผมไปที่ไหนตรงไหนในช่วงนี้มีงานทอดกฐิน มีงานแต่งงาน มีอะไรต่ออะไรเยอะ กลับไปบ้านที่จังหวัดสงขลา ไปงานวันหนึ่ง ๔ – ๕ งาน กลางคืนก็ต้องไปงานด้วย เรื่องที่พูดกันมากที่สุดก็คือ เรื่องของการสวมสิทธิโดยนักการเมือง โดยคนที่อ้างนักการเมืองก็แล้วกัน ผมไม่อยากเรียกว่าเป็นนักการเมือง แล้วมีการไปซื้อยางราคาถูกแล้วเอาไปขายให้กับกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร มีการขนยางข้ามจังหวัดกันก็มี เพื่อไปขายให้กับกลุ่มหรือสถาบันเกษตรกรที่อยู่ต่างจังหวัดออกไปอีก แล้วสถาบันเกษตรกรเหล่านั้นก็อ้างว่าถูกบีบถูกบังคับมาอะไรมา ไม่รับ ไม่ซื้อก็ไม่ได้เดี๋ยวเงินเขาจะไม่มา นี่คือปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะฉะนั้นอยากจะให้ทางรัฐบาลได้รีบไปแก้ไขปัญหานี้โดยด่วน

ประการที่ ๒ ก็คือว่าขณะนี้องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) ได้รับเงินไปหมื่นล้านบาท หมดแล้วครับ เงินที่จ่ายผ่านธนาคารหรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไป ส่วนหนึ่งก็ไปให้สถาบันเกษตรกรยืม อีกส่วนหนึ่ง อ.ส.ย. ก็ไปขอใช้อย่างอื่นด้วยก็หมดอีกแล้วเช่นเดียวกัน ทราบมาว่ารัฐบาลได้อนุมัติเงินเข้าไปอีกจำนวน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ให้เบิกจ่าย ๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ขณะนี้ก็ยังไปไม่ถึงไหน มียางที่ได้ถูกจำหน่ายออกไปแล้วจำนวนมาก แต่ยังไม่ได้รับเงิน องค์การสวนยางก็ไม่มีเงินที่จะจ่ายให้สถาบันเกษตรกร และที่สำคัญมียางจำนวนมากค้างอยู่ที่โรงรม ทั้งโรงรมขนาดเล็กของสถาบันเกษตรกรและโรงรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ จนเกิดปัญหาไฟไหม้โรงรมยางที่นาบอน ที่จังหวัดนครศรีธรรมราชขึ้นมา ซึ่งมีการพูดกันอื้ออึงว่าไปเชื่อมโยงกับเรื่องของการที่ว่า โรงรมยางแห่งนี้เป็นโรงรมยางที่ อ.ส.ย. รับซื้อยางแล้วเอาไปฝากไว้ ก็เลยมีคำถามขึ้นมาว่าแล้วไหม้เพราะอะไร สอบสวนเบื้องต้นบอกว่าไฟฟ้าลัดวงจร สอบสวนให้ลึกได้ทำกันหรือไม่ แต่เรื่องการไหม้โรงรมยางในภาคใต้ ซึ่งไหม้กันมาเป็นประวัติศาสตร์แล้ว ไม่ได้มาจากเรื่องไฟฟ้าลัดวงจรสอบเข้าไปลึก ๆ ไปเรื่องอื่น เรื่องสต๊อกที่ค้าง เรื่องสต๊อกลม

เรื่องสต๊อกที่ไม่มีจริง แล้วในที่สุดก็เลยกลายเป็นว่า เพราะต้องการที่จะแก้ปัญหาเรื่องยาง ไม่ได้มีจริงอยู่ในสต๊อกเหล่านั้น เพราะฉะนั้นในกรณีของไฟไหม้โรงรมยางที่นาบอน สอบสวนให้ลึก สอบสวนให้จริงมากกว่านี้ ซึ่งเรื่องนี้สมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่งได้ทำหนังสือไปยังคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องให้ไปช่วยตรวจสอบติดตามแล้ว ผมขออนุญาตอีกนิดเดียวด้วยเวลาอันจำกัด เพราะฉะนั้นมีเสียงเรียกร้องจากเกษตรกรมามากมายว่าถ้าเป็นไปได้

ประการที่ ๑ ก็คืออยากให้รัฐรีบจ่ายเงินที่ยังค้างอยู่โดยด่วน เพราะระบบกลไกในการจัดซื้อยางขณะนี้สับสนวุ่นวายหมดเลย เพราะเงินไม่ได้ลงไป เงิน ๕,๐๐๐ ล้านบาท ที่จะจ่ายไปเป็นก้อน ๆ อย่างที่ว่า ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ยังไม่ไป อาจจะเพราะว่าเปลี่ยนรัฐมนตรีก็ได้ เพราะกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เปลี่ยนหมด แล้วอาจจะต้องตั้งหลักกันใหม่หรืออย่างไรก็แล้วแต่ แต่ขอให้รีบดำเนินการ

ประการที่ ๒ ขออนุญาตท่านประธานอีกนิดเดียว ก็คือเรื่องของการเปิดเผยสัญญาและรายชื่อกลุ่มที่ขายยาง ว่าเป็นยางของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรนั้นจริงจังมากน้อยแค่ไหน มีใครไปสวมสิทธิบ้างหรือไม่ ประการใด มีการขนยางข้ามจังหวัดกันถึงขนาดนั้นหรือไม่ ประการใด มีรูปอยู่ ผมไม่ได้ขออนุญาตที่จะโชว์ก็เลยไม่ได้โชว์ตรงนี้ ขนยางกันเป็นขบวนข้ามจังหวัด เพื่อไปสวมสิทธิกันที่ไหนก็แล้วแต่ที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย

ประการที่ ๓ สถานที่ในการเก็บยาง ขอให้รีบไปตรวจสอบดูแลโดยด่วน เพราะยางแผ่นรมควันชั้น ๓ นี่ที่เข้ามาในกระบวนการมากมายนี้ กระบวนการรักษาเสถียรภาพมากมายนี้เก็บไว้นานไม่ได้ครับ เก็บไว้แล้วจะติดกัน แล้วในที่สุดคุณภาพจะเสียหมด ขึ้นราด้วยอะไรด้วย ถึงแม้จะรมควันมาแล้วอะไรแล้วแต่รักษาไว้ได้ไม่นาน ตอนนี้ยางเหล่านี้กำลังเสียหายและราคาก็จะตก เอาไปจำหน่ายต่อเป็นยางราคาถูก หาที่เก็บยางอย่างไร สอบสวนเรื่องไฟไหม้โรงเก็บยางที่ อ.ส.ย. เอายางไปฝากไว้ ให้สอบสวนให้ชัดเจนออกมาให้เป็นที่ประจักษ์ เพราะเป็นที่เล่าลือมากเลยในเรื่องนี้ อย่างที่ผมเรียนไปแล้ว

ประการสุดท้าย ก็คือว่าเสียงเรียกร้องจากเกษตรกรให้ยกเลิกโครงการนี้โดยด่วนเพราะราคายางไม่กระเตื้องขึ้นเลย ตอนนี้ในความเป็นจริงราคาอยู่ที่ ๘๐ บาท ไม่ได้เป็น ๑๐๐ บาทอย่างนั้น และเมื่อจะต้องไปรักษาเสถียรภาพยางต่างกันถึง ๒๐ บาท ถ้าขืนให้ทำอย่างนี้ต่อรัฐจะเสียเงินอีกมากมาย และก็จะเกิดความเสียหายกับระบบกลไกการตลาดยางอย่างมากมายด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ที่เกษตรกรเรียกร้องมาก็คือให้รีบแก้ปัญหาเงินที่ค้างและก็น่าจะต้องเปลี่ยนแปลงระบบนี้ โดยการยกเลิกการเข้าไปจัดซื้อในลักษณะนี้และจัดระบบให้สถาบันเกษตรกรเป็นผู้กู้ยืมเงิน จะยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือเงินจากที่ใดก็แล้วแต่ที่รัฐพึงจัดสรรผ่านระบบสถาบันการเงินลงไปได้ แล้วให้กลุ่มเกษตรกรให้สถาบันเกษตรกร จะเป็นสหกรณ์หรือรูปแบบใดก็แล้วแต่ไปจัดระบบกู้เงินผ่านสถาบันการเงินเหล่านี้ แล้วให้สถาบันเกษตรกรเหล่านี้ไปจัดการในระบบซื้อขายกันเองเป็นกลไกตลาดเสรี ซึ่งจะทำให้ระบบการตลาดยางพาราไม่ได้เกิดความเสียหายอย่างกรณีที่โครงการรักษาเสถียรภาพยางพาราที่เข้าไปแทรกแซงอยู่ในขณะนี้แล้วระบบกลไกการตลาดเสียหายอย่างมากมาย ก็ขออนุญาตด้วยข้อจำกัดของเวลาไว้เพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีท่านรัฐมนตรีมาฟังการอภิปรายของสมาชิกเพิ่มอีก ๓ ท่าน ได้แก่

ท่านที่ ๑ ท่านชัชชาติ สิทธิพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ท่านที่ ๒ ท่านยุคล ลิ้มแหลมทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ท่านที่ ๓ ท่านยุทธพงศ์ จรัสเสถียร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ต่อไปเชิญท่านมณเฑียร บุญตัน ๑๐ นาทีครับ

นายมณเฑียร บุญตัน : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านและท่านรัฐมนตรีที่ได้กรุณาให้เกียรติกับวุฒิสภา เราก็จะทำหน้าที่ตามครรลอง

ที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ ผมต้องขอขอบคุณรัฐบาลไทยในการที่ให้การสนับสนุนการเป็นเจ้าภาพการจัดการประชุมสหภาพคนตาบอดโลก ครั้งที่ ๘ และสภาระหว่างประเทศเพื่อการศึกษาของคนพิการทางการเห็น ซึ่งได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและก็ประสบความสำเร็จได้รับการยอมรับจากผู้มาร่วมประชุมทั่วโลก ๑,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีศักยภาพในการที่จะดำเนินการด้านอำนวยความสะดวกแก่คนพิการ ผมอยากจะให้บรรยากาศของห้องรับแขก ก็คือการจัดการประชุมต้อนรับแขกจากทั่วโลกกลายเป็นบรรยากาศที่พี่น้องคนพิการไทยทั่วประเทศได้รับประโยชน์ ผมอยากจะเห็นสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นอุปสรรค ไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ตึกรามบ้านช่อง ขนส่งสาธารณะ ระบบข้อมูลข่าวสาร การสื่อสารไอซีที (ICT) ซึ่งขณะนี้เราก็มีกฎหมายที่เป็นกฎหมายที่ก้าวหน้าที่สุดในอาเซียนแล้ว แต่ว่าการบังคับใช้ดูเหมือนจะฝืดเคืองล่าช้าเหลือเกิน ก็ขอเรียนฝากไว้เรื่องการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากว่ามีญัตติเกี่ยวกับเรื่องจำนำข้าว ผมจะขอเรียนสักเล็กน้อย ผมเองไม่ได้มีความถนัดในเรื่องนี้ แต่ว่ามีประเด็นที่ห่วงใย มีหลายท่านพูดถึงเรื่องปัญหาการขาดทุนไปแล้ว มีหลายท่านพูดถึงเรื่องปัญหาการทุจริต ซึ่งมีความห่วงใย ผมเองก็พลอยดีใจกับพี่น้องชาวนา เพราะผมเป็นลูกชาวนามีชาวนาหลายคนก็มีความหวังว่าจะสามารถลืมตาอ้าปากได้ด้วยนโยบายรับจำนำข้าว แต่ผมไม่แน่ใจว่าการรับจำนำในราคาที่สูงกว่าราคาในท้องตลาดนั้นเราจะมีความสามารถแบกรับภาระไปได้สักเท่าไร ----------

เพราะว่าจำนวนเงินที่ขายข้าวได้นั้นแน่นอนว่าจะต้องมีการขาดทุน และถ้าจะต้องมีการขาดทุนต่อเนื่องหลายปีท่านจะเอาเงินที่ไหนมาสนับสนุน และสิ่งที่ผมเป็นห่วงที่สุดขณะนี้ก็คือเรื่องของการสูญเสียทรัพยากร ก็คือข้าวซึ่งเป็นทรัพยากรด้านอาหารที่มีคุณค่ามาก มีประโยชน์มากสำหรับมนุษย์ แต่การที่เราเก็บข้าวไว้ในสต๊อกเป็นเวลาช้านาน อาจจะทำให้คุณภาพของข้าวนั้นเสื่อมลง แทนที่จะเกิดประโยชน์ทางโภชนาการต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน การเก็บข้าวไว้นาน ๆ เพราะเราขายไม่ออก นอกจากเราจะต้องขาดทุนในเรื่องเม็ดเงินแล้ว เรายังจะสูญเสียทรัพยากรอันทรงคุณค่านี้ไป อันนี้ผมคิดว่าเป็นการสูญเสียที่มากยิ่งการทุจริต เป็นการสูญที่มากยิ่งกว่าการขาดทุนเป็นเม็ดเงิน ขอให้ท่านได้กรุณานำเรื่องนี้ไปพิจารณาด้วยว่าเราจะป้องกันหรือเราจะลดภาระความเสี่ยงในการสูญเสีย หรือเรื่องของเวสท์ (Waste) ที่ผมคิดว่าเป็นความน่ากลัวอันใหญ่หลวงกว่าเรื่องของการขาดทุนด้วยเม็ดเงินหรือการทุจริตยิ่งกว่า ๒ อย่างที่กล่าวมาแล้ว

เรื่องต่อไปที่ผมอยากจะเรียนสอบถามแล้วก็อภิปรายด้วยก็คือ จากการที่รัฐบาลได้มีนโยบายที่จะปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้กับเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๑ ในการแจกเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต (Tablet) นั้น ปรากฏว่าจนถึงขณะนี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องของความเสมอภาค ความเป็นธรรมในการนำเทคโนโลยีดังกล่าว ปรากฏว่าเด็กพิการหลายกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นคนพิการทางการเรียนรู้หรือการอ่าน คนพิการทางการเห็นหรือกระทั่งคนที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ ในการเรียนรู้ ไม่ได้รับประโยชน์จากเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เป็นเพราะว่าการกำหนดสเปก (Spec.) การจัดทำทีโออาร์ (TOR) นั้นไม่ได้คำนึงถึงความครอบคลุมเกี่ยวกับการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ของเด็กนักเรียนทุกกลุ่ม ผมจึงอยากจะเสนอว่าในการจัดทำทีโออาร์ในปีต่อไป ขอให้ท่านได้กรุณาพิจารณาถึงความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย เพราะว่าความเป็นธรรมและความเท่าเทียมการลดความเหลื่อมล้ำผมเข้าใจว่าเป็นนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านได้คำนึงถึงเรื่องนี้ตั้งแต่การจัดทำทีโออาร์ ไม่ว่าท่านจะเลือกแท็บเล็ตค่ายใด มีช่องทางในการที่จะแก้ปัญหาเรื่องการเข้าถึง เทคโนโลยีมีอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าท่านอาจจะขาดผู้เชี่ยวชาญ ขาดผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการที่จะไปพิจารณาในเรื่องเหล่านี้

ประการที่ ๒ ก็คือเรื่องของเนื้อหา ปรากฏว่าขณะนี้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำเอาหนังสือที่เป็นบทเรียน เป็นอิเล็กทรอนิกส์ บุค (Electronic book) ไปลงในแท็บเล็ตนั้นไม่ได้มีการเตรียมการที่จะจัดทำคอนเทนท์ (Content) หรือเนื้อหาหนังสือนั้นให้เป็นมาตรฐานที่เอื้อต่อการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ของคนทุกกลุ่ม เช่น คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น หนังสือส่วนใหญ่ไม่สามารถสืบค้นได้ เพราะอยู่ในรูปแบบของไฟล์ (File) ที่เป็นพีดีเอฟ (PDF) ซึ่งเป็นอุปสรรคในการสืบค้น ผมขอเรียนเสนอเลยนะครับว่า ควรจะต้องมีการกำหนดมาตรฐานของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นมาตรฐานเปิดที่สามารถสืบค้นได้ เช่น ขณะนี้มาตรฐานเปิดที่เป็นสากลและได้รับการยอมรับจากวงการสื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์และบริษัทไอซีทีขนาดใหญ่หลาย ๆ บริษัททั่วโลก ก็คือ อีพอบ (EPOP) ที่เรารู้จักกันดีก็คืออีพอบ ๓ (EPOP 3) ซึ่งเป็นมาตรฐานใหม่ ผมคิดว่าถ้าเรากำหนดมาตรฐานที่ดีเราก็จะสามารถจัดเก็บ เรียบเรียงหรือกระทั่งเผยแพร่สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้และใช้ประโยชน์ได้ร่วมกัน จะเป็นการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมการเรียนรู้ไปถึงชั่วลูกชั่วหลาน เพราะมาตรฐานเหล่านี้เป็นมาตรฐานเปิด ขอให้ท่านได้โปรดพิจารณานำไปกำหนดเป็นนโยบายตั้งแต่ปีต่อไปเลยนะครับ

ประการที่ ๓ ก็คือนโยบายในเรื่องของการที่จะลดความสิ้นเปลืองในการจัดทำเอกสาร จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นในสภาแห่งนี้ก็ดี ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ก็ดี ปีแล้วปีเล่าได้มีการผลิตเอกสารที่เป็นกระดาษ ผลิตแล้วเอกสารเหล่านั้นไม่ใช่เป็นเอกสารที่จะจัดเก็บ เป็นเอกสารในขั้นพิจารณา เมื่อพิจารณาแล้วก็โยนทิ้งถังขยะหรือนำไปขาย -----

ปีหนึ่งผมเชื่อแน่ว่ามีค่ากระดาษที่จะต้องสิ้นเปลืองไปหลายล้านบาท กฎหมายแต่ละฉบับในสภานี้ก็เช่นกันใช้งบประมาณในการผลิตเอกสารร่างที่เป็นกระดาษหลายล้านบาท ถ้าเราจะสามารถปฏิรูประบบการจัดทำเอกสาร เริ่มต้นตั้งแต่การแก้ไขระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยสารบัญ เพื่อหันไปใช้เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ อันนี้ก็เช่นกันครับ เราควรจะต้องมากำหนดรูปแบบมาตรฐานสื่ออิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติให้เป็นมาตรฐานที่ไม่มีความเหลื่อมล้ำ เป็นมาตรฐานเปิดและเป็นสากล ถ้าเราสามารถทำอย่างนี้ได้ ระบบการจัดเก็บเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การส่งต่อเอกสารเหล่านี้ไปสู่ชั่วลูกชั่วหลานก็จะทำอย่างเป็นระบบ จะเป็นการลดความสิ้นเปลืองอันเกิดจากเอกสารกระดาษ จะเป็นการลดภาวะโลกร้อน จะเป็นการทำให้ระบบของรัฐนั้นมีความเบา มีความคล่องและมีความยั่งยืนยิ่งขึ้น

ประการที่ ๔ ผมต้องขอขอบคุณทางกระทรวงการต่างประเทศ ท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่ได้มีความจริงจังเกี่ยวกับเรื่องของการปฏิบัติตามพันธกรณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผมให้ความสนใจก็คืออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ซึ่งคนไทยคือตัวกระผมเองในฐานะผู้แทนจากประเทศไทยเพิ่งจะได้รับเลือกเป็นกรรมการสิทธิคนพิการแห่งสหประชาชาติ ซึ่งส่วนหนึ่งก็คือการรณรงค์หาเสียงทั้งจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ จนทำให้ประเทศไทยเราได้รับเลือกในคะแนนที่สูงสุดในบรรดาผู้ลงสมัครทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าสิ่งที่เป็นสาระยิ่งกว่าการได้เป็นกรรมการระหว่างประเทศก็คือการปฏิบัติตามพันธกรณี ขณะนี้ยังปรากฏว่าประเทศไทยเรานั้นยังไม่ได้ให้สัตยาบันในพิธีสารเลือกรับตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ ทั้ง ๆ ที่พิธีสารเลือกรับนั้นเป็นสิ่งที่กฎหมายภายในประเทศของเรานั้นก็รองรับอยู่แล้ว พิธีสารเลือกรับนั้นเปิดช่องให้กรรมการระหว่างประเทศสามารถสื่อสารกับคนภายในประเทศได้ ซึ่งกรณีคนพิการนั้นกลไกภายในประเทศก็สามารถรองรับได้ ซึ่งถ้ากลไกในการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของคนภายในประเทศประสบความสำเร็จก็ไม่จำเป็นที่คนในประเทศจะต้องไปร้องเรียนต่อกรรมการระหว่างประเทศ กรณีอย่างนี้เราได้เคยให้สัตยาบันในอนุสัญญาอื่น เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบต่อสตรี เราก็ให้สัตยาบันไปแล้วก็ไม่ได้เกิดปัญหาใด ๆ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กก็ได้ให้สัตยาบันไปแล้วในพิธีสารเลือกรับ

ประการที่ ๕ ขอประทานโทษครับท่านประธานผมขออนุญาตเพิ่มเติม เล็กน้อยเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เรื่องของสิทธิในการอ่านของคนพิการนั้นเป็นปัญหา ขณะนี้ การนำเอางานอันเป็นลิขสิทธิ์ ซึ่งอยู่ในรูปแบบที่ไม่สามารถเข้าถึงได้มาทำซ้ำดัดแปลง ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานอันเป็นลิขสิทธิ์ข้ามชาติ ขณะนี้องค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก หรือ เวิลด์ อินทะเลคชวล พรอพเพอร์ตี้ ออร์กะไนเซชัน หรือ ดับเบิ้ลยูไอพีโอ (World Intellectual Property Organization WIPO) กำลังมีการแก้ไขสนธิสัญญาเพื่อเปิดช่องให้การนำอันมีลิขสิทธิ์มาทำซ้ำหรือดัดแปลงเพื่อประโยชน์ของคนพิการในการอ่าน ปรากฏว่ากำลังมีปัญหาครับ ประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศคัดค้านร่างแก้ไขสนธิสัญญาดังกล่าว ประเทศไทยผมขอวิงวอนครับ ขอให้ท่านได้ให้การสนับสนุนความริเริ่มในการแก้ไขสนธิสัญญานี้ เพื่อประโยชน์ของคนพิการไทย เพื่อประโยชน์ของประเทศไทย ในการที่เราจะสามารถเข้าถึงเนื้อหาสาระของหนังสือซึ่งเป็นภาษาต่างชาติ ซึ่งเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ ถ้าเราสามารถทำได้จะได้รับการยกย่องสรรเสริญจากคนพิการและผู้ด้อยโอกาสทางการอ่านอีกเป็นจำนวนมากครับ

ประการที่ ๖ ท่านประธานครับ สุดท้ายแล้วครับ จากการที่ประเทศไทยมีกฎหมายด้านคนพิการที่ก้าวหน้าที่สุดในอาเซียน แต่ขณะนี้ตกอยู่ในภาวะความสุ่มเสี่ยงในการที่จะถูกเข้ามาบิดเบือนเจตนารมณ์ครับ มีข่าวหนาหูว่าจากการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะเพิ่มเงินค่าตอบแทนรายวันให้ผู้ใช้แรงงานเป็นวันละ ๓๐๐ บาท ซึ่งก็ต้องขอแสดงความยินดีกับพี่น้องผู้ใช้แรงงาน เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการนั้นพยายามหาทางออกเพื่อจะลดภาระค่าใช้จ่าย โดยต่อรองมายังกระทรวงแรงงานว่าถ้าจะให้เขาเพิ่มค่าแรงให้ผู้ใช้แรงงานทั่วไปเป็นวันละ ๓๐๐ บาท ขอไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการจ้างงานคนพิการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจะได้ไหม ----------

เป็นเหตุให้มีข้อเสนอให้แก้ไขกฎกระทรวง กลับไปใช้กฎกระทรวงดั้งเดิม ก็คืออัตราการจ้างงาน กลับไปใช้ที่ ๑ ต่อ ๒๐๐ ซึ่งผมคิดว่าถ้าหากจะแก้ไขอย่างนั้น จะเป็นการถอยหลังเข้าคลอง คนพิการไม่ควรจะเป็นแพะรับบาปต่อนโยบายของรัฐบาล ขอให้รัฐบาลจงใช้มาตรการอื่นในการเป็นอินเทนซีฟ (Intensive) เป็นแรงจูงใจให้ผู้จ้างงานว่าท่านสามารถที่จะปฏิบัติตามกฎกระทรวง ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยไม่จำเป็นจะต้องไปแก้ไขกฎกระทรวงแบบถอยหลังเข้าคลอง ท่านสามารถที่จะลดหย่อนภาษีในอัตราที่เพิ่มขึ้นได้ เพราะขณะนี้ ๑ ต่อ ๑๐๐ ก็ถือว่าเป็นอัตราที่ต่ำสุดในประเทศในเอเชียแล้ว ประเทศอินเดียมีสัดส่วนการจ้างงานถึงร้อยละ ๓ ประเทศญี่ปุ่นหน่วยงานภาครัฐกำลังจะเปลี่ยนเป็นร้อยละ ๒.๕ หน่วยงานภาคเอกชนเป็นร้อยละ ๒ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลใดที่เราจะส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการ ส่งเสริมการศึกษาเพื่อให้เขาเหล่านั้นจบไปว่างงาน เพราะว่า ๑ ต่อ ๑๐๐ นี้ก็ถือว่าต่ำอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอฝากไว้ว่า รัฐบาลไม่ควรที่จะแก้ไขกฎกระทรวงแบบถอยหลังเข้าคลอง ขอให้ดำเนินการ ๑ ต่อ ๑๐๐ และถ้าเป็นไปได้ก็ปรับขึ้นเป็น ๑ ต่อ ๕๐ หรือดำเนินการทางเลือกการจ้างงานชนิดอื่น เช่น มาตรการส่งเสริมการสร้างงานตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการต่อไป ขอให้รัฐบาลได้คำนึงถึงการบังคับใช้กฎหมาย ทำสิทธิให้เป็นจริง และรัฐบาลจะได้รับความชื่นชม ได้รักการยอมรับจากพี่น้องประชาชนทุกกลุ่ม ขอบพระคุณมากท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญท่านสุธรรม พันธุศักดิ์ ๑๐ นาทีครับ

นายสุธรรม พันธุศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายสุธรรม พันธุศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหา ผมอยากใคร่ขออภิปรายในนโยบายของรัฐบาล การอภิปรายก็เป็นการที่หาข้อตำหนิซึ่งเป็นเรื่องจริงที่รัฐบาลได้กระทำมานะครับ ก่อนอื่นกระผมอยากจะใคร่ขออภิปรายในเรื่องภาคของการท่องเที่ยว ข่าวดีของการท่องเที่ยวในขณะนี้ ตามรายงานฉบับล่าสุดขององค์การการท่องเที่ยวโลกของสหประชาชาติ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ก็ระบุว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโลกเติบโตได้ดีในระยะ ๘ เดือน

ซึ่งการท่องเที่ยวทั่วโลกขณะนี้ก็ได้มีเพิ่มขึ้น ๗๐๕ ล้านคน ซึ่งเป็นการทุบสถิติโลกในปี ๒๕๕๕ ซึ่งคิดว่าสิ้นปี ๒๕๕๕ การท่องเที่ยวทั่วโลกจะไปอยู่ที่ระดับ ๑,๐๐๐ ล้านคนได้เป็นครั้งแรก โดยเฉพาะข่าวดีสำหรับประเทศไทย ประเทศไทยก็ได้ครองการท่องเที่ยวแชมป์ (Champ) ของเอเชีย ซึ่งชาวต่างชาติได้เดินทางเข้ามาสูงสุดในขณะนี้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศฝรั่งเศส ประเทศฝรั่งเศสเป็นแชมป์ของประเทศที่น่าท่องเที่ยวยอดนิยมโลกเช่นเดียวกัน ซึ่งในปีนี้ในขณะที่นักท่องเที่ยวของชาวฝรั่งเศสซึ่งอยู่ประมาณสัก ๘๐ ล้านคนต่อปี ซึ่งในปีนี้การท่องเที่ยวไทยก็จะเพิ่มขึ้นอีก ๓ ล้านคน ในปี ๒๕๕๔ ยอดนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในประเทศไทย ๑๙.๕ ล้านคน แต่ในสิ้นปี ๒๕๕๕ ก็คิดว่าจะตกที่ประมาณ ๒๒.๕ ล้านคน ----------

อย่างไรก็ตามในประเทศที่อาจจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อประเทศไทยในขณะนี้ ก็ในเรื่องของวิกฤตการณ์เศรษฐกิจในยุโรปนะครับ ซึ่งประเทศสเปน ประเทศอิตาลี และประเทศกรีซมีปัญหาในเรื่องของเศรษฐกิจ ก็ส่งผลกระทบเพราะว่าภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทยส่วนใหญ่ประมาณสัก ๔๐ เปอร์เซ็นต์มาจากภาคพื้นยุโรป แต่เราอย่างไรก็ดี ผมคิดว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนในขณะนี้ซึ่งมีพลเมือง ๑,๐๐๐ กว่าล้านคนก็ได้เข้ามาช่วยเหลืออย่างดี โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนก็ได้เพิ่มขึ้น ซึ่งมีนัยสำคัญ แต่ผมคิดว่าข่าวร้ายของการท่องเที่ยวในขณะนี้ก็เป็นข่าวที่รัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติความมั่นคงภายในราชอาณาจักร กระผมคิดว่าอันนี้จะมีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทยอย่างมากที่สุดนะครับ ซึ่งรัฐบาลเองได้ตั้งเป้าหมายรายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๕๘ นั้น ๒.๒ ล้านคน แต่ผมคิดว่าในขณะนี้เองนะครับ ในเมื่อรัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ อันนี้จะมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อการท่องเที่ยว และคิดว่าการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งในปีนี้ที่เราคิดว่าจะได้ ๒๒.๕ ล้านคน จะลดหายอยู่ประมาณสัก ๒ แสนคน ซึ่ง ๒ แสนคนนี้คิดเป็นรายได้ที่ขาดหายไปก็ประมาณสัก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทนะครับ ผมคิดว่าเรื่องการท่องเที่ยวนี้เป็นเรื่องสำคัญของระดับชาติทีเดียว รายได้ของการท่องเที่ยวถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมดจากทุกภาคก็อยู่ที่ประมาณ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ที่เข้ามาในประเทศ

ผมอยากจะเรียนอย่างนี้นะครับ นโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้กับรัฐสภาก่อนเข้าบริหารประเทศ ที่เกี่ยวกับเรื่องของภาคการท่องเที่ยวในขณะนี้ยังไม่ได้รับการปฏิบัติเต็มที่นะครับ ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ

๑.๑ การพัฒนาการท่องเที่ยว คือเสริมสร้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวที่รัฐบาลได้ตั้งนโยบายในเรื่องนี้ไว้ ในเรื่องของการคมนาคม น้ำประปา ไฟฟ้า ขยะ สุขภาพอนามัย ผมคิดว่าอันนี้รัฐบาลไม่ได้มีแผนในเรื่องของการส่งเสริมอันนี้เท่าที่ควรนะครับ อยากจะเรียนอย่างนี้ ในเรื่องน้ำประปาและไฟฟ้า ถ้าคิดว่าไม่มีการวางแผนที่แน่นอน อีก ๓ ปีข้างหน้าในเมืองท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่สำคัญ ๆ จะขาดในเรื่องน้ำ ในเรื่องไฟฟ้านะครับ

ในเรื่องต่อไปที่อยากจะเรียนว่าอย่างนี้นะครับ ขยะในบางพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศตอนนี้ ก็คือเกาะสมุยก็ตาม เกาะลันตาก็ตาม ก็ยังไม่มีเตาเผาขยะเสียด้วยซ้ำไป ในเรื่องของสุขภาพและอนามัย แล้วก็เรื่องของความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว รัฐบาลก็ไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เท่าที่ควรนะครับ กระผมอยากเรียนว่าผมได้พูดในสภานี้หลายครั้งหลายโอกาส แม้แต่เกาะลันตาเองไม่มีโรงพยาบาลขนาดใหญ่เลยนะครับ มีเฉพาะอนามัยประมาณ ๑๐ เตียงเท่านั้น สำหรับการบริการนักท่องเที่ยวซึ่งมีต่อ ๑ ล้านคนต่อปี ก็อยากจะเรียนว่ารัฐบาลควรจะให้ความสนใจในทางด้านนโยบายซึ่งรัฐบาลได้ประกาศไว้เองในเรื่องของการส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว

- ๗๐/๑

๑.๒ รัฐบาลได้ให้นโยบายว่าจะพัฒนาบูรณะและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว แล้วก็ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่มีศักยภาพเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน ในเรื่องนี้ก็ตามรัฐบาลไม่ได้ทำอะไรขึ้นมาเลย ส่วนมากรัฐบาลจะใช้แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทุนเดิมที่มีอยู่แล้ว เช่น เมืองพัทยา จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดกระบี่ เป็นต้น สำหรับแหล่งท่องเที่ยวใหม่นี้รัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมอะไรเลย โดยเฉพาะในเรื่องของการงบประมาณที่กระทรวงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยใช้งบประมาณในเชิงนโยบายที่ใช้งบประมาณที่ไปกระจุกอยู่ในบางจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่ใกล้ ๆ กรุงเทพมหานคร แล้วก็เป็นการสร้างแหล่งท่องเที่ยว สร้างสิ่งที่ดึงดูดการท่องเที่ยวที่ไม่อยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยวเลย

๑.๓ การยกระดับและรักษามาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวให้การประกอบการและดำเนินการธุรกิจเป็นไปตามมาตรฐานสากล ในเรื่องนี้ผมอยากจะเรียนว่าอย่างนี้นะครับ ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในขณะนี้ได้ประสบปัญหาและวิกฤตการเมือง ผมจะยกตัวอย่างว่าในธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่น่าสงสารมาก เพราะคิดว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ที่มีการยึดท่าอากาศยานสนามบินสุวรรณภูมิ การท่องเที่ยวก็ได้ตกต่ำมา หลังจากนั้นก็มีการเกิดการปฏิวัติรัฐประหารในปี ๒๕๔๙ การท่องเที่ยวก็ตกต่ำลงมาอีก ซึ่งนักท่องเที่ยวก็ไม่กล้าที่จะเข้ามาเที่ยวในวิกฤตการณ์ของการเมืองในประเทศอย่างนั้น หลังจากนั้นก็มีการเผาบ้านเผาเมืองในปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๕๒ แล้วในขณะนี้เองก็มีการจะแช่แข็งประเทศขึ้นมาอีก แล้วรัฐบาลก็ได้ใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคงประกาศขึ้นมา ผมคิดว่าการท่องเที่ยวก็จะทำให้ประสบปัญหาอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็อยากจะเรียนท่านประธานอย่างนี้ การท่องเที่ยวนี้เป็นเรื่องของความอ่อนไหวอย่างมาก เรื่องของนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามานี้เขาคิดคำนึงถึงเรื่องความปลอดภัย แล้วถ้าสมมุติว่าการท่องเที่ยวดรอพ (Drop) หรือว่าเกิดหยุดชะงักกว่าจะฟื้นขึ้นมาอีกต้องใช้เวลาถึง ๑ ปีและ ๒ ปีเป็นอย่างน้อย แล้วขณะนี้เองผมก็คิดว่าเรากำลังที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ถ้าเปรียบเทียบการท่องเที่ยวของประเทศมาเลเซียตอนนี้เขามีนักท่องเที่ยวของเขาถึง ๒๔ ล้านคน ในขณะของเรานี้เพิ่งจะก้าวสู่ ๒๒.๕ ล้านคน

๑.๔ รัฐบาลก็ได้ประกาศในเรื่องส่งเสริมและสนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพทั้งในและจากต่างประเทศ ผมอยากจะเรียนว่าอย่างนี้นะครับ ประเทศไทยตอนนี้เราได้ชื่อว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่ฝรั่งเขาเรียกว่า ชิพ เดสทิเนชัน (Chip Destination) ซึ่งรายได้ต่อหัวของการท่องเที่ยวประมาณวันละ ๔,๐๐๐ บาท แล้วก็เรนท์ ออฟ สเตย์ (Rent of stay) คือระยะเวลาที่นักท่องเที่ยวมาพักก็ประมาณสัก ๓ – ๔ วัน เพราะฉะนั้น รายได้ของการท่องเที่ยวเราได้รายได้ที่มาจากทัวร์ที่มีคุณภาพต่ำรัฐบาลควรจะต้องคิดถึงว่าเราจะยกระดับอย่างไรให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้มีคุณภาพยิ่งขึ้นนอกจากนั้นไม่ใช่ว่ารัฐบาลจะเขียนไว้ในนโยบายที่ผมเรียนอย่างนี้ว่า รัฐบาลเขียนไว้อย่างชัดเจนจะเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจลงตรา และการยกเว้นค่าธรรมเนียมการตรวจลงตรา ก็คือการยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่า (Visa) ที่ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศ ซึ่งผมคิดว่าเป็นนโยบายที่ผิดพลาด การที่ว่าเรายกเว้นค่าธรรมเนียม ค่าวีซ่า หรือว่าเราใช้วีซ่าที่เข้ามาตรวจลงตราในประเทศ ----------

หรือเขาเรียกว่า วีซ่า ออน อะไรเวิล (Visa on arrival) นั้น ทำให้เราได้นักท่องเที่ยวที่ไม่มีคุณภาพเข้าประเทศเลย ในขณะนี้มีประมาณ ๒๑ ประเทศที่เรายกเว้นให้เข้ามาใช้วีซ่าออน อะไรแวลได้ เพราะฉะนั้นพวกเหล่านี้ก็คือพวกนักท่องเที่ยวที่มาจากซาร์ค คันทรี (Sark country) หรือว่ามาหางานทำ หรือมาทำในเรื่องของอาชญากรที่หนีข้ามชาติมา ผมคิดว่าอันนี้ก็เป็นสวรรค์ของนักท่องเที่ยวที่เป็นอาชญากรต่างชาติที่หนีเข้ามา โดยเฉพาะในขณะนี้ปัญหาของเมืองพัทยา ซึ่งท่านก็คิดว่านักท่องเที่ยวมากที่สุดในพัทยา แต่ความจริงเป็นนักท่องเที่ยวที่แฝงเข้ามาด้วยอาชญากร ซึ่งผมจะกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในขณะนี้ว่า ในพัทยาเองเราเต็มไปด้วยมาเฟียต่างชาติ แล้วโดยเฉพาะมาเฟียก็ได้รับการสนับสนุนมาเฟียในประเทศไทยเสียด้วยซ้ำไป มาเฟียในประเทศไทยผมอยากจะเรียนว่าก็เป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้ให้การสนับสนุนและอีกหน่อยเราก็จะสูญเสียในเรื่องของเอกราช และผมอยากจะเรียนว่าในสเปนนั้นก็มีเมืองเมืองหนึ่ง ซึ่งมาเฟียต่างประเทศเขาได้เข้ามายึด และหลังจากนั้นเขาก็ได้เสียเมืองเหล่านี้ไป ผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้รัฐบาลควรจะให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬายังไม่มีภารกิจที่ชัดเจน

อีกเรื่องหนึ่ง อยากจะกราบเรียนว่างบประมาณของการท่องเที่ยวซึ่งทุก ๆ ปีนั้นก็อยู่ที่ประมาณหมื่นล้านบาท แล้วก็รายได้ของการท่องเที่ยวปีละประมาณ ๑ ล้านล้านบาท ซึ่งงบประมาณมาเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์รายได้ของการท่องเที่ยวน้อยนิดเหลือเกิน ก็อยากจะกราบเรียนว่าควรจะเพิ่มงบประมาณของการท่องเที่ยวให้มากกว่านี้เพื่อจะพัฒนาการท่องเที่ยวและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศชาติ แทนที่ว่าตอนนี้ซึ่งรัฐบาลเองก็ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของการจำนำข้าวนะครับ การจำนำข้าวซึ่งจะเสียงบประมาณ ๓ – ๔ แสนล้านบาท ก็ควรจะหารายได้อันนี้เข้ามาเจือจุนให้ประเทศชาติ ผมก็คิดว่าอันนี้เรื่องที่ดีที่สุดที่อยากจะฝากเรียนไปยังทางรัฐบาล จะทำอย่างไรเรื่องการท่องเที่ยวต้องให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว ก็ให้แยกกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกจากกันก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการบริหารงานของรัฐบาล เพื่อจะให้การพัฒนาการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเข้ามามีรายได้เป็นอันดับหนึ่งของประเทศชาติ ในคราวต่อไป ก็ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีท่านรัฐมนตรีมาร่วมฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกเพิ่มอีก ๒ ท่าน ท่านแรก คือ ท่านเสริมศักดิ์ พงษ์พานิช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และท่านที่ ๒ ท่านณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รวมเป็นทั้งหมด ๑๒ ท่านที่มานั่งฟังการอภิปรายของวุฒิสภาในวันนี้ ท่านสมาชิกนำเสนอสภาพปัญหาให้ชัดเจนเลย เอาให้ตรงประเด็น และเดี๋ยวผมจะให้ทางคณะรัฐมนตรีได้ชี้แจง เรียนทางคณะรัฐมนตรีอย่างนี้ครับ ถ้าท่านอยากชี้แจงช่วงไหนท่านยกมือเลย ถ้าท่านยังไม่ยกมือผมก็จะให้โอกาสสมาชิกอภิปรายไปเรื่อย ๆ ก่อน ขณะนี้ผ่านไปแล้ว ๑๓ ท่านนะครับ ท่านต่อไปจะเป็นท่านอาจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล และเดี๋ยวจะตามด้วยท่านพิเชต สุนทรพิพิธ สำหรับท่านสุรจิต ชิรเวทย์ แจ้งขอถอนตัวแล้วนะครับ ขอกลับมาอภิปรายใหม่ ถ้าอย่างนั้นผมจัดให้อยู่ในลำดับตามเดิมครับ เชิญอาจารย์กอบกุล ๑๐ นาทีครับ

รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล : ขอบพระคุณท่านประธานค่ะ ดิฉัน รองศาสตราจารย์กอบกุล พันธ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาควิชาการ วันนี้ดิฉันก็ขออภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๖๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๕๐ ก่อนอื่นดิฉันต้องขอกราบขอบพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรี และท่านรัฐมนตรีทุก ๆ ท่าน ที่กรุณามารับฟังปัญหาในการอภิปรายของพวกเราจำนวนมากเป็นประวัติการณ์ ๑๒ ท่าน เดินเข้าเดินออกบ้าง ในปัจจุบันนี้ดิฉันอยากจะกล่าวว่าการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นี้ดิฉันคิดว่าก็คงมีทั้งเสียงสนับสนุน ชื่นชมยินดีในผลงานที่ผ่านมาประมาณปีเศษ ๆ ตามที่โพลล์ต่าง ๆ ได้เสนอออกมา ดิฉันก็มีส่วนในการที่อยากจะร่วมชื่นชมยินดีในส่วนที่ทางรัฐบาลได้ทำดีแล้ว และอยากให้ทำดียิ่งขึ้นไป แต่ขณะเดียวกันก็คงจะมีเสียงทางลบที่ยังไม่พอใจการบริหารราชการของรัฐบาล ที่ส่อว่ายังมีปัญหาอีกมากมายหลายประการที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข หรือประชาชนคิดว่าแก้ไขยังไม่ถูกวิธี หรือยังไม่ดีพอ โดยเฉพาะปัญหาหลัก ๆ ของประเทศในหลาย ๆ ปัญหาที่เพื่อนสมาชิกก็ได้อภิปรายไปบ้างแล้ว ในเจตนารมณ์ของสมาชิกวุฒิสภาในการอภิปรายทั่วไปนี้ วัตถุประสงค์ก็คงเป็นไปเพื่อการติติงในการบริหารราชการของรัฐบาล แล้วให้ข้อเสนอแนะที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล ดิฉันอยากจะเริ่มต้นด้วยว่าการบริหารราชการของรัฐบาลนี้ตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ ก็มีประเด็นหลัก ๆ ที่รัฐบาลได้ดำเนินการตามนโยบาย ตามจุดมุ่งหมายใหญ่ ๆ ๓ – ๔ ประการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ที่เป็นเรื่องใหญ่จริง ๆ ก็คือการนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ประเด็นที่ ๒ คือการนำประเทศไทยไปสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์

ประเด็นสุดท้าย คือการนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งในส่วนนี้ดิฉันอยากจะยกประเด็นปัญหาที่คิดว่าเป็นรากเหง้าของปัญหาอื่น ๆ มากมายในสังคมไทยที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขอยู่ ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรก คือปัญหาของความยากจนและช่องว่างระหว่างคนยากจนและคนมั่งมี

ประเด็นที่ ๒ คือประเด็นปัญหาของระบบและโครงสร้างการศึกษาของคนไทยที่ยังไม่ช่วยให้เด็กไทยหรือคนไทยมีความรู้รอบในเรื่องต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เนื่องจากในวันนี้เวลาค่อนข้างจะจำกัด ดิฉันจะขอเริ่มอภิปรายในประเด็นแรก คือประเด็นของความยากจนและการลดช่องว่างระหว่างคนมั่งมีกับคนยากจนในสังคมไทย ที่ดิฉันกล่าวว่าเป็นรากเหง้าของปัญหาอื่น ๆ ที่ตามมานี้ก็เนื่องจากว่า ถ้าหากประชาชนคนไทยมีฐานะที่ดีขึ้น ได้รับการบริหารจัดการจากรัฐบาลที่ดี แล้วทำให้ฐานะของประชาชนดีขึ้นช่องว่างของปิรามิดข้างล่าง ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มที่ยากจนนี้มีลักษณะที่ไม่เป็นปิรามิดจนเกินไป ตอนนี้จากจำนวนประชากรที่มีอยู่ ๖๗ ล้านคน ก็มีอยู่ประมาณ ๒๕ - ๓๐ ล้านคนที่เรานับว่าเป็นคนชั้นล่างหรือคนยากจนเป็นส่วนใหญ่ ก็ประกอบด้วยชาวนาประมาณ ๑๓ ล้านคน เกษตรกรด้านอื่น ๆ อีก ๑๒ ล้านคน กลุ่มผู้ใช้แรงงานและกลุ่มหาเช้ากินค่ำอีกประมาณ ๑๐ ล้านคน กลุ่มนี้คือประชากรชั้นล่างที่เราต้องดูแล หรือรัฐบาลต้องดูแลและลดช่องว่างให้ได้ เพราะฉะนั้นการบริหารราชการต่าง ๆ มากมายหลายวิธีที่จะนำเงินรายได้จากอุตสาหกรรมก็ตาม จากด้านการบริการก็ตาม และนำเงินจากภาษีที่เก็บจากผู้มีรายได้สูงมาจุนเจือผู้ที่มีรายได้ต่ำน่าจะเป็นหลักการที่ดี ถ้าหากว่าวิธีการที่บริหารจัดการนั้นเป็นวิธีการที่ดี ก่อให้เกิดผลประโยชน์โดยตรงต่อกลุ่มที่ยากจนจริง ๆ และมีผลกระทบต่อกลุ่มอื่น ๆ ให้น้อยที่สุด เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล และรัฐบาลต้องมีวิสัยทัศน์อันยาวไกลและมีความชาญฉลาดในเรื่องที่จะบริหารจัดการ เวลาจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่ารัฐบาลนี้ทำได้มากน้อยแค่ไหน ----------

เราก็คงอยากจะยกตัวอย่างในเรื่องของการรับจำนำข้าวกับสินค้าทางเกษตรอื่น ๆ เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา หรือปาล์มน้ำมันพวกนี้ ขึ้นมาเป็นกรณีของพืชผล โดยสินค้าทางเกษตรที่ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มยากจน โครงการที่ดีของรัฐบาลเพื่อที่จะลดช่องว่างตรงนี้จึงเป็นหลักการที่ดี แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นโครงการรับจำนำข้าวก็ตาม รับจำนำสินค้าทางเกษตรอื่น ๆ ก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นคงจะไปอยู่ที่ว่าการบริหารจัดการยังไม่ดีพอ และในสิ่งที่จะทำให้การบริหารจัดการดีพอ จำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องคำนึงถึงนโยบายที่รอบด้าน และให้ผลประโยชน์ไปเกิดกับกลุ่มประชากรที่อยู่ข้างล่างจริง ๆ ยกตัวอย่างเช่น โครงการรับจำนำข้าว การที่ไปรับจำนำข้าวทุกเมล็ด ผู้ที่ได้ประโยชน์เลยกลายเป็นผู้ที่มีฐานะร่ำรวยหรือมั่งมีอยู่แล้ว ตระกูลที่ยากจนจริง ๆ ได้ผลประโยชน์นิดเดียว และเมื่อเกิดการมีปัญหาเรื่องทุจริตคอร์รัปชั่นระหว่างทาง มีปัญหาเรื่องการสวมสิทธิแทนกัน และปัญหาอื่น ๆ ตามมา ผลประโยชน์ที่ชาวนาได้จริงก็ไม่สามารถทำให้ฐานปิรามิดนั้นตื้นขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นก็มีข้อเสนอในคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ของเราว่า จริง ๆ แล้วการรับจำนำข้าวไม่ต้องไปรับจำนำทุกเมล็ดหรอก เอาสัก ๒๐ – ๒๕ ไร่ต่อครัวเรือน ใครมีมากกว่านั้นถือว่าร่ำรวยแล้ว ก็จำนำให้แค่ ๒๐ – ๒๕ ไร่ อันนี้ก็เป็นข้อเสนอแนะที่เราพูดกัน ๑ ในข้อเสนอแนะอีกหลาย ๆ ทาง แต่คิดว่าทำได้ทันที เพื่อลดการขาดทุนหรือว่าการที่สูญเสียงบประมาณอย่างมากมายด้วย

อีกเรื่องหนึ่ง คือเรื่องการประกันค่าแรงขั้นต่ำ ๓๐๐ บาทก็เช่นเดียวกัน โดยหลักการเป็นสิ่งที่ดี เพราะลงไปช่วยกลุ่มแรงงานหรือว่าประชากรที่อยู่ในกลุ่มที่ยากจน แต่การบริหารจัดการจะทำอย่างไร อาจจะต้องการกรอบเวลาที่ชัดเจนมากกว่านี้ อาจจะไม่ต้องทำพร้อมกันทั้ง ๗๖ จังหวัดภายในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ นี้ แต่น่าจะมีการแบ่งกลุ่มของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานต่างประเภทกัน บางประเภทได้เกิน ๓๐๐ บาทไปเลย แต่บางประเภทอาจจะต้องมีความค่อยเป็นค่อยไป เพื่อทำให้นโยบายหรือจุดมุ่งหมายข้อที่ ๑ ที่ว่าประเทศไทยจะมีโครงสร้างหรือฐานเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งที่เหมาะสมยังดำรงอยู่ได้และคงอยู่ได้ ไม่รวนเรหรือว่าไม่ซวนเซล้มไป นี่ก็เป็นเพียงตัวอย่างที่ดิฉันอยากจะพูดถึง

ประเด็นที่ ๓ ที่ดิฉันอยากพูดถึงก็คือการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งตรงนี้ก็คงจะเกี่ยวเนื่องกับระบบการจัดการศึกษาของประเทศไทยด้วย ว่าเราพูดกันมามากว่าเราระบบการจัดการศึกษาของประเทศไทยยังไม่ดีพอ แต่ถามว่าจะแก้อย่างไร ผู้รู้มีมากเกินไปหรืออย่างไร เราจึงแก้ปัญหาเรื่องโครงสร้างและระบบการจัดการศึกษาของประเทศไทย เพื่อให้เด็กไทยหรือคนไทยมีความรอบรู้ไม่ได้สักที เบื้องต้นเลยเรื่องภาษาอังกฤษ เราจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ คนไทยเข้าใจและพูดภาษาอังกฤษได้อยู่เป็นลำดับเกือบสุดท้ายของ ๑๑ ประเทศที่มีอยู่ เป็นไปได้อย่างไร การจัดการศึกษาของเราแก้ระบบหรือว่าแก้ปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เพราะอะไร โครงสร้างพื้นฐานของการจัดการศึกษาทำอย่างไรจึงจะทำให้แก้ได้ทั้งระบบ ตรงนี้ดิฉันก็อยากจะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีซึ่งอยู่ ณ ที่นี้พอดี ก็คงเป็นความหวังของประเทศไทยว่าเราจะแก้โครงสร้างการจัดการศึกษา ระบบการศึกษาของเมืองไทยได้อย่างไร แต่ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่ใช่เรื่องการศึกษาอย่างเดียว ประชาชนจะต้องรอบรู้ในทุกเรื่อง และที่สำคัญที่สุดในเรื่องหนึ่งหรือ ๒ เรื่อง ก็คือการแก้กฎหมายเกือบทุกด้าน และการสร้างเสริมให้หน่วยงานราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม มีความรอบรู้เพียงพอที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสวยงาม เรื่องนี้เราพูดกันมากว่าประชาชนคนไทยมีความรู้และรับรู้ในเรื่องอาเซียนน้อยมาก การเตรียมการเคลื่อนย้ายฐานลงทุนต่าง ๆ ที่จะเข้า - ออกระหว่าง ๑๑ ประเทศนี้จะทำอย่างไร ยังไม่มีการเตรียมความพร้อมในกระทรวงต่าง ๆ อาชญากรและมิจฉาชีพข้ามชาติที่จะต้องผ่านเข้า – ออกในประเทศทั้ง ๑๐ ประเทศ หรือ ๑๑ ประเทศนี้อย่างอิสระเราจะแก้อย่างไร ----------

เพราะฉะนั้นการแก้กฎหมายและบทลงโทษของกฎหมายไทยและกฎหมายของประเทศในอาเซียนยังไม่เป็นทิศทางเดียวกัน เราพูดกันถึงเรื่องการฟอกเงิน เราพูดกันถึงเรื่องซีไอคิว (CIQ) ซึ่งจะต้องตรวจสอบทั้งคน สัตว์ ข้าวของที่จะข้ามแดนกัน ทุกอย่างยังอยู่เป็นปัญหาที่เป็นกฎหมายอย่างมากมาย เพราะฉะนั้นดิฉันอยากจะสรุปว่าปัญหาของคนไทยหรือเมืองไทยในปัจจุบันนี้ก็คือความยากจนและความไม่รู้ มีอยู่ ๒ เรื่องเท่านั้น ถ้าประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไม่ยากจนและมีความรู้ ปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งในสังคมจะเบาบางลงไปมาก นั่นก็คือดัชนีความสุขของประชาชนจะสูงขึ้น ถ้าประชาชนอยู่ดีกินดี การขัดแย้งในสังคมจะน้อยลงทันที ขอขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : รายนามท่านสมาชิกที่จะอภิปรายอีก ๕ ท่าน ท่านพิเชต สุนทรพิพิธ ท่านสุรจิต ชิรเวทย์ ท่านกีระณา สุมาวงศ์ ท่านสิทธิศักดิ์ ยนต์ตระกูล ท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ เชิญท่านสุรจิตค่ะ

นายสุรจิต ชิรเวทย์ : ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม สุรจิต ชิรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ทีแรกผมก็จะสละสิทธิ์ เพราะว่ากระผมดูใบหน้ารัฐมนตรีที่มาแล้ว ช่วงนั้นมีแต่ใบหน้าแก่ ๆ คล้ำ ๆ ตอนนี้มีหนุ่ม ๆ มาพอมีความหวังบ้างก็เลยมีเรื่องสำคัญที่อยากจะฝาก

เรื่องแรก อยากจะเรียนว่าจริง ๆ สมัยท่านนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช ถึงท่านจะรู้ว่าเราอภิปรายโดยไม่มีการลงมติ ท่านก็มานั่งพับนกฟังอยู่ในนี้ คือท่านทำเป็นเล่นเป็น แต่ว่าท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ท่านมาปีกว่ามาพูดกับสภาถึง ๒๐ นาทีหรือเปล่ายังไม่แน่ใจนะครับ อันนี้ก็ฝากไว้ด้วยว่าประชาธิปไตยถึงอย่างไรนายกรัฐมนตรีก็บริหารบนความรับผิดชอบต่อรัฐสภา ก็ฝากท่านด้วย ทีนี้ก่อนที่ผมจะพูดในประเด็นเรื่องการบริหารจัดการน้ำ ผมก็อยากจะฝากท่าน ผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญและมีนัยที่น่าจะนำไปพิจารณา เมื่อ ๒ สัปดาห์ก่อนที่คณะกรรมาธิการการต่างประเทศได้เชิญรองอธิบดี

กระทรวงการต่างประเทศไป ผมก็ได้ฝากไปว่าในงานพระบรมศพสมเด็จนโรดม สีหนุ เราน่าจะส่งโขนไปเล่นเหมือนกับงานพระบรมศพสมเด็จเจ้าฟ้าของเรา อันนี้ก็เป็นขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นการพูดในเชิงมิติของวัฒนธรรม ซึ่งเราไม่ได้ใช้สิ่งนี้เลย ในทางการเมืองเราอาจจะมีข้อขัดแย้งเป็นความกัน ขึ้นศาลโลกอะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าโขนเรื่องรามเกียรติ์ทั่วทั้งอาเซียนเขาเข้าใจ ถึงแม้ว่าที่ประเทศอินโดนีเซียเขาจะเรียกว่ารามายณะ แต่เมื่อก่อนเราก็ส่งโขนไปเล่นที่สนามเมอริตา ประเทศอินโดนีเซีย ในอดีตตอนที่ประเทศเวียดนาม ประเทศกัมพูชา และประเทศลาวเปลี่ยนระบบเป็นสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ล่มสลาย ตอนที่ประเทศสหรัฐอเมริกาแพ้สงคราม ท่านอาจารย์คึกฤทธิ์ก็ไปแถลงที่มะนิลาว่าจะมีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมก่อน ท่านไปปักกิ่งมา เติ้ง เสี่ยวผิง ก็จับนายเอียง ซารี รัฐมนตรีต่างประเทศใส่เครื่องบินส่งมาเลย เราก็เริ่มแลกเปลี่ยนโดยการส่งละครไปแสดง วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่พี่น้องประเทศกัมพูชากับประเทศลาวคล้ายกับเรามากกว่าประเทศเวียดนาม คล้ายกับเรามากกว่าประเทศจีน เป็นสิ่งที่เข้าใจกันได้ทันที เพราะเราเล่นอยู่เรื่องเดียวคือรามเกียรติ์ ไม่ได้ใช้เงินมากมายอะไรในมิติวัฒนธรรม และควรจะทำ ก็ฝากย้ำไปอีกทีหนึ่ง

ทีนี้ในเรื่องการจัดการทรัพยากรน้ำซึ่งมีความสับสนและต้องใช้เงินกู้ตั้ง ๓๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ก็ยังเป็นข้อวิตกกังวลอยู่ ผมก็อยากจะทบทวนนิดหนึ่งว่า เมื่อเกิดมหาอุทกภัย เรามีเครื่องมือทางกฎหมายอยู่ ๓ ฉบับ ก็คือพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ปี ๒๕๔๘ ----------

- ๗๕/๑

ซึ่งเราก็กลัวว่าจะเสียหน้า เสียความเชื่อถือ รัฐบาลขณะนั้นจึงไม่ใช้พระราชกำหนดนี้ แล้วก็พระราชบัญญัติที่ตรงตัวที่สุดก็คือ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีแผนชาติอยู่แล้ว โดยมีนายกรัฐมนตรีนั่นเองเป็นประธาน ซึ่งกำหนดภัยไว้ ๔ ระดับ ต่างจากกรมชลประทานซึ่งกำหนดไว้ ๓ ระดับ แต่ละระดับมีผู้รับผิดชอบอยู่แล้ว ระดับ ๑ ระดับพื้นที่ผู้รับผิดชอบคือนายก อบต. กับนายอำเภอ ระดับ ๒ ก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด ระดับ ๓ ก็คือรัฐมนตรี พอถึงระดับ ๓ จะมีแผนอพยพเคลื่อนย้ายอะไรต่ออะไรอยู่แล้ว พอถึงระดับ ๔ เป็นระดับชาติก็ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เราไม่ใช้เครื่องมือนี้ เรากลับไปใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ผมไม่ใช่ฟื้นฝอยหาตะเข็บ ผมกำลังบอกว่าเราถอดบทเรียนเสร็จหรือยังที่เราจะเดินไปข้างหน้า ทีนี้พอมาใช้พระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นพระราชบัญญัติที่ใช้ในสถานการณ์ปกติ ไม่ใช่สถานการณ์ที่เป็นภัยธรรมชาติใหญ่หลวง เสร็จแล้วเราก็ตั้งกรรมการขึ้นมา ๒ ชุดตอนนั้น กรรมการกำหนดยุทธศาสตร์อนาคตประเทศกับกรรมการฟื้นฟูเยียวยา หลังจากนั้นก็ตั้งมาอีกกว่า ๑๐ ชุด เป็นเขาวงกตของคณะกรรมการเลย จนกระทั่งคนเข้าประชุมไม่ทราบว่าวันนี้มาประชุมกรรมการอะไร ก อะไร ผลที่สุดไม่มีตัวจริงมาประชุม มีแต่ระดับรอง ๆ เพราะว่าตัวจริงเป็นชุดเดียวก็เลยหาเวลาประชุมยากอยู่แล้ว อันนี้ถ้าเราไม่ได้ถอดบทเรียน ตอนเราตั้ง คอส. ศคอส. แล้วก็มาตั้ง ศปภ. ท่านดูกลไกที่ตั้งสิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน รองคือปลัดกระทรวงกลาโหมกับปลัดกระทรวงมหาดไทย แต่หัวหน้าชุดปฏิบัติการเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ใครจะไปสั่งใครได้อย่างไร สับสนไปหมด อย่างไรก็ตามก็เดินเลยจุดนั้นมาแล้ว ผมก็อยากจะเพียงแต่ให้ข้อสังเกตว่าเมื่อ กยน. ได้ทำแผนออกมา พอมาใส่มือฝ่ายการเมืองแล้วเปลี่ยนไปอย่างไร ก็คือตอนนั้นเราตั้งหลักคิดว่าในพื้นที่ต้นน้ำ เราจะใช้โครงการแม่ฟ้าหลวงเป็นต้นแบบ แต่เราไม่ได้ถอดกระบวนการออกมา การจะไปยกเอาโครงการพระราชดำรินั้นมาต้องยกกระบวนการมาด้วยว่า โครงการนั้นสามารถเปลี่ยนผู้บุกรุกเป็นผู้อนุรักษ์ได้อย่างไร กระบวนการใช้เวลาเปลี่ยนผ่าน ๖ – ๗ ปี ซึ่งพอ ๆ กับที่ท่านคิดนี้แหละ แต่ถ้าท่านไม่เอากระบวนการมาด้วยจะเดินได้อย่างไร ป่าต้นน้ำก็คือเขื่อนตามธรรมชาตินั่นเอง แต่ทีนี้โครงการพระราชดำริ

ก็ให้ผู้บุกรุกนั่นแหละเป็นผู้ปลูก ผู้รักษา แต่ถ้าเราเอาสิ่งนี้ไปใส่มือบริษัท และไม่มีความหลากหลายพอเราจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมให้ข้อสังเกตไว้ว่า ยกต้องยกเอามาทั้งวิธีคิดและกระบวนการ ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นแล้วก็จะไม่เป็นไปอย่างที่เราคิด ในพื้นที่ลาดเอียงเราก็บอกว่าจะใช้ระบบอ่างพวง เพราะเราคำนึงถึงหน้าแล้งด้วยว่า หน้าฝนเรากลัวน้ำหลาก แผ่นดินโคลนถล่ม เราก็ไปรักษาป่าต้นน้ำ ซึ่งถูกตัวมันแล้ว แต่ไม่ได้ยกกระบวนการมา ในพื้นที่ลาดเอียงเราใช้ระบบอ่างพวง รูปแบบระบบต่าง ๆ เราได้ใส่ใจไหมครับ ปรากฏว่าออกมาเป็นแก่งเสือเต้น แม่วงก์ อะไรเยอะแยะไปหมดเลย เป็นโครงสร้างแข่งอีก ซึ่งต้องทำอีเอชไอเอ (EHIA) กระบวนการยาวเหยียด ตรงนี้ก็ฝากไว้ว่าเวลาคิดอย่าง เวลาทำไปอีกอย่างหนึ่ง ในพื้นที่ราบลุ่มบทเรียนจากปี ๒๕๕๔ เราก็เห็นแล้วว่าที่น้ำไปแช่ขังเป็นตอน ๆ ก็เพราะว่าโครงข่ายคมนาคมที่ทับซ้อนอยู่ และรูปแบบการตั้งถิ่นฐานที่ไม่สอดคล้อง อันนี้ก็คือว่าผังเมืองล้มเหลวทั้งประเทศ ตรงนั้นเป็นวัฒนธรรมท้องทุ่งใต้นครสวรรค์ลงมา ควรจะเป็นบ้านใต้ถุนสูง ควรจะมีการห้ามถมดินอะไร เราไม่ได้ทำเลยสิ่งเหล่านี้ ในบริเวณท้ายน้ำเหนืออ่าว ก. ไก่ จริง ๆ แล้วตั้งแต่ตอนบนลงมาเราไปเสริมคันป้องแม่น้ำ ต่างคนต่างทำ ในขณะที่หัวที่นครสวรรค์สูงกว่าท้ายน้ำ ๒๔ เมตร กรุงเทพมหานคร หัวท้ายต่างกัน ๑.๒๐ เมตร ทุกคนเสริมคันป้องแม่น้ำระบบโพลเดอร์ (Polder) แบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ ลอกแบบประเทศเนเธอร์แลนด์มา เดี๋ยวก็โมเดลประเทศจีน โมเดลประเทศเนเธอร์แลนด์ โมเดลประเทศเกาหลี ประเทศญี่ปุ่น อะไรไม่ทราบ ----------

จริง ๆ แล้วเราต้องซอยเครือข่ายน้ำแนวนอน เราก็ไปทำ ปตร. ปิดหมดนะครับ พอมาถึงท้ายน้ำอยู่ในเขตอิทธิพลน้ำขึ้น น้ำลง ตอนนี้ท่านบอกว่าท่านจะขุดแม่น้ำสายใหม่แทรกระหว่างแม่น้ำท่าจีนกับแม่น้ำแม่กลอง บางส่วนจะไปติดจังหวัดสมุทรสงครามด้วย ผมยืนยันทุกครั้งว่าเมื่อลงมาถึงท้ายน้ำในเขตอิทธิพลน้ำขึ้น น้ำลง น้ำจะไม่ออก จริง ๆ แล้วเครือข่ายน้ำแนวนอนสำคัญเท่ากับแนวดิ่ง แต่ว่าพูดกับท่าน ก็ท่านปลอดประสพไม่ได้อยู่ตรงนี้ ทีนี้ข้อค้นพบของเราอีกอย่างหนึ่ง เมื่อเราตรวจสอบเรื่องน้ำท่วมก็คือว่ารูปแบบวิธีทำการเกษตร ตรงบางระกำคนทำเกษตรทฤษฎีใหม่เสียหายน้อยกว่าคนทำเกษตรเชิงเดี่ยว ท่านเห็นสิ่งนี้หรือเปล่า ถ้าท่านมองมหภาคหมด ท่านจะไม่เห็นสิ่งนี้ เกษตรเชิงเดี่ยวเสียทั้งฤดูกาลผลิต แต่เกษตรทฤษฎีใหม่เขาปลูกพืชหมุนเวียน เขาไม่ได้รอ เขาไม่ใช่ผู้ขอ ผู้รอ เขาใช้ปัญญาของเขาจัดการตัวเขาเอง เพราะฉะนั้นในการที่โครงการจะลงในพื้นที่ ถ้าท่านเอารูปแบบวิศวกรรมนำทางโดยไม่ปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการเกษตรไปด้วย เป็นไปไม่ได้ที่จะไปแก้ความเสียหายอันนั้น โครงสร้างทางวิศวกรรมทั้งหมด ปตร. ทั้งหมด ที่ปิดคลองซอยแนวนอนไปเป็นพัน ๆ สาย เมื่อมาถึงท้ายน้ำ น้ำขึ้น น้ำไม่มีที่อาศัย เรื่องนี่ตรงไปตรงมา ผมก็ฝากไว้ประมาณนี้นะครับ ก่อนที่ท่านจะไปลอกเดอะ เดลตา โปรเจกต์ (The delta project) ของประเทศเนเธอแลนด์มา ซึ่งคนละวิธีคิดนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านกีระณา สุมาวงศ์ ค่ะ

นางกีระณา สุมาวงศ์ : กราบเรียนท่านประธาน ดิฉัน กีระณา สุมาวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหามาจากภาควิชาชีพ ดิฉันต้องขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีทุกท่านที่มานั่งฟังปัญหาที่เราจะพูดถึง และขอความกรุณาว่าท่านช่วยกรุณาถ่ายทอดไปยังท่านนายกรัฐมนตรีของเราด้วยว่า เรามีข้อปัญหาอะไรบ้างที่อยากจะให้ท่านแก้ไขในเรื่องนโยบายของท่านที่ท่านได้ทำไปในคณะรัฐบาลของท่าน ดิฉันอาจจะไม่พูดอะไรมากมายเพราะว่าได้มีการพูดกันมาแล้วตั้งแต่เช้า เรื่องรับจำนำข้าว ดิฉันก็อยากจะเรียนว่า ดิฉันเองเป็นคนที่อยากจะเห็นเกษตรกรไทยได้รับยกระดับขึ้นมาให้เขาได้มีการอยู่ดีกินดี เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้ความเหลื่อมล้ำในสังคมเราได้หมดไปบ้าง เกษตรกรของเรา

น่าสงสาร เพราะฉะนั้นตอนที่พูดกันถึงนโยบายรับจำนำข้าว ดิฉันก็ชั่งดูว่านโยบายรับจำนำข้าวกับการประกันข้าวอันไหนจะดีกว่ากัน ก็เคยมีการประกันราคาข้าว นโยบายรับจำนำข้าวที่รัฐบาลท่านพูดบอกว่าประกันทุกเมล็ด ทำให้ดิฉันเกิดความเคลือบแคลงแล้วก็สงสัย อาจจะเป็นเรื่องที่ดีที่ว่าการจำนำ แต่วิธีการทำไม่ดี เพราะมีการเกิดปัญหาเรื่องคอร์รัปชั่นทุจริตขึ้นมา ดิฉันยกตัวอย่างว่าในกรณีของข้าวราคา ๑๕,๐๐๐ บาทต่อตัน ดิฉันคิดว่าราคาสูงไปหรือเปล่า นี่เหมือนกับว่าเป็นการซื้อขาด รัฐบาลต้องซื้อเลย ใครจะมาไถ่ถอนจำนำคงไม่มี เพราะว่าเขามาได้ไปแค่ ๗,๐๐๐ ๘,๐๐๐ ๙,๐๐๐ บาทแค่นี้ แต่ว่าเขาก็ไม่มาไถ่ถอน ดิฉันคิดว่าการทำอันนี้ รัฐบาลไม่ได้รอบคอบในการทำ ไม่ได้วางแผนที่ดี เป็นต้นว่าดิฉันได้มีโอกาสเชิญกรรมการผู้จัดการของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์มาถามว่าในการทำนี้ท่านทำอย่างไร เขาบอกว่าผมมีหน้าที่อย่างเดียวเป็นเหมือนหลงจู๊จ่ายเงิน ใครเอาใบประทวนข้าวมามีจำนวนเท่าไร คุณรู้ผมก็ไม่ทราบว่ามีจริง ไม่มีจริงในยุ้ง ในฉาง ทราบแต่ว่ามีจำนวนเท่าไร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์มีหน้าที่จ่ายไปตามจำนวนนั้น ดิฉันถามว่าแล้วคุณภาพก็ไม่ทราบว่าจะดี ไม่ดี ความชื้นจะดี ไม่ดี ก็ไม่ทราบ แล้วจำนวนประชากรทราบไหม เกษตรกรอยู่ในพื้นที่คุณที่เอามาไว้ ไม่ทราบ ผมทราบ แต่เขาไม่ให้ผมทราบ เพราะมีแต่หน้าที่จ่ายเงินตามใบประทวนข้าวแค่นั้นเอง ก็ทำให้ดิฉันคิดว่าอันนี้หละหลวม เป็นการพูดตรง ๆ ทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐบาล แก่เงินภาษีของประเทศด้วย ท่านต้องคำนึงถึงว่าเงินของประเทศเรานั้นที่เอามาทำงบประมาณจ่ายอะไรต่าง ๆ เป็นเงินภาษีรายได้จากประชาชน ----------

ประชาชนทุกคนก็อยากจะจ่ายภาษีให้กับรัฐบาล แต่เขาก็คำนึงว่ารัฐบาลต้องเอาไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล ในต่างประเทศนั้นเขาคำนึงอย่างมาก รัฐบาลต้องเอาเงินที่เอาจากกระเป๋าเขาออกไป ไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ไปอีลุ่ยฉุยแฉกตกกันกลางทางไปเข้ากระเป๋าใครหรืออะไรใคร ดิฉันก็คิดว่าอันนี้ก็เป็นเรื่องที่ถูกต้องสำหรับประชาชนที่เขาต้องเสียภาษีรวมทั้งดิฉันด้วย ดิฉันก็อยากเรียนนิดหนึ่งว่า ดิฉันได้อ่านจดหมาย ๒ ฉบับจากกระทรวงการคลัง เซ็นโดย ขอโทษนะคะขอเอ่ยนาม ท่านกิตติรัตน์ ณ ระนอง ถึงคณะเลขานุการรัฐมนตรีพูดถึงว่า ถ้าให้ ธ.ก.ส. ทำต่อไปหรือรับจำนำข้าวในงวดต่อไปอาจจะมีปัญหาเพราะเงินไม่พอ แล้ว ธ.ก.ส. ต้องค้ำประกันอาจจะไม่พอ จดหมาย ๒ ฉบับนี้อ่านเนื้อความแล้วได้ความจริงว่า อย่ากรุณาทำเลย ขอโทษนะคะที่ใช้คำพูดที่ธรรมดาอย่างเราว่า เจ๊งค่ะ เราจะไม่มีเงินทำต่อไป อันนี้เป็นหนี้สาธารณะที่จะเกิดขึ้นและยังดื้อทำต่อไปก็จะมีปัญหาอีก รัฐบาลก็จะทำให้พวกเราต้องตกต่ำ จำไว้ว่าประเทศกรีซ ประเทศอิตาลี ประเทศอะไรต่าง ๆ เป็นเพราะนโยบายประชานิยมอันนี้เอง รัฐบาลก็จะต้องรับผิดชอบด้วยในการที่ทำอย่างนี้ นี่มีจดหมาย ๒ ครั้งเตือนไป ฉบับเดือนกันยายนและเดือนตุลาคม ท่านไปดูได้วันที่เท่าไรดิฉันก็ไม่อยากจะจำ แต่จากกระทรวงการคลังไปถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ดิฉันก็อยากจะเรียนว่าอย่าเอาเงินพวกนี้ไปทำเลย ท่านควรจะเอาเงินพวกนี้ไปทำในเรื่องการพัฒนาประเทศ ในเรื่องโลจิสติกส์ ในเรื่องสิ่งแวดล้อมหรือการพัฒนามนุษย์ดีกว่า อย่างเด็กของเราในขณะนี้ท่านคงทราบว่า โดยเฉพาะหญิงมีครรภ์ในประเทศไทยมากกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์ขาดไอโอดีน ขาดเหล็ก ขาดโฟลิค เป็นสาเหตุทำให้เด็กทารกที่เกิดมาสุขภาพไม่ดี ไอคิว (IQ) ต่ำ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้ระบุไว้ ประเทศไทย เด็กไทยไอคิวเฉลี่ยต่ำกว่าประเทศอื่นกว่ามาตรฐาน คือนับได้เพียง ๙๘ ขณะที่ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์นั้นเขาไอคิวเด็กโดยเฉลี่ย ๑๐๗ – ๑๐๘ เรารองจากประเทศอินเดีย เราเป็นที่ ๒ จากอินเดีย เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่สร้างทรัพยากรมนุษย์ตั้งแต่เดี๋ยวนี้แล้วเราจะเอาอะไรไปทำ เงินที่เราไปทำรับจำนำข้าวแล้วไปตกไปหล่นไปโดนใส่กระเป๋าใครไป เอามาพัฒนามนุษย์ไม่ดีกว่าหรือคะท่าน ดิฉันถามดูตรงนี้ว่าเราอยากจะให้ลูกหลานของเราเป็นเด็กไม่มีสติปัญญาหรืออย่างไร เหมือนที่เขาเรียกว่า

มีเมนเฟรม (Mainframe) แต่ไม่มีซอฟต์แวร์ (Software) ซอฟต์แวร์ไม่ดี คิดไม่เป็น แล้วเราจะไปแข่งกับประเทศในอาเซียนเขาได้อย่างไร ขณะนี้เราก็โหล่หลังเขาแล้ว

ดิฉันกลับไปที่ข้าวนิดหนึ่ง ข้าวที่เราเอามาจำนำ แล้วรัฐบาลเธอบอกว่าจะเอาไปขายต่างประเทศ ทำจีทูจี ทำอะไร ก็เป็นที่เปิดเผยแล้วว่าเอ็มโอยูของท่านไม่มีสาระอะไร แล้วยังไม่บอกด้วยว่าปริมาณเท่าไร เวลากี่ปี ขอโทษเถอะค่ะประเทศจีนไม่ได้หมูอย่างที่ท่านคิด ท่านเป็นคนที่มีประสบการณ์ เพราะฉะนั้นเอาข้าวเราไปซึ่งเป็นสินค้าเกษตรกรรมที่มีชื่อมาก ถ้าส่งไปแล้วเสียหายอีกหน่อยก็จะไม่มีตลาดที่จะไป รัฐบาลคงทราบแล้วว่าวันนี้เราตกอันดับไปเป็นที่ ๓ ในการส่งข้าวออก จะตกไปอันดับที่ ๕ ก็คงจะไม่เป็นปัญหา แต่ดิฉันคิดว่าเราต้องพยายามทำให้เกษตรกรของเราที่ปลูกข้าวมีรายได้ที่ดีขึ้น เพื่อความเป็นอยู่ที่ดี ในเมื่อเขาดี ประเทศก็จะดี แล้วเราก็จะได้มีความสุข เราก็อาจจะไม่อยากอยู่กับคนที่มีปัญหาทางสังคม

กลับมาที่มนุษย์อีก ดิฉันดูแลด้านมนุษย์กลุ่มพัฒนาสังคมและสตรี ท่านทราบไหมคะว่าวัยรุ่นของเราขณะนี้เราก็เป็นอันดับ ๒ ในภูมิภาคที่มีเด็กวัยรุ่นเกิดตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ หรือตั้งครรภ์วัยใสอะไร ----------

ท่านทำอย่างไรคะ รัฐมนตรีที่ดูแลด้านนี้น่าจะต้องเอาใจใส่บ้างนะคะ เพราะว่าเด็กวัยรุ่นเกิดมีลูกออกมาแล้วพวกนี้จะขาดประสบการณ์ในชีวิต เขาเลี้ยงลูกไม่เป็นหรอกค่ะ เพราะฉะนั้นเด็กพวกนี้อาจจะเอาลูกไปขว้างทิ้ง ขาดการเลี้ยงดู อาจจะมีปัญหาในสังคมต่อไปกับเราก็ได้ รวมทั้งทำให้เกิดไอคิวต่ำอย่างที่ดิฉันได้กราบเรียนท่านมาแล้วว่า แล้วเราจะมีแต่มนุษย์ที่มีขา มีตา แต่สมองไม่มี มีแต่กะโหลก ก็อยากจะเรียนว่าวันนี้ท่านต้องเอาไปนั่น แล้วเด็กพวกนี้ก็จะมีปัญหาเรื่องไอคิว นอกจากไอคิวแล้วยังเกิดปัญหาเรื่องเบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคอะไรต่าง ๆ ก็จะตามมา อันนี้ดิฉันฝากไปด้วย รวมทั้งดิฉันก็จะเรียนว่าวันนี้คนไทยเรานี้เป็นโรคเบาหวานมากที่สุดเลย กระทรวงสาธารณสุขของเรานี้ได้ทำหน้าที่อะไรบ้างหรือเปล่าคะ ได้บอกบ้างหรือเปล่าว่าเราเสียค่านำยาเข้ามาจากต่างประเทศมารักษาคนที่เป็นเบาหวาน เรามีวิธีป้องกันไหมสำหรับพวกไทพ์ 2 (Type 2) ที่เป็นชนิด ๒ ปรากฏว่าเรามีประมาณ ๖ – ๗ ล้านคน แล้วเราค่ายาปีหนึ่งเท่าไรคะ แล้วถ้าเราไปเซ็นทีพีพี (TPP) ไว้กับรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกาเราอาจจะต้องเสียค่ายาแพงขึ้น เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนว่าเราต้องแก้ตรงนี้ที่ต้นทางให้คนของเรานี้ออกกำลังกายนะคะ แล้วเด็กของเราต้องรู้จักการออกกำลังกายด้วย

ต่อไปก็คือเรื่องคอร์รัปชั่นในหมู่ข้าราชการและนักการเมืองซึ่งเป็นที่พูดกันมากในบ้านเรา แต่ดิฉันเรียนว่าในต่างประเทศเขาก็กลัวประเทศเรานะคะ ไม่ต้องพูดกันถึงในเมืองไทยหรอก นักลงทุนต่างชาติถามว่าดีหรือเปล่า ดิฉันบอกว่าไม่ทราบ นายกรัฐมนตรีจีนยังพูดว่าอยากสนใจโครงการรถไฟความเร็วสูง แต่เธอเน้นว่าขอให้มีการประมูลที่เป็นธรรม นั่นแปลว่าอะไรคะ แล้วก็เรื่องการแต่งตั้งบุคคลไปเป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ อย่างเช่น ธนาคารของรัฐ หรือว่าการบินไทย หรือ ปตท. สผ. อะไรต่าง ๆ ควรจะต้องเป็นคนที่มีวิสัยทัศน์ทางการค้า ก็ขอบพระคุณค่ะ และคนที่สุจริตนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ในโอกาสนี้รองนายกรัฐมนตรีท่านกิตติรัตน์ ณ ระนอง จะขอชี้แจง เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีค่ะ

นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง

รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จะขอใช้โอกาสนี้ที่จะได้กราบเรียนท่านสมาชิกผ่านท่านประธานนะครับ

ประการแรกต้องขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน ท่านรองประธานและท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้กรุณามีกำหนดนัดหมายในการประชุมอย่างมีความลงตัวในวันนี้ รวมทั้งจะมีการอภิปรายต่อในวันที่ ๒๘ นะครับ ซึ่งในวันนี้ผมขออนุญาตได้ทำหน้าที่นี้กราบขอประธานโทษท่านสมาชิกวุฒิสภาแทนท่านนายกรัฐมนตรีที่ไม่สามารถมาร่วมรับฟังการอภิปรายในวันนี้ได้นะครับ แต่ว่าท่านได้ให้ความสำคัญกับการประชุมอภิปรายในวันนี้เป็นอย่างยิ่ง และได้สั่งการมอบหมายให้รัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีในกระทรวงต่าง ๆ ที่จะมีโอกาสได้รับฟังข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ได้เข้ามาร่วมรับฟังการประชุมเพื่อที่จะได้นำประเด็นต่าง ๆ ไปปรับปรุงในการบริหารระบบราชการของประเทศด้วยนะครับ ในการประชุมของวุฒิสภานั้นท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญมาโดยตลอด แต่จะเห็นว่าในช่วงเวลาหนึ่งท่านอาจจะขาดการประชุมไป เฉพาะในเดือนนี้เท่าที่ได้รวบรวมได้นะครับ ท่านได้มีกำหนดไปเยือนต่างประเทศและรับการมาเยือนของผู้นำต่าง ๆ ทั้งสิ้นถึง ๗ ครั้งในเดือนเดียวกัน ถ้าหากว่าท่านไม่ติดการเดินทางไปต่างประเทศท่านมาประชุมในสภาแห่งนี้ และอาจจะอยู่ที่ด้านล่างเพื่อที่จะรับฟังข้อคิดเห็นรวมทั้งได้ว่าราชการควบคู่ไปด้วย อย่างไรก็ตามผมขออนุญาตกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้กรุณาอภิปรายให้ข้อคิดเห็นเป็นประโยชน์ จนถึงขณะนี้ผมมั่นใจว่าท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีและตัวกระผมเองได้เห็นสอดคล้องกันว่าหลายประเด็นที่ท่านได้หยิบยกขึ้นมานั้นเป็นการกำชับให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ รวมทั้งได้มีแง่คิดที่เป็นข้อพึงระวังในเรื่องของการบริหารราชการหลายเรื่องทีเดียว ในส่วนเรื่องของการลดความเหลื่อมล้ำที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมา----------

จะเห็นได้ว่าเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งที่จะดูแลผู้ที่มีรายได้น้อย ทั้งกลุ่มที่อยู่ในสังคมเมือง และก็ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในการที่จะมีรายได้ที่มากขึ้น ซึ่งแน่นอนเป็นเรื่องที่อาจจะถูกวิพากษ์วิจารณ์ไปจากผู้ที่เป็นนายจ้าง หรือผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารธุรกิจ และก็จะต้องรับผิดชอบในเรื่องของค่าแรง ค่าจ้างบุคคลในกลุ่มนี้

ส่วนในกลุ่มของเกษตรกรนั้น จะพยายามดูแลให้เกษตรกรมีรายได้มากขึ้น ซึ่งแน่นอนนโยบายในระยะสั้น ๆ ก่อนที่จะนำไปสู่เรื่องของการปรับปรุงประสิทธิภาพหรือผลผลิตต่อไร่ รวมทั้งชนิดของพืชต่าง ๆ ที่เกษตรกรจะได้นำมาปลูกนั้น ในระยะสั้น ๆ นโยบายของรัฐบาลก็ได้เน้นให้ความสำคัญที่จะดูแลในเรื่องระดับของราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ซึ่งก็อาจจะผูกโยงไปถึงเรื่องของการดำเนินนโยบายด้านการรับจำนำข้าว ซึ่งกระผมหวังว่าจะมีโอกาสได้ชี้แจงในโอกาสนี้อย่างกระชับ และทางรัฐมนตรีที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ก็คงจะชี้แจงในเวลาที่เหมาะสม

ในประเด็นเรื่องของคอร์รัปชั่นนั้น ผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ได้หยิบยกขึ้นมาว่าเป็นปัญหาเรื้อรังของประเทศที่เกิดขึ้นมาเป็นเวลานาน แล้วก็เป็นปัญหาที่เราต้องให้ความสำคัญ ไม่ใช่ปล่อยให้ปัญหานี้ยังคงลุกลามเรื้อรังต่อไป ดังนั้นการที่จะทำงานด้วยความมุ่งมั่น ที่จะดูแลให้การดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นการใช้จ่ายเงินของภาครัฐมีความซื่อตรงโปร่งใส รวมทั้งการทำงานร่วมกันกับภาคนักวิชาการ ภาคเอกชน และการที่จะรับฟังข้อสังเกตจากสื่อมวลชน รวมทั้งท่านสมาชิกของทั้งวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่าง ๆ ก็จะเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ปัญหาเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชั่นมีการแก้ไขให้ทุเลาเบาบางลงจนกระทั่งถือว่าได้หมดสิ้นไปในที่สุด ซึ่งอาจจะต้องใช้เวลาบ้าง

ในประเด็นเรื่องของความปรองดอง ความแตกต่างทางความคิดนั้น ก็เป็นเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญ และก็ได้กำชับให้คณะรัฐมนตรีทุกคนได้ทำงานอย่างมุ่งมั่น แล้วก็พยายามอธิบายในส่วนที่เป็นการทำงานมากกว่าเป็นการโต้เถียง จะเห็นได้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะไม่เคยเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่จะต้องไปโต้เถียงด้วยถ้อยคำจากข้อสังเกต ข้อกล่าวหาในเชิงใด ๆ แต่ว่าจะเน้นในเรื่องของการอธิบายว่าในส่วนที่เรากำลังดำเนินการอยู่นั้นมีการปฏิบัติอย่างไร ซึ่งก็อาจจะทำให้ในบางโอกาสดูเหมือนว่าเราไม่ได้ชี้แจงมากนัก แต่ว่าการที่จะชี้แจงบ่อยครั้งด้วยถ้อยคำอธิบายเดียวกันกับการ

กล่าวหาด้วยถ้อยคำเดียวกันหลายครั้งนั้นเป็นเรื่องซึ่งอาจจะนำไปสู่การถูกเข้าใจได้ว่าเป็นการโต้แย้งจนนำไปสู่ความแตกแยกทางความคิด แต่ว่าประเด็นในเรื่องของปัญหาต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องของความไม่สงบเรียบร้อย เช่น ปัญหาภาคใต้ ก็เป็นเรื่องซึ่งทุกฝ่ายกำลังดำเนินการกันอยู่ แนวทางที่กำลังดำเนินการก็ดูจะมีความลงตัวมากขึ้น โดยใช้หลักการแนวทางที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงให้คำแนะนำ เรื่องของการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ก็เป็นส่วนที่เรากำลังดำเนินการกันอยู่ร่วมกันกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งองค์กรที่เป็นองค์กรทางสังคมอื่น ๆ ด้วย

ส่วนแนวคิดในเรื่องของการบริหารทางเศรษฐกิจนั้น ขออนุญาตกราบเรียนยืนยันกับท่านว่า ในแนวทางซึ่งท่านได้อภิปรายสนับสนุนแนวทางเรื่องของการรับจำนำข้าว เพียงแต่ว่าผมสังเกตได้ว่าท่านมีข้อเป็นห่วงว่าเราจะขายข้าวได้ไหม เราจะขายข้าวในราคาที่จะทำให้เราขาดทุนมากจนเกินไปไหม ความจริงในการอภิปรายในเรื่องของการรับจำนำข้าว บ่อยครั้งก็อาจจะถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยผู้ที่มีความเชื่อในเรื่องของการประกันรายได้ ซึ่งก็เป็นแนวทางที่รัฐบาลก่อนได้พยายามใช้ในการดูแลรายได้ให้กับเกษตรกร ซึ่งผมขออนุญาตเรียนว่าบ่อยครั้งทำให้ดูเหมือนว่านโยบายการประกันรายได้นั้นไม่ขาดทุน ไม่ใช้งบประมาณ ส่วนจำนำข้าวนั้นจะขาดทุน หรือใช้งบประมาณ ซึ่งก็ขออนุญาตเรียนอธิบาย แต่ว่าไม่ได้เป็นเรื่องของการโต้แย้งหรือไปวิพากษ์วิจารณ์เรื่องของการประกันรายได้ให้มีผลเสียหายอะไร แต่ว่าโดยข้อมูลแล้ว การดำเนินนโยบายแบบประกันรายได้ ก็คือการสัญญาว่าถ้าหากว่าเกษตรกรขายข้าวได้น้อยกว่าราคาที่ประกัน ผู้ที่จะช่วยชดเชยในส่วนนั้นคือรัฐบาล ซึ่งแน่นอนเอามาจากงบประมาณ ในฤดูกาลผลิตปีแรก คือปี ๒๕๕๒ ปี ๒๕๕๓ นั้น ใช้เงินงบประมาณไปมากกกว่า ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็ในปีงบประมาณที่ ๒ หรือฤดูกาลเพาะปลูกที่ ๒ คือ ปี ๒๕๕๓ ปี ๒๕๕๔ นั้น ใช้เงินงบประมาณไปประมาณ ๗๑,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้น ๒ ส่วนรวมกันก็มากกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ----------

โดยข้อเท็จจริงนั้นรัฐบาลเดิมในการดำเนินนโยบายนี้ก็ได้จัดสรรงบประมาณมาแก้ปัญหาตรงนี้ไว้ประมาณ ๘๐,๐๐๐ ล้านบาท ยังคงมีอีก ๔๐,๐๐๐ ล้านบาทที่วางไว้ ซึ่งแน่นอน รัฐบาลนี้ก็ยินดีที่จะสานต่อในเรื่องของการที่จะแก้ไขปัญหาการขาดทุนเดิม ซึ่งยังไม่ได้มีการบริหารจัดการให้เสร็จสิ้นไป ดังนั้นในเรื่องของการที่จะดูแลให้เกษตรกรมีรายได้ที่ดีขึ้น โดยที่ราคาข้าวเราพูดกันถึง ๑๐,๐๐๐ บาทต่อตัน ยังใช้งบประมาณมากขนาดนั้น รัฐบาลนี้เล็งเห็นว่ารายได้หรือราคาที่อยู่ที่ ๑๐,๐๐๐ บาทนั้นยังไม่เพียงพอต่อต้นทุนการผลิตและการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพของชาวนา ดังนั้นรัฐบาลนี้จึงได้ใช้นโยบายเรื่องของการรับจำนำข้าวโดยใช้ราคาที่ ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งในการวิจารณ์นั้นอาจจะบอกว่าที่จริงแล้วก็ไม่ถึงก็เป็นข้อเท็จจริง เพราะว่าเวลาที่ความชื้นเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนดนั้นก็จะมีการทอนราคาลง โดยข้อเท็จจริงแล้วเราไม่ควรจะไปทอนราคา ราคาควรจะยืนอยู่ที่เก่า การทอนควรจะทอนที่น้ำหนัก เพราะว่าเรารับจำนำแต่ข้าว เราไม่ได้รับจำนำความชื้นหรือน้ำเข้าไปด้วย แต่ด้วยกรรมวิธีที่มีความเข้าใจกันอยู่เดิมบอกว่าให้น้ำหนักยืนไว้เฉย ๆ แล้วไปทอนที่ราคาจึงทำให้มีการปรับราคาลง แต่อย่างไรก็ตามผลในเรื่องนี้เหมือนกัน ความจริงแล้วราคาคือ ๑๕,๐๐๐ บาทต่อตัน แต่ว่าในส่วนที่จะทอนลงไปนั้นคือความชื้นที่ตัดออกไปถ้าหากว่าเราจะดูแลเกษตรกรในระดับที่มีราคาที่สูงขึ้นก็คงจะต้องใช้งบประมาณที่สูงขึ้นกว่าที่ได้เคยปฏิบัติไว้เดิมมาก ดังนั้นรัฐบาลนี้จึงได้เลือกใช้วิธีการรับจำนำ ซึ่งเมื่อสักครู่นั้นสมาชิกบอกว่าดูเหมือนจะคล้าย ๆ การซื้อขาด ความจริงรัฐบาลก็ไม่ได้อยากจะซื้อขาดหรอกครับ ถ้าหากว่ากลไกราคาทำงานดีขึ้นจนกระทั่งราคาตลาดนั้นมีความใกล้เคียงหรือสูงกว่าราคาจำนำ การจำนำนั้นก็แปลว่าถ้าหากว่าราคาสูงกว่า รัฐบาลไม่ได้ประสงค์จะเอาส่วนต่างที่สูงกว่าเป็นของรัฐบาลเอง ยินดีที่จะมอบคืนให้กับเกษตรกร แต่ว่าในขณะนี้ก็ยอมรับครับว่าในกลไกระยะสั้นนั้นอาจจะยังไม่สามารถทำให้มั่นใจหรือเชื่อได้ว่าราคาข้าวที่สมควรนั้นควรจะสูงกว่าราคาที่รัฐบาลรับจำนำ การขาดทุนก็คงจะเกิดขึ้นสำหรับฤดูกาลที่แล้ว ซึ่งก็เรียนว่าการขาดทุนตรงนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีการขายออกไป แล้วก็ราคาต่ำกว่าที่มีการรับจำนำ ผมขอให้ความมั่นใจกับท่านว่าการดูแลในเรื่องของการรับจำนำ เรื่องของคุณภาพ เรื่องของการจำหน่ายนั้นรัฐบาลจะให้ความสำคัญอย่างเต็มที่ ส่วนการทุจริตที่

เกิดขึ้นนั้นรัฐบาลก็ไม่ได้นิ่งนอนใจ มีการทุจริตในระดับปฏิบัติ ซึ่งก็เป็นธรรมดาของผู้ที่มีความโลภ เราก็เห็นในโอกาสเหล่านั้น คล้าย ๆ กับกรณีที่ธนาคารที่มีมาตรฐานสูง ๆ ของโลก ก็ไม่มีกลไกในการไปส่งเสริมให้ใครขาดบรรษัทภิบาลหรือธรรมาภิบาล แต่ว่าจะมีระดับเจ้าหน้าที่ของธนาคารเหล่านั้นที่อดไม่ได้ที่จะใช้ความโลภนั้นไปยักยอก ฉ้อโกงธนาคารเหล่านั้นไปบ้าง แต่กลไกในการควบคุมไม่ให้เกิดการปฏิบัติที่มีปริมาณ มีจำนวนจนเกิดความเสียหายนั้น รัฐบาลมั่นใจครับว่าการดูแลแล้วก็การจับกุมผู้ที่กระทำผิดเอามาเป็นกรณีคดีต่าง ๆ นั้นก็สามารถช่วยให้กลไกในเรื่องของการบริหารมีความโปร่งใส ในส่วนนี้ขอเรียนยืนยันว่าเอกสารหนังสือที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการและตัวกระผมเองได้นำประกอบความคิดเห็นกับ ครม. คงจะไม่ได้แปลความอย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านแปลความว่าผมไม่เห็นด้วย เพียงแต่ว่าเป็นหนังสือที่กำชับถึงการปฏิบัติที่ควร แล้วก็เป็นการปฏิบัติที่ควรที่รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติอยู่แล้วตั้งแต่เดิม การกำชับด้วยถ้อยคำเหล่านั้นเป็นการยืนยันอีกครั้งหนึ่งนะครับว่าจะมีการดำเนินงานต่าง ๆ ด้วยความระมัดระวังในเรื่องของการให้มีการระบาย มีการดูแลในการปิดงบที่เกิดขึ้นหลังจากโครงการสำเร็จเสร็จสิ้นลงในเวลาอันสมควร แล้วก็เป็นการกำชับด้วยว่าในฤดูกาลใหม่ที่จะเริ่มเข้ามาเราคงจะไม่สมควรที่จะปล่อยให้มีวงเงินการจำนำรอบใหม่มาทบกับรอบเก่า โดยที่รอบเก่าไม่จำหน่ายข้าวออกไป แล้วก็เป็นการลดวงเงินรอบเดิม เพราะว่าถ้าหากทำเช่นนั้นวงเงินก็จะไม่พอจริง ๆ แต่ว่าด้วยความที่เราเองตระหนักถึงประเด็นเหล่านั้นจึงมีการจำหน่ายข้าวออกไปแล้วส่วนหนึ่งในขณะนี้ แล้วก็กำลังจะมีการส่งมอบเรื่อย ๆ โดยลำดับ ซึ่งจะทำให้เราสามารถที่จะควบคุมวงเงินรวมของการจำนำทั้งฤดูกาลที่แล้วและฤดูกาลใหม่ให้อยู่ในกรอบของวินัยการคลัง ในเรื่องของยอดเงินค้ำประกัน รวมทั้งการมีหนี้สาธารณะต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ----------

ดังนั้นจึงขออนุญาตกราบเรียนด้วยความมั่นใจกับท่านว่า การดำเนินงานในเรื่องของการรับจำนำข้าวจะสามารถดูแลให้พี่น้องเกษตรกรมีรายได้ที่ดีขึ้น แล้วก็การที่จะมีทุจริตในภาคปฏิบัติของบุคลากรในระดับใด กลุ่มใดก็แล้วแต่จะเป็นจำนวนในสัดส่วนที่น้อยที่สุดจนกระทั่งไม่เกิดผลกระทบต่อความเดือดร้อนเสียหายกับผู้ใด ดังนั้นในเรื่องที่จะมีการบริหารเศรษฐกิจของประเทศ ท่านจะเห็นได้ว่าเราพยายามจะควบคุมระดับหนี้สาธารณะของประเทศให้อยู่ในระดับที่ต่ำ แล้วก็ระดับนั้นสามารถสร้างความมั่นใจกับท่านได้ว่าจะไม่ทำให้ประเทศของเราต้องเผชิญปัญหาในเรื่องของการมีหนี้สาธารณะเหมือนกับประเทศที่กำลังประสบวิกฤตทางการเงินในโลกอยู่ เพราะว่าเราเองตระหนักดีว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ที่เราเคยเป็นต้นตอของวิกฤตทางการเงินนั้นเกิดมาจากปัญหาในเรื่องหนี้ เพราะฉะนั้นในการดำเนินการในเรื่องของการกำหนดสัดส่วนหนี้สาธารณะต่าง ๆ ต่อจีดีพีของประเทศ หรือหนี้สาธารณะที่จะต้องมีการชำระดอกเบี้ยเงินต้นเมื่อเทียบกับงบประมาณแผ่นดินนั้นจะดำเนินการด้วยความระมัดระวังรอบคอบและเป็นไปตามที่กฎหมายที่กำหนด ในส่วนของประเด็นอื่น ๆ เช่น เรื่องของการดูแลผู้พิการ ขออนุญาตกราบยืนยันว่าข้อมูลที่ท่านอาจจะฟังมาว่า ถ้าหากว่ามีการขึ้นค่าแรง ค่าจ้างเป็น ๓๐๐ บาทแล้ว จะมีใครไปพยายามปรับเปลี่ยนสัดส่วนของการที่จะจ้างผู้พิการมาเป็นพนักงานบุคลากรขององค์กรนั้นจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ทำให้ผู้พิการได้รับสิทธิลดน้อยลง แล้วความจริงเราก็มีการทำงานร่วมกับภาคเอกชน นายจ้างต่าง ๆ อาจจะมีความกังวลอยู่บ้าง ถ้าหากว่าค่าแรง ค่าจ้างเพิ่มขึ้น ต้นทุนอาจจะเพิ่มขึ้น แต่ไม่มีส่วนใดจะไปพูดถึงเรื่องของสัดส่วนผู้พิการแต่อย่างใด ดังนั้นการที่จะดูแลผู้พิการหรือผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ นั้นเป็นนโยบายในเรื่องคุณภาพชีวิตที่รัฐบาลให้ความสำคัญ แล้วก็เป็นเรื่องที่ดีที่ภาคเอกชนก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ดังนั้นในประเด็นที่ผมจะขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเบื้องต้นขณะนี้คือว่ารองนายกรัฐมนตรี ตัวผม แล้วก็ท่านรัฐมนตรีที่อยู่ในที่นี้ รวมทั้งรัฐมนตรีอีกหลายท่านที่อยู่ด้านนอกกำลังบันทึกข้อมูลในส่วนของการอภิปรายของท่านสมาชิกเพื่อที่จะนำไปเป็นประเด็นในการที่จะได้ปรับปรุงการบริหารราชการ รวมทั้งจะได้มีโอกาสเรียนตอบชี้แจงประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ให้ความสนใจ ก็ถือโอกาสนี้กราบขอบพระคุณสำหรับการอภิปรายในช่วงที่ผ่านมา รวมทั้งการที่ท่านจะกรุณาได้อภิปรายในส่วนอื่น ๆ

ต่อเนื่องไปด้วยนะครับ แล้วผมขออนุญาตกราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้ฝากยืนยันมาว่าในการประชุมวุฒิสภาในวันที่ ๒๘ ท่านนายกรัฐมนตรีจะมาอยู่ในร่วมที่ประชุมเพื่อที่จะได้รับฟังการอภิปรายด้วยตัวของท่านเอง รวมทั้งได้มีโอกาสกราบเรียนชี้แจงด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงเพิ่มเติมค่ะ

นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสงขลาท่านได้มีความเป็นห่วงเกี่ยวกับเรื่องยางพารา โครงการเสริมสร้างเสถียรภาพราคายางพาราของรัฐบาล ผมต้องกราบเรียนครับว่าปัญหาที่ท่านได้ถาม ผมขอสรุปสั้น ๆ เพื่อไม่ให้ใช้เวลาของสภามากนัก

ข้อที่ ๑ ที่ท่านได้เรียนถามไว้ก็คือว่าให้รัฐบาลได้รีบจ่ายเงินให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพาราโดยด่วนที่สุด ผมต้องเรียนว่าเมื่อวันอังคารที่ ๒๐ ที่ผ่านมาได้มีการประชุมคณะกรรมการ กยน. ที่มีท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านกิตติรัตน์เป็นประธาน แล้วก็ได้มีการขออนุมัติเงินในชุดสุดท้ายที่เหลืออยู่ประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งที่ท่านบอกว่ามีการเบิกจ่ายให้ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท ก็ขอมติจากคณะ กยน. ให้เบิกจ่ายรวดเดียวเลย ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ว่าต้องไปขอคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งเพื่อความรวดเร็วในการเบิกจ่ายเงินให้กับเกษตรกร ก็ต้องเรียนให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้สบายใจครับว่า ผมเองตั้งแต่เข้ามารับผิดชอบในโครงการดังกล่าวนี้ก็ได้เร่งรีบที่จะดำเนินการโครงการนี้ให้สำเร็จ แล้วก็ให้มีความโปร่งใสมากที่สุด

ข้อที่ ๒ ที่ท่านบอกว่าขอให้เปิดเผยรายชื่อกลุ่มที่ขายยาง ต้องเรียนอย่างนี้ครับว่าในการประชุม กยน. เราก็ได้มีการตั้งอนุกรรมการในการเก็บรักษายาง มีท่านรองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน คือท่าน โอฬาร พิทักษ์ เป็นประธาน แล้วก็มีกรรมการเป็นผู้แทนจาก----------

ส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องยางพารา ก็ได้ให้ไปดำเนินการตรวจสอบถึงรายชื่อของเกษตรกรที่เข้ามาขายยางพาราในโครงการนี้ว่าเป็นเกษตรกรจริงหรือไม่ รวมถึงให้ไปตรวจสอบสต๊อกที่ท่านแนะนำว่ามีปัญหา แล้วมีการสวมสิทธิหรือไม่ ตรงนี้ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อที่ ๓ ในส่วนของสถานที่ในการเก็บยางพาราที่ไม่เพียงพอ ผมเองในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประธานบอร์ดของ อสย. องค์การสวนยาง ก็ได้สั่งให้ท่านผู้อำนวยการ อสย. ไปหาโกดังเพิ่มเติม เพื่อที่จะเก็บยางพารา และขณะเดียวกันก็ได้มีการหารือกับท่านอธิบดีกรมวิชาการเกษตรว่ามีโกดังของกรมวิชาการเกษตรอยู่ที่หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อที่จะเอาโกดังนี้มาใช้ในการเก็บรักษายาง ซึ่งโกดังนี้ก็ยังไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน คงต้องมีการซ่อมแซม กำลังอยู่ในระหว่างการหารือครับ

ข้อที่ ๔ เรื่องเกี่ยวกับไฟไหม้ที่โรงรมยางพารา อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรงนี้ก็ได้เร่งรัดให้มีการสอบสวนข้อเท็จจริง และเมื่อข้อเท็จจริงได้รับมาอย่างไรผมก็จะแจ้งให้ท่านทราบ เพื่อความสบายใจของท่านสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสงขลาด้วย

ส่วนคำถามสุดท้ายที่ท่านบอกว่าอยากจะให้ยกเลิกโครงการนี้โดยเร่งด่วนที่สุด ก็คงต้องเรียนท่านว่า ขณะนี้ถ้าไปยกเลิกโครงการนี้ เกษตรกรชาวสวนยางที่เป็นรายย่อยที่มีเนื้อที่ในการปลูกสวนยางน้อยกว่า ๑๕ ไร่ ก็เกรงว่าเขาจะเดือดร้อน ซึ่งเราก็จะพยายามเดินหน้าโครงการนี้ต่อ แต่ว่าจะให้เกิดความโปร่งใส แล้วก็จะให้เกิดประโยชน์ไม่ให้มีความเสียหาย ผมก็เรียนกับท่านว่าขณะนี้ได้ดำเนินการโดยระมัดระวังที่สุด แล้วก็จะนำคำแนะนำของท่านไปปรับปรุงเพิ่มเติมให้ดีขึ้น ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกที่จะอภิปรายอีก ๕ ท่าน ท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ ท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ท่านสุพจน์ เลียดประถม ท่านวรวิทย์ บารู ท่านเจริญ ภักดีวานิช เชิญศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ ค่ะ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาควิชาการ ท่านประธานคะ ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่าการบริหารประเทศถ้าทำโดยถูกต้องตามครรลองที่ควรจะเป็น ไม่ใช่ทำอะไรตามอำเภอใจ ไม่ฟังเสียงท้วงติงของประชาชนแล้ว ปัญหาก็คงจะไม่เกิด ม็อบประชาชนในวันพรุ่งนี้ก็คงจะไม่มี แต่สิ่งที่ประชาชนหวั่นเกรงว่าจะเกิดเหตุเภทภัยต่าง ๆ ก็คงจะไม่มีเช่นเดียวกัน ถ้าผู้บริหารประเทศบริหารโดยใช้ธรรมาภิบาล มีทศพิธราชธรรม ประชาชนก็จะอยู่อย่างมีความสุขกันถ้วนหน้าไม่มีผู้ใดมาแทรกแซงประท้วงรัฐบาล เพราะว่าเราเป็นคนไทยด้วยกัน ไม่ใช่ข้าศึกศัตรูมาจากไหน เราเป็นพี่น้อง เป็นเพื่อนฝูง เป็นเครือญาติด้วยกันทั้งนั้น แต่จากการบริหารประเทศของรัฐบาล โดยเฉพาะการใช้จ่ายเงินในนโยบายประชานิยม ซึ่งรัฐบาลได้ใช้เงินภาษีอากรของราษฎรไปอย่างมหาศาล เงินจำนวนมากมายนี้ถ้ารัฐบาลใช้เงินส่วนตัวของรัฐบาลเอง จะไม่มีผู้ใดมาสนใจว่ากล่าว จะปล่อยให้ท่านทั้งหลายดำเนินการไปอย่างสะดวกสบาย แต่ท่านใช้เงินของราษฎรซึ่งมีไม่พอ ท่านก็ใช้เงินกู้จากต่างประเทศใช้เงินคงคลัง ท่านเพิ่มเงินกู้ทุกปี ดิฉันเกรงว่าจะนำพาประเทศไปสู่การล่มสลายในที่สุด นโยบายที่สำคัญในวันนี้คือนโยบายการรับจำนำข้าวของรัฐบาล ซึ่งท่านรัฐมนตรีกิตติรัตน์ก็ได้ช่วยชี้แจงว่าจะกำชับรัฐบาล ดิฉันขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่งเลยค่ะ แต่อย่างไรก็ตามดิฉันขอพูดในประเด็นที่ท่านยังไม่ได้ชี้แจง

ประการแรก รัฐบาลรับจำนำข้าวในราคาที่สูงถึงเกวียนละ ๑๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป ซึ่งเป็นราคาที่สูงกว่าตลาดโลก แล้วยังเอาข้าวไปกักเก็บไว้ถึงปีละกว่า ๑๐ ล้านตัน โดยหวังว่าเมื่อข้าวในตลาดโลกน้อยลงไทยก็จะขายข้าวได้ราคาสูงขึ้น แต่ปรากฏว่าประโยชน์ไปตกกับประเทศอื่น เขารีบขายในราคาที่ต่ำกว่า ----------

เช่น ประเทศเวียดนาม ประเทศอินเดีย ประเทศพม่า กว่าข้าวประเทศอื่นจะขายจนหมดหรือเหลือน้อยลง ข้าวของไทยก็จะเก่า จึงเป็นไปไม่ได้ที่ข้าวเก่าจะขายได้ราคาสูงตามที่รัฐบาลตั้งไว้ แล้วสมมุติว่าไทยเกิดขายข้าวได้ราคาสูงจริง ประเทศอื่นก็จะเปลี่ยนจากการปลูกพืชผลเกษตรมาปลูกข้าวแข่งกับประเทศเรา เขาก็จะมาขายตัดราคาเราไปตามเคย เพราะฉะนั้นเป็นไปไม่ได้ที่รัฐจะเก็บข้าวเอาไว้แล้วขายได้ราคาสูง เงินที่เอาไปรับจำนำก็จมไป เสียดอกเบี้ยไปทุกวัน

ประการที่ ๒ การรับจำนำข้าวของรัฐบาล รัฐเอาเงินไปซื้อข้าวจากชาวนาที่ร่ำรวยแล้ว ชาวนาที่ยากจนมีพื้นที่นาน้อยก็เอาข้าวมาจำนำได้น้อย ผู้ที่จะได้เงินจากการจำนำก็คือเจ้าของที่นาขนาดใหญ่ เจ้าของโรงสี เจ้าของโรงเก็บข้าวนะคะ

ประการที่ ๓ เรื่องของการเกิดการทุจริตคอร์รัปชั่น ดิฉันจะไม่พูด เพราะว่าพูดกันไปหลายท่านแล้ว แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่รัฐบาลไม่เปิดเผยกับประชาชน เมื่อมีคนไปถามก็จะบอกว่าเป็นความลับ อันนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ประชาชนคลางแคลงใจนะคะ แล้วก็ที่โฆษณาไว้ว่าจะขายจีนได้หลายล้านตัน จริง ๆ แล้วปรากฏว่าขายให้จีนได้ไม่ถึงล้านตัน ข้าวก็ยังเหลือเก็บไว้ในสต๊อกมากมาย เสียหายลงทุกวันด้วยลมฟ้าอากาศ จะเป็นความชื้นก็ดีอะไรก็ดี

อีกประการหนึ่งก็คือไม่มีการทำบัญชีกำไรขาดทุนอย่างถูกต้อง ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้ จึงไม่ทราบว่าต้นทุนข้าวเป็นเท่าไร ขายได้เท่าไร ขาดทุนไปเท่าไร สรุปแล้วก็คือเงินที่กู้ยืมมา ๔ แสนกว่าล้านบาทก็คงจะหมดลงไป หนี้สินก็พอกพูน ผลผลิตเก่าก็เสียลงไปทุกวัน มีการโกงแล้วไม่พอยังเกิดการสูญเสียเพิ่มขึ้นไปอีก ประเทศชาติก็ต้องสูญเสียซ้ำซ้อน การที่จะช่วยชาวนาที่ยากจนก็จะต้องช่วยในเรื่องผลผลิตต่อไร่ ทำอย่างไรจะให้เกษตรกรทำการปลูกข้าวให้ได้ผล รวมทั้งการเกษตรพืชผลอื่น ๆ แต่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กลับช่วยเชียร์ในเรื่องการจำนำข้าว นอกจากเรื่องจำนำข้าวซึ่งต้องใช้งบประมาณมหาศาลโดยมีผลกลับมาไม่คุ้มค่ากับความสูญเสีย สิ่งที่ดิฉันอยากจะขอกราบเรียนรัฐบาลผ่านท่านประธานนะคะว่า ขณะนี้รัฐบาลมีหนี้สาธารณะสูงมาก

แต่ขาดความชัดเจนในการแสวงหารายได้ของรัฐ ซึ่งจะทำให้คนไทยเผชิญกับปัญหาเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ รัฐบาลควรแก้ไขด้วยการลดนโยบายประชานิยมของรัฐบาลที่ไม่มีผลตอบแทนกลับมาให้กับประเทศชาติแต่ให้ประโยชน์กับรัฐบาลฝ่ายเดียว เช่น นโยบายรถคันแรก ซึ่งทำให้มีรถยนต์ป้ายแดงออกมาวิ่งกันเต็มถนนสร้างปัญหารถติดเพิ่มขึ้น นโยบายการเยียวยาซึ่งคงจะไม่มีประเทศไหนในโลกทำกัน เช่น การเยียวยาผู้ชุมนุมที่ช่วยรัฐบาลแต่ต้องเสียชีวิตลง รัฐบาลให้ถึงรายละ ๗,๗๕๐,๐๐๐ บาท การเยียวยาทหารตำรวจน้อยกว่าหลายเท่า ที่น่าแปลกมาก ๆ ก็คือการเยียวยาผู้ที่ทำผิดกฎหมายการชุมนุมโดยการเผาบ้านเผาเมือง ลักขโมยสิ่งของจากร้านค้า ผู้ที่ถูกจับกุมได้ต้องถูกคุมขัง รัฐมีการเยียวยาให้กับผู้ที่ถูกคุมขังเหล่านั้น ดิฉันอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์พบว่า ถ้าผู้ต้องโทษคุมขังถูกคุมขังเกิน ๙๐ วัน รัฐจะให้ ๕ แสนบาท ถ้าถูกคุมขังเกิน ๑๘๐ วัน จะได้ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท สิ่งที่รัฐบาลทำนี้ถ้าใช้เงินของรัฐบาลก็จะไม่มีใครว่าเลย แต่ที่ประชาชนทั้งหลายทนไม่ได้ ----------

เพราะรัฐบาลใช้เงินงบประมาณแผ่นดินโดยไม่ระมัดระวัง ดิฉันอยากจะใช้คำว่า ใช้ตามอำเภอใจ ซึ่งยังมีอีกหลายเรื่อง อะไรก็ตามที่สร้างความเจริญให้กับประเทศชาติ ประชาชนจะน้อมรับด้วยความยินดีและอยากให้ท่านเป็นรัฐบาลนาน ๆ แต่การใช้เงินของประเทศเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อคณะเป็นสิ่งที่ประชาชนทนไม่ได้ นี่เป็นต้นเหตุของความแตกแยกของคนในชาติ ไม่ใช่เรื่องอื่นเลย ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ ท่านมีเวลา ๑๐ นาที เชิญค่ะ

นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวสุมล สุตะวิริยะวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเพชรบุรี ดิฉันเป็นผู้หนึ่งที่ได้ยื่นญัตติอภิปรายครั้งนี้ เกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด แล้วทำไมจึงต้องยื่นญัตติอภิปรายอย่างเฉพาะเจาะจงว่าเป็นเรื่องของโครงการรับจำนำข้าว ก็เพราะทนไม่ได้ที่โครงการประชานิยมโครงการนี้ได้มีเสียงทักท้วง ท้วงติงจากนักวิชาการหลายแขนงหลายด้าน จากผู้คนในประเทศนี้ที่เสียภาษีให้แก่รัฐบาล เป็นจำนวนมาก จนกระทั่งถึงร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญทำนองอย่างนั้น ซึ่งไม่เคยมีปรากฏในประวัติศาสตร์ ดิฉันจึงคิดว่าคนเหล่านี้รวมทั้งตัวดิฉันด้วย ไม่เคยเลยสักนิดเดียวที่จะคิดล้มโครงการรับจำนำข้าว ไม่เคยคิด เพียงแต่อยากให้รัฐบาลทบทวนสิ่งที่โบราณบอกว่า จิ้งจกทัก เราต้องชะงักเลย แล้วนี่คนตั้งมากมายทั้งแผ่นดินท้วงติงท่าน ดิฉันไม่อยากให้รัฐบาลอยากจะเอาชนะเสียงทักท้วงโดยการที่บอกว่า เดินหน้าต่อไปไม่ได้สนใจ ดิฉันเชื่อว่าคนทั้งประเทศ ๑๕ ล้านคน ที่เลือกท่านเข้ามาเป็นรัฐบาล เมื่อเห็นท่านกำลังจะเดินลงเหว มีหรือจะไม่ท้วงติงที่จะบอกว่า อย่าไปทางนั้นมันอันตรายแล้ว เพราะฉะนั้นดิฉันไม่อยากให้รัฐบาลเอาชาวนามาเป็นตัวประกัน แล้วให้เราผู้ทักท้วงในโครงการนี้ด้วยความหวังดีไปชนกับชาวนา ดิฉันได้รับจดหมายบัตรสนเท่ห์ โดนด่าเสียไม่มีดี เพราะเหตุที่ทักท้วงเรื่องนี้ นี่คือเรื่องจริง จึงไม่อยากที่จะให้รัฐบาลทำอย่างนี้ ต้องชี้แจง ต้องมีความโปร่งใส คนทักท้วงตั้งเยอะแล้วท่านมาจากประชาชน เพราะฉะนั้นท่านต้องฟัง อย่างไรก็ตาม หากรัฐบาลต้องการที่จะให้โครงการนี้ดำเนินไป โดยไม่ถูกครหาใด ๆ ทั้งสิ้น ดิฉันก็อยากที่จะเหมือนกับว่า

เสนอแนะท่านจะฟังหรือไม่ฟังดิฉันไม่ทราบ แต่ในฐานะที่เป็นสมาชิกวุฒิสภามิได้คิดที่จะมาหักล้าง ล้มล้างรัฐบาล เหมือนที่เพื่อนสมาชิกบอกว่า อยากให้รัฐบาลนี้อยู่นาน ๆ ในการบริหารประเทศ เพียงแต่ท่านต้องฟัง อย่างเราอภิปรายตามมาตรา ๑๖๑ นี้ก็เป็นเรื่องเป็นราวมากมายที่ท่านจะมาหรือไม่มาอะไรทำนองนั้น แต่เราก็คิดว่าวันนี้เป็นวันที่พวกเราก็ได้รับเกียรติจากท่าน คือเรากะว่าถ้ารัฐมนตรีไม่มาสักคนเราก็จะพูด แต่ทีนี้ท่านเห็นว่าสมาชิกวุฒิสภามีความสำคัญ ท่านก็มากันอย่างอุ่นหนาฝาคั่ง ขอขอบพระคุณในที่นี้ด้วย เพราะฉะนั้นดิฉันมีวิธีการในการที่จะชี้แนะสักนิดหนึ่งว่า ในเรื่องของโครงการรับจำนำข้าวที่จะไม่ให้เกิดการครหา หรือการท้วงติงที่มากอย่างนี้ ดิฉันอยากเสนอแนะ ๖ – ๗ ข้อ หรือ ๖ – ๗ ประการ

- ๘๕/๑

ประการที่ ๑ สิ่งที่จะทำให้รัฐบาลดำเนินการโครงการนี้อย่างที่ดิฉันเรียกว่าถึงชาวนาอย่างแท้จริง ไม่ใช่ไปผ่านขั้นตอนตั้งแต่ต้นน้ำจรดปลายน้ำ มีขบวนการที่เกิดการทุจริตคอร์รัปชั่น ที่ให้สังคมเขาพูดกันเยอะแยะมากมายว่าทุกขั้นทุกตอน ประการแรกที่ดิฉันอยากจะพูดถึงว่า โครงการรับจำนำข้าวจะไปได้ด้วยดีไม่มีการครหาต้องมีบริบทท่านต้องทำโครงการรับจำนำข้าวควบคู่ไปกับบริบทที่พร้อมกันไปกับโครงการนี้ แล้วก็จะทำให้โครงการรับจำนำข้าวนั้นไม่ถูกครหาเก่า ถูกประชาชนซึ่งคนส่วนมากกล่าวหา ประการที่ ๑ ก็คือปัญหาที่ดิน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ เกษตรกรหรือที่เราเรียกว่าชาวนานั้นไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง ต้องเช่า เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะทำอย่างไร สิ่งแรกที่ท่านจะต้องแก้ไขก็คือให้เกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง เงินจำนวนมากที่ท่านไปรับจำนำข้าว ดิฉันว่าขอเพียง ๑ ส่วนใน ๔ ส่วนเอามาจัดการปัญหาที่ดินให้แก่ชาวนา ทำอย่างนี้สัก ๓ – ๔ ปี ชาวนาก็จะมีที่ดินเป็นของตนเอง ปัญหาเรื่องการเช่าที่ผู้เช่าพอรู้ว่ารัฐบาลจำนำราคาเกวียนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินขึ้นค่าเช่าชาวนาทันทีเป็นเท่าตัวเลยอะไรทำนองอย่างนั้นเพราะฉะนั้นย่อมทำให้ชาวนาเดือดร้อน

ประการที่ ๒ ปัญหาเรื่องน้ำ ประเทศไทยเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่มที่มีการบริหารจัดการน้ำที่ติดอันดับว่าใช้ไม่ได้มากเกือบจะที่สุดแล้วในอาเซียน เพราะฉะนั้นรัฐบาลต้องดูแลเรื่องน้ำ ดิฉันยังดีใจว่าปรากฏการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่ในปี ๒๕๕๔ ที่ผ่านมาน้ำท่วมใหญ่ประเทศไทย แล้วรัฐบาลภายใต้การนำของคุณยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้ทำการตั้งกรรมการขึ้นชุดหนึ่งที่เรียก กบ. คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำ ใช้เงินกู้ถึง ๓.๕ แสนล้านบาท ในการที่จะบริหารจัดการน้ำ ซึ่งดิฉันก็หวังว่าคณะกรรมการชุดนี้จะบริหารจัดการน้ำ ทำให้ปัญหาเรื่องน้ำมีการบริหารจัดการที่ไม่เกิดอุทกภัย ไม่เกิดภัยแล้งทำให้เกษตรกรหรือชาวนามีน้ำใช้อย่างพอเพียง เพราะฉะนั้นหวังว่าและอีกไม่กี่ปีข้างหน้าโครงการบริหารจัดการน้ำของท่านที่สำเร็จ ก็คงจะไม่เกิดปัญหาเรื่องน้ำในการที่จะช่วยเหลือเกษตร เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม เรื่องน้ำเป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องสำคัญ

ประการที่ ๓ กำหนดราคารับจำนำข้าวแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับต้นทุนการผลิต รัฐบาลมุ่งที่จะจำนำราคา แต่ไม่ได้มองที่ส่วนที่เป็นต้นทุน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องปุ๋ย เรื่องสารเคมี เรื่องยาฆ่าแมลงทั้งหลายทั้งปวง เพราะฉะนั้นเมื่อเกษตรกรต้องมีต้นทุนเรื่อง

เหล่านี้ แน่นอนประเทศไทยเป็นชาวนาที่ลงทุนโดยต้นทุนสูงที่สุดมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน ก็ทำให้ชาวนาลำบาก แทนที่เขาจะลงทุนถูก ๆ โดยใช้ของธรรมชาติ เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่ต้องประกันราคาสูงเลยเขาอยู่ได้ ชาวนาอยู่ได้

ประการที่ ๔ ส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยี ก็คือใช้ในเรื่องของปุ๋ยที่เป็นธรรมชาติหรือปุ๋ยอินทรีย์ทำนองอย่างนั้น การผลิตข้าวก็จะไม่มีต้นทุนสูง ไม่จำเป็นต้องประกันราคาหรือจำนำราคา หรือรับจำนำในราคาที่สูงมาก

ประการที่ ๕ การขึ้นทะเบียนและรับรองเกษตรกร รัฐบาลอาศัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการที่จะให้ชาวนามาขึ้นทะเบียน แล้วท่านก็จะได้ชาวนาอย่างแท้จริงที่ต้องการเพาะปลูกอย่างแท้จริง ไม่ใช่ชาวนาที่มาสวมสิทธิ์ เพราะมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท่านมีอยู่แล้วกระจายอำนาจ แล้วใช้ประโยชน์จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ก็จะทำให้เราจะได้เกษตรกรที่ทำนาอย่างแท้จริง

ประการที่ ๖ การระบายข้าวจากคลังสินค้าของรัฐบาล ก็ต้องดำเนินการอย่างโปร่งใส ในรอบปีที่ผ่านมานั้น ดิฉันเห็นว่ารัฐบาลขายข้าวปกปิด เหมือนที่เพื่อนสมาชิกได้บอกไปแล้ว ดิฉันเชิญเจ้าหน้าที่ทางราชการหลายคนมา เขาบอกไม่ได้จริง ๆ เขาบอกมีไม่กี่คนที่เห็นสัญญานี้ เพราะว่าอย่างที่เพื่อนสมาชิกบอกว่าเป็นความมั่นคงทางอาหารอะไรทำนองอย่างนั้น ซึ่งดิฉันก็ไม่เข้าใจว่า ถ้าเป็นเรื่องของความลับอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวไปแล้ว แถลงข่าวทั้งหลายทั้งปวงนี้ ท่านก็บอกเรา ให้เราได้เห็น เราในฐานะกรรมาธิการอยากจะทราบ พอทราบ เป็นความลับ เราก็เก็บไว้ให้เป็นความลับ ไม่เป็นไร แต่ให้รู้ว่าเป็นเรื่องที่มีจริงว่ามีการขายข้าวไปจริง ๆ มิใช่เป็นเรื่องที่ท่านบอกว่าบอกไม่ได้ก็ทำให้คนเขาสงสัยมากขึ้น อย่าว่าแต่คณะกรรมาธิการเลย ไม่ว่าประชาชนก็มีความสงสัย

ประการสุดท้ายก็คือการติดตามและประเมินผล ซึ่งเป็นเรื่องที่ประชาชนต้องการให้รัฐบาลมีความโปร่งใส ไม่ให้คนครหา เพราะแม้แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง แม้แต่รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็ยังท้วง ก็ยังติง ก็ยังกังวลว่าโครงการนี้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินไปจำนวนมากมายอย่างน่าเป็นห่วง เพราะฉะนั้นถ้าท่านอยากให้โครงการรับจำนำข้าวไม่มีการครหา ไม่ให้เป็นภาระในเรื่องของงบประมาณ ท่านต้องแก้ไข ท่านต้องชี้แจง ท่านต้องบอกความจริงต่อประชาชนว่ารัฐบาลดำเนินการไปอย่างไร ไม่ใช่บอกว่าทุกเรื่องเป็นความลับ เมื่อเป็นความลับ ก็ไม่รู้ ในขณะที่เงินราชการแผ่นดินนี้หมดไปแล้วเกิดความวิตกกังวลของคนทั้งชาติ เพราะฉะนั้นฝากท่านประธานผ่านไปที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่มีหน้าที่โดยตรงในการที่จะต้องชี้แจงว่ารายละเอียดของการที่ท่านจำนำข้าว รับมาได้ แต่ขายออกไปเป็นอย่างไร ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุพจน์ เลียดประถม ค่ะ

นายสุพจน์ เลียดประถม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุพจน์ เลียดประถม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตราด ได้ขออภิปรายในกรณีที่วุฒิสภาได้ยื่นญัตติให้คณะรัฐมนตรีได้มาตอบกับวุฒิสภาในปัญหาของการบริหารราชการแผ่นดิน ผมเองต้องชื่นชมทางคณะรัฐมนตรีที่ได้มาประชุมกับทางวุฒิสภาเป็นจำนวนมากในวันนี้ สิ่งไหนดี เราเองเห็นแล้วก็ต้องชื่นชม ขอเรียนว่านโยบายเรื่องรับจำนำข้าวเป็นเรื่องที่รัฐบาลแถลงไว้เป็นนโยบายเร่งด่วนที่จะทำในปีแรก อยู่ในหัวข้อที่ ๑.๑๑ ที่จะยกระดับราคาสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยรับจำนำข้าวที่มีความชื้นไม่เกินร้อยละ ๑๕ ที่ราคาเกวียนละ ๑๕,๐๐๐ บาท และ ๒๐,๐๐๐ บาทตามลำดับ ผมต้องเรียนต่อท่านประธานว่าการกำหนดนโยบายประชานิยม โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการตลาดนี้ ผมถือว่าเป็นเรื่องที่อันตราย แล้วท้ายที่สุดก็ต้องเป็นภาระของพี่น้องประชาชน เป็นภาระต่องบประมาณ ซึ่งผมเองจะต้องขออนุญาตนำเรียนต่อไป โดยหลักแล้ว ท่านประธานครับการจำนำเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไปครับ เราจะรับจำนำอะไร ต้องรับจำนำต่ำกว่าราคาทรัพย์แล้วท่านจำนำสูงกว่าราคาทรัพย์ ไม่มีใครมาไถ่คืนหรอกครับ เมื่อสักครู่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ----------

- ๘๗/๑

ผมฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีชี้แจง มีความเชื่ออยู่ ๒ อย่าง อย่างแรก คือเป็นเรื่องของกลไกการตลาด ในอนาคตถ้าเกิดราคาสูงขึ้น พี่น้องก็จะมาไถ่คืน หรือรัฐบาลก็จะไม่ขาดทุน อันนี้เป็นความเชื่อที่ ๑ ความเชื่อที่ ๒ ก็คือเพื่ออุดหนุนช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร ความเชื่อข้อที่ ๒ นี้ ผมไม่ขัดข้องท่านประธาน แต่บนพื้นฐานความเชื่อแรก ผมเชื่อว่าเป็นไปได้ยาก ท่านประธานครับ การที่เรากำหนดราคาสูงกว่าราคาท้องตลาด ท่านอย่าพูดว่าเป็นโครงการรับจำนำเลยครับ ถ้าเรามีรายชื่อพี่น้องเกษตรกร เรามีจำนวนผลผลิตที่ชัดเจน ท่านสามารถให้เงินช่วยเหลือ หรือสามารถส่งเสริมในรูปแบบใด ๆ ก็ได้ ท่านไปสร้างภาระทำไมครับท่านประธาน ถ้าไปสร้างภาระต้องมีภาระเรื่องการกักเก็บ ตรวจสอบ รักษา เอาไปขายอีก เพราะฉะนั้นประเด็นตรงนี้เป็นโครงการที่รัฐบาลทำแล้ว ถึงได้รับการพิพากษ์วิจารณ์จากสังคมเป็นอย่างมาก พอท่านรับจำนำราคาสูงมาก ๆ ปัญหาคืออะไรครับท่านประธาน ทีนี้จะต้องหาข้าวปลอมมาจำนำแล้ว ข้าวของประเทศเพื่อนบ้านก็ต้องเข้ามาสวมสิทธิ์แล้ว เพราะท่านให้ราคาสูงกว่าตลาดจำนวนมาก กลไกของตลาดไม่ทำงาน ผมเองเห็นท่านเมื่อสักครู่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจง ผมไม่อยากให้ท่านชี้แจงรวม ๆ จริง ๆ แล้วรัฐบาลมีข้อมูลทั้งหมด พวกเราเข้าถึงข้อมูลได้ยาก วันนี้นอกจากเรื่องเวลาแล้วยังเป็นอุปสรรคเรื่องข้อมูลของท่านอีก ท่านรับจำนำมาแล้วเท่าไร ท่านขายไปแล้วเท่าไร ท่านตอบสภานี้ชัด ๆ ซิครับ ท่านมองภาพรวม ๆ อย่างนี้ไม่ได้ ท่านชี้แจง จริง ๆ แล้วสมัยนี้อิเล็กทรอนิกส์ก้าวหน้ามาก ท่านสามารถดูข้อมูลได้ตลอด รับจำนำเท่าไร ขายเท่าไร คงเหลือเท่าไร ขายไปแล้วขาดทุนเท่าไร ถ้าท่านรายงานอย่างนี้ หรือท่านมีเว็บไซต์อย่างนี้ สังคมจะหายคลางแคลงท่านเยอะ ส่วนหนึ่งเราจำได้ เราเข้าใจเรื่อง ผมเองเป็นบุตรของเกษตรกร ซึ่งคุณพ่อ คุณแม่มีอาชีพทำนา ผมไม่ขัดข้องถ้าท่านจะอุดหนุนพี่น้องเกษตรกรหรือพี่น้องคนไทยที่ยังมีโอกาสน้อย ผมยินดี แต่ถ้าท่านทำเป็นโครงการแล้วท่านไม่มีความชัดเจนแบบนี้ จะสร้างภาระอย่างมากให้ลูกหลานต่อไป เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมเห็นว่าท่านชี้แจงไม่ชัดเจน ความชัดเจนยังไม่มี ท่านต้องสรุปว่า ณ ตอนนี้มีความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน โครงการต่อไปในปีต่อไปท่านต้องใช้เงินอีกเท่าไร ท่านต้องตอบอย่างนี้ต่อสภา ที่แล้วใช้มาเท่าไร รับจำนำไปแล้วเท่าไร แล้วเสียหายแล้วเท่าไร ตรงนี้ต้องมีความชัดเจนครับท่านประธาน

ประการต่อไปเกี่ยวกับเรื่องการบริหารจัดการที่มีปัญหา ผมต้องเรียนต่อท่านประธานว่า ในอดีตท่านรัฐมนตรีหลายท่านก็ผ่านการเมืองมามาก การบริหารจัดการเรื่องสต๊อกเรื่องการตรวจสอบคุณภาพสินค้า เรื่องความชัดเจนของพี่น้องเกษตรกร ความชัดเจนของพื้นที่ในการผลิต เรามีปัญหามาตลอดท่านประธาน ท่านจะตรวจสอบอย่างไร ทุกวันนี้ก็มีเรื่องร้องเรียนลงหนังสือพิมพ์ตลอด จำนำแล้วไม่ได้เงิน ไม่ใช่เกษตรกรตัวจริง ไม่มีโกดังเก็บ ในโกดังไม่มีข้าวที่มีคุณภาพตรงกับตามที่รับจำนำไว้ ปัญหาเหล่านี้มีมาก ข้าวมาจากประเทศเพื่อนบ้าน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหามาก ท่านทำโครงการขึ้นมาแล้วท่านบริหารตรงนี้ไม่ได้ก็จะมีความเสียหาย เพราะฉะนั้นผมเรียนต่อท่านประธานว่า สิ่งเหล่านี้รัฐบาลจะบริหารอย่างไร เป็นปัญหาสำคัญมาก ผมดูจากข้อมูลเท่าที่ตรวจสอบได้ ปริมาณการขายข้าวในตลาดโลกของไทยลดลง เราเป็นอันดับหนึ่งมาตลอด ปัจจุบันลดลง ไทยเราสูญเสียตลาด รัฐบาลเป็นผู้ค้าข้าวรายใหญ่ ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่รัฐบาลต้องตอบ ในการรับจำนำข้าวเป็นการมุ่งเน้นเรื่องราคาอย่างเดียว ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องคุณภาพเลย ตอนนี้เมื่อข้าวมีราคาแพง พื้นที่ตรงไหนก็จะปลูกหมด ----------

ท่านประธานต้องผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีต้องดูนะครับ ผลของคู่ขนานนี้ เมื่อข้าวแพง คนที่ไม่ได้มีอาชีพ หรือมีอาชีพแล้วหยุดไป หรือพื้นที่ตรงไหนที่บุกรุกได้ก็จะบุกรุก เพื่อปลูกข้าวครับ เอาข้าวมาขาย เอาข้าวมาจำนำกับท่านแล้วโครงการของท่านรับจำนำทุกเมล็ดเลยครับ กล้ามากรับจำนำทุกเมล็ด เพราะฉะนั้นข้าวที่ไหนถ้าเข้าตามเงื่อนไขท่านรับจำนำทั้งหมด เพราะฉะนั้นผลเสียผมไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าความเสียหายที่จะต้องใช้เงินงบประมาณของแผ่นดินในอนาคตอีกมากน้อยเท่าไร หลายฝ่ายออกมาเรียกร้องให้ทางรัฐบาลเลิกโครงการรับจำนำข้าว แต่หลายฝ่ายก็เชื่ออีกครับ ท่านประธานครับว่ารัฐบาลไม่มีทางเลิกอะไรที่ใช้เงินมาก ๆ มีขั้นตอนมาก ฉุกเฉิน เร่งด่วน เป็นโครงการที่หลายยุคหลายสมัยนิยมทำกัน นิยมทำกันท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้รัฐบาลต้องพึงระวังให้มากว่า ผลสำเร็จของโครงการนี้จะเป็นอย่างไร ก็อย่างที่ผมได้อภิปรายในช่วงต้น ทางรัฐบาลเองท่านมีความจริงใจในเรื่องโครงการรับจำนำข้าว ท่านต้องกล้าเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาครับ ซึ่งตรงนี้ถือว่าเป็นประโยชน์ ก็ไม่ได้ติท่านอย่างเดียวครับ ผมเองก็มีข้อเสนอว่าจะต้องทำอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องข้าว จริง ๆ แล้ว เรื่องการพัฒนาสายพันธุ์ การส่งเสริมพี่น้องเกษตรกร การแบ่งพื้นที่เขาเรียกว่าโซนนิ่ง (Zoning) เรื่องชลประทาน เรื่องการตลาด เรื่องชลประทานที่ผมเรียนต่อท่านประธานว่าตรงไหนมีน้ำเกษตรกรไทยเก่งมากปลูกได้หมด ท่านจัดชลประทานให้ดีก็แล้วกัน ไม่ใช่พื้นที่เดียวกันทั้งท่วมทั้งแล้งครับ พอเปลี่ยนฤดูกาลก็แล้ง พออีกฤดูกาลหนึ่งก็ท่วม อย่างนี้ไม่ได้ ท่านประธานครับ

ประการสุดท้าย ผมเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ตอนนี้ลุกไปแล้วครับ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ยังอยู่ก็ฝากท่านเรื่องกฎหมายค้าปลีกค้าส่ง เคยตั้งกระทู้ถามแล้วท่านก็ได้มาตอบต่อสภาแห่งนี้ก็ต้องขอบคุณท่านครับ ก็ฝากว่าพอดีคณะรัฐมนตรีได้มา ณ สถานที่แห่งนี้ครับ ก็ฝากว่าให้ช่วยกันผลักดันเรื่องกฎหมายค้าปลีกค้าส่งที่อยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ก็ต้องเรียนว่าพี่น้องรายย่อยค้าปลีกนี้เดือดร้อนมาก เนื่องจากยังไม่มีกฎหมาย การที่มีกฎหมาย มีกติกาออกมาควบคุม เราไม่ได้ให้ควบคุมเฉพาะนักลงทุนต่างชาติ ควบคุมคนไทยในพื้นที่ด้วย เพราะฉะนั้นตอนนี้

ไม่มีกฎหมาย ผมเรียนต่อท่านประธาน ไม่มีกฎหมายบังคับ เราใช้กฎหมายควบคุมอาคาร กฎกระทรวง ปี ๒๕๔๗ ซึ่งไม่มีสภาพบังคับจริง ผมเรียนต่อท่านประธานครับ ข้อเท็จจริงที่เห็นเป็นประจักษ์ก็คือ ถ้ามีสภาพบังคับจริงท่านคงไม่เห็นครับ ห้างอยู่ในตัวเมือง ห้างอยู่ตามสี่แยกเต็มไปหมด เพราะฉะนั้นต้องมีครับ ประเทศเพื่อนบ้านเรามีกันหมดเลยแล้วครับ ประเทศที่เจริญ ประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส เจ้าของยี่ห้อดัง ๆ ที่มาเปิดในเมืองไทย เขามีกฎหมายค้าปลีกทั้งนั้นครับ แต่ประเทศไทยเราไม่มี และถ้าเราจะออกเขาบอกว่าเป็นการขัดเรื่องการค้าเสรี ไม่จริงท่านประธานครับ ด้วยเวลาอันจำกัดครับก็ต้องจบเพียงแค่นี้ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกคะ มีท่านสมาชิกจะอภิปรายอีก ๓ ท่าน แล้วก็จากนั้นจะเลื่อนการอภิปรายครั้งนี้ไปในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ มีท่านเจริญ ภักดีวานิช ท่านวันชัย สอนศิริ ท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ค่ะ เชิญท่านอาจารย์เจริญ ภักดีวานิช ค่ะ

นายเจริญ ภักดีวานิช : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นายเจริญ ภักดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ก่อนอภิปรายขออนุญาตท่านประธานนะครับ กระผมเองมีข้อสังเกตเผื่อท่านรัฐมนตรีจะนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน อาจจะเกิน ๓ นาที เพราะมีหลายคนเกินไป แล้วมีเวลาก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่ทราบท่านประธานจะอนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เกิน ๓ นาทีหรือคะ

นายเจริญ ภักดีวานิช : ประมาณครับ อาจจะไม่ถึงครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ ก่อนอื่นท่านประธานครับ โครงการรับจำนำข้าว โครงการแรงงาน ๓๐๐ บาท กระผมขอสนับสนุนครับ เวลาพูดเรื่องงบประมาณ การใช้งบประมาณ กระผมจะเรียกร้องเรื่องคนจนดักดาน คนจนที่ไม่มีที่พึ่งให้รัฐบาลรีบช่วยเหลือ ๒ โครงการนี้ ชาวนาหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน เราพูดกัน คนขายแรงงาน ขายแรงงานอาบเหงื่อต่างน้ำครับ

เพราะฉะนั้น ๒ โครงการนี้ก็อยากให้รัฐบาลเดินต่อไป เฉพาะโครงการรับจำนำข้าว
กระผมมีข้อสังเกตเผื่อท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการจะได้นำไปปรับเพื่อให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น

5

ประการแรกก็คือ กระผมติดตามเรื่องการทุจริต เกษตรกรผู้มีสิทธิจำนำหนังสือรับรองต้องผ่านประชาคม ชาวนาก็ต้องผ่านประชาคม ปลัด อบต. ก็ต้องมาดู เกษตรตำบลก็ต้องมาดู ก็ยังมีการทุจริตได้ เพราะจุดนี้อยากให้รัฐบาลรีบทบทวน เช็กดูทุกจังหวัด ว่าระบบตรงนี้อ่อนแอตรงไหน

ประการที่ ๒ เมื่อกำหนดพื้นที่ การกำหนดพื้นที่ก็ดี ผลผลิตเฉลี่ยก็ดี ก็ยังมีทุจริตอีก การทุจริตที่จังหวัดกาญจนบุรีที่ดิน ๒๒ ไร่ ชาวนาไปเขียน ๓๒ ไร่ เขาถึงมีประชาคม ลักษณะนี้ผมอยากให้รัฐบาลทบทวนทุกจังหวัด หากฉ้อโกง สัญญาต้องบอกไว้ก่อนว่าจำคุก ๓ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท ชาวนาทุกคนรู้ แต่ก็ยังมีการทุจริต เรื่องเหล่านี้อยากให้รัฐบาลได้ทบทวน ประการที่ ๒ นี้ เผื่อท่านรัฐมนตรีจะนำไปดูว่าการที่ชาวนาแจ้งผลผลิตเฉลี่ยเกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของเฉลี่ยผลผลิต คณะกรรมการจังหวัดต้องอนุญาต ต้องตรวจสอบ หรือชาวนามาขายเกิน ๕ แสนต่อครั้ง ก็ต้องได้รับอนุมัติจากจังหวัด แต่ก็ยังมีทุจริตอีก ก็แสดงว่าตรงนี้ยังอ่อนแออยู่ในบางพื้นที่ รัฐมนตรีต้องรีบตรวจสอบ

ประการที่ ๓ ก็คือคุณสมบัติของโรงสีที่เข้าร่วมโครงการต้องได้รับความเห็นชอบคณะกรรมการจังหวัดอีก ก็ยังมีโรงสีที่ยังมีการทุจริตอยู่อีก

๓ เรื่องนี้อยากให้ท่านรัฐมนตรีกลับไปดูว่าเราจะต้องปรับอะไรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กระผมมีข้อสังเกตและข้อเสนอทางรัฐบาลอยู่ ๒ – ๓ เรื่อง

เรื่องแรก เนื่องจากเรื่องนี้มีการวิพากษ์วิจารณ์จากข้าราชการค่อนข้างมาก ถ้าเผื่อจะช่วยชาวนาที่ยากจนจริง ๆ เอา ๑๕ ไร่ลงมาประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ของชาวนาทั้งหมด ใช้เงินประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะชาวนาที่เกิน ๒๙ ไร่ มีอยู่ประมาณ ๓๑ เปอร์เซ็นต์ มีไม่ถึง ๕ ไร่ ๓๙ เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านทำเป็นขั้นบันได ถ้าสมมุติว่าชาวนาไม่เกิน ๙ ไร่ ประกัน ๑๕,๐๐๐ บาท ที่เกิน ๒๕ ไร่ขึ้นไป ๒๙ ไร่ ท่านให้สัก ๑๒,๐๐๐ บาท ๑๓,๐๐๐ บาท ผมคิดว่าถ้าท่านทบทวนตัวนี้ได้ก็จะเกิดประโยชน์ เป็นที่ยอมรับ ถ้าทบทวนได้นะครับ

เรื่องที่ ๒ กระผมคิดว่าจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหาร ซึ่งกระผมกราบเรียนแล้วว่ากรรมการชุดต่าง ๆ ที่มี กรอบที่ท่านวางไว้ค่อนข้างดี

ผมก็อ่านตลอด ดีมากแล้ว แต่ประสิทธิภาพตัวนี้ผมคิดว่าจำเป็น โดยเฉพาะการลดค่าใช้จ่ายการบริหารจัดการปีหนึ่งประมาณ ๘๐๐ ล้านบาท ถ้าลดได้ก็จะทำให้ประหยัดขึ้น

เรื่องที่ ๓ เรื่องปัญหาการทุจริต ทุกคนพูดกัน สมาชิกวุฒิสภาพูดกันหลายคน ผลการสำรวจของนิด้าโพลล์บอกว่า ๖๔ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยให้ดำเนินการต่อ ๖๖ เปอร์เซ็นต์เห็นว่าทุจริต การทุจริตทุกแห่ง กระผมกราบเรียนท่านประธาน เนื่องจาก ๑. กรรมการต่าง ๆ ไม่มีเสถียรภาพเพียงพอ ผมมีตัวอย่างทั้งหมด ท่านรัฐมนตรีคงจะเห็นรายงานการประชุม ครม. เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ มี ๕๕ คดี กรณีเหล่านี้ถ้าเผื่อท่านได้สรุปทั้งประเภทขึ้นมา โดยเฉพาะมาตรการลงโทษข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่ไปร่วมทุจริต บางจังหวัดมี ซี ๘ ข้าราชการ ซี ๘ รีบจัดการสอบวินัยและพักราชการไว้ก่อน เพื่อเป็นการป้องปราม มาตรการเหล่านี้ผมคิดว่าถ้ามีข้าราชการเข้าไปเกี่ยวข้องในการทุจริตจากโครงการนี้ท่านรีบสอบวินัย ระหว่างสอบวินัยก็ให้พักราชการไว้ก่อน ก็จะทำให้การทุจริตนั้นลดน้อยลง กระผมมีเวลาจำกัด เรื่องที่จะกราบเรียนท่านประธานต่อก็คือว่า เรื่องของชายแดนภาคใต้ กระผมมีข้อสังเกตอยู่ ๓ – ๔ เรื่อง ท่านประธานครับ สมาชิกวุฒิสภาหลายคนก็บอกมีคนตายไปเยอะ สิ่งที่ท่านจะต้องดำเนินการเป็นการด่วน ก่อนอื่นกระผมต้องชื่นชมรัฐบาลอยู่ ๒ – ๓ เรื่อง

- ๙๐/๑

เรื่องแรก ก็คือเรื่องการเยียวยา กระผมและท่านวิเชียร คันฉ่อง ได้ตั้งกระทู้ถาม คนตายพร้อมกัน ประชาชนได้แค่ ๑ แสนบาท ข้าราชการหรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ ๕ แสนบาท มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ให้ทุกคนได้เท่ากันหมด ๕ แสนบาท เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ถือว่ารัฐบาลเองมีความเด่นในเรื่องการเยียวยา ไม่ว่ากรณีกรือเซะหรือว่ากรณีตากใบก็ตาม อันนี้เป็นภาพความโดดเด่น

ประการที่ ๒ เรื่องของความเป็นธรรมค่อนข้างจะก้าวหน้าไปพอสมควร ขอให้ท่านเดินต่อ

ประการที่ ๓ เริ่มมีการพูดคุย มีพื้นที่พูดคุยมากยิ่งขึ้น ในการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ท่านประธานครับ ถ้าไม่มีการพูดคุย เราแก้ไม่ได้ ก็ขอให้ท่านเพิ่ม

กระผมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะอยู่ ๓ – ๔ เรื่อง

เรื่องแรก ก็คือเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ขณะนี้ที่ตายรายวันสงสารประชาชน ท่านต้องมีมาตรการอะไรที่จะลดให้ได้ ซึ่งเป็นความพยายามของข้าราชการทุกคน รัฐบาลก็ยังไม่เห็นหรอก

ประการที่ ๒ เรื่องของการศึกษา ข้อมูลบอกว่าเด็ก ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ป. ๓ อ่านหนังสือไม่ได้ เด็กจบ ม. ๖ ไปเรียนต่อไปศึกษาต่างประเทศปีละเกือบ ๑๐,๐๐๐ คน แล้วก็ที่ไม่ได้เรียนประมาณ ๑ แสนคน ๑ แสนคนนี้ผมคิดว่ารัฐบาลจำเป็นที่จะลดต้องรีบจัดการเพื่อให้เขามีความรู้

ประการที่ ๓ เป็นเรื่องสำคัญ เรื่องของการใช้กฎหมายความมั่นคง ทั้ง พ.ร.ก. การบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉิน และ พ.ร.ก. ความมั่นคงในราชอาณาจักร ทางทหารหรือเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นหรืออ้างความจำเป็น เพราะถ้าเกิดเหตุถ้าไม่มี ๒ ฉบับนี้จะเข้าไปก็ลำบาก ต้องขออนุมัติศาลในการจับ มีปัญหา แต่ว่าขณะนี้ใช้มานาน โดยเฉพาะ พ.ร.ก. การบริหารราชการแผ่นดินในสถานการณ์ฉุกเฉินขยายเกือบ ๓๐ ครั้งแล้วท่านประธานครับ กระผมคิดว่าเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ มีกรณีหนึ่งที่กระผมขอกราบเรียนเพื่อให้รัฐบาลได้กลับไปทบทวน แล้วก็ใช้ความรอบคอบ ก็คือในกรณีนี้ที่ใช้ พ.ร.บ. การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เวลาจำกัด ในมาตรา ๒๑ เปิดช่องให้

ผู้ที่หลงผิด ผู้ที่มาบอกเจ้าหน้าที่ว่า ที่ไปก่อเหตุนั้นตอนนี้สำนึกผิดแล้ว ก็สามารถเข้ากระบวนการมาตรา ๒๑ เวลาเข้าจะเข้าทางไหน ท่านประธานครับ สมมุติว่ามีคนกรณีตัวอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ข้าราชการก็ดี ทหาร ตำรวจ เจ้าหน้าที่ถูกเผา หรือไปเผาที่ ยิงประชาชนก็ตาม ระหว่างดำเนินคดีต่อศาล ถ้าเกิดไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานสอบสวนว่าตอนนี้สำนึกผิดแล้ว ขอเข้ากระบวนการมาตรา ๒๑ พนักงานสอบสวนก็จะส่งเรื่องให้ ผอ. กอ.รมน. ทางใต้ก็คือแม่ทัพภาค ๔ นั่นเอง เมื่อ ผอ. กอ.รมน. ภาค ๔ เห็นด้วยก็ส่งให้อัยการ อัยการเห็นด้วย ก็ส่งไปทางศาลเพื่อขอเข้ารับการอบรม ๖ เดือน เมื่ออบรม ๖ เดือนแล้วอยู่ในเงื่อนไขที่ศาลกำหนด คดีอาญาก็ไม่ต้องดำเนินคดี ท่านประธานครับ กระผมมีตัวอย่างซึ่งเรื่องนี้อันตรายมาก ตัวอย่าง เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ศาลจังหวัดนาทวีนัดการฟ้องร้องคดีส่งตัวผู้ต้องหาเข้ารับการอบรมตามมาตรา ๒๑ ของ พ.ร.บ. นี้ ทั้ง ๒ คน มีคดีอยู่ก็คือยิงทหาร ตำรวจ มีคนตาย คนเจ็บ ท่านประธานครับ หลังจากนั้นขณะนี้เขาผ่านการอบรมแล้ว ๖ เดือนคดีอาญาก็หมดไป เจตนาของกฎหมายคือต้องการที่จะให้คนที่ผิดจริง ๆ หลงผิดเข้ามาสู่กระบวนการ ทีนี้พอกลับไปอะไร เกิดอีกฝ่ายหนึ่งระแวงเขา ตอนนี้อบรมแล้ว ทหารและข้าราชการก็ไม่ปลอดภัยอีก เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตท่านประธานว่าเรื่องนี้มีผลกระทบต่อหลักนิติธรรม ขอให้เกิดความรอบคอบ เอาคดีที่ไม่หนัก คนที่เป็นแนวร่วม แต่ถ้าคนที่ผิด เคยมีข้อมูล บางคนตั้ง ๒ คดีแล้วท่านประธาน เคยถูกส่งศาลฟ้องคดีก็ฝากท่านรัฐมนตรีเพื่อเข้าไปดูว่าในกรณีที่เกิดความผิดรุนแรงนั้น การเข้ากระบวนการมาตรา ๒๑ นั้นนำไปสู่ประชาชนที่บริสุทธิ์ เขาตายหรือเขาพิการ เขาขาดความน่าเชื่อถือในกระบวนการ ----------

อันนี้ก็เป็นที่กระผมกราบเรียน ผมมีตัวอย่าง แต่เนื่องจากเสียเวลา ก็จะไม่ให้เสียเวลา ก็กราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหาชายแดนภาคใต้เป็นเรื่องที่เจ็บปวดทั้งประเทศ ก็ยังโชคดี ท่านนายกรัฐมนตรีท่านกรุณาได้ไปเยี่ยม ท่านรับเป็นประธานดูแลด้วยตัวเอง แต่อย่างไรก็ตามกระผมขอเรียกร้องเรียนผ่านท่านประธาน ขอให้ท่านเพิ่มความถี่ในการไปให้ขวัญกำลังใจพี่น้องประชาชน เพราะขณะนี้ตรงนั้นค่อนข้างวิกฤต แล้วก็ที่สำคัญ ทำอย่างไรให้เกิดงานตรงนั้นขึ้นให้ได้ คณะกรรมาธิการที่สภาอนุมัติเรื่องกิจการอาหารฮาลาลที่จังหวัดปัตตานี ถ้าทำตรงนั้นจะเข้มแข็งขึ้น คนจะได้มีงานมากขึ้น แต่ถ้าให้เอกชนไปลงทุนยากลำบาก ท่านประธานครับ ทางคณะกรรมาธิการซึ่งอาจารย์วรวิทย์เป็นประธานนั้นก็เสนอว่าในช่วงแรกขอให้รัฐลงทุน หรือรัฐกับเอกชนบริษัทใหญ่ ๆ ไปลงทุนตรงนั้นจะได้มีการจ้างงาน มีรายได้ อันนี้กราบเรียนท่านประธาน ก็ขออนุญาตขอบคุณท่านรัฐมนตรีเผื่อนำข้อสังเกตไปสู่การแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านสมาชิกที่จะอภิปรายท่านสุดท้ายสำหรับการอภิปรายวันนี้ ท่านวันชัย สอนศิริ ไม่อยู่นะคะ ท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ค่ะ เชิญท่านพลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ ค่ะ

พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภาสรรหาภาควิชาชีพ ต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี เพราะว่าสิ่งที่ผมจะพูดนั้นเป็นเรื่องของญัตติเกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าว ซึ่งรัฐมนตรีทั้ง ๒ กระทรวงจะเป็นผู้ที่รับทราบเรื่องนี้โดยตรง ผมขอเรียนว่าในภาพรวมนั้นอยากจะเรียนท่านประธานไปในขั้นต้นว่า วัตถุประสงค์ของการรับจำนำข้าวนั้นเพื่อเสริมสร้างหรือยกระดับรายได้ของเกษตรกร ซึ่งอันนี้เป็นนโยบายที่ดี และไม่มีใครที่จะปฏิเสธเลย แต่สิ่งที่ทำมาตลอดนั้นเราจะให้การช่วยเหลือกับเกษตรกรรายย่อย หรือถ้าพูดง่าย ๆ คือเกษตรกรที่มีฐานะยากจน มีพื้นที่น้อย แต่ต่อมาหลังจากที่นโยบายนี้ได้เอาไปใช้แล้วปัญหาที่ตามมาก็คือได้เพิ่มคำว่า รับจำนำข้าวทุกเมล็ด อันนี้คือสิ่งที่เป็นประเด็นปัญหา ทั้งนี้เพราะว่าประเทศไทยเรานี้เราแบ่งการบริหารราชการแผ่นดินเป็นกระทรวงแล้วก็เป็นกรม ในเวลาทำงานต่าง ๆ ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ท่าน

เคยรับราชการท่านคงนึกภาพออกว่า การทำงานอะไรที่เป็นงานใหญ่ ๆ แล้วใช้หลายกรม หลายกระทรวงเข้ามาจะมีปัญหาในเรื่องของการประสานงาน โดยเฉพาะเรื่องข้าวนี้ผมเคยจับเรื่องข้าวมาตั้งแต่เมื่อ ๒๕ ปีที่แล้วในเรื่องของรับซื้อข้าวจากชาวนา ในเรื่องของโครงการแทรกแซง ทราบปัญหาในเรื่องทั้งทางเทคนิคแล้วก็เรื่องการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เฉพาะเรื่องข้าวนี้อยู่ใน ๓ กระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นส่วนหนึ่ง แล้วขณะเดียวกันก็จะอยู่ในหลายหน่วยงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งต่างคนต่างเป็นนิติบุคคลทั้งนั้น ตั้งแต่เกษตรอำเภอ เกษตรจังหวัดอยู่ที่สำนักปลัดกระทรวง แล้วก็ขณะนี้ไปแยกกรมข้าวกับกรมวิชาการเกษตร และปัญหาต่อมาก็คือเรื่องของวิชาการเกษตรหรือวิชาข้าวนี้ใครเป็นคนทำ อันนี้ก็คงจะฝากท่านรัฐมนตรีท่านทราบปัญหาดี ในส่วนของกระทรวงพาณิชย์เองก็มีหลายกรมที่เป็นคนทำ สิ่งที่ตามมาก็คือโรงสีไปอยู่ที่กระทรวงอุตสาหกรรม กระบวนการตรงนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่มีความยุ่งยาก และขณะเดียวกันก็ต้องใช้รัฐวิสาหกิจ ซึ่งถึงแม้จะอยู่ในของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็เป็นขั้นตอนที่ลำบากเหมือนกัน ผมอยากเรียนท่านประธานในขั้นต้นว่า การรับจำนำข้าวนั้นมี ๕ กระบวนการ

กระบวนการแรกก็คือการจดทะเบียนเกษตรกร ซึ่งเป็นหน้าที่ของเกษตรอำเภอ แล้วก็หน่วยงานต่าง ๆ ที่จะมีการจดทะเบียนขึ้นมา จะมีการให้ท้องถิ่นหรือท้องที่นั้นดำเนินการในการที่จะรับรองเกษตรกรแล้วก็มีการประชาคมกัน สิ่งอันนี้ก็ฟังดูดี กระบวนการต่าง ๆ จะมีความชัดเจน และสามารถที่จะระบุได้ว่าข้าว เกษตรกรนั้นมีที่ดินเท่าไร และมีการรับรองโดยประชาคม แต่ในทางปฏิบัตินั้นผมคิดว่า ตัวเลขที่น่าสนใจคือว่าทีดีอาร์ไอเคยบอกว่าชาวนาเรามีประมาณ ๑.๑๘ ล้านครัวเรือน แต่ขณะนี้ที่เข้าในโครงการรับจำนำข้าวมี ๓.๗ ล้านครัวเรือน พวกนี้ก็เป็นตัวเลขที่ออกมา และตัวเลขที่น่าสนใจก็คือว่า ๓.๗ ล้านครัวเรือนนั้นเป็นครัวเรือนหรือเป็นเกษตรกรขนาดเล็กที่น้อยกว่า ๕ ไร่นั้นเพียง ๑.๔ ล้านครัวเรือน ขนาดกลาง ๑๐ – ๑๙ ไร่ ประมาณ ๑.๑๖ ล้านครัวเรือน และขนาดใหญ่ ๒๐ ไร่ขึ้นไป ๑.๑ ล้านครัวเรือน จะเห็นว่ากระบวนการเพิ่มขึ้นมา

สิ่งที่ตามมาก็คือขึ้นมาถึงขั้นที่ ๒ ซึ่งเป็นหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ คือการตรวจสอบแล้วก็การจำนำข้าว รวมทั้งการออกใบประทวน กระบวนการตรงนี้ครับเป็นกระบวนการที่ค่อนข้างยุ่งยาก เพราะจะต้องมีการตรวจสอบน้ำหนัก ตรวจสอบความชื้น เรื่องของการตรวจสอบความชื้นนั้นเป็นเรื่องที่โกงกันมาตั้งแต่หลายสิบปี ๒๐ ปี จนกระทั่งบัดนี้ก็โกงได้ ถึงแม้ว่ากระทรวงพาณิชย์จะหาเครื่องมือที่ทันสมัย เจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์บอกผมเองครับ บอกคณะกรรมาธิการว่าแม้กระทั่งคนที่ไปวัดความชื้น เอามือจับน้ำมันใส่ผมแล้วไปจับข้าวเข้าเครื่อง ความชื้นขึ้นแล้ว สิ่งที่สำคัญคือขณะนี้ชาวนาของเรานั้นแต่ละพื้นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ชาวนาในภาคกลางนั้นเขาไม่ได้มีการเกี่ยวข้าวด้วยตัวเอง เขาใช้เครื่องเกี่ยวข้าว แล้วก็ขายให้ชาวนา ท่านประธานอยู่ในชัยภูมิก็ทราบ กระบวนการตรงนี้ทำให้ข้าวที่ออกมานั้นเป็นข้าว ชาวบ้านเขาเรียกว่าข้าวสด พอข้าวสดนั้นหมายถึงว่าความชื้น ๒๕ – ๓๐ เปอร์เซ็นต์ กระบวนการตรงนี้ราคาที่ชาวนาได้รับจริง ๆ ก็คือประมาณ ๑๑,๐๐๐ – ๑๒,๐๐๐ บาท เท่านั้น ไม่ใช่ ๑๕,๐๐๐ บาท ตามที่ท่านว่ากระบวนการตรงนี้ คือสิ่งที่เราบอกว่าทำอย่างไรจะให้มีกระบวนการที่ทำได้ ผมดีใจที่กระทรวงพาณิชย์ได้มีกระบวนการในการพัฒนาที่เอาเกษตรกร ๓ คน เข้ามาร่วมเป็นกรรมการ แต่ต้องนึกถึงจำนวนข้าวที่เข้ามา จำนวนกระบวนการที่เข้ามา ทั้งข้าว ทั้งจำนวนเกษตรกรที่เข้ามา การตรวจสอบค่อนข้างยุ่งยาก ในเรื่องการออกใบประทวนนั้นช่วงแรกมีความล่าช้าจริงครับ กระทรวงพาณิชย์ก็แก้ แก้ด้วยการส่งกระจายคนไปอยู่พื้นที่มากขึ้นแล้วให้อำนาจในการออกใบประทวน ก็เป็นสิ่งที่ว่ายิ่งเร็วแล้วกระบวนการต่าง ๆ ก็จะทำให้เกิดความผิดพลาด และเป็นช่องทางที่จะเกิดการทุจริตได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งพวกนี้จะเห็นว่ากระบวนการที่เราทำออกมานั้นเป็นเหมือนกับลองผิดลองถูกกันมาทั้งนั้น เพราะว่าเราไม่ได้นึกว่าจำนวนข้าวที่เรารับจำนำนั้นมีมากขึ้นเรื่อย ๆ กระบวนการตรงนี้ครับเป็นสิ่งที่น่าคิดว่า แล้วเราจะทำอย่างไรในอนาคต

สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปก็คือในขั้นที่ ๓ ซึ่งชาวนารอมากที่สุดก็คือการเบิกจ่ายจาก ธ.ก.ส. หรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรตามข้อตกลง เมื่อใบประทวนเข้าไปเรียบร้อย เงินจะโอนไปถึงบัญชีของเกษตรกรภายใน ๓ วันทำการ แต่เอาเข้าจริง ๆ ท่านรัฐมนตรีไปถามเลย ไม่มีใครได้ ถามว่าเจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.

เขาทำให้ล่าช้าหรือ ไม่ใช่ครับ คือกระบวนการตรวจสอบยิ่งจะต้องมากขึ้น เดี๋ยวผมจะเรียนว่า ธ.ก.ส. นั้น เขาพบปัญหา ๖ ประการเกี่ยวกับเรื่องของการจำนำข้าว ที่เป็นทางรั่วไหล ทำให้เขาต้องตรวจสอบมาก เพราะว่าคนอนุมัติเงินนั้นจะต้องเป็นคนรับผิดชอบในกรณีที่มีการผิดพลาด เมื่อวานนี้ผมไปพบชาวนาที่ม่วงสามสิบ ซึ่งเป็นเกษตรกรที่ไม่ได้ใช้กระบวนการใช้เครื่องเกี่ยวข้าว แต่เป็นการเกี่ยวข้าวเองแล้วตากตามถนน เป็นข้าวหอมมะลิชั้นดีที่ว่าได้ ๒๐,๐๐๐ บาท เขาก็สามารถทำราคาได้ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่เขาใช้ตากข้าวที่ไหนทราบไหมครับ ตากบนถนนที่เราใช้กัน นี่แหละครับ อันนี้คือพื้นที่ที่วัฒนธรรมมีความแตกต่างกัน เวลาที่รัฐบาลมองก็อาจจะต้องมองในภาพในบริบทที่แตกต่างของในส่วนนี้ด้วย ถ้าเราจะจัดกระบวนการนั้นน่าจะทำให้เหมาะสมกับบริบทตรงนั้น แล้วก็มีกระบวนการที่ดี ผมก็ถามชาวนาว่าส่งใบประทวนไปเมื่อไร แล้วได้เงินเมื่อไร รัฐน่าจะจ่าย ๑ สัปดาห์แล้วยังไม่ได้ ผมไม่โทษ ธ.ก.ส. ครับ แต่ผมโทษระบบในการที่รัฐบาลมองภาระงานที่ทำนั้นเราให้เขามากน้อยเพียงใด จากเดิมที่เราเคยคิดว่าเราจะมีการจำนำจำนวนหนึ่ง แต่ถ้าเผื่อเราเพิ่มจำนวนมากแล้ว อะไรจะเกิดขึ้นเยอะ

ผมอยากกราบเรียนสรุปตามช่วงเวลาที่มีเหลือว่า รัฐบาลน่าจะถอยหลังกลับไปอยู่นโยบายเดิม ก็คือให้วงเงินเกษตรกรรายละ ๓๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี เพื่อจำกัด แล้วก็ปรับกระบวนการให้ดีเสียก่อนในทุกขั้นตอนว่าทำอย่างไรจะเร็วขึ้น ถ้าเป็นอย่างนี้ ผมลองคำนวณดูว่าในขณะนี้ชาวนาขนาดเล็กที่ว่า ๑.๔ ล้านครัวเรือน เขาได้รายละเฉลี่ยประมาณ ๒๔๔,๐๐๐บาทเท่านั้น คนที่ได้มากก็คือเกษตรกรขนาดกลาง จะได้ประมาณ ๗๓๖,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน ----------

แต่นี่สิครับ เกษตรกรขนาดใหญ่ที่มีอยู่ ๒๙ เปอร์เซ็นต์ขณะนี้ได้รายละ ๑.๔ ล้านบาท อันนี้เป็นตัวเลขเฉลี่ย ถ้าเผื่อเราจะทำโดยรัฐบาลยอมถอยหลังกลับไปใช้วงเงิน ๓๕๐,๐๐๐ บาทต่อปีได้ไหม แล้วปรับกระบวนการให้ดีเสียก่อน แล้วค่อย ๆ เพิ่มจำนวนขึ้นมา ถ้าเผื่อทำตามที่ผมบอกแล้วนี่เกษตรกรจะลดลงมาว่า เราจะใช้งบประมาณในปีหน้าถ้าเป็นจำนวนเดิมก็จะประมาณ ๑๒๙,๕๐๐ ล้านบาท จะมีส่วนที่ลดลงจากที่เป็นภาระในวงเงินงบประมาณของรัฐบาลไป ๑๕๓,๐๐๐ ล้านบาท ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรก็คงจะเบาแรงขึ้น ภาระของกระทรวงการคลังก็ลดน้อยลง แล้วที่ดีอีกอย่างหนึ่งคือกระบวนการในการที่พ่อค้าข้าวที่เขาเคยทำธุรกิจการค้าข้าวนั้นสามารถจะใช้วงเงินตรงนี้ช่วยไม่ให้รัฐบาลต้องเป็นภาระบ้าง กระบวนการตรงนี้จะช่วยการผสมผสานนโยบายของรัฐบาลเป็นส่วนที่ดี แต่ทีนี้ผมคิดว่า ถ้ารัฐบาลมีนโยบายที่จะควบคุมตลาดข้าวนั้น ถ้าเราปรับระบบและกระบวนการที่รัดกุมไม่มีการรั่วไหลแล้ว เราสามารถจะค่อย ๆ ขยายขึ้นจาก ๓๕๐,๐๐๐ บาทต่อราย เป็น ๔ แสนบาทหรือเป็นเท่าไร จนกระทั่งเต็มวงเงินก็ได้ อย่ากระโดดข้ามในลักษณะอันนี้

ผมอยากจะเรียนสรุปในประเด็นสุดท้าย ก็อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องข้าวนั้นอ่านหนังสือที่คณะกรรมาธิการการเงิน การคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา สรุปปัญหาในเรื่องของปัญหาที่ ธ.ก.ส. ระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการรับจำนำข้าวปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ มีอยู่ ๖ ประการ

ปัญหาที่ ๑ ปัญหาของเกษตรกรเรื่องแจ้งข้อมูลเป็นเท็จ เรื่องพื้นที่อะไรต่าง ๆ มากมาย ผมคงไม่มีเวลาอ่าน

ปัญหาที่ ๒ ปัญหาของโรงสี การสวมสิทธิเกษตรกร เรื่องชั่งน้ำหนักคุณภาพข้าว

ปัญหาที่ ๓ เรื่องโกดังกลางที่นำข้าวคุณภาพต่ำมาสับเปลี่ยนกับข้าวดี

ปัญหาที่ ๔ ปัญหาบริษัทตรวจสอบคุณภาพข้าวที่ตรวจนั้นให้คุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่โครงการกำหนดไว้

ปัญหาที่ ๕ การระบายข้าวจากโกดังล่าช้า

ปัญหาที่ ๖ ก็คือ ธ.ก.ส. ไม่มีเงินในการบริหาร

ผมคิดว่าทั้ง ๖ ข้อนั้นเป็นข้อมูลที่ผู้ปฏิบัติเขาได้พูดจริง แล้วก็ให้ข้อมูลกับคณะกรรมาธิการของวุฒิสภา ก็ขอความกรุณาท่านประธานช่วยผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีว่าผมมีข้อเสนออยู่ ๒ ประการ

ประการแรกคือ ให้มีรองนายกรัฐมนตรี ๑ ท่านรับผิดชอบโครงการนี้ในเชิงบูรณาการได้ไหม ที่สามารถมีอำนาจสั่งทุกส่วนราชการ ทุกกระทรวง ทบวง กรมที่จะปรับกระบวนการให้ประสานสอดคล้องกัน

ประการที่ ๒ ลองถอยกลับมาว่าให้เกษตรกรนั้นจำนำได้สูงสุดในปี ๓.๕ แสนบาทไปก่อนจนกว่ารัฐบาลมีมาตรการหรือวิธีการที่ชัดเจนแล้วจึงค่อย ๆ ขยายขึ้นไป แต่การรับจำนำข้าวทุกเมล็ดนั้น ถ้าทำต่อไปประเทศชาติล่มจมแน่นอน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีว่ากระทรวงพาณิชย์ ท่านบุญทรง เตริยาภิรมย์ จะขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ สำหรับวันนี้ เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก็จะขอใช้เวลาในช่วงท้ายตรงนี้ได้กราบเรียนข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของนโยบายรับจำนำข้าวของรัฐบาลสั้น ๆ เพราะผมมั่นใจว่าการประชุมอภิปรายอีกครั้งหนึ่งที่จะมีขึ้นในวันที่ ๒๘ ก็คงจะมีสมาชิกอีกจำนวนมากที่จะได้แสดงความคิดเห็น แล้วก็อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องของนโยบายรับจำนำข้าวของรัฐบาล เพราะฉะนั้นผมได้ให้ทางเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ซึ่งวันนี้ก็มาสแตนด์บาย (Standby) อยู่ที่นี่ทั้งวันได้จดประเด็นคำถามต่าง ๆ ข้อสงสัย เรื่องท้วงติง แล้วก็ข้อแนะนำของท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านเอาไว้ทั้งหมดแล้ว ก็จะได้นำไปตอบอีกครั้งหนึ่งในวันที่ ๒๘ หลังจากที่ได้ฟังท่านสมาชิกที่ยังไม่ได้อภิปรายนี่ให้ครบถ้วน แล้วก็จะได้ดำเนินการตอบในคราวเดียวกัน ในวันนี้ก็จะขออนุญาตได้พูดในหลักการของนโยบายโดยย่อ ๆ ----------

เพราะว่าผมคิดว่าคงจะพูดในครั้งเดียว แล้วก็ในวันที่ ๒๘ ก็คงจะไม่ต้องกลับมาพูดในเรื่องของหลักการอีกต่อไป กราบเรียนท่านสมาชิกที่เคารพครับ ในเรื่องของนโยบายรับจำนำข้าวของรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ซึ่งท่านได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาไปเมื่อเดือนสิงหาคม ปี ๒๕๕๔ เป็นนโยบาย ๑ ใน ๑๖ ข้อนโยบายเร่งด่วน ที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรผ่านโครงการยกระดับราคาสินค้าเกษตร แล้วก็ได้นำเรื่องของโครงการรับจำนำข้าวมาเป็นนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องเร่งดำเนินการภายใน ๑๒ เดือนที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นรัฐบาลก็ได้ดำเนินการตามที่ได้มีการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาไปในเรื่องนโยบาย แล้วก็ในเรื่องของหลักแนวคิดเบื้องหลังนโยบายนี้ ก็ต้องขอกราบเรียนผ่านท่านประธานนะครับว่า หลักก็คือรัฐบาลต้องการให้เกษตรกรชาวนาซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศมีรายได้ แล้วก็มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น นั่นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือว่ารัฐบาลมีความเห็นว่า เรื่องของราคาสินค้าพืชเกษตรที่เป็นสินค้าหลักของประเทศไทย แล้วก็มีประชากรที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก เมื่อมีการผลิตแล้วก็เก็บเกี่ยวแล้วควรที่จะได้ราคาที่เหมาะสม แล้วก็ราคาที่เหมาะสมที่ว่านั้นก็ควรที่จะทำให้เกษตรกร ชาวนาเหล่านั้นสามารถเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยที่มีความเป็นธรรม แล้วก็มีความเหมาะสมในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

นั่นก็เป็นหลัก ๒ เรื่องใหญ่ ๆ ขอกราบเรียนว่าหลังจากที่ได้ดำเนินโครงการนี้ในเรื่องของการมีส่วนร่วมของพี่น้องเกษตรกรตามที่ท่านสมาชิกหลายท่านก็ได้เอ่ยไปแล้วนะครับว่า มีจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมดในระยะ ๑๒ เดือนที่ผ่านมา ทั้งฤดูกาลนาปีและนาปรังนั้นรวมประมาณ ๓ ล้านกว่าครัวเรือน แล้วก็มีการรับจำนำข้าวเข้ามาใน ๒ ฤดูกาล ๒๑ ล้านกว่าตันใช้งบประมาณไป ๓ แสนกว่าล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่มาจากการกู้เงินโดยธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร แล้วก็กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกันให้

ในเรื่องของราคา หลายท่านได้มีการเอ่ยถึงหลักของการกำหนดราคาก็อยากจะขอกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ในโครงการรับจำนำนั้นไม่ว่าจะเป็นสินค้าพืชเกษตรตัวใดก็แล้วแต่ อย่างเช่น ยางพารา อย่างเช่น ปาล์มน้ำมัน อย่างเช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง แล้วก็ข้าว กรณีที่เรามีการกำหนดราคาให้สูงกว่าราคาตลาด ในเรื่องนี้มี

ความจำเป็น เพราะว่าเราจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดราคาชี้นำเป็นอินดิเคเตอร์ ไพรส์ (Indicator price) ถ้าหากว่าเรามีการกำหนดราคาที่ต่ำกว่านั้น เท่ากับว่าจะเป็นการไปกดดันราคาในตลาดให้ต่ำลงไปกว่าที่เป็นอยู่อีกยกตัวอย่างเช่น ยางพาราที่ในหลายเดือนที่ผ่านมามีราคาลดลงไปต่ำกว่า ๑๐๐ บาท รัฐบาลก็ต้องออกมาประกาศรับจำนำที่ราคาเกิดกว่า ๑๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น ข้าวก็เป็นลักษณะเดียวกัน แล้วก็พืชอีกหลาย ๆ ตัว ปาล์มน้ำมันก็ลักษณะเดียวกัน ขณะนี้ลดลงไปเหลืออยู่ประมาณ ๓ บาทกว่า ก็มีการออกมาเรียกร้องให้รับจำนำที่ ๔ บาทกว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลไปรับจำนำราคาที่ต่ำกว่าในราคาที่เป็นอยู่ในขณะนั้นก็จะทำให้เกิดความเสียหายมากขึ้น อันนี้ก็เป็นหลักการนะครับ ส่วนกรณีที่มีการระบายไปอย่างไร แล้วก็มีการระบาย เอ็มโอยู มีการทำสัญญา ผมก็จะขออนุญาตเอาไปชี้แจงอีกครั้งหนึ่งในวันที่ ๒๘ ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ ท่านสมาชิกคะขณะนี้มีท่านสมาชิกประสงค์จะอภิปรายอีก ๓๑ ท่าน ดิฉันขออนุญาตเลื่อนการอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริง หรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖๑ ไปดำเนินการต่อในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกาค่ะ----------

ขอเชิญท่านสมาชิกมาลงชื่อประชุมโดยพร้อมเพรียงกันนะคะ ถ้ามีเวลาเหลือจากการอภิปรายจะขออนุญาตนำรายงานที่ยังค้างอยู่ และญัตติที่คงค้างอยู่มาดำเนินการประชุมต่อหลังจากจบการอภิปรายแล้ว ขอบคุณมากค่ะ เชิญท่านสมชายค่ะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตฝากท่านประธานหารือไปยังรัฐบาล ๒ เรื่องครับ

เรื่องแรกก็คิดว่าการอภิปรายของสมาชิกวุฒิสภาวันที่ ๒๘ ถึงจะเป็นหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจขอให้ทางรัฐบาลจัดสถานีโทรทัศน์ถ่ายทอดการประชุมของวุฒิสภาในวันดังกล่าวด้วยนะครับ ตามที่ได้ตกลงกัน

ประการที่ ๒ ผมคิดว่านายกรัฐมนตรีก็ควรจะมาร่วมในการประชุมดังกล่าว อันนี้ก็ฝากไว้ด้วยนะครับ

ส่วนเรื่องสุดท้าย ก็คงเป็นเรื่องที่อยากฝากไปยังรัฐบาลนะครับ ในการที่มีการชุมนุมในวันพรุ่งนี้ ผมคิดว่าเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ รัฐบาลนี้เองก็มาจากการชุมนุมเหมือนกัน เขาใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ แล้วก็ไม่มีความรุนแรงหรอกครับ แต่สิ่งที่ทำให้เกิดความวุ่นวายในขณะนี้ก็คือการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปิดกั้นเส้นทาง ผมยืนยันครับว่า ระหว่างทางที่ผมเดินทางกลับมาจากต่างจังหวัดในวันนี้มีผู้ว่าราชการจังหวัดหลายจังหวัดท่านไปขึ้นป้ายอะไรก็ตาม มี กอ.รมน. มีเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจไปสกัดกั้นมวลชน ผมเข้าใจว่ารัฐมนตรีหลายท่านก็มาจากการชุมนุม อย่าไปทำเช่นนั้นเลยครับ ยิ่งทำจะทำให้ยิ่งเกิดเรื่อง การใช้ พ.ร.บ. ความมั่นคงที่รุนแรงและตื่นตกใจเกินเหตุ การไประบุให้ผู้ขนส่งหยุดการขนย้ายหรือการรับเหมา หรือการว่าจ้าง ผมระบุได้เลยครับ จังหวัดนครราชสีมามีปัญหาขณะนี้ แล้วการตรวจค้นไปจับประชาชนตรวจปัสสาวะ ตรวจบัตรประชาชน ผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้จะทำให้การชุมนุมที่สงบ สันติ ปราศจากอาวุธอะไรก็ตามจะบานปลายไป ถ้าใช้วิธีอย่างนี้อยู่ เดี๋ยวจะกลายเป็นดาวกระจาย เดี๋ยวจะกลายเป็นการคุมไม่อยู่ เดี๋ยวจะเกิดเรื่องเกิดราว ผมก็เรียกร้องไปยังรัฐบาลครับว่า ท่านทำอะไรอย่าเป็นกระต่ายตื่นตูม ไม่มีใครจะทำอะไรแบบเดิมที่กระทำหรอกครับ ก็ขอให้เราผ่านวิกฤตการชุมนุมไปด้วยกัน ด้วยความเรียบร้อย แล้วผ่านการอภิปรายไป ผมยังอยาก

ให้วันที่ ๒๘ มีการอภิปรายอยู่ ไม่ได้อยากเห็นบ้านเมืองเป็นไปอย่างอื่น ฝากไปรัฐบาลว่าอย่าไปตื่นเต้นเกินเหตุ แล้วอย่าทำอะไรเกินเหตุ ตอนนี้ตำรวจมาปิดทำให้กรุงเทพมหานครรถติดหนึบหนับหมดนะครับ ก็ฝากไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสิริวัฒน์เชิญค่ะ สรุปนะคะ เดี๋ยวดิฉันจะได้ขออนุญาตปิดประชุม เชิญค่ะ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ : ขอบคุณท่านประธานครับ สิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากนครศรีธรรมราช ไม่มีอะไรครับท่านประธาน ผมขออนุญาตได้หารือท่านประธานสั้น ๆ เพราะว่าเห็นท่านประธานจะเลื่อนการประชุมไปวันพุธที่ ๒๘ อย่างนี้ครับ คือเนื่องจากว่าผมอยากเห็นการบริหารจัดการเรื่องเวลาเกิดประสิทธิภาพ ดังนั้นอยากให้ท่านประธานได้กรุณาแจ้งให้กับสมาชิกว่า สมาชิกในคิวที่เหลือมีสมาชิกที่ได้มีการสละสิทธิไปแล้วท่านใดบ้าง เพราะว่าอย่างกรณีผมเองได้รับคิวที่ ๓๑ พอคิวที่ ๓๑ ท่านประธานครับ ผมก็คาดว่าผมจะต้องอภิปรายในวันที่ ๒๘ แน่นอน หลังจากที่คูณด้วยจำนวน ๑๐ นาทีต่อคน แต่เอาเข้าจริงวันนี้ถ้าท่านประธานจะปิดตอนทุ่มหนึ่ง ดีไม่ดีผมจะต้องอภิปรายวันนี้ แต่ว่าโดยตัวผมไม่มีปัญหา เพราะว่าผมอยู่จนสภาเลิกทุกครั้ง ดังนั้นเผื่อว่าท่านอื่นท่านจะได้ใช้ชีวิตหรือบริหารเวลาถูกท่านครับ ท่านได้กรุณาว่าใครที่ได้สละสิทธิการอภิปรายไปแล้วท่านกรุณาแจ้ง เพราะเขาจะได้รู้ว่าคิวใกล้เข้ามาแล้วหรือยังเท่านี้ครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ สักครู่นะคะ ๓๑ ท่านที่ยังมีรายชื่ออยู่นี้ยังไม่มีท่านใดสละสิทธิ ถ้าหากจะมีท่านใดสละสิทธิก็จะให้เจ้าหน้าที่ได้เรียนให้ท่านสมาชิกทราบค่ะ ขอบคุณค่ะ เชิญท่านรัฐมนตรีค่ะ

นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ จริง ๆ ประเด็นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายมาตลอดทั้งวันนะครับ รัฐบาลก็น้อมรับฟัง

แล้วก็หลายประเด็นก็ได้มีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องตอบชี้แจง หลายประเด็นก็คงจะยกยอดไปสำหรับอธิบายความกันต่อในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่ข้อหารือของท่านสมาชิกในช่วงท้ายเมื่อสักครู่นี้ ----------

- ๕๖/๑

ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่ประชาชนทั้งประเทศกำลังให้ความสนใจ แล้วก็เรื่องนี้จะเป็นที่จับตามองของทุก ๆ ฝ่ายในวันพรุ่งนี้ ก็คือการชุมนุมของพี่น้องประชาชนกลุ่มหนึ่ง ผมเรียนยืนยันว่าหากการชุมนุมเป็นไปโดยสงบ ปราศจากอาวุธ ถือว่าเป็นเสรีภาพของประชาชน และถือว่าไม่ว่าจะมาหมื่น มาแสน มาล้าน พี่น้องประชาชนก็จะได้รับการอำนวยความสะดวกจากรัฐบาลให้ได้แสดงออกทางการเมืองกันอย่างเต็มที่ ผมเรียนท่านประธานว่าในฐานะที่ผมได้ร่วมต่อสู้ทางการเมืองกับพี่น้องประชาชน รูปแบบการชุมนุมก็เป็นรูปแบบหนึ่งที่ผมได้เคลื่อนไหวทางการเมือง ถ้าหากว่าประชาชนกลุ่มใดก็ตามไม่ว่าจะสนับสนุนหรือต่อต้านรัฐบาลจะออกมาชุมนุมภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ท่านต้องทำได้ แล้วถ้ารัฐบาลไปสกัดขัดขวาง ไปใช้กำลังปราบปราม ผมเป็นคนหนึ่งที่จะลุกขึ้นยืนแล้วก็คัดค้านการกระทำของรัฐบาลดังกล่าว เพียงแต่ว่าไม่ได้มีการดำเนินการเช่นนั้นครับ แล้วผมยืนยันว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่มีทางที่จะใช้กำลังกับประชาชน เพราะรัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน ผมเกรงว่าหากไม่ได้แสดงความเห็นตรงนี้ การบันทึกข้อความลงในบันทึกการประชุมของสภาวันนี้ก็อาจจะคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง เพราะเพื่อนสมาชิกได้ระบุว่ารัฐบาลชุดนี้มาจากการชุมนุม ผมยืนยันว่าไม่ใช่นะครับ แต่รัฐบาลชุดนี้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนอย่างถูกต้องตามตัวบทกฎหมาย เป็นที่ยอมรับของนานาอารยประเทศ ส่วนการชุมนุมทางการเมืองมีหลายฝักหลายฝ่าย หลายกลุ่มที่ผ่านมา ประชาชนกลุ่มที่เขาสนับสนุนรัฐบาลชุดนี้ เขาชุมนุมเพื่อให้มีการเลือกตั้ง ไม่ใช่ชุมนุมเพื่อให้พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งเป็นรัฐบาล ต่อเมื่อมีการเลือกตั้งแล้วประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศทั้งหมดจึงเข้าคูหาแล้วใช้สิทธิของตัวเองลงคะแนน นั่นจึงเป็นที่มาที่ถูกต้องของรัฐบาลชุดปัจจุบัน ส่วนการรัฐประหารจะนำมาสู่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใดบ้างนั้น ผมขออนุญาตไม่ก้าวล่วง เพราะคิดว่าพี่น้องประชาชนทราบดี อยากจะเรียนท่านประธานไปยังเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่าเสรีภาพทางการเมืองเป็นของพวกเราทุกคน ท่านสนับสนุนรัฐบาลก็สามารถแสดงความเห็นสนับสนุนได้ ท่านคัดค้านต่อต้านรัฐบาล ท่านก็สามารถจะแสดงออกได้ หรือถึงขนาดจะขับไล่รัฐบาลหากเป็นไปภายใต้กรอบของกฎหมาย

ผมคิดว่ารัฐบาลนี้คุ้มครองเสรีภาพของประชาชนทุกคน เป็นแต่เพียงว่าเป้าหมายของการชุมนุมที่มีการประกาศ หลายคนเป็นห่วงว่าจะเกินจากวงรอบของระบอบประชาธิปไตยไปบ้างเท่านั้นเอง กับคำว่า แช่แข็งประเทศ หรือ ปิดประเทศ ๕ ปี แต่ถ้าหากว่าเป็นเพียงวาทกรรมแต่ความเคลื่อนไหวยังเป็นไปโดยปกติ ผมคิดว่าวันพรุ่งนี้ไม่มีอะไรเกิดขึ้นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีค่ะ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันอยากจะขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า สิ่งที่ท่านพูดนี้ตรงข้ามกับการกระทำ เพราะว่าตอนนี้ตำรวจได้ปิดถนน ดิฉันจะเข้ามาประชุมเข้ามาลำบาก อันนี้เป็นการกั้นผู้ที่จะมาชุมนุม ท่านไม่ได้ให้ประชาธิปไตยกับประชาชนเลยค่ะ

(นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิชาญเชิญค่ะ ท่านจะประท้วงเรื่องอะไรคะ โดยสรุปเราคงจะจบการอภิปรายแล้วค่ะ เชิญค่ะ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ : ผมประท้วงท่านประธานครับ ท่านประธานได้ประกาศต่อที่ประชุมนะครับ พักการประชุมไปเรียบร้อยแล้ว ขออนุญาตท่านประธานทำหน้าที่ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ : ดิฉันขออนุญาตนะคะ เพราะว่าดิฉันได้ฟังท่านรัฐมนตรีแล้ว อันนี้ถือว่าปิดประชุมแล้วก็ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันเรียนท่านรัฐมนตรีแล้วว่าให้สรุปนะคะ ท่านก็ไม่ได้พาดพิงในเรื่องใด

ศาสตราจารย์เกียรติคุณตรึงใจ บูรณสมภพ : ไม่ตรงกับการกระทำของรัฐบาล ท่านอาจจะออกคำสั่งหรือผู้บังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือท่านใดก็ตาม คือตำรวจไม่น่าที่จะมาปิดถนนให้ผู้ที่จะมาชุมนุมมาชุมนุม เป็นการขัดกับหลักประชาธิปไตย แล้วก็เอารถตำรวจมาทำไมเยอะแยะไปหมด คนชุมนุมยังไม่มาเลยนะคะ น่าเกลียดมากเลย ดิฉันคิดว่าถ้าข่าวนี้ออกไปทั่วโลกนี่น่ารังเกียจมาก เสื่อมเสียประเทศด้วย ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอฝากท่านรัฐมนตรีนะคะ ก็รับไปนะคะ ขอบคุณท่านสมาชิก ท่านสมชายคะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต ไม่อย่างนั้นผมจะขอนับองค์ประชุม ท่านประธานครับ ขอนิดเดียวครับ ไม่อย่างนั้นผมนับองค์ประชุมครับท่านประธาน ด้วยความเคารพนะครับ ถ้าไม่ครบองค์ประชุม ญัตติตกนะครับท่านประธาน อันนี้ด้วยความเคารพ อยากทำงานด้วยกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกดิฉันทราบว่าท่านอภิปรายแล้วนะคะ

นายสมชาย แสวงการ : ท่านประธานยังไม่ได้สั่งพักการประชุมกำลังหารือกันสุดท้าย แล้วผมก็คิดว่าหวังดีต่อบ้านเมืองด้วยกัน แล้วก็ขอบคุณท่านรัฐมนตรีณัฐวุฒิที่ชี้แจงนะครับ ผมเรียนเพื่อจะบอกข้อมูลครับ ผมเห็นด้วยครับว่าการชุมนุมไม่ว่าจะสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน สีไหนก็ตาม มีสิทธิชุมนุมตามรัฐธรรมนูญ และเรียนว่าในฐานะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค ผมจะไปสังเกตการณ์ด้วย ทีนี้เรียนข้อมูลครับท่านรัฐมนตรีครับ ช่วยดำเนินการนะครับ ผมระบุจังหวัดว่าขณะนี้คือผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมาได้สั่งขนส่งจังหวัดนครราชสีมาให้ไประงับ ท่านรัฐมนตรีก็เคยนะครับ เวลาขนรถมาแล้วมาไม่ได้ ท่านก็เคย ท่านเคยจัดการชุมนุม ขออนุญาตนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านคะ อย่าพาดพิงในอันที่จะก่อให้เกิดการอภิปรายโดยไม่จบสิ้น

นายสมชาย แสวงการ : เรื่องสำคัญคือเกี่ยวข้องกับอำนาจบริหาร เพราะเขาระบุว่าจะถอนใบอนุญาตรถที่เดินทางเข้ากรุงเทพมหานคร ผมฝากท่านไปตรวจสอบ เพราะว่าอันนี้เป็นการละเมิดสิทธิประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ฝากท่านตรวจสอบแล้วมาตอบในวันที่ ๒๘ นะคะ

นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานครับ นิดเดียวครับ ไม่ยืดยาวนะครับ แล้วก็คิดว่าคงไม่ได้ก้าวล่วงผู้ใด ผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกนะครับว่า ด้วยความบริสุทธิ์ใจผมไม่ทราบจริง ๆ ว่าที่จังหวัดไหนเกิดอะไรขึ้นมาบ้าง แล้วก็ไม่ได้มีโอกาสรับโทรศัพท์จากประชาชนที่จะมาชุมนุมเลยว่าติดขัดอยู่ที่ไหน แต่ว่าหากท่านสมาชิกได้รับโทรศัพท์ก็ถือว่าท่านสมาชิกได้มีข้อมูลจากพี่น้องที่จะมาชุมนุมกันอย่างใกล้ชิด ก็เป็นเรื่องน่ายินดี ผมยินดีที่จะรับข้อสังเกตนี้แล้วก็จะลองไปสอบถามดู แต่อยากจะเรียนทำความเข้าใจเพื่อให้ข้าราชการตำรวจที่เขามาปฏิบัติหน้าที่เขาได้มีกำลังใจทำงานครับ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เขามา เขาไม่ได้ตั้งใจจะมาขัดขวาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรัฐมนตรีคะขออนุญาต

นายณัฐวุฒิ ใสยเกื้อ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : คือผมขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ คือถ้าหากว่าผมไม่ได้อธิบาย พี่น้องข้าราชการตำรวจที่เขาได้ยินการประชุม ได้ยินคำอภิปรายบางเรื่อง เขาอาจจะมีความรู้สึกว่าการมาปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย อำนวยความปลอดภัยให้กับประชาชนที่จะมาชุมนุมของเขากลายเป็นปัญหาของประเทศ จริง ๆ ข้าราชการตำรวจทุกกองบัญชาการภาค

เขาไม่ต้องเข้ามาในกรุงเทพมหานครในวันนี้ พรุ่งนี้ แต่เนื่องจากมีประชาชนจะมาชุมนุม ซึ่งเป็นเสรีภาพตามกฎหมาย แล้วประกาศว่าจะมาชุมนุมกันเรือนแสนเรือนล้าน เจ้าหน้าที่ ว. ๒๖ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ อารีวรรณ ๙๗/๓

ตำรวจก็ได้รับมอบหมายเป็นหน้าที่ของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ที่เขาจะมาอำนวยความสะดวก ดูแลความปลอดภัย หาใช่ว่าอยู่ ๆ เจ้าหน้าที่เขาจะมาแล้วก็วางกำลังกีดขวางการจราจรอย่างที่ท่านกังวลไม่ คือผมเกรงว่าถ้าหากว่าเราไม่ได้ทำความเข้าใจกันให้ชัด เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เขามายืนตากแดด ตากลม ตากฝนอยู่ จะ ๓ วัน ๕ วันก็ตามที่มีการชุมนุมก็จะขาดซึ่งขวัญและกำลังใจ ผมว่าให้เจ้าหน้าที่เขาทำหน้าที่เถอะครับ มีเจ้าหน้าที่อยู่ใกล้ ๆ ดูแลกันดีอยู่แล้ว ผมเชื่อเช่นนั้น แล้วก็เห็นจากข่าวว่าตำรวจชั้นผู้ใหญ่ก็ไปประสานงานกับแกนนำของกลุ่มผู้ชุมนุม ก็พูดจาประสานงานกันได้ด้วยดี สันนิษฐานว่าการวางกำลังต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ก็คงจะได้มีการประสานกับแกนนำของผู้ชุมนุมตามสมควร ส่วนว่าจะมีการสกัดขัดขวางกันตามต่างจังหวัดอย่างไร ท่านสมาชิกก็อย่าได้กังวลนะครับ ผมรับข้อสังเกตแล้วก็จะไปติดตามข้อมูลให้ เพราะว่าผมไม่ได้มีโอกาสติดต่อกับพี่น้องที่จะมาชุมนุมจริง ๆ ครับ ท่านสมาชิกได้มีโอกาสติดต่อ ผมก็รับข้อมูลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นางพรทิพย์ โล่ห์วีระ จันทร์รัตนปรีดา รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ท่านสมาชิกคะวันนี้ดิฉันขออนุญาตปิดประชุมนะคะ ขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียง ขอบพระคุณค่ะ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๐ นาฬิกา